

ET UTVALG AV 'ABDU'L-BAHÁS SKRIFTER

ET UTVALG AV
'ABDU'L-BAHÁS
SKRIFTER

*Sammenstilt av forskningsavdelingen ved
Det Universelle Rettferdighetens Hus
Oversatt til engelsk av en komité
ved Bahá'í verdenssenter
og av Marzieh Gail*

Bahá'í
FORLAG

© 2022 Bahá'í Forlag

ISBN 978-82-90224-77-1 (trykt)

ISBN 978-82-90159-76-9 (PDF)

www.bahaiforlag.no

Engelsk originaltittel:
Selections from the Writings of 'Abdu'l Bahá
© 1978, The Universal House of Justice
Bahá'í World Centre, Haifa Israel

INNHOOLD

Forord	vii
Henvisninger til Qur'ánen og Bibelen	ix
Innledning	1
Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter	3
Ordliste	327
Noter om oversettelsene	335
Stikkordregister	341

FORORD

'Abdu'l-Bahás tolkning av bahá'í-åpenbaringen finnes nedtegnet i hans skriftlige arbeider, i de mange samlinger av hans gjengitte uttalelser og i hans korrespondanse. De skriftlige verkene, som *The Secret of Divine Civilization*, *A Traveler's Narrative* og Testamentet, er tilgjengelige i engelske oversettelser. Likeledes finnes mange samlinger av hans gjengitte uttalelser på trykk, blant dem *Some Answered Questions*, *Memorials of the Faithful* og *Paris Talks*.^{*} I løpet av seksti år er det imidlertid ikke blitt utarbeidet noen større samling på engelsk av hans utallige brev. Trebindsutgaven av *Tablets of 'Abdu'l-Bahá* utgitt i De forente stater mellom 1909 og 1916 har lenge vært ute av handelen, selv om den utkom i nye opplag.

Den foreliggende samlingen forsøker å presentere et bredere utvalg enn det som ble foretatt for disse tidlige bind, og ved å lese den vil man få en antydning om det veldige omfang av emner som Mesteren behandlet i sin korrespondanse. I samlingen inngår et antall tavler oversatt av en komité ved Verdenssenteret under benyttelse av tidlige utkast gjort av Shoghi Effendi mens 'Abdu'l-Bahá levde, og et stort antall

* I norsk oversettelse foreligger *Noen besvarte spørsmål* og *'Abdu'l-Bahás visdom*.

oversatt av Marzieh Gail, tilsendt henne fra Verdenssenterets samling av over 19 000 originaler og autentiserte kopier. Noen berømte tavler, som korrespondansen med Auguste Forel eller størstedelen av Tavlen til Haag, er utelatt siden de er tilgjengelige i separate publikasjoner.

De lykkelige og velsignede mottagere av det store flertall av tavlene inkludert her var de tidlige troende fra Østen og Vesten – enkeltpersoner, organiserte komiteer eller venners forsamlinger, og man kan ikke overvurdere deres verdi for Vestens spirende samfunn i de dager da bahá'í-litteraturen på engelsk var ytterst beskjeden.

Tanken er at utgivelsen av Mesterens skrifter vil tjene til at de som elsker ham, vil være mer glødende i responsen på hans appell og gi dem en bedre forståelse av denne vidunderlige harmoni mellom det menneskelige og det guddommelige som han, Guds mysterium, var et så fullkomment eksempel på.

HENVISNINGER TIL QUR'ÁNEN OG BIBELEN

Henvisninger til Qur'ánens tekst på norsk gjelder «Koranen – tilrettelagt i oversettelse av Einar Berg» (De norske bokklubbene, 2000). Nummereringen av sùriher og/eller vers avviker i noen tilfeller fra den engelske tekstens nummerering. Henvisninger til Bibelens tekst på norsk gjelder Det norske bibelselskaps oversettelse av 2011 med mindre annet er anført.

INNLEDNING

‘Abdu’l-Bahá (23. mai 1844–28. november 1921) var eldste overlevende sønn og den utpekte etterfølger av Bahá’u’lláh, den profetiske grunnlegger av bahá’í-troen. Selv om han var kjent som «‘Abbas Effendi» utenfor bahá’í-samfunnet, henviser bahá’íer ofte til ham som «Den største gren», «Guds mysterium» og «Mesteren» – titler gitt ham av Bahá’u’lláh. Etter Bahá’u’lláhs bortgang i 1892 valgte han å omtale seg selv som «‘Abdu’l-Bahá», som betyr «Bahás tjener».

Bahá’í-troen hadde sin opprinnelse i Iran ved midten av det nittende århundre, og grunnleggelsen hviler på innsatsen gjort av to profeter etter hverandre: Báb og Bahá’u’lláh. Som den førstnevnte forklarte, var hans oppgave å berede veien for «ham som Gud vil åpenbare», den gudsmanifestasjon som var ventet av alle religioners tilhengere. I løpet av de successive forfølgelsesbølgene som fulgte denne kunngjøringen og ledet til at Báb og adskillige tusen av hans tilhengere mistet livet, erklærte Bahá’u’lláh at han selv var oppfyllelsen av det guddommelige løfte.

Som barn erkjente ‘Abdu’l-Bahá sin fars åndelige stilling selv før den ble gjort offentlig kjent, og fra han var åtte år gammel ledsaget han Bahá’u’lláh i hans landsforvisning og

eksil. 'Abdu'l-Bahá gjorde ofte tjeneste som stedfortreder for sin far i omgang med myndighetspersoner og overfor offentligheten. Etter Bahá'u'lláhs bortgang i 1892 ble 'Abdu'l-Bahá bahá'í-troens overhode i samsvar med bestemmelser gitt i Bahá'u'lláhs skrifter.

Som Bahá'u'lláhs etterfølger og den valgte fortolker av hans skrifter inntar 'Abdu'l-Bahá en spesiell åndelig stilling. Bahá'ier betrakter ham som bahá'í-troens fullkomne forbilde, utstyrt med guddommelig kunnskap, selv om han ikke er en profet.

I løpet av sin bemerkelsesverdige embetstid korresponderte 'Abdu'l-Bahá med bahá'ier over hele verden og ga dem et stort forråd av praktisk og åndelig veiledning. Selv om mange av brevene samlet i dette bindet var stilet til enkeltpersoner som svar på spesifikke spørsmål, inneholder deres veiledning allmenngyldige sannheter som er verd å studeres av alle. Korrespondansen og de skrevne verker som er samlet her, dekker et vidt spektrum av emner og inneholder en dyp åndelig visdom som forblir like relevant og viktig i dag som da den første gang ble festet på papiret.

ET UTVALG AV 'ABDU'L-BAHÁS SKRIFTER

O verdens folkeslag! Sannhetens sol har steget opp for å 1.1
opplyse hele jorden og åndeliggjøre menneskenes samfunn.
Rosverdige er resultatene og fruktene av dette, og rikelige er
de hellige beviser som denne nåde gir opphav til. Dette er
udelt barmhjertighet og ren gavmildhet. Det er lys for verden
og alle dens folkeslag. Det er harmoni og fellesskap, kjærlig-
het og samhørighet. Det er virkelig medfølelse og enhet, og
slutten på fremmedhet. Det er å være ett med alle på jord, i
fullstendig verdighet og frihet.

Den velsignede skjønnhet sier: «Dere er alle frukter på ett 1.2
tre og blader på én gren.» Slik har han sammenlignet denne
tilværelsens verden med et eneste tre og alle dens folkeslag
med treets blader, blomster og frukter. Grenen behøver å
blomstre og løvverk og frukt å bli frodig, og frodigheten
i løvverk og blomster og fruktens sødme avhenger av den
innbyrdes forbindelsen mellom alle verdenstreets deler.

Av den grunn må alle mennesker gi hverandre sterk støtte 1.3
og søke evig liv. Og av samme grunn må Guds elskere i denne
betingede verden bli den barmhjertighet og de velsignelser

som er utsendt av denne nådige konge over de sette og usette riker. La dem lutre sitt syn og se hele menneskeheten som blader og blomster og frukter på tilværelsens tre. La dem til enhver tid beskjeftige seg med å gjøre en vennlig ting for et av sine medmennesker, å by noen kjærlighet, omtanke, omtenksom hjelp. La dem ikke anse noen som sin fiende eller for å ønske dem ondt, men tenke på hele menneskeheten som sine venner, betrakte utlendingen som en fortrolig venn og den fremmede som en ledsager, være fri for fordommer og ikke trekke noen grenser.

1.4 Den som på denne dag yndes ved Herrens terskel, er den som sender troskapens beger rundt, som skjenker selv sine fiender gavmildhetens juvel og gir endog sin falne undertrykker en hjelpende hånd, som vil være en kjærlig venn selv for sin argeste fiende. Dette er Den velsignede skjønnhets lære, dette er Det største navns råd.

1.5 O dere kjære venner! Verden er i krig, og menneskeslekten lider møye og besvær og kjemper for livet. Hatets mørke natt har overtatt, og den gode tros lys er formørket. Jordens folk og slekter har kvasset klørne og kaster seg mot hverandre. Det er selve menneskeslektens grunnvoll som ødelegges. Hus- holdninger i tusentall streifer omkring, fratatt det de eide, og tusener på tusener av mennesker ses hvert år velte seg i sitt livsblod på støvete slagmarker. Livets og gledens telt er revet. Generalene utøver sin generalvirksomhet, skryter av sin blodsutgytelse og kappes med hverandre i å hisse til vold. «Med dette sverd», sier en av dem, «kappet jeg hodet av et folk!» Og en annen: «Jeg brakte en nasjon til fall!» Og enda en annen: «Jeg styrtet en regjering!» Slike ting er mennesker stolte over, slikt roser de seg av! Kjærlighet, rettferdighet –

overalt blir de påtalt, mens harmoni og sannferdighet møter forakt.

Den velsignede skjønnhets tro kaller menneskeheten til trygghet og kjærlighet, til vennskap og fred. Den har reist sitt tabernakel på jordens høyder og retter sin appell til alle nasjoner. Kjenn derfor verdien av denne dyrebare tro, o dere som er Guds elskere, adlyd dens lære, gå på denne vei som er strakt anlagt, og vis folket denne veien. La stemmen lyde, og syng Rikets sang. Spre den kjærlige Herres forskrifter og råd viden om, slik at denne verden vil endres til en annen verden, så denne mørke jord vil overflommes av lys og menneskehetens døde legeme vil reise seg og leve, så enhver sjel vil be om udødelighet, ved Guds hellige pust. 1.6

Snart vil deres raskt svinnende dager være over, og berømmelsen og rikdommen, bekvemmelighetene og gledene som denne avfallsdyngge – verden – byr på, vil være sporløst borte. Kall derfor folket til Gud, og innby menneskeheten til å følge skaren i det høyes eksempel. Vær kjærlige fedre for de foreldreløse, et tilfluktssted for de hjelpeløse, et skattkammer for de fattige og et legemiddel for de syke. Hjelp ethvert offer for undertrykkelse, og beskytt de svakstilte. Tenk alltid på å gjøre ethvert medlem av menneskeslekten en eller annen tjeneste. Gi ikke akt på motvilje og avvisning, ringeakt, fiendskap og urettferdighet; opptre på motsatt vis. Vær elskverdige på en oppriktig måte, ikke bare tilsynelatende. La hver av Guds elskede samle oppmerksomheten om dette: å være Herrens barmhjertighet overfor mennesker; å være Herrens nåde. La ham gjøre noe godt for enhver som krysser hans sti, og være til gagn for ham. La ham forbedre karakteren hos hver og en og gi menneskers sinn en ny retning. På denne måten vil den 1.7

guddommelige ledelses lys skinne frem, og Guds velsignelser vil fostre hele menneskeheten. For kjærlighet er lys, hvor den enn måtte ha til huse, og hat er mørke, hvor det enn måtte bygge seg rede. O Guds venner! Bestreb dere for å fjerne dette mørke for evig og alltid, slik at det skjulte mysterium kan stå åpenbart og alle tings hemmelige essens bli avdekket.

- 2.1 O min Herre! Jeg har nærmet meg deg midt i denne mørke natt, betror meg til deg med mitt hjertes tunge, sitrer av glede over de liflige dufter som henåndes fra ditt rike, det allherlige, kaller på deg og sier:
- 2.2 O min Herre! Jeg finner ikke ord for å forherlige deg. Jeg ser ingen måte som vil la mitt sinns fugl sveve opp til din hellighets rike. For i selve din essens er du helliget over disse forherligelser, og i selve ditt vesen er du hinsides rekkevidden av de lovprisninger som ytres av det folk du har skapt. I ditt eget vesens hellighet har du alltid vært opphøyet over å bli forstått av de lærde blant forsamlingen i det høye, og du vil for evig forbli svøpt i din egen virkelighets hellige stade, uten å bli nådd av kunnskapen hos dem som bor i ditt opphøvede rike og forherliger ditt navn.
- 2.3 O Gud, min Gud! Hvordan kan jeg forherlige eller beskrive deg så utilgjengelig som du er? Umåtelig høyt og helliget er du over enhver beskrivelse og lovprisning.
- 2.4 O Gud, min Gud! Ha da barmhjertighet med min hjelpe-løse tilstand, med min armod, usselhet og fornedrelse! Gi meg å drikke av din nådes og tilgivelses gavmilde beger, la din kjærlighets liflige ange oppildne meg, gled mitt bryst med din kunnskaps lys, rens min sjel med din enhets mysterier,

vekk meg til live med den milde bris som kommer fra din barmhjertighets hager – helt til jeg adskiller meg fra alt annet enn deg, griper tak i kanten av din storhets gevant, lar gå i glemme alt som ikke er av deg, blir ledsaget av de lifflige luftninger som rører seg i disse dine dager, oppnår troskap ved din hellighets terskel, reiser meg for å tjene din Sak, for å være ydmyk overfor dine elskede og for å være intetheten selv i nærvær av dine yndlinger.

Du er sannelig hjelperen, støtteren, den opphøyede, den mest gavmilde. 2.5

O Gud, min Gud! Jeg ber deg ved din skjønnhets gryende lys som har opplyst hele jorden, og ved blikket fra din guddommelige medlidenhets øye som ser alle ting, og ved dine gavers brusende hav som alle ting er nedsenket i, og ved din gavmildhets regngivende skyer som nedsender gaver over alle skapte tings innerste indre, og ved lysglansen av din barmhjertighet som var til før verden noen sinne fantes – om å hjelpe dine utvalgte til å være trofaste, og å bistå dine kjære i å tjene ved din opphøyede terskel, og å gi dem å vinne seier ved din makts bataljoner som overvinner alle ting, og å styrke dem med en stor kampstyrke fra forsamlingen i det høye. 2.6

O min Herre! De er svake sjeler som står ved din dør, de er fattiglemmer i din forgård, lengter fortvilet etter din nåde, trenger sterkt til din hjelp, vender ansiktet mot din enhets rike, lengter etter å bli skjenket dine rike gaver. O min Herre! Oversvøm deres sinn med ditt hellige lys. Rens deres hjerter med din bistands nåde. Gled deres bryst med angen av de gleder som føres fra skaren foroven. La deres øyne lyse ved synet av din makts merker og tegn. La dem være renhetens bannere, hellighetens faner som vaier høyt 2.7

over alle skapninger på jordens tinder. La deres ord bevege hjerter som er faste som fjellgrunn. Måtte de reise seg for å tjene deg, vie seg til din guddommelighets rike, vende ansiktet mot din selvbeståenhets verden, spre dine tegn vidt og bredt, bli opplyst av dine strømmende lys og avdekke dine skjulte mysterier. Måtte de lede dine tjenere til rolige farvann og til kilden for din barmhjertighet som strømmer og sprudler midt i hjertet av din enhets himmel. Måtte de heise løsrivelsens seil på frelsens ark og bevege seg over din kunnskaps oseaner. Måtte de spre enhetens vinger og ved deres hjelp sveve opp til din enhets rike for å bli tjenere som forsamlingen i det høye vil berømme, som ditt allherlige rikets beboere vil si lovord om. Måtte de høre den usynlige verdens herolder idet de lar ropet om de største gode tidender lyde. Måtte de, i sin lengsel etter å møte deg, påkalle deg og be til deg idet de istemmer vidunderlige bønner når det gryr av dag – o min Herre som har hånd om alle ting – og utgyter sine tårer morgen og aften i sin lengsel etter å komme inn under skyggen av din barmhjertighet som aldri tar ende.

2.8 Hjelp dem under alle forhold, o min Herre, støtt dem til alle tider med din hellighets engler, de som er dine usynlige skarer, dine himmelske bataljoner som overvinner denne nedre verdens samlede hop av hærstyrker.

2.9 Du er sannelig den veldige, den mektige, den sterke, den atomsluttende, den som råder over alt som er.

2.10 O hellige Herre! O miskunnhetens Herre! Vi streifer om din bolig i lengsel etter å skue din skjønnhet og i kjærlighet til all din ferd. Vi er ulykkelige, ringe og av liten betydning. Vi er fattiglemmer: vis oss nåde, gi oss rike gaver. Se ikke på våre mangler, skjul våre endeløse synder. Hva vi enn er, så er

vi likevel dine. Det er din ros vi uttaler og hører, ditt ansikt vi søker og din sti vi følger. Du er miskunnhetens Herre. Vi er syndere, på ville veier og langt hjemmefra. O barmhjertighetens sky, skjenk oss derfor noen dråper regn. O nådens blomstrende bed, utsend en duftende bris. O alle gavers hav, send en stor bølge hen til oss. O gavmildhetens sol, nedsend en stråle av lys. Ha medynk med oss, gi oss nåde. Ved din skjønnhet, vi kommer uten andre forsyninger enn våre synder, uten gode gjerninger å tale om, bare forhåpninger. Hvis ikke ditt skjulende slør dekker oss og din beskyttelse verner og fostrer oss, hvordan skulle disse hjelpeløse sjeler da makte å reise seg og tjene deg? Hvilken kraft har disse stakkarene å prange med? Du som er den veldige, den allmektige, hjelp oss, gi oss din gunst. Vi er visne, gjenoppliv oss med byger fra din nådes skyer. Vi er ringe, opplys oss med klare stråler fra din enhets dagstjerne. Kast disse tørstende fisker ut i din nådes hav, led du dette villfarne reisefølge til din enhets ly. Før du til ledelsens kildevell dem som har fart såre vill, og forunn dem som har tatt feil av veien, et fristed innen din makts enemerker. Løft du til disse tørre lepper himmelens rikelige og stilleflytende vann. Oppreis disse døde til evig liv. Skjenk de blinde øyne som vil se. Gi de døve å høre, de stumme å tale. Sett de motløse i fyr og flamme, gjør disse aktløse oppmerksomme, advar de hovmodige, vek dem som sover.

Du er den mektige, du er giveren, du er den kjærlige. Du er sannelig den velgjørende, den mest opphøyede. 2.11

O dere Guds elskede, dere som hjelper denne forgjengelige tjener! Da Virkelighetens sol utgjød sine endeløse gaver fra alle ønskers demringspunkt og dette hellige lys opplyste denne verden fra pol til pol, så utsendte den sine stråler med 2.12

slik kraft at den fjernet det stygiske mørke for evig og alltid. Da ble denne jord av støv gjenstand for de himmelske sfærers misunnelse, og dette ringe sted antok det himmelske rikes tilstand og rustning. Hellighetens milde bris strøk hen over den og spredte liflige dufter viden om. Himmelens vårvinder dro forbi den og hen over den. Fra kilden til alle gaver ble det ført fruktbare pust med ubegrenset nåde. Så kom det klare daggry, og det kom tidender om stor glede. Det guddommelige forår var her og reiste sine telt i denne betingede verden slik at hele skaperverket hoppet og danset. Den inntørkede jord frembrakte udødelige blomster, det døde støv våknet til evig liv. Så fremkom det blomster av mystisk lærdom, og fra marken friskt grønnsvær som vitnet om Guds kunnskap. Den betingede verden stilte Guds rikelige gaver til skue, den synlige verden gjenspeilte herlighetene i de riker som var skjult for synet. Guds appell ble forkynt, den evige Pakts taffel ble beredt, Testamentets beger ble rakt fra hånd til hånd, den allmenne innbydelse ble sendt ut. Da ble noen blant folket oppglødd av himmelens vin, og noen ble værende uten en del av denne største av alle gaver. Hos noen ble syn og innsikt opplyst av nådens lys, og det var noen som hoppet av glede da de hørte enhetens hymner. Det var fugler som tok til å synge i hellighetens hager, det var nattergaler på grenene av himmelens rosentre som lot sine klagende rop lyde. Så ble både riket foroven og jorden forneden prydet og smykket, og denne verden ble gjenstand for misunnelse fra den høye himmel. Men akk og ve, akk og ve! De uaktsomme er blitt værende i sin aktløse søvn, og de dåraktige har forsmådd denne helligste blant gaver. De blinde forblir hyllet i sine slør, de døve har ingen del i det som har skjedd, de døde er uten

håp om å oppnå det, for som han har sagt: «... folk ... som har avskrevet det kommende liv, slik de vantro har avskrevet dem som er i gravene.»*

Med hensyn til dere, o Guds elskede! Løs tungebåndet, 2.13
og si ham takk. Lovpris og herliggjør den tilbedtes skjønnhet, for dere har drukket av dette reneste blant begre, og denne vinen fyller dere med glede og glød. Dere har oppdaget hellighetens liflige dufter, dere har fornemmet troskapens moskusduft fra Josefs kledning. Dere har inntatt troskapens honningdugg fra hans hender som er den ene Elskede. Dere har tatt for dere av udødelige retter ved Herrens rike festbord. Denne overdådighet er en spesiell gunst skjenket av en kjærlig Gud, dette er velsignelser og sjeldne gaver som skyldes hans nåde. I evangeliet har han sagt: «For mange er kalt, men få er utvalgt.»** Det vil si at mange får tilbudet, men den sjel er sjelden som blir utpekt for å motta ledelsens store gave. «Dette er Guds godhet, Han gir den til dem Han vil. Gud er full av godhet!»***

O dere Guds elskede! I blåst og kast kommer det motsatte 2.14
vinder mot Paktens kjerte fra verdens folkeslag. Troskapens nattergal hjemsesøkes av frafalne som er lik hatefulle ravner. Guds ihukommelses Due er under hardt press fra sjelløse nattfugler, og gasellen med tilhold på Guds kjærlighets gressganger jages og fanges av rovgriske udyr. Faren er dødelig, smerten er pinefull.

Herrens elskede må stå fjellstøtt, faste som ugjennom- 2.15
trengelige murer. De må forbli uanfektet selv av den hardeste

* Qur'ánen 60:13

** Mt 22:14

*** Qur'ánen 57:21

motgang og ikke gremmes over de verste ulykker. La dem holde fast ved den allmektige Guds kappekant og sette sin lit til den høyestes skjønnhet. La dem støtte seg til den usvikelige hjelp fra det urgamle rike og stole på den gavmilde Herres omsorg og beskyttelse. La dem til alle tider forfriske og vederkvege seg med den himmelske nådes dugg og oppleve og fornye seg med Helligåndens pust fra ett øyeblikk til det neste. La dem reise seg for å tjene sin Herre og gjøre alt i sin makt for å utbre hans hellighets luftninger vidt og bredt. La dem være en fast borg til forsvar for hans tro og en uinntagelig festning for Den urgamle skjønnhets skarer. La dem trofast vokte Guds Saks byggverk fra enhver side. La dem bli de klare stjerner på hans lysende himler. For mørkets horder angriper denne Sak fra alle kanter, og jordens folkeslag er oppsatt på å slukke dette klare lys. Og siden alle verdens slekter går til angrep, hvordan kan vår oppmerksomhet da la seg avlede, selv et øyeblikk? Vær avgjort oppmerksomme på disse ting. Vær aktsomme, og vakt Guds Sak.

- 2.16 Deres viktigste plikt på denne dag er å lutre deres karakter, rette på væremåten og forbedre oppførselen. Den barmhjertiges elskede må fremvise en slik karakter og oppførsel blant hans skapninger at duften av deres hellighet kan spres over hele verden og oppvekke de døde, ettersom formålet med Guds manifestasjon og demringen av den usynliges uendelige lys er å oppdra menneskenes sjeler og forfine karakteren hos ethvert levende menneske – slik at velsignede personer som har utfridd seg fra den dyriske verdens mørke, vil stige opp med de egenskaper som utgjør prydelser for menneskets virkelighet. Hensikten er at jordiske mennesker bør bli til himmelens folk. De som vandrer i mørke, bør komme inn

i lyset. De som er lukket ute, bør slutte seg til Rikets indre krets. De som er som intet, bør bli den evigvarende herlighets fortrolige venner. Hensikten er at de som er uten en andel, bør oppnå sin lott av det grenseløse hav, og de uvitende bør drikke seg utørste fra kunnskapens levende kilde. De som tørster etter blod, bør gi avkall på sin grusomhet. De med skarpe klør bør bli milde og overbærende. De som elsker krig, bør isteden søke sann forsoning. De brutale, med klør så kvasse som barberblad, bør nyte fordelene ved varig fred. De urene bør lære at det finnes et renhetens rike, og de besudlede bør finne veien til hellighetens elver.

Dersom disse guddommelige gaver ikke avdekkes fra menneskehetens indre selv, vil manifestasjonens gavmildhet vise seg å være uten frukt, og de blendende stråler fra Sannhetens sol vil ikke ha noen virkning som helst. 2.17

Bestreb dere derfor med liv og sjel, o Herrens elskede, for å motta en lodd av hans hellige egenskaper og forsyne dere med deres andel av hans hellighets rike gaver, så dere kan bli enhetens tegn, bli eneværenens faner og finne ut hva det betyr å være én, slik at dere i denne Guds hage kan la deres røst høres og synge åndens salige hymner. Bli som fuglene som takker ham, og syng i livets blomstrende løvsaler slike melodier som vil forbløffe sinnet hos dem som vet. Reis et banner på verdens høyeste tinder, et flagg for Guds gunst, til å blafre og vaie i hans nådes vinder. Plant et tre på livets eng, blant denne synlige verdens roser, som vil bære frisk og søt frukt. 2.18

Jeg sverger ved den sanne underviser at om dere vil handle i samsvar med Guds formaninger, som åpenbart i hans lysende tavler, vil dette mørke støv avspeile himmelens rike og denne 2.19

nedre verden den allherliges rike.

- 2.20 O dere Herrens elskede! Han være lovet. De usette, frembølgende gaver fra Sannhetens sol omgir dere på alle kanter, og på enhver side står hans barmhjertighets portaler åpne. Nå er tiden inne til å dra fordel av disse gaver og nyte godt av dem. Vit hvor verdifull denne tiden er, la ikke denne sjansen gå fra dere. Hold dere fullstendig borte fra denne mørke verdens anliggender, og bli kjent for egenskapene ved de essenser som tar bolig i Riket. Da vil dere se hvor sterk den himmelske dagstjernes herlighet er, og hvor blendende klare de tegn på gavmildhet er som kommer fra den usynlige verden.

- 3.1 O dere Guds elskede! O dere barn av hans rike! Sannelig, sannelig, den nye himmel og den nye jord er kommet. Den hellige by, det nye Jerusalem, er kommet ned fra det høye i skikkelse av en himmelens jomfru, iført slør, vakker og enestående, og rede til å møte sine elskere på jorden. Den himmelske forsamlings engleskare har istemt et rop som har gjennomløpt universet, idet alle høyt og sterkt jubler sin hyllest: «Dette er Guds by og hans bolig, der de rene og hellige blant hans tjenere skal bo. Han skal bo sammen med dem, for de er hans folk, og han er deres Herre.»

- 3.2 Han har tørket deres tårer og tent deres lys, hos dem har han frydet hjertet og henrykket sjelen. Døden skal ikke nå dem mer, ei heller skal de plages av sorg, gråt eller trengsel. Herren Gud den allmektige har inntatt tronen i sitt rike og gjort alle ting nye. Dette er sannheten, og hvilken sannhet kan vel være større enn den som ble forkynt av den guddommelige Johannes' åpenbaring!

Han er alfa og omega. Det er han som vil by den tørstende 3.3
kilden til livets vann og gi den syke den sanne frelses lege-
middel. Den som hjelpes av en slik nåde, er virkelig den som
mottar den herligste arv fra Guds profeter og hans hellige.
Herren vil være hans Gud, og han vil være Guds inderlig
elskede sønn.

Fryd dere derfor, o dere Herrens elskede og utvalgte, og 3.4
dere Guds barn og hans folk: Stem i for å prise og opphøye
Herren, den høyeste. For hans lys har strålt frem, hans tegn
er kommet til syne, og på enhver strand har bølgene fra hans
stigende oseaan ført mang en kostelig perle.

Lovet være han som har skapt tilværelsens verden og formet 4.1
alt som er til, han som har oppreist de oppriktige til en ærefull
stilling* og latt den usynlige verden vise seg på det synliges
plan – og dog streifer mennesker om og farer vill i sin drukne
sløvhet.**

Han har anlagt høyborgens grunnvoll, han har innvarslet 4.2
herlighetens syklus, han har frembrakt en ny skapning på
denne dag, som åpenbart er dommens dag – og dog blir de
aktløse værende i sin drukne søvn.

Basunen*** har lydt, det er støtt i hornet,**** utroperen har 4.3
latt sitt rop høre, og alle på jord har besvimt – men dog sover
de døde fortsatt videre i sitt legemes grav.

Og den annen basun***** har lydt, det annet støt har 4.4

* Qur'ánen 17:79.

** Qur'ánen 15:72.

*** Qur'ánen 39:68; Epistle to the Son of the Wolf, s. 133.

**** Qur'ánen 74:8.

***** Qur'ánen 39:68.

etterfulgt det første,* og det fryktelige ve er kommet, og enhver ammende mor har glemt diebarnet ved sitt bryst** – likevel er folket fortsatt forvirret og tankespredt og enser det ikke.

4.5 Og oppstandelsen har grydd, og timen er slagen, og stien er strakt trukket opp, og vekten er oppstilt, og alle på jord er samlet sammen*** – men folket ser likevel ikke noe tegn til veien.

4.6 Lyset har skint, stråleglansen overstrømmer Sinai-fjellet, og en mild vind blåser fra den evig tilgivende Herres hager. Åndens sødmefylte luftninger drar forbi, og de som lå begravet i graven, står opp – og dog sover de aktløse videre i sine graver.

4.7 Helvetets flammer er brakt til å blusse, og himmelen er kommet nær. De himmelske hager står i blomst, friske dammer flyter over, og paradisk skimrer i sin skjønnhet – men de aktløse er fortsatt opphengt i sine tomme drømmer.

4.8 Sløret er falt vekk, forhenget er løftet, skyene har spredt seg, herrenes Herre er åpent synlig – men alt har gått syn-derne forbi.

4.9 Det er han som har gjort det nye skaperverket for dere,**** brakt det annet ve***** som overgår alle andre, og samlet de hellige sammen i riket foroven. I dette er det virkelig tegn for dem som har øyne å se med.

4.10 Og blant hans tegn er fremkomsten av varsler og frydefulle profetier, antydninger og holdepunkter, spredningen av mange og forskjellige nyheter, og forventningene hos de

* Qur'ánen 79:6–9.

** Qur'ánen 22:2.

*** Qur'ánen 34:40.

**** Qur'ánen 29:19.

***** Qur'ánen 79:34.

rettferdige, de som nå har nådd sitt mål.

Og blant hans tegn er hans strålende glans som stiger opp 4.11
over enhetens horisont, hans lys som strømmer ut fra mak-
tens daglysning, kunngjøringen av de største gode tidender
av hans herold – den ene, den uforlignelige. I dette er det
sannelig et strålende bevis for forsamlingen av dem som vet.

Blant hans tegn er at han gir seg til kjenne, ses av alle, står 4.12
som sitt eget bevis og er nærværende blant vitner i ethvert
område, blant folkeslag som kastet seg over ham som ulver
og omringet ham fra alle kanter.

Blant hans tegn er at han motstår sterke nasjoner og alt 4.13
overvinnende stater og en fiendskare som tørster etter hans
blod og hver en stund er oppsatt på å ødelegge ham hvor han
enn måtte befinne seg. Dette er sannelig en sak som fortjener
å bli gransket av dem som grunner over Guds merker og tegn.

Et annet av hans tegn er underet ved hans tale, hvor veltal- 4.14
ende hans ytringer var, hvor hurtig hans skrifter ble åpenbart,
hans visdomsord, hans vers, hans epistler, hans fortrolige
utgytelser overfor Gud, hans klargjøring av Qur'ánen, både
dens dunkle vers og de klare. Ved ditt liv! Denne ting er klar
som dagen for enhver som vil betrakte den med rettferdig-
hetens øye.

Og blant hans tegn er hans kunnskaps stigende sol og av 4.15
hans kunsters og ferdigheters voksende måne, og at han viste
fullkommenhet i all sin ferd, som bekreftet av de lærde og
dyktige fra mange nasjoner.

Og blant hans tegn er atter det faktum at hans skjønnhet 4.16
forble urørt, og at hans menneskelige tempel ble beskyttet
idet han åpenbarte sin glans, til tross for de massive angrep
fra alle hans fiender som kom mot ham i tusentall med sine

flyende piler, sine spyd og sine sverd. I dette er det i sannhet et under og en advarsel for enhver rimelig dommer.

4.17 Og blant hans tegn er hans langmodighet, hans vanskeligheter og gjenvordigheter, hans kvaler i sine lenker og fotjern og hans utrop hver eneste stund: «Kom til meg, kom til meg, dere rettferdige! Kom til meg, kom til meg, dere som elsker det gode! Kom til meg, kom til meg, dere demringssteder for lys!» Sannelig, mysteriets porter er vidåpne – men fortsatt boltrer de seg med sin fåfengte kverulering!*

4.18 Enda et annet av hans tegn er bekjentgjørelsen av hans Bok, hans avgjørende hellige tekst der han irrettesatte kongene, og hans alvorlige advarsel til ham** som hersket med en makt som ble følt rundt om i verden, og som så ble veltet av tronen i løpet av noen korte dager – et faktum som er klart fastslått og vidt kjent.

4.19 Og blant hans tegn er at hans storhet var sublim, at hans stade var opphøyet, at hans herlighet ruvet, og at hans skjønnhet strålte ut over fengslets horisont, og det i den grad at overfor ham ble hoder bøyd og stemmer senket, og ansikter vendt hans vei var ydmyke. Dette er et bevis som aldri er sett i henfarne tider.

4.20 Og blant hans tegn er de ekstraordinære ting han stadig gjorde, miraklene han utførte, de undre som uavbrutt viste seg fra ham som om de strømmet ned fra hans skyer – og at hans sterke lys ble anerkjent, selv av ikke-troende. Ved hans eget liv! Dette ble klart stadfestet, det ble påvist for personer med ethvert livssyn som kom i den levende, selvbestående Herres nærvær.

* Qur'ánen 6:91; 52:12.

** Napoleon III.

Og enda et av hans tegn er de vidtspredte strålene fra hans tidsepokes sol, oppstigningen av hans tids måne på alle tidsaldrers himmel: hans dag, som befinner seg på alle dagers høyeste tinde i kraft av sin rang og kraft, sine vitenskaper og kunstarter som strekker seg vidt og bredt og har lamslått verden og forbløffet menneskers sinn. 4.21

Dette er sannelig en sak som er avgjort og fastslått for alltid. 4.22

Verdens store lys, som en gang strålte over hele menneskeheten, er gått ned for til evig tid å skinne fra Abhá-horisonten, sin uforgjengelige herlighets rike, for å kaste glans over sine elskede fra det høye og hos dem puste det evige livs ånde inn i hjerte og sjel. 5.1

Overvei i hjertet det han har forutsagt i sin tavle om den guddommelige visjon, som er spredt over hele verden. I den sier han: «Derpå klaget hun og utbrøt: 'Måtte verden og alt i den bli en løsepenge for dine smerter. O hersker over himmel og jord! Hvorfor har du overgitt deg i hendene på innbyggerne i denne fengselsbyen 'Akká? Skynd deg til andre riker, til dine tilfluktssteder i det høye, som øynene hos navnenes folk aldri har falt på.' Vi smilte og talte ikke. Tenk over disse mest opphøyede ord, og forstå hensikten med dette skjulte og hellige mysterium.» 5.2

O dere Herrens elskede! Vokt dere, vokt dere, så dere ikke nøler og vakler. La ikke frykt ramme dere, og bli heller ikke foruroliget eller nedslått. Pass godt på så ikke denne skjebnesvangre dag demper flammene av deres iver og slukker deres spede håp. I dag er det dagen for standhaftighet 5.3

og fasthet. Velsignet er de som står faste og urokkelige som klippen og står imot stormen og presset i denne opprørte stund. De skal sannelig motta Guds nåde. De skal sannelig motta hans guddommelige bistand og bli virkelig seierrike. De skal skinne i menneskeheten med en stråleglans som beboerne av herlighetens paulun roser og lovpriser. For dem forkynnes denne himmelske appell som er åpenbart i hans Helligste bok: «La ikke deres hjerter uroes, o folk, når mitt nærværs herlighet tas bort og min ytrings osean stilner. I mitt nærvær blant dere er det en visdom, og i mitt fravær er det en annen visdom som er uutgrunnelig for alle uten Gud, den uforlignelige, den allvitende. Sannelig, vi ser dere fra vår herlighets rike og skal bistå enhver som vil reise seg for å gjøre vår Sak seierrik, med herskarene i det høye og en flokk av våre begunstigede engler.»

5.4 Sannhetens sol, det aller største lys, er gått ned bak verdens horisont for å stige opp over grenseløshetens rike med udødelig glans. I sin Helligste bok oppfordrer han de faste og standhaftige av sine venner: «Bli ikke forferdet, o verdens folk, når min skjønnhets sol er gått ned og mitt tabernakels himmel er skjult for deres øyne. Reis dere for å fremme min Sak og for å opphøye mitt Ord blant menneskene.»

6.1 **O** dere Rikets folkeslag! Hvor mang en sjel anvendte vel ikke hele sin livstid til gudsyndyrkelse, utholdt kjødets ydmykelse, lengtet etter å få adgang til Riket og likevel feilet, mens dere uten hverken slit, smerte eller selvfornektelse har vunnet prisen og trådt inn.

6.2 Det er som på Messias' tid, da fariseerne og de fromme

forble uten en andel, mens Peter, Johannes og Andreas, som hverken drev from tilbedelse eller asketiske øvelser, seiret. Takk derfor Gud for at han på deres hode har satt den evige herlighets krone, for å ha tilstått dere denne umåtelige nåde.

Tiden er kommet da dere som en takksigelse for denne gave bør vokse i tro og standhaftighet som dag følger dag, og bør komme stadig nærmere Herren deres Gud, bli så tiltrukket og oppildnet at deres hellige melodier til Den elskedes pris vil nå opp til skaren i det høye, og slik at hver og en av dere, lik en nattergal i denne Guds rosehage, vil forherlige hærskares Herre og bli læreren for alle jordens beboere. 6.3

O dere åndelige venner av 'Abdu'l-Bahá! En pålitelig budbringer er kommet og har i åndens verden overbrakt et budskap fra Guds elskede. Denne lykkevarslende kurer fører med seg duften av sterk glød og Guds kjærlighets livgivende briser. Han får hjertet til å danse av glede og fyller sjelen med kjærlighetens og henrykkelsens ekstatiske rus. Den guddommelige enhets herlighet har gjennomtrengt sjeler og hjerter så sterkt at alle nå er knyttet til hverandre med himmelske bånd og er som ett hjerte, som én eneste sjel. Gjenspeilinger av ånden og inntrykk av det guddommelige speiles nå klart og skarpt dypt i hjertets kjerne. Jeg ber Gud om å styrke disse åndelige bånd for hver dag som går og å la denne mystiske enhet skinne stadig klarere, helt til alle vil være som hærstyrker fylket under Paktens banner i Guds Ords skjermende skygge, så de kan anstrenge seg av alle krefter helt til et tett og varmt allment fellesskap, ublandet kjærlighet og åndelige forbindelser vil knytte alle hjerter i verden sammen. Hele menneskeheten 7.1

vil da bli samlet i ett hjemland på grunn av denne nye og blendende gave. Da vil konflikt og strid forsvinne fra jordens overflate. Da vil menneskeheten bli fostret i kjærlighet til den allherliges Skjønnhet. Uenighet vil endres til enighet, splidaktighet til harmoni. Ondskapens røtter vil bli rykket opp, og grunnlaget for aggresjon vil bli ødelagt. Foreningens klare stråler vil utslette mørkets begrensninger, og himmelens glans vil gjøre menneskehjertet lik en grube som er rik på kjærlighet til Gud.

7.2 O dere Herrens elskede! Dette er stunden da dere må omgås alle jordens folkeslag i den største vennlighet og kjærlighet og være tegn og varsler for dem om Guds store barmhjertighet. Dere må bli selve sjelen i verden, den levende ånd i menneskebarnenes legeme. I denne vidunderlige tidsalder, på denne tid da Den urgamle skjønnhet, Det største navn, har steget opp over verdens horisont med utallige gaver, har Guds Ord inngitt menneskehetens innerste essens en så overveldende kraft at han har fjernet hele virkningen av menneskenes egenskaper og med sin altbeseirende kraft har forenet folkeslagene i et veldig hav av enhet.

7.3 Nå er tiden inne til at de som elsker Gud, løfter enhetens bannere høyt opp, istemmer vennskapets og kjærlighetens vers i verdens forsamlinger og viser alle at Guds nåde er én. Dermed vil hellighetens tabernakler bli reist på jordens tinder og samle alle folkeslag i den skjermende skyggen av enhetens ord. Denne store gavmildhet vil demre over verden på den tid da de som elsker Gud, vil reise seg for å gjennomføre hans lære og for å spre den allmenne kjærlighets friske og sødmefylte dufter vidt og bredt.

7.4 I hver religionsordning har budet om vennskap og kjærlig-

het vært med, men det var et bud som var begrenset til fellesskapet mellom dem som var enige seg imellom, og gjaldt ikke fienden med en avvikende lære. Men lovet være Gud, i denne underfulle tidsalder er Guds bud ikke avgrenset, ikke innskrenket til noen enkelt gruppe av mennesker, snarere er alle venner blitt påbudt å vise vennskap og kjærlighet, omtanke og gavmildhet og miskunn overfor hvert samfunn på jord. Nå må Guds elskere reise seg og utføre disse anvisningene fra ham: La dem være vennlige fedre for menneskeslektens barn, barmhjertige brødre for de unge og selvfornektende avkom for dem som årene har krøket. Meningen med dette er at dere må vise ømhet og kjærlighet overfor ethvert menneske, selv deres fiender, og ønske dem velkommen med ublandet vennskap, godt humør og kjærlig godhet. Når dere møtes med grusomhet og forfølgelse, behold da troen på ham. Når dere utsettes for ondskapsfullhet, svar da med et vennlig hjerte. Overfor de spyd og piler som hagler ned over dere, blott brystet som et speilblankt mål. Og som svar på forbannelser, hån og sårende ord, vis overstrømmende kjærlighet. Slik vil alle folkeslag bli vitne til kraften i Det største navn og hver nasjon erkjenne Den urgamle skjønnhets makt, se hvordan han har veltet uoverensstemmelsens murer, ledet alle jordens folkeslag trygt til enhet, opplyst menneskets verden og fått denne støvets jord til å utsende stråler av lys.

Disse menneskeskapninger er som barn, de er fremfusende og ubekymrede. Disse barn må fostres med uendelig, kjærlig omsorg og pleies ømt i barmhjertighetens favn så de kan få smake Guds kjærlighets åndelige honningsødme, kan bli som kjerter som sprer sine stråler over denne mørke verden og tydelig kan fornemme hvilke strålende herlighetskroner 7.5

som Det største navn, Den urgamle skjønnhet, har satt på sine elskedes hoder, og hvilke gaver han har skjenket hjertet hos dem han har kjær, hvilken kjærlighet han har inngytt i menneskehetens bryst, og hvilke vennskapsskatter han har frembrakt mellom alle mennesker.

7.6 O Gud, min Gud! Hjelp du dine betrodde tjenere til å ha kjærlige og ømme hjerter. Hjelp dem til å utbre ledelsens lys fra forsamlingen i det høye blant alle jordens nasjoner. Sannelig, du er den sterke, den kraftfulle, den mektige, den altbetvingende, den evig givende. Sannelig, du er den gavmilde, den milde, den ømme, den mest rundhåndede.

8.1 O dere 'Abdu'l-Bahás elskede og den barmhjertiges tjenerinner! Det er tidlig om morgenen, og Abhá-paradisets gjenopp-livende vinder blåser over hele skaperverket, men de kan bare røre de rene av hjerte, og deres vellukt kan fornemmes kun av den rene sans. Bare det oppfattende øye skuer solens stråler. Bare det lyttende øre kan høre sangen fra forsamlingen i det høye. Selv om forårets rikelige regn, himmelens gaver, strømmer ned over alle ting, kan de bare få god jord til å bære frukt. De elsker ikke saltmettet grunn, der det ikke kan vises noen resultater av all gavmildheten.

8.2 Abhá-rikets myke og hellige luftninger drar hen over hvert land, men bare de rene av hjerte nærmer seg og høster fordel av dem. Denne forurettede sjel håper at de uaktsomme kan bli klare i hodet ved den selvbestændes nåde og ved Guds Ords åpenbare kraft, så de kan fornemme disse liflige dufter som blåser fra åndens hemmelige rosebed.

O Guds venner! Sanne venner er som dyktige leger, 8.3
 og Guds læresetninger er som en helbredende balsam, et
 legemiddel for menneskets samvittighet. De klarer hodet så
 et menneske kan innånde dem og glede seg over deres liflige
 ange. De vekker dem som sover. De gir de uoppmerksomme
 oppmerksomhet, en andel til de utstøtte og håp til de håpløse.

Hvis en sjel på denne dag vil handle i overensstemmelse 8.4
 med Guds forskrifter og råd, vil han tjene som en guddomme-
 lig lege for menneskeheten, og lik Isráfils basun* vil han kalle
 de døde i denne betingede verden til live. For bekreftelsene
 fra Abhá-riket blir aldri avbrutt, og en slik rettskaffen sjel
 har den usvikelige bistand fra skaren i det høye som sin venn.
 Slik vil en skarve mygg bli en ørn i sin fulle kraft og en svak
 spurv forvandles til en kongelig falk i den urgamle herlighets
 høyder.

Se derfor ikke på graden av deres kapasitet, spør ikke 8.5
 om dere er oppgaven verdig: Sett deres forhåpninger til
 Bahá'u'lláhs hjelp og kjærlige omsorg, hans gunstbevis-
 ninger og gaver – måtte min sjel bli ofret for hans venner!
 Driv deres høye bestrebelses ganger frem over offermarken,
 og ta den guddommelige nådes premie med fra denne vid-
 strakte arena.

O dere tjenerinner for den barmhjertige Herre! Hvor 8.6
 mange av denne verdens dronninger la vel ikke hodet ned
 på en pute av støv og ble borte. De etterlot seg ingen frukt,
 ingen spor, ingen tegn, ikke engang sine navn. For dem var
 det ingen tildeling av gaver mer – intet liv mer i det hele. Ikke
 slik for tjenerinnene som virket ved Guds terskel: De har

* Antas å være engelen som på Herrens befaling er utpekt til å støte i basunen
 på oppstandelsens dag for å vekke de døde.

skint som glitrende stjerner på den urgamle herlighets himler og spredt sin glans over alle tideverv. Deres kjæreste håp er oppfylt i Abhá-paradiset. De har smakt gjenforeningens honning i Herrens forsamling. Slike sjeler som disse dro nytte av sin tilværelse her på jord: De høstet livets frukt. Angående de øvrige: «Til dem kom det avgjort en tid da de var en ting som det ikke ble sagt noe om.»

8.7 O dere som elsker denne forurettede! Rens deres øyne, slik at dere ikke ser på noe menneske som forskjellig fra dere selv. Se ingen fremmede; se heller alle mennesker som venner, for kjærlighet og enhet blir vanskelig når dere fester blikket på det som er annerledes. Og i denne nye og vidunderlige tidsalder sier de hellige skrifter at vi må være ett med hvert folkeslag, at vi må se hverken råskap eller urettferdighet, ei heller ondskap, fiendskap eller hat, men heller vende blikket mot Den urgamle herlighets himmel. For enhver skapning er et tegn fra Gud, og det var ved Herrens nåde og kraft at hver av dem kom inn i verden. Derfor er de ikke fremmede, men i familien; ikke utlendinger, men venner, og må behandles som sådanne.

8.8 Derfor må Guds elskede omgås både fremmede og venner i hengivent fellesskap og vise alle den største kjærlige omsorg samtidig som de ser bort fra graden av deres kapasitet og aldri spør om de fortjener å bli elsket. La vennene i hvert tilfelle være omtenkssomme og uendelig vennlige. La dem aldri beseires av folks ondskap, angrep og hat, hvor sterkt dette enn måtte være. Hvis andre slynger sine piler mot dere, da by dem melk og honning til gjengjeld. Hvis de forgifter livet for dere, så gled deres sjel. Hvis de skader dere, lær dem da å bli trøstet. Hvis de påfører dere en skade, vær da en balsam for

deres sår. Hvis de stikker dere, hold da et forfriskende beger til deres lepper.

O Gud, min Gud! Dette er dine svake tjenere. De er dine trofaste treller og dine tjenerinner som har bøyd seg ned overfor din opphøyede ytring, ydmyket seg ved terskelen for ditt lys og gitt vitnesbyrd om din enhet som har latt solen skinne med middagstidens glans. De har lyttet til den appell du lot lyde fra ditt skjulte rike, og med hjerter bevende av kjærlighet og henrykkelse har de besvart ditt rop. 8.9

O Herre, la alle dine barmhjertige gaver lave ned over dem, la din nådes vann regne ned over dem. Gi dem å vokse som vakre planter i himmelens hage. Gjør at de fra dine gavers fulle og overflommende skyer og din overstrømmende nådes dype bassenger mottar det som vil få denne hagen til å blomstre. Og hold den alltid grønn og frodig, alltid frisk, skimrende og fager. 8.10

Du er sannelig den mektige, den opphøyede, den sterke, han som alene i himlene og på jorden forblir uendret. Det finnes ingen annen Gud enn deg, Herren med åpenbare merker og tegn. 8.11

O du med et hjerte som flommer over av kjærlighet til Herren! Jeg taler til deg fra dette innviede sted for å glede ditt bryst med min epistel til deg, for dette er et brev som får hjertet hos den som tror på Guds enhet, til å vinge sin flukt hen mot salighetens tinder. 9.1

Takk Gud for å ha satt deg i stand til å tre inn i hans veldes rike. Om ikke lenge vil din Herres gaver senke seg over deg, 9.2

den ene etter den andre, og han vil gjøre deg til et tegn for enhver sannhetssøker.

9.3 Hold fast ved din Herres Pakt, og øk ditt forråd av kjærlighet til hans elskede etter hvert som dagene går. Bøy deg ømt og hengivent over den overmåte barmhjertiges tjenere, så du kan få heise kjærlighetens seil på den fredens ark som beveger seg over livets sjøer. La intet volde deg sorg, og bli ikke sint på noen. Det anstår deg å være tilfreds med Guds vilje og å være en sann, kjærlig og pålitelig venn for alle jordens folkeslag, uten noen som helst unntak. Dette er de oppriktiges egenskap, de helliges måte, emblemet for dem som tror på Guds enhet, og Bahá-folkets drakt.

9.4 Gi din Herre takk og velsignelser for at han har latt deg tilby ham Guds rett.* Dette er sannelig en særlig gunst overfor deg fra hans side. Lovpris ham for dette bud som er fremsatt i skriftene fra din Herre, fra ham som er den gamle av dager.

9.5 Sannelig, han er den kjærlige, den milde, den evig givende.

10.1 **O** du kjære Guds tjenerinne! Ditt brev er mottatt, og innholdet er bemerket. Du spurte om en regel for å lede ditt liv.

10.2 Tro på Gud, og hold øynene fast rettet mot det opphøyede rike. Vær forelsket i Abhá-skjønnheten. Stå fast i Pakten. Lengst etter å stige inn i det altomfattende lysets himmel. Vær løst fra denne verden og gjenfødt ved de sødmefylte dufter av hellighet som henåndes fra den aller høyestes rike. Vær en som kaller til kjærlighet, og vær god mot hele menneskeslekten. Elsk menneskenes barn og del deres sorger. Vær blant dem som fostrer fred. Tilby ditt vennskap, vær til å stole på. Vær en

* Huqúqu'lláh

lindring for ethvert sår, et legemiddel for enhver lidelse. Knytt sjelene sammen. Fremsi ledelsens vers. Vær beskjefteget med å tilbe din Herre, og reis deg for å lede folket på rett vei. Løs tungen og undervis, og la ansiktet lyse av Guds kjærlighets ild. Hvil ikke et øyeblikk, søk ikke å trekke et rolig åndedrag. Således kan du bli et tegn og symbol på Guds kjærlighet og et banner for hans nåde.

Tjeneste for vennene er tjeneste for Guds rike, og omsorg vist 11.1
de fattige er en av Guds største læresetninger.

Vit du for visst at kjærlighet er hemmeligheten ved Guds 12.1
hellige religionsordning, manifestasjonen av den overmåte barmhjertige, kilden til åndelige utstrømninger. Kjærlighet er himmelens milde lys, Den hellige ånds evige ånde som skjenker liv til menneskets sjel. Kjærlighet er årsaken til Guds åpenbaring for mennesket, det livsnødvendige bånd som i samsvar med den guddommelige skapelse er nedlagt i tingenes virkelighet. Kjærlighet er det eneste middel som sikrer sann lykke både i denne verden og den neste. Kjærlighet er lyset som viser vei i mørket, det levende bånd som forener Gud med mennesket, som sikrer fremgangen for enhver opplyst sjel. Kjærlighet er den største lov som hersker i denne mektige og himmelske syklus, den enestående kraft som binder de forskjellige elementer i denne materielle verden sammen, den ypperste magnetiske kraft som styrer sfærenes bevegelser i de himmelske riker. Kjærlighet åpenbarer universets skjulte mysterier med usvikelig og grenseløs kraft. Kjærlighet er livets

ånd for menneskehetens utsmykkede legeme, den grunnlegger sann sivilisasjon i denne timelige verden og kaster uforgjeffeliggjans over enhver høytstilende rase og nasjon.

12.2 Uansett hvilket folk som nådigst begunstiges med den av Gud, vil ganske visst få sitt navn opphøyet og forherliget av skaren fra oven, av englenes forsamling og av Abhá-rikets beboere. Og hvilket som helst folk som vender hjertet bort fra denne guddommelige kjærlighet – den barmhjertiges åpenbaring – vil fare såre vill, vil synke ned i fortvilelse og bli fullstendig ødelagt. Dette folk vil bli nektet all tilflukt, vil bli som jordens usleste skapninger, ofre for nedverdiggelse og skam.

12.3 O dere Herrens elskede! Bestreb dere på å bli manifestasjonene av Guds kjærlighet, den guddommelige ledelses lamper som skinner blant jordens slekter med kjærlighetens og samholdets lys.

12.4 Hill dere – åpenbarere av dette herlige lys!

13.1 **O** du Rikets datter! Ditt brev datert 5. desember 1918 er mottatt. Det inneholdt den gode nyhet at Guds venner og den barmhjertiges tjenerinner har samlet seg om sommeren ved Green Acre, har beskjeftegg seg dag og natt med å ihukomme Gud, har tjent menneskehetens verdens enhet, har vist kjærlighet overfor alle religioner, har holdt seg på avstand fra enhver religiøs fordom og vært vennlige mot alle folk. De guddommelige religioner må være årsaken til enhet mellom mennesker og midlet til enhet og kjærlighet. De må fremme allmenn fred, befri mennesket fra enhver fordom, gi fryd og glede, vise vennlighet overfor alle mennesker og fjerne enhver

ulikhet og forskjell. Akkurat som Bahá'u'lláh sier idet han henvender seg til menneskehetens verden: «O folk! Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren.» I høyden er det dette, at noen sjeler er uvitende; de må undervises. Noen er syke; de må helbredes. Noen er ennå i en svært ung alder; de må hjelpes til å bli modne, og må vises den største vennlighet. Dette er Bahá-folkets oppførsel.

Jeg håper at alle dine brødre og søstre vil bli de som ønsker 13.2
det beste for menneskeheten.

O dere to velsignede sjeler! Brevene fra dere er mottatt. De 14.1
viste at dere har undersøkt sannheten og er blitt befridd for etterligning og overtro, at dere ser med egne øyne og ikke med andres, hører med egne ører og ikke med andres ører og oppdager mysterier ved hjelp av egen bevissthet og ikke ved andres. For etterteraperen sier at det og det menneske har sett, en annen har hørt og en slik bevissthet har oppdaget. Han stoler med andre ord på andres syn, hørsel og bevissthet og har ingen egen vilje.

Gud være lovet, dere har nå vist viljestyrke og vendt dere 14.2
til Sannhetens sol. Hos dere er hjertets sletteland blitt opplyst av lysene fra Rikets Herre, og dere er blitt ledet til den strake sti, har vandret langs veien som fører til Riket, har trådt inn i Abhá-paradiset og sikret dere en lott og en andel av frukten fra livets tre.

Dere er velsignet, og et godt hjem venter dere. Hilsninger 14.3
og lovprisning være med dere.

15.1 O Guds kjærlighets fange! Det brev du skrev ved avreisen, er mottatt. Det ga meg glede, og mitt håp er at ditt indre øye kan bli åpnet helt, slik at selve kjernen i de guddommelige mysterier kan bli åpenbart for deg.

15.2 Du begynte brevet med et velsignet uttrykk som lød: «Jeg er en kristen.» Å, måtte alle være sanne kristne! Det er lett å si seg å være kristen, men vanskelig å være en sann kristen. I dag er rundt fem hundre millioner sjeler kristne, men den virkelig kristne er svært sjelden: Han er en sjel fra hvis ansikt Kristi glans skinner, og som viser Rikets fullkommenheter. Dette er en sak av stor betydning, for å være en kristen er å legemliggjøre enhver utmerket egenskap som finnes. Jeg håper at også du vil bli en sann kristen. Lovet være Gud for at du ved den guddommelige lære til sist har oppnådd både syn og innsikt i høyeste grad og blitt fast rotfestet i visshet og tro. Det er mitt håp at også andre vil oppnå opplyste øyne og hørende ører og nå frem til evig liv: At disse mange elver, som hver flyter i ulike og adskilte leier, vil finne veien tilbake til det omgivende hav, smelte sammen og reise seg i en eneste bære av bølgende enhet; at Sannhetens enhet, ved Guds kraft, vil få disse tilsynelatende forskjeller til å forsvinne. Dette er den ene grunnleggende forutsetning. For om det oppnås enhet, vil alle andre problemer forsvinne av seg selv.

15.3 O ærede frue! I overensstemmelse med den guddommelige lære i denne herlige religionsordning bør vi ikke forringe noen og kalle vedkommende uvitende ved å si: «Du vet ikke, men jeg vet.» Vi bør heller se på andre med respekt, og når vi forsøker å forklare og vise, bør vi tale som om vi undersøker sannheten og si: «Dette er de ting vi har foran oss. La oss foreta en undersøkelse for å avgjøre hvor og i hvilken form

sannheten kan finnes.» Underviseren bør ikke anse seg selv som lærd og andre som uvitende. En slik tanke avler hovmod, og hovmod bidrar ikke til innflytelse. Underviseren bør ikke se noen overlegenhet hos seg selv. Han bør tale med den ytterste vennlighet, underdanighet og ydmykhet, for slik tale øver innflytelse og oppdrar sjelene.

O ærede frue! Hver og en av profetene ble sendt ned til jorden i en eneste hensikt. For dette ble Kristus manifestert, for dette lot Bahá'u'lláh Herrens appell lyde: at menneskets verden skulle bli til Guds verden; at dette nedre rike skulle bli til Riket, dette mørke til lys, denne sataniske ondskap til alle himmelens dyder – og enhet, fellesskap og kjærlighet bli vunnet for hele menneskeslekten, så den organiske enhet igjen skulle vise seg og grunnlaget for splid bli utslettet og evigvarende liv og nåde bli menneskehetens grøde. 15.4

O ærede frue! Se deg om i verden. Her skaper enhet, gjensidig tiltrekning og sammenkomst liv, mens splid og uenighet betyr død. Når du betrakter alle fenomener, vil du se at hver skapt ting er blitt til ved en blanding av mange elementer, og når dette fellesskapet mellom elementer oppløses og denne harmonien mellom bestanddeler brytes, blir livsformen tilintetgjort. 15.5

O ærede frue! Selv om det i forbigangne tidsepoker ble skapt fordragelighet, kunne hele menneskehetens enhet likevel ikke blitt virkeliggjort, fordi midlene manglet. Avstanden mellom kontinentene var stor, ja, selv blant folkeslag på ett og samme kontinent var omgang og utveksling av tanker nesten umulig. Følgelig var samkvem, forståelse og enhet mellom alle jordens nasjoner og slekter uoppnåelig. Men på denne dag er kommunikasjonsmidlene mangedoblet, og jordens 15.6

fem kontinenter er praktisk talt smeltet sammen til ett. Og for enhver er det nå lett å reise til ethvert land, å omgå deres folkeslag og utveksle synspunkter med dem, og å bli kjent med alle menneskers religiøse oppfatninger og tanker gjennom publikasjoner. På samme måte er alle medlemmer av menneskefamilien, det være seg folkeslag eller regjeringer, byer eller landsbyer, blitt stadig mer avhengige av hverandre. Å være selvforsynt er ikke lenger mulig for noen, for politiske bånd forener alle folk og nasjoner, og handelens, industriens, landbrukets og skolevesenets bånd styrkes hver dag. Derfor kan hele menneskehetens enhet bli oppnådd på denne dag. Dette er sannelig intet annet enn ett av undrene i denne vidunderlige tidsalder, dette strålende århundre. Dette har forgangne tidsaldrer vært berøvet, for dette århundre – lysets århundre – er blitt forlenet med en enestående og makeløs herlighet, kraft og opplysning. Derfor skjer det en eventyrlig åpenbaring av et nytt under hver dag. Man vil til sist se hvor klart dets lys kommer til å skinne i menneskenes forsamling.

15.7 Se hvordan dets lys nå begynner å demre på verdens formørkede horisont. Det første lys er enhet på det politiske område, som vi nå kan skjelve de første glimt av. Det annet lys er enhetlig tenkning om verdensforetagender, som man kommer til å se fullbyrdet om ikke så lenge. Det tredje lys er enhet med hensyn til frihet, som helt sikkert vil komme. Det fjerde lys er enhet i religion, som er hjørnesteinen i selve grunnlaget, og som ved Guds makt vil bli åpenbart i all sin glans. Det femte lys er nasjonenes enhet, en enhet som vil bli sikkert grunnlagt i dette århundre og få alle verdens folkeslag til å føle seg som borgere av ett felles fedreland. Det sjette lys er rasenes enhet, som vil gjøre alle som bor på jord til folk og

slekter av én rase. Det sjuende lys er språkets enhet, det vil si valget av et universelt hjelpespråk som alle folkeslag vil bli undervist i og samtale på. Hver og en av disse vil uunngåelig skje, for kraften fra Guds rike vil yte hjelp og bistand for å virkeliggjøre dem.

O dere opplyste, og dere tjenerinner av den barmhjertige! 16.1
 På en tid da en dyster natt hadde senket seg over jorden – en natt med uvitenhet, med forsømmelse av den guddommelige verden, med tilslørelse fra Gud – grydde en klar morgen, og i øst ble himmelen opplyst av et stigende lys. Da steg Sannhetens sol opp, og Rikets glans ble utgytt over øst og vest. De som hadde øyne å se med, frydet seg over den gode nyheten og ropte: «Å, vi er velsignet, velsignet er vi!», og de så alle tings indre virkelighet og avdekket Rikets mysterier. Befrikk for sine innbilninger og tvil skuet de Sannhetens lys, og så opprømt ble de ved å tømme Guds kjærlighets kalk at de helt glemte verden og seg selv. Dansende av glede hastet de til stedet for sin martyrdom, og der, hvor mennesker dør av kjærlighet, kastet de hode og hjerte hen.

Men de som hadde øyne uten å se, ble forbauset over dette oppstyr, og de ropte: «Hvor er lyset?» og igjen: «Vi ser ikke noe lys! Vi ser ingen stigende sol! Her er ingen sannhet. Dette er bare innbilning og intet mer.» Som flaggermus flyktet de ned i det underjordiske mørke, der de etter sin måte å tenke på fant et monn av trygghet og fred. 16.2

Dette er imidlertid bare begynnelsen av morgengryet, og heten fra Sannhetens oppstigende sol har ennå ikke nådd sin fulle kraft. Når solen først har steget til middagshøyden, 16.3

vil dens ild brenne så hett at den til og med vil bevege de krypende ting nede i jorden. Skjønt de ikke kan se lyset, vil de alle likevel bli satt i hektisk bevegelse av hetens virkning.

16.4 Takk derfor, o dere Guds elskede, for at dere på morgen-demringens dag har vendt ansiktet mot verdens lys og skuet dets glans. Dere har mottatt en andel av Sannhetens lys, dere har nytt et monn av de velsignelser som varer evig. Som en takk til gjengjeld for denne nåden, hvil derfor ikke et øyeblikk, sitt ikke tause, før den gode nyhet om Riket til menneskers ører, spre Guds Ord vidt og bredt.

16.5 Opptre i samsvar med Herrens råd. Det vil si, reis dere på en slik måte og med slike egenskaper at dere skjenker denne verdens legeme en levende sjel og leder dette unge barn, menneskeheten, til voksenalder. Tenn etter beste evne et kjærlighetens lys i ethvert møte, og gled og oppmuntre hvert hjerte med ømhet. Dra omsorg for den fremmede som for en av deres egne, vis fremmede sjeler den samme kjærlige godhet som dere skjenker deres trofaste venner. Skulle noen komme i slagsmål med dere, så søk å bli venn med ham. Skulle noen dolke dere i hjertet, vær da en legende salve for hans sår. Skulle noen håne og spotte dere, så møt ham med kjærlighet. Skulle noen overdygne dere med sin klander, så ros ham. Skulle han tilby dere en dødelig gift, gi ham da den mest utsøkte honning til gjengjeld. Og skulle han true dere på livet, så gi ham et legemiddel som vil helbrede ham for alltid. Skulle han være smerten i egen person, vær da hans medisin. Skulle han være torner, vær da hans roser og lifflige urter. Kanskje vil slike handlemåter og ord fra dere få denne mørke verden til å bli lys til sist, vil gjøre denne støvete jord himmelsk, dette djevelske fengsel til et Herrens kongelige

palass – slik at krig og strid vil ta ende og ikke være mer, og kjærlighet og tillit vil reise sine telt på verdens høyder. Slik er kjernen i Guds formaninger. Slik er i sum læresetningene for Bahás åpenbaringsperiode.

O dere som er Abhá-rikets utvalgte! Lov hærskares Herre, 17.1
for farende frem på skyene er han kommet ned til denne verden fra det usynlige rikes himmel, slik at Østen og Vesten ble opplyst av herligheten fra Sannhetens sol, og Rikets appell ble utropt, og budbringerne fra riket foroven sang de gode tidender om hans komme, med melodier fra forsamlingen i det høye. Da sitret hele verden av glede, og dog sov folket videre, slik Messias sier. For manifestasjonens dag, da hærskares Herre steg ned, fant dem hyllet i vankundighetens døs. Som han sier i evangeliet: Jeg kommer som en tyv om natten, og husets herre våker ikke.

Fra hele menneskeheten har han valgt dere. Deres øyne er 17.2
blitt åpnet for ledelsens lys og deres ører innstilt på musikken fra skaren foroven. Og velsignet av en overflod av nåde er deres hjerter og sjeler født til nytt liv. Takk og pris Gud for at hånden med gaver uten ende har satt denne juvelbesatte krone på deres hoder, denne krone hvis skinnende edelstener for alltid vil blinke og tindre ned gjennom alle tideverv.

Gjør en veldig anstrengelse, og velg dere et edelt mål for å 17.3
takke ham for dette. Adlyd Guds lære ved troens kraft, og la alle deres handlinger samsvare med hans lover. Les *De skjulte ord*, grunn over deres indre betydning og handle i samsvar med dem. Les med omhyggelig oppmerksomhet tavlene med titlene *Ṭarázát* (Forsiringer), *Kalimát-i-Firdawsíyyih* (Ord

fra paradiset), Tajallíyyát (Utstrålinger), Ishráqát (Glans og herlighet) og Bishárát (Gode tidender), og reis dere slik dere bydes i de himmelske læresetninger. Må hver av dere således være som en kjerte som sprer sitt lys, samlingspunktet hvor enn folk kommer sammen. Og må der fra dere utgå liflige dufter som fra et blomsterbed.

- 17.4 Lag larm som et brølende hav. La regn falle fra nådens himmel som fra en gavmild sky. La stemmen lyde, og syng Abhá-rikets sanger. Slukk krigens ild, løft fredens bannere høyt, arbeid for menneskehetens enhet, og husk at religion er kjærlighetens kanal til alle folkeslag. Vær klar over at menneskenes barn er Guds får, at han er deres kjærlige hyrde, at han viser varm omsorg for alle sine får og gir dem å gresse på sine egne grønne enger av nåde og gir dem å drikke fra livets kildevell. Slik er Herrens måte. Slik er hans rike gaver. Slik, blant hans læresetninger, er hans forskrift om menneskehetens enhet.
- 17.5 Hans velsignelsers portaler står vidåpne. Hans tegn er bekjentgjort vidt og bredt. Sannhetens herlighet stråler frem, og velsignelsene er uuttømmelige. Vær klar over hvor verdifull denne tiden er! Bestreb dere av hele deres hjerte, bruk stemmen og rop ut, helt til denne mørke verden fylles av lys og dette trange skyggested blir videre, til dette flyktige øyeblikks støvhaug forandres til et speil for himmelens evige hager og denne jordklode mottar sin andel av himmelsk nåde.
- 17.6 Da vil aggresjonen smuldre hen, alt som leder til splid, vil tilintetgjøres, og enhetens reisverk settes opp – slik at Det velsignede tre kan kaste sin skygge over øst og vest, så den menneskelige enhets tabernakel kan oppføres på de høyeste tinder, og flagg som står for kjærlighet og fellesskap kan vaie

fra sine stenger rundt om i verden inntil Sannhetens hav løfter sine bølger høyt og jorden frembringer de endeløse velsignelsers roser og lifflige urter, så den blir Abhá-paradiset fra pol til pol.

Dette er 'Abdu'l-Bahás råd. Det er mitt håp at dere ved 17.7
gavene fra hærskares Herre vil bli menneskehetens åndelige essens og selve dens strålende glans og binde alles hjerter sammen med kjærlighetens bånd, at dere ved kraften i Guds Ord vil levendegjøre de døde som nå er begravet i sine sanse-
lige begjærs graver, at dere ved strålene fra Sannhetens sol vil bringe synet tilbake hos dem som er blinde på det indre øye, at dere vil gi de åndelig syke åndelig helbredelse. Disse ting håper jeg på, ved Den elskedes rike gaver og foræringer.

Til alle tider taler jeg om dere og kommer dere i hu. Jeg 17.8
ber til Herren, og i tårer bønnfaller jeg ham om å la alle disse velsignelser regne ned over dere, fryde hjertet, gjøre sjelen lykksalig og skjenke dere glede i overmål og himmelsk henrykkelse ...

O du kjærlige forsørger! Disse sjeler har lyttet til Rikets 17.9
appell og beskuet herligheten hos Sannhetens sol. De har steget oppad til kjærlighetens forfriskende himler. De er forelsket i din natur, og de tilber din skjønnhet. Hen mot deg har de vendt seg idet de samtaler om deg, søker din bolig og tørster etter ditt himmelske rikes bekker.

Du er giveren, forleneren, den evig kjærlige. 17.10

O du som har et seende hjerte! Selv om du i materiell for- 18.1
stand er berøvet fysisk syn, har du Gud skje lov åndelig innsikt. Ditt hjerte ser, og din ånd hører. Legemlig syn er utsatt for et

tusentall av lidelser og vil til sist gå tapt. Derfor bør det ikke tillegges noen betydning. Men hjertets syn er opplyst. Det skjelner det guddommelige rike og oppdager det. Det varer evinnelig og er evig. Pris derfor Gud for at ditt hjertes syn er opplyst og ditt sinns hørsel er mottagelig.

18.2 Hvert av de møter dere har organisert, der dere opplever himmelske følelser og forstår virkeligheter og betydninger, er som en himmel, og disse sjeler er som tindrende stjerner som skinner med ledelsens lys.

18.3 Lykkelig er den sjel som i denne strålende æra søker himmelske læresetninger, og velsignet er det hjerte som røres av Guds kjærlighet og tiltrekkes av den.

19.1 Lovet være han som med sin klare glans har fått jorden og himlene til å skinne, som med sine liflige pust har gjort at hellighetens hager, som pryder de utvalgte hjerter, skjelver av fryd – han som har utsendt sitt lys og forskjønnnet himmelhvelvingens ansikt. Sannelig, det viste seg lysende og tindrende stjerner, som funklet og skinte og kastet sine stråler på den høyeste horisont. Sin ynde og prakt fikk de fra Abhá-rikets rike gaver, og som ledestjerner utøste de så sine lys over denne jord.

19.2 Lovet være han som innstiftet denne nye æra, denne majestetiske tidsalder, lik en trinnvis fremvisning der alle tings virkelighet kan stilles til skue. Nå lar gavmildhetens skyer sitt regn falle, og den kjærlige Herres gaver er klart synlige. For både de sette og de usette verdener er blitt opplyst, og den lovede er kommet til jorden, og den tilbedte har strålt frem.

Hilsninger og velsignelser og velkomstønskninger til 19.3
 denne universelle virkelighet, dette fullkomne ord, denne
 åpenbare bok, denne stråleglans som har demret i den høy-
 este himmel, denne veileder for alle nasjoner, dette lys for
 verden, hvis rike nådes svulmende oseaan har overflommet hele
 skaperverket, slik at dets bølger har ført sine skinnende perler
 opp på denne synlige verdens sandstrender. Nå er sannheten
 kommet, og usannheten har flyktet bort. Nå har dagen grydd,
 og jubelen har overtatt. Derfor er sjelen helliggjort hos men-
 neskene. Deres ånd er rensset, hjertene er fylt av glede, sinnet er
 lutret, deres hemmelige tanker er gjort sunne, samvittigheten
 er tvettet og blitt ren, deres innerste selv er gjort hellig. For
 oppstandelsens dag har inntruffet, og gavene fra din Herre,
 den tilgivende, har favnet alle ting. Hilsninger og lovord til
 disse lysende, skinnende stjerner som sender sine stråler ned
 fra den høyeste himmel, disse himmellegemer i Abhá-rikets
 omsluttende zodiak. Måtte herlighet hvile over dem.

Og nå, o du ærede menneske som har lyttet til den store 19.4
 kunngjøring, reis deg for å tjene Guds Sak med Abhá-rikets
 uimotståelige kraft og luftningene som føres hen fra ånden
 hos skaren i det høye. Sørg ikke over hva fariseerne og frem-
 skafferne av falske rykter blant pressens skribenter sier om
 Bahá. Kom i hu Kristi dager og plagene han ble overdynget
 med av folket, og alle de pinsler og den motgang som hans
 disipler ble gjenstand for. Siden dere elsker Abhá-skjønnheten,
 må dere også for hans kjærlighets skyld pådra dere folkets
 kritikk, og alt det som rammet andre i en tidligere tidsalder,
 må likeledes ramme dere. Da vil de utvalgte ansikter lyse ved
 gudsríkets glans og vil skinne ned gjennom tidene, ja, ned
 gjennom alle tidsepoker, mens benekterne vil bli værende i sitt

åpenbare tap. Det vil være slik det ble sagt av Herren Kristus: De vil forfølge dere for mitt navns skyld.

- 19.5 Påminn dem om disse ord, og si til dem: «Fariseerne reiste seg i sannhet mot Messias, til tross for hans fagre åsyn og all hans skjønnhet, og de ropte at han ikke var Messias [Masih̄], men et monster [Masikh̄], fordi han hadde hevdet å være den allmektige Gud, alles høyeste Herre, og hadde sagt dem: 'Jeg er Guds sønn, og i det innerste vesen hos hans enbårne sønn, hans mektige myndling, står i sannhet Faderen, klart åpenbart med alle sine egenskaper, alle sine fullkommenheter.' De sa at ifølge Det gamle testamentes klare og uimotsigelige tekst var dette åpen gudsbespottelse og ærekrenkelse av Herren. Derfor dømte de ham, bestemte at hans blod skulle utgytes og hengte ham på korset, der han utbrøt: 'O min elskede Herre, hvor lenge vil du overgi meg til dem? Løft meg opp til deg, gi meg ly i din nærhet, gjør meg en bolig ved din herlighets trone. Sannelig, du er den som besvarer bønner, og du er den nådige, den barmhjertige. O min Herre! Sannelig, denne verden kan i all sin veldige utstrekning ikke lenger romme meg, og jeg elsker dette kors av kjærlighet til din skjønnhet og av lengsel etter ditt rike i det høye, og på grunn av denne ild som ved din hellighets heftige pust brenner i mitt hjerte. Hjelp meg, o Herre, til å stige opp til deg, støtt meg, så jeg kan nå din hellige terskel, o min kjærlige Herre! Du er sannelig den barmhjertige, den som er overmåte rundhåndet! Sannelig, du er den gavmilde! Sannelig, du er den medlidende! Sannelig, du er den allvitende! Ingen annen Gud er der enn deg, den mektige, den sterke!」

- 19.6 Om det ikke var for fariseernes uvitenhet om mysteriers indre kjerne og det faktum at de ikke enset hans glans og

ikke brydde seg om hans bevis, ville de aldri fått mot til å bakvaske ham og anklage ham for denne alvorlige synd. Ellers ville de ha anerkjent hans ord, gitt vitnesbyrd om de vers han åpenbarte, erkjent sannheten av hans uttalelser, søkt ly i den beskyttende skyggen av hans banner, lært hans merker og tegn å kjenne og frydet seg over hans salige tidender.

Du skal vite at den guddommelige essens, som kalles de usynliges Usynlige, som aldri lar seg beskrive og er hinsides sinnets rekkevidde – er helliget over enhver nevning eller definisjon, ethvert hint, eller enhver antydning, hyllest eller ros. I den forstand at Det er hva Det er, kan intellektet aldri fatte Det. Og den sjel som søker kunnskap om Det, er bare en vandrer i ørkenen og har fart såre vill. «Blikkene kan ikke nå Ham, men Han kan merke dem. Han er den Uutgrunnelige, den Innsiktsfulle.»^{*} 19.7

Men når du beskuer alle tings innerste essens og hver enkelts særpreg, da vil du i enhver skapt ting se tegnene på din Herres barmhjertighet og se hans navn og egenskaper spre sine stråler rundt om i hele tilværelsens verden, med tegn som ingen uten de egensindige og vankundige vil benekte. Da vil du se at universet er en bokrulle som røper hans skjulte hemmeligheter som ligger forvart i den velbevoktede tavle. Og blant alle de atomer som er til, og blant alle skapninger som finnes, er det ingen som unnlater å prise ham og tale om hans egenskaper og navn, å åpenbare hans veldes herlighet og lede hen til hans enhet og hans barmhjertighet. Og ingen med hørende ører, seende øyne og sunn fornuft vil motsi dette. 19.8

Og når du enn betrakter den hele skapning og iakttar 19.9

* Qur'ánen 6:103.

dens atomer, vil du legge merke til at strålene fra Sannhetens sol utgytes over alle ting og skinner inne i dem og taler om denne dagstjernes glans, dens mysterier og spredningen av dens lys. Se på trærne, på blomstene og fruktene, til og med på stenene. Også her vil du se at solstrålene spres over dem, er klart synlige inne i dem og manifesteres av dem.

19.10 Skulle du imidlertid vende blikket mot et speil som er blankt, plettfritt og rent, der den guddommelige Skjønnhet avspeiles, ville du finne at solen skinner med sine stråler, sin hete, sin skive og hele sin fagre form. For hver separat enhet besitter sin tildelte lott av solens lys og forteller om den, men denne universelle virkelighet – dette plettfrie speil hvis egenskaper samsvarer med egenskapene hos den sol som åpenbares i den – uttrykker egenskapene hos herlighetens kilde i deres helhet. Og denne universelle virkelighet er mennesket, det guddommelige vesen, den evig forblivende essens. «Si: 'Påkall Gud' eller 'påkall den Barmhjertige'. Hva dere enn kaller Ham, Hans er de vakreste navn ...»*

19.11 Dette er meningen i Messias' ord om at Faderen er i Sønnen.** Ser du ikke at om et plettfritt speil skulle forkynde: «Sannelig, i meg skinner solen sammen med alle sine egenskaper, merker og tegn», så ville en slik ytring av et slikt speil være hverken bedragersk eller usant? Nei, ved den som skapte det, dannet det, formet det og gjorde det til et vesen som samsvarer med de herlighetens egenskaper som er i det! Lovet være han som skapte det! Lovet være han som formet det! Lovet være han som åpenbarte det!

19.12 Slik var de ord som Kristus ytret. På grunn av disse ord

* Qur'ánen 17:110.

** Joh 14:11.

motsa de ham og angrep ham da han talte til dem og sa: «Jeg er i Far og Far i meg.»* Vær klar over dette, og bli kjent med din Herres hemmeligheter. Og hva fornektene angår – de er tilsløret fra Gud: De ser ikke, de hører ikke og forstår heller ikke. «Og la dem så drive sin lek med ord.»** Overlat dem til deres vandringer langs elveleier hvor ingen vannstrøm flyter. Som beitende dyr kan de ikke skjelne mellom leirmasse og perler. Er de ikke stengt ute fra din Herres mysterier, han den nådige, den barmhjertige?

Du for din del – fryd deg over denne beste av alle gode 19.13
tidender, og reis deg for å opphøye Guds Ord og spre hans liflige dufter i hele dette vidstrakte og mektige land. Vit for visst at din Herre vil komme deg til hjelp med en tropp fra forsamlingen i det høye og Abhá-rikets skarer. Disse vil sette i gang angrepet og med voldsomhet gå løs på de uvitendes, de blindes styrker. Om ikke lenge vil du se morgenrøden spre seg ut fra det mest opphøyede rike og morgenen favne alle regioner. Den vil forjage mørket, og nattens dype skygge vil svinne hen og bli borte, troens lyse panne vil skinne, og dagstjernen vil stige opp og dekke verden. På den dag vil de trofaste juble og de standhaftige være salige. Da vil bakvaskerne fjerne seg og vaklerne bli utslettet slik selv de dypeste skygger blir borte når det første lys viser seg ved daggry.

Du være hilset og lovprist. 19.14

O Gud, min Gud! Dette er din strålende tjener, din ånde- 19.15
lige trel, som er kommet deg nær og har nærmet seg ditt nærvær. Han har vendt ansiktet mot ditt åsyn, erkjenner at

* Joh 14:10.

** Qur'ánen 6:91.

du er én og bekjenner din enhet. I ditt navn har han ropt ut blant nasjonene og ledet folket til din barmhjertighets strømmende vann, o du overmåte gavmilde Herre! Dem som ba om det, har han gitt å drikke fra det ledelsens beger som flommer over av din umåtelige nådes vin.

19.16 O Herre, bistå ham under alle omstendigheter, gi ham dine vel bevoktede mysterier å kjenne, og la dine skjulte perler lave ned over ham. Gjør ham til et banner som vaier fra festningstopper i din himmelske bistands vinder, gjør ham til et kildevell med krystallklart vann.

19.17 O min tilgivende Herre! Opplyls hjertene med strålene fra en lampe som sprer sitt skinn viden om og avdekker alle tings virkelighet for dem blant ditt folk som gavmildt er begunstiget av deg.

19.18 Sannelig, du er den mektige, den kraftfylte, beskytteren, den sterke, den godgjørende! Sannelig, du er alle barmhjertige gavers Herre!

20.1 ^{*} Skjønt jødene for to tusen år siden ivrig ventet Kristi komme og hver dag med tårer i øynene ba: «Å Gud, påskynd Messias' åpenbaring», så fornektet de likevel Sannhetens sol da den sto opp, reiste seg mot ham i det største fiendskap og korsfestet til slutt denne guddommelige Ånd, Guds Ord. De kalte ham Beelsebul, den onde, slik det står i evangeliene. Grunnen til dette er at de sa: «Etter toraens klare ordlyd skal Kristi åpenbaring bli bevitnet av visse tegn, og så lenge disse ikke har vist seg, er hver den som gjør krav på å være Messias, en bedrager. Blant disse tegn er at Messias skulle komme fra et

* Skrevet spesielt for dr. Esslemonts udødelige bok *Bahá'u'lláh og den nye tid*.

ukjent sted, men alle kjenner vi denne mannens hus i Nasaret, og kan noe godt komme fra Nasaret? Det annet tegn er at han skal herske med en jernstav, det vil si at han må handle med sverdet, men denne Messias har ikke engang en stav av tre. Et annet av vilkårene og tegnene er dette: Han må sitte på Davids trone og opprette Davids herredømme. Men langt fra å være tronsatt har denne mannen ikke engang en matte å sitte på. En annen av betingelsene er forkynnelsen av alle toraens lover, men denne mannen har opphevet disse lovene og til og med brutt sabbaten, skjønt toraens klare tekst er at hver den som hevder å være en profet, utfører mirakler og bryter sabbaten, må drepes. Et annet av tegnene er at i hans regjeringstid vil rettferdigheten være så langt kommet at rettsinn og godgjørenhet vil strekke seg fra menneskenes verden og helt til dyrenes – slangen og musen vil dele ett hull, ørnen og raphønen ha ett rede, løven og gasellen vil beite sammen, og ulven og lammet drikke fra én kilde. Men i hans tid har urettferdighet og tyranni nå tatt overhånd i den grad at de har korsfestet ham! En annen av betingelsene er at i Messias' dager skal jødene gå frem i velstand og overvinne alle folkeslag i verden, mens de nå lever i den største fornedrelse og trelldom i romerriket. Hvorledes kan da dette være den Messias som er lovet i toraen?»

På denne måten motsatte de seg denne Sannhetens sol, 20.2 skjønt denne Guds Ånd virkelig var den som var lovet i toraen. Men siden de ikke forsto meningen med disse tegn, korsfestet de Guds Ord. Bahá'íene mener at de oppgitte tegn virkelig fant sted i Kristi manifestasjon, skjønt ikke på den måten jødene forsto, da skildringen i toraen er billedlig. Blant tegnene er for eksempel tegnet om herredømme. For bahá'ier

sier at Kristi herredømme var et himmelsk, guddommelig og evig herredømme, ikke et napoleonsk herredømme som forgår etter kort tid. Kristi herredømme har bestått i nesten to tusen år og består ennå, og i all evighet vil dette hellige vesen være opphøyet på en evig trone.

- 20.3 På samme måte er alle de andre tegnene blitt åpenbart, men jødene forsto det ikke. Skjønt det er gått nesten to tusen år siden Kristus fremsto i guddommelig glans, venter jødene ennå Messias' komme og betrakter seg selv som sanne og Kristus som falsk.

21.1 **O** du ærverdige person, du sannhetssøker! Ditt brev av 4. april 1921 ble lest med kjærlighet.

- 21.2 Eksistensen av det guddommelige vesen er blitt klart fastslått på basis av logiske bevis, men guddommens virkelighet ligger hinsides sinnets fatteevne. Når du tenker omhyggelig over denne saken, vil du se at et lavere nivå aldri kan forstå et høyere. For eksempel er mineralriket, som er lavere, utelukket fra å forstå planteriket. For mineralet ville enhver slik forståelse være fullstendig umulig. På samme vis: Uansett hvor langt planteriket måtte utvikle seg, vil det ikke oppnå noe begrep om dyreriket, og enhver slik begripelse på dets plan ville være utenkelig, for dyret inntar et plan som er høyere enn planten: Dette tre kan ikke forestille seg hørsel og syn. Og dyreriket: Uansett hvor langt det måtte utvikle seg, kan det aldri bli oppmerksom på intellektets virkelighet, som oppdager alle tings indre essens og forstår disse virkeligheter som ikke kan ses. For sammenlignet med dyrets nivå er menneskets nivå svært høyt. Og selv om disse vesener alle

sameksisterer i den betingede verden, utelukker i hvert tilfelle forskjellen i stade at de fatter helheten. For ingen lavere grad kan forstå en høyere, siden en slik forståelse er umulig.

Det høyere plan forstår imidlertid det lavere. For eksempel 21.3 forstår dyret mineralet og planten, mennesket forstår dyrets, plantens og mineralets nivå. Men mineralet kan umulig forstå menneskets riker. Og til tross for det faktum at alle disse vesener sameksisterer i fenomenenes verden, så kan likevel ingen lavere grad noensinne forstå en høyere.

Hvordan kunne det da være mulig for en betinget virke- 21.4 lighet, det vil si mennesket, å forstå naturen hos denne preeksisterende essens, det guddommelige vesen? Forskjellen i stilling mellom mennesket og den guddommelige virkelighet er tusener på tusener av ganger større enn forskjellen mellom planten og dyret. Og det som et menneske ville fremkalle i sitt eget sinn, er kun det fantasifulle bilde av sin menneskelige tilstand. Det omslutter ikke Guds virkelighet, men blir snarere omsluttet av den. Det vil si at mennesket fatter sine egne illusoriske forestillinger, men guddommens virkelighet lar seg aldri fatte. I seg selv omslutter den alle skapte ting, og alle skapte ting befinner seg i dens grep. Den guddom som mennesket forestiller seg for seg selv, eksisterer bare i dets sinn, ikke i virkeligheten. Imidlertid eksisterer mennesket både i sitt sinn og i virkeligheten. Dermed er mennesket større enn denne fantasi-virkelighet som det er i stand til å forestille seg.

Yttergrensene for denne leirfugl er at den flakser en kort 21.5 strekning inn i den veldige uendelighet, men den kan aldri sveve opp til solen høyt oppe på himmelen. Vi må likevel fremsette fornuftsbaserte eller inspirerte bevis angående dette

guddommelige vesens eksistens, det vil si bevis avpasset menneskets forståelse.

21.6 Det er åpenbart at alle skapte ting er forbundet med hverandre av en fullstendig og fullkommen tilknytning, som for eksempel delene av menneskekroppen er. Legg merke til hvordan alle kroppens lemmer og bestanddeler er forbundet med hverandre. På samme måte er alle deler av dette uendelige univers knyttet til hverandre. Foten og steget er for eksempel forbundet med øret og øyet; øyet må se fremover før steget blir tatt. Øret må høre før øyet vil se nøye etter. Og uansett hvilken kroppsdel som er mangelfull, så fremkalles det en mangel i de andre delene. Hjernen er forbundet med hjertet og magen, lungene er forbundet med alle delene. Slik er det med kroppens øvrige deler.

21.7 Og hver av disse delene har sin egen spesielle funksjon. Sinnets kraft – om vi nå kaller den preeksistent eller betinget – styrer og samordner alle deler av menneskets legeme og ser til at hver del eller hvert lem på behørig vis utfører sin egen spesielle funksjon. Men hvis sinnskraften avbrytes på et eller annet vis, vil alle lemmer unnlate å utføre sine vesentlige funksjoner, det vil oppstå mangler i legemet og i lemmenes virkemåte, og kraften vil vise seg å være uten virkning.

21.8 Se likeledes inn i dette endeløse univers. Det eksisterer uunngåelig en altomfattende kraft som omslutter alt, som styrer og regulerer alle deler av dette uendelige skaperverk. Og om det ikke var for denne direktør, denne koordinator, ville universet hatt feil og vært mangelfullt. Det ville ha vært som en galning. Men dere kan se at dette endeløse skaperverk utfører sine funksjoner i fullkommen orden, hver enkelt del utfører sin egen oppgave med fullstendig pålitelighet, og i

alle dets funksjoner finnes det heller ingen feil. Det er derfor klart at det eksisterer en altomfattende kraft som styrer og regulerer dette uendelige univers. Ethvert fornuftig sinn kan fatte denne kjensgjerningen.

Selv om alle skapte ting enn videre vokser og utvikler seg, er de likevel utsatt for innflytelser utenfra. For eksempel gir solen varme, regnet gir næring og vinden bringer liv slik at mennesket kan utvikle seg og vokse. Det er således klart at menneskelegemet påvirkes utenfra, og at uten disse påvirkninger kunne mennesket ikke vokse. Og likeledes blir disse ytre påvirkninger i sin tur utsatt for andre påvirkninger. For eksempel er et menneskes utvikling avhengig av at det eksisterer vann, og vannet er avhengig av at det eksisterer regn, og regnet avhenger av at det eksisterer skyer, og skyene er avhengige av solens eksistens, som får land og hav til å frembringe damp, som kondenseres og danner skyene. Dermed øver hver av disse enhetene sin påvirkning og blir i sin tur likeledes påvirket. Prosessen leder således uunngåelig til den som påvirker alle, og som likevel ikke påvirkes av noen og dermed bryter kjeden. Dette vesens indre virkelighet er imidlertid ikke kjent, selv om dets virkninger er klare og åpenbare. 21.9

Og videre er alle skapte vesener begrenset, og selve denne begrensning for alle vesener beviser den ubegrensede virkelighet. For eksistensen av et begrenset vesen betyr at det eksisterer en som er ubegrenset. 21.10

For å oppsummere: Det finnes mange slike bevis som fastslår at den universelle virkelighet eksisterer. Og siden denne virkelighet er preeksistent, berøres den ikke av de forhold som styrer fenomener. For hvilket som helst vesen 21.11

som er underlagt omstendigheter og begivenhetenes gang, er betinget og ikke preeksistent. Vit derfor: Denne guddom som andre trossamfunn og folkeslag har fremtryllet, faller innenfor omfanget av deres forestillingsevne og ikke hinsides den, mens Guds virkelighet er hinsides all forestilling.

21.12 Med hensyn til Guds hellige manifestasjoner: De er brennpunktene der denne hellige, preeksistente virkelighets merker, tegn og fullkommenheter fremtrer i all sin glans. De er en evig nåde, en himmelsk herlighet, og av dem avhenger menneskehetens evige liv. For å gi en illustrasjon: Sannhetens sol befinner seg i en himmel som ingen sjel har noen adgang til, og som intet sinn kan nå, og han er langt hinsides alle skapningers forstand. Men Guds hellige manifestasjoner er likesom et speil, polert og plettfritt, som samler lysstråler fra denne sol og så sprer herligheten ut over resten av skaperverket. På denne polerte overflate står solen i all sin majestet klart åpenbart. Om den gjenspeilte sol således skulle forkynne: «Jeg er solen!», så er det lutter sannhet. Og skulle den rope: «Jeg er ikke solen!», så er også det sannheten. Og skjønt dagstjernen – med all sin herlighet, sin skjønnhet og sine fullkommenheter – skulle være klart synlig i dette plettfrie speil, så er den likevel ikke kommet ned fra sitt eget høye stade i rikene foroven. Den har ikke begitt seg inn i speilet. Snarere fortsetter den, som den i all evighet vil gjøre, å ha tilhold i sin egen hellighets himmelske høyder.

21.13 Og videre trenger alle jordens skapninger solens gavmildhet, for selve deres eksistens avhenger av solens lys og varme. Hvis de skulle bli fratatt solen, ville de bli utslettet. Dette er å være hos Gud, som henvist til i de hellige bøker: Mennesket må være hos sin Herre.

Det er altså klart at Guds essensielle virkelighet blir åpenbart i hans fullkommenheter. Og solen, med sine fullkommenheter, reflektert i et speil, er en synlig ting, en enhet som klart uttrykker Guds gavmildhet. 21.14

Mitt håp er at du vil tilegne deg et oppfattende øye og et hørende øre, og at slørene vil bli fjernet fra ditt syn. 21.15

O du som vender ansiktet mot Gud! Lukk dine øyne for alle andre ting, og åpne dem for den overmåte herliges rike. Spør ham alene om hva du enn ønsker; søk hva du enn søker fra ham alene. Med et blick oppfyller han hundre tusen håp, med et øyekast helbreder han hundre tusen uhelbredelige sykdommer, med et nikk legger han balsam på ethvert sår, med et gløtt utfrir han hjertene fra sorgens lenker. Han gjør som han gjør, og hvilken utvei har vel vi? Han gjennomfører sin vilje, han forordner det han behager. Så er det da bedre for deg å bøye ditt hode i underkastelse og sette din lit til den overmåte barmhjertige Herre. 22.1

O du som søker sannheten! Ditt brev av 13. desember 1920 er kommet. 23.1

Fra Adams dager frem til denne dag er Guds religioner blitt åpenbart, den ene etter den andre, og hver av dem gjennomførte sin tilbørlige funksjon, gjenopplivet menneskeheten og sørget for undervisning og opplysning. De utfridde folket fra mørket i naturens verden og ledet dem inn i Rikets klare lys. Etter hvert som hver påfølgende tro og lov ble åpenbart, forble det i noen århundrer et 23.2

rikelig fruktbart tre, og menneskehetens lykke avhang av det. Men etter hvert som århundrene gikk, ble det eldre, blomstret ikke lenger og bar ingen frukt. Derfor ble det igjen forynget.

23.3 Guds religion er én religion, men den må alltid fornyes. For eksempel ble Moses sendt til menneskene og opprettet en lov. Og ved denne mosaiske lov ble Israels barn utfridd fra sin uvitenhet og kom inn i lyset. De ble løftet opp fra sin usseldom og nådde en herlighet som ikke blekner. Etter som lange år gikk, svant denne glansen likevel bort, dette lysskinn gikk ned, denne klare dag ble til natt. Og da denne natt ble tredobbelt mørk, grydde Messias' stjerne, slik at en herlighet igjen lyste opp i verden.

23.4 Vår mening er at Guds religion er én, og den er menneskehetens oppdrager, men den må likevel gjøres ny. Når du planter et tre, så øker dets høyde dag etter dag. Det får blomster og blad og lekre frukter. Men etter lang tid blir det gammelt og bærer ikke lenger noen frukt. Da tar Sannhetens bonde opp frøet fra dette samme tre og planter det i ren jord. Og se, der står det første tre, nettopp slik det tidligere var.

23.5 Legg omhyggelig merke til at i denne tilværelses verden må alle ting hele tiden fornyes. Se på den materielle verden rundt deg, se hvordan den nå er blitt fornyet. Tankene har endret seg, livsmåtene er blitt forandret, en ny kraft viser seg i vitenskaper og kunstarter, oppdagelser og oppfinnelser er nye, innsikter er nye. Hvordan kunne da en så viktig kraft som religion – garantisten for menneskehetens store fremskritt, selve midlet til å oppnå evig liv, fremmeren av uendelig utmerkelse, begge verdener lys – ikke bli fornyet? Dette ville være uforenlig med Herrens nåde og miskunn.

Enn videre er religion ikke en serie trosforestillinger, en 23.6
samling av skikker. Religion er Herren Guds læresetninger, som utgjør selve livet for menneskeheten og tilskynder sinnet til noble tanker, forfiner karakteren og bereder grunnen for menneskets evigvarende ære.

Merk dette: Disse febere i sinnets verden, denne opp- 23.7
flamming av krig og hat, av bitterhet og ondskap blant nasjonene, denne aggresjon hos folkeslag mot folkeslag, som har ødelagt hele verdens ro – kunne man noensinne få dette til å avta, unntatt ved Guds læresetningers levende vann? Nei, aldri!

Og dette er klart: En kraft over og hinsides naturens 23.8
krefter må nødvendigvis settes inn for å forandre dette svarte mørke til lys og dette hat og nag, denne bitterhet og motvilje, disse endeløse krangler og kriger til fellesskap og kjærlighet mellom alle jordens folkeslag. Denne kraft er intet annet enn Helligåndens luftninger og Guds Ords veldige innstrømning.

Ø åndelige ungdom! Lovpris Gud for at du har funnet din 24.1
vei til stråleglansens rike og sønderrevet de forfengelige forestillingers slør, og for at det indre mysteriums kjerne er gjort kjent for deg.

Disse mennesker har alle sammen dannet seg et bilde av 24.2
Gud i sinnets rike og tilber dette bilde som de selv har laget seg. Og likevel er det slik at bildet blir fattet, og det er menneskesinnet som fatter det, og det som fatter, er utvilsomt større enn det som omfattes. For forestillingsevnen er kun grenen, mens sinnet er roten, og roten er utvilsomt større enn grenen. Betenk da hvordan alle verdens folkeslag bøyer kne

for et fantasibilde som de selv har funnet på, hvordan de har skapt en skaper inne i sitt eget sinn og kaller det Skaperen av alt som er til – mens det i sannhet kun er en illusjon. Folket tilber således bare en feilsansning.

24.3 Men denne essensenes essens, dette usynlige av de usynlige, er helliget over all menneskelig spekulasjon og vil aldri innhentes av menneskets sinn. Denne uminnelige tiders virkelighet vil aldri rommes innenfor et betinget vesens omfang. Et annet rike hører ham til, og om dette kan ingen forståelse erverves. Til det kan ingen adgang oppnås. Der er all tilgang forbudt. Det meste man kan si, er at dets eksistens kan bevises, men forholdene ved dets eksistens er ukjente.

24.4 At en slik essens faktisk eksisterer, har filosofene og de lærde alle som én forstått. Men når de forsøkte å lære noe om dens tilværelse, endte de i en forvirret og forferdet tilstand, og til sist dro de sin vei ut av dette liv, uten håp og med brustne forhåpninger. For å forstå tilstanden for og mysteriet ved denne essensenes essens, denne hemmeligste blant hemmeligheter, må man nødvendigvis ha en annen kraft og andre evner. Og en slik kraft og slike evner ville være mer enn menneskeheten kan bære, og derfor kan intet ord om ham komme til dem.

24.5 Hvis man for eksempel blir utstyrt med sansene for hørsel, smak, lukt og berøring, men berøves synssansen, vil man ikke ha mulighet for å se seg omkring. For synet kan ikke virke ved å høre eller smake, eller ved sansene for lukt eller berøring. På samme måte er det, med sansene til disposisjon for mennesket, hinsides det muliges rike for det å fatte denne usynlige virkelighet, som er hellig og helliget over alle skeptikers tvil. Til dette kreves det andre egenskaper, andre sanser. Dersom

slike evner blir tilgjengelige for et menneske, da kunne det motta noe kunnskap om denne verden, ellers aldri.

O du Guds tjenerinne! I østlige historiske beretninger er det 25.1 skrevet at Sokrates reiste til Palestina og Syria og der tilegnet seg visse åndelige sannheter fra mennesker som hadde lærdom om Guds anliggender. De beretter at da han kom tilbake til Hellas, spredte han to trosoppfatninger. Den ene var Guds enhet, den annen var sjelens udødelighet etter adskillelsen fra legemet. De beretter videre at disse forestillingene, som var så fremmede for deres tenkning, vakte stor uro blant grekerne, helt til de til sist ga ham gift og drepte ham.

Og dette er autentisk. For grekerne trodde på mange 25.2 guder, og Sokrates fastslo det faktum at Gud er én, som åpenbart var i konflikt med greske oppfatninger.

Monoteismens grunnlegger var Abraham. Det er tilbake 25.3 til ham dette begrepet kan spores, og troen var vanlig blant Israels barn, selv på Sokrates' tid.

Ovenstående kan imidlertid ikke finnes i jødiske historier. 25.4 Det er mange kjensgjerninger som ikke er inkludert i jødisk historie. Ikke alle hendelser i Kristi liv er skildret i historien hos jøden Josefus, selv om det var han som skrev historien om Kristi tider. Man kan derfor ikke nekte å tro på begivenheter på Kristi tid av den grunn at de ikke er å finne i Josefus' beretning.

Østlige historier oppgir også at Hippokrates i lang tid 25.5 oppholdt seg i byen Tyros, og dette er en by i Syria.

- 26.1 **O** du som søker himmelriket! Ditt brev er mottatt, og innholdet er bemerket.
- 26.2 Guds hellige manifestasjoner innehar to stader. Det ene er det fysiske, det andre er det åndelige. Ett stade er med andre ord det som et menneske har, og ett er den guddommelige virkelighet. Hvis manifestasjonene utsettes for prøvelser, gjelder det bare deres menneskelige stade, ikke den guddommelige virkelighets glans.
- 26.3 Og videre er det bare sett fra menneskehetens synspunkt at dette er prøvelser. Det vil si at ytre sett settes de hellige manifestasjoners menneskelige forhold på prøve, og når deres styrke og utholdenhet ved dette middel er blitt åpenbart i sin krafts fylde, belæres andre mennesker av dette og gjøres oppmerksomme på hvor stor deres egen standhaftighet og utholdenhet under prøvelser og motgang må være. For den guddommelige oppdrager må undervise med ord og også ved gjerning og således åpenbare Sannhetens strake sti for alle.
- 26.4 Angående mitt stade: Det er å være Bahás tjener – 'Abdu'l-Bahá, det synlige uttrykk for tjeneste ved Abhá-skjønnetens terskel.
- 27.1 **I** forgangne sykluser har hver av Guds manifestasjoner hatt sin egen rang i tilværelsens verden, og hver har representert et trinn i menneskehetens utvikling. Men manifestasjonen av Det største navn – måtte mitt liv bli et offer for hans elskede – var et uttrykk for overgangen til moden alder, modningen av menneskets innerste virkelighet i denne tilværelsens verden. For solen er kilden til og utspringet for lys og varme,

stråleglansens midtpunkt, og den omfatter alle de fullkommenheter som viser seg hos de andre stjerner som har grydd over verden. Gjør en innsats så du kan innta din plass under solen og motta en rikelig andel av dens blendende lys. Jeg forteller deg sannelig at når du først har nådd dette stade, vil du se de hellige bøye hodet overfor ham i all ydmykhet. Skynd deg til livet før døden kommer. Skynd deg til vårens tid før høsten setter inn. Og før du rammes av sykdom, skynd deg til helbredelse – så du kan bli en åndens lege som med Hellig-åndens pust helbreder all slags sykdom i denne berømmelige og herlige tidsalder.

O blad på Livets tre! Livets tre, som er nevnt i Bibelen, er 28.1
Bahá'u'lláh, og Rikets døtre er bladene på dette velsignede Tre. Takk da Gud for at du er blitt forbundet med dette Tre, og for at du trives, sart og frisk.

Rikets porter er vidåpne, og hver begunstiget sjel har fått 28.2
sete ved Herrens taffel og mottar sin andel av dette himmelske festmåltid. Lovet være Gud, du er også til stede ved dette taffel og forsyner deg med din del av himmelens rikelige føde. Du tjener Riket og er godt kjent med Abhá-paradisets liflige ange.

Bestreb deg derfor av all din kraft på å lede folket, og spis 28.3
av det brød som er kommet ned fra himmelen. For dette er betydningen av Kristi ord: «Jeg er det levende brød som er kommet ned fra himmelen. Den som spiser av dette brødet, skal leve til evig tid.»*

* Joh 6:51, 58.

29.1 O du som er fengslet av sannheten og betas av det himmelske rike! Ditt lange brev er kommet, og det ga stor glede siden det klart vitnet om dine strevsomme bestrebelser og høye siktemål. Gud skje lov, du ønsker menneskene godt, higer etter Bahá-riket og lengter etter å se menneskeslekten gjøre fremskritt. Det er mitt håp at du på grunn av disse høye idealer, disse edle antydninger fra hjertet og disse tidender fra himmelen, vil bli så lysende at din kjærlighet til Gud vil kaste sin glans gjennom alle tidsepoker.

29.2 Du har beskrevet deg selv som en student ved skolen for åndelig fremgang. Heldig er du! Hvis disse skoler for fremgang fører til himmelens universitet, så vil det bli utviklet kunnskapsgrener hvorved menneskeheten vil se eksistensens tavle som en rulle som åpner seg uten ende. Og alle skapte ting vil på denne rulle bli sett som bokstaver og ord. Da vil man lære de ulike nivåer av betydning, og inne i hvert av universets atomer vil man da se tegnene på Guds enhet. Da vil mennesket høre ropet fra Rikets Herre og se Helligåndens bekræftelser komme for å hjelpe det. Da vil det føle en slik lykksalighet, en slik ekstase, at den vide verden i all dens veldige utstrekning ikke lenger vil romme det, og det vil sette kursen mot Guds rike og skynde seg av sted til åndens verden. For når en fugl først har fått sine vinger utvokst, blir den ikke værende på marken mer, men svever opp inn i den høye himmel – med unntak av de fugler som er bundet i foten, er vingebrotte eller sitter fast i sølen.

29.3 O sannhetssøker! Rikets verden er én verden. Den eneste forskjellen er at våren kommer igjen og igjen og skaper et stort, nytt oppstyr for alle ting. Sletteland og fjellsider blir levende, trærne får en fin grønnfarge, og blader, blomster

og frukter viser seg i skjønnhet, overmåte fagre og sarte. Av denne grunn er henfarne tiders religionsordninger tett forbundet med dem som etterfølger dem – faktisk er de ett og det samme. Men etter hvert som verden vokser, gjør også lyset og nedstrømningen av himmelsk nåde det, og så skinner dagstjernen i middagshøydens glans.

O du som søker Riket! Hver guddommelige manifestasjon 29.4 er selve livet for verden og den dyktige lege for enhver lidende sjel. Menneskets verden er syk, og denne kyndige lege kjenner botemidlet idet han står frem med sine læresetninger, råd og formaninger som er legemidlet for enhver smerte, den helbredende balsam for ethvert sår. Det er sikkert at den kloke lege kan diagnostisere sin pasients behov til enhver tid og anvende botemidlet. Sett derfor Abhá-skjønnhetens læresetninger i forbindelse med denne dags presserende behov, og du vil se at de byr på et øyeblikkelig legemiddel for verdens lidende legeme. De er virkelig eliksiren som gir evig sunnhet.

Behandlingen foreskrevet av fortidens kloke leger og av 29.5 dem som følger etterpå, er ikke én og den samme, snarere avhenger den av hva som feiler pasienten. Og selv om legemidlet kan bli endret, er målet alltid å gi pasienten helsen tilbake. I de tidligere ordninger kunne verdens svake legeme ikke tåle en streng eller kraftig kur. Av denne grunn sa Kristus: «Ennå har jeg mye å si dere, ting som det er nødvendig å fortelle, men dere kan ikke bære dem nå. Men når Talsmannen kommer, Den hellige ånd som Far skal sende, skal han gjøre sannheten klar for dere.»*

Læresetninger som en gang var begrenset til de få, blir i 29.6 denne stråleglansens tidsalder derfor gjort tilgjengelige for

* Jf. Joh 15:26; 16:12–13.

alle, slik at Herrens barmhjertighet kan favne både øst og vest, slik at menneskeverdenens enhet kan vise seg i sin fulle skjønnhet og virkelighetens blendende stråler kan overflomme sinnets verden med lys.

29.7 Det nye Jerusalems nedstigning betegner en himmelsk lov, denne lov som borger for menneskenes lykke og Guds verdens stråleglans.

29.8 Immanuel^{*} var virkelig Kristi gjenkomst og en som kalte til Rikets sti. Det er innlysende at bokstaven er et medlem av Ordet, og dette medlemskap i Ordet betegner at bokstavens verdi avhenger av Ordet, det vil si at den utleder sin nåde fra Ordet. Den har et åndelig slektskap med Ordet og regnes som en integrert del av Ordet. Apostlene var som bokstaver, og Kristus var essensen av Ordet selv. Og betydningen av Ordet, som er evigvarende nåde, kastet en glans på disse bokstaver. Igjen: Siden bokstaven er medlem av Ordet, er den derfor i samklang med Ordet i sin indre betydning.

29.9 Det er vårt håp at du på denne dag vil reise deg for å fremme det som Immanuel forutsa. Vit for visst at du vil lykkes i dette, for Den hellige ånds bekræftelser stiger ned uten avbrudd, og kraften i Ordet vil øve slik en innflytelse at bokstaven vil bli det speil hvor den strålende sol – Ordet selv – vil gjenspeile seg, og Ordets nåde og herlighet vil opplyse hele jorden.

29.10 Med hensyn til det himmelske Jerusalem som er kommet for å hvile på verdens tinder, og Guds aller helligste, hvis banner nå løftes høyt: Dette omslutter i seg alle fullkommen-

* Angående denne tavlen skrev Shoghi Effendis sekretær følgende på hans vegne den 9. mai 1938: «... dette henviser åpenbart til Báb, slik teksten klart viser, og er på ingen måte en henvisning til Swedenborg.»

hetene, all kunnskapen i de foregående religionsordninger. Ut over dette innvarsler det enheten mellom menneskenes barn. Det er den allmenne freds flagg, det evige livs ånd. Det er Guds fullkommenheters herlighet, den omgivende nåde for all eksistens, pryden som smykker alle skapte ting, kilden til indre ro for hele menneskeheten.

Vend oppmerksomheten mot de hellige tavler. Les 29.11
 Ishráqát, Tajallíyyát, Ord fra paradís, Gode tidender, Ṭarázát, Den helligste bok. Da vil du se at i dag er disse himmelske læresetninger legemidlet for en syk og lidende verden, og en helbredende balsam for sårene på menneskehetens legeme. De er livets ånd, frelsens ark, magneten som drar evig herlighet ned, den dynamiske kraft for å motivere menneskets indre selv.

Eksistens er av to slag. Det ene slaget er Guds eksistens, som 30.1
 er hinsides menneskets forstand. Han den usynlige, den høye og den ufattelige forutgås ikke av noen årsak, men er snarere opphavet til årsakenes årsak. Han, den urgamle, har ikke hatt noen begynnelse og er den all-uavhengige. Det annet slags eksistens er den menneskelige eksistens. Den er en vanlig eksistens, fattbar for menneskesinnet, er ikke urgammel, er avhengig og har en årsak. Den dødelige substans blir ikke evig og vice versa. Menneskearten blir ikke en skaper og vice versa. Å forvandle den medfødte substans er umulig.

I eksistensens verden – den som er fattbar – er det grader 30.2
 av dødelighet. Det første stadium er mineralriket, det neste er planteriket. I sistnevnte verden eksisterer mineralet, men med et særtrekk som er det vegetabilske kjennetegn. I dyreriket er de mineralske og vegetabilske kjennetegn likeledes til stede,

og i tillegg finnes dyrerikets kjennetegn, som er sansene hørsel og syn. I menneskeriket finnes kjennetegnene for mineral-, plante- og dyreriket, og i tillegg det som kjennetegner menneskearten, nemlig det intellektuelle kjennetegn, som oppdager tingenes virkelighet og fatter universelle prinsipper.

30.3 På den betingede verdens nivå er mennesket derfor det mest fullkomne vesen. Med menneske menes det fullkomne individ, som er lik et speil der de guddommelige fullkommenheter blir manifestert og reflektert. Men solen stiger ikke ned fra sin hellighets høyde for å tre inn i speilet, men når dette er rensert og vendt mot Sannhetens sol, så avspeiles og manifesteres denne Sols fullkommenheter bestående i lys og varme i dette speil. Disse sjeler er Guds guddommelige manifestasjoner.

31.1 **O** du som er kjær og klok! Ditt brev av 27. mai 1906 er mottatt, og innholdet er høyst behagelig og ga stor glede.

31.2 Du spurte om denne Sak, denne nye og levende Sak, kunne ta plassen til Englands døde religiøse riter og seremonier, om det ville være mulig – når det nå har fremstått ulike grupper der medlemmene er geistlige og teologer som har høye stillinger og langt overgår fortidens i sine prestasjoner – for denne nye Sak å gjøre et slikt inntrykk på medlemmene av slike grupper at den samler dem og de resterende under sin altbeskyttende skygge.

31.3 O du kjære venn! Vit at hver tidsalders utmerkede individ er utstyrt i samsvar med sin tidsalders fullkommenheter. Dette individ som i henfarne tidsaldrer ble satt over sine medmennesker, ble begavet i samsvar med sin tids dyder.

Men i denne stråleglansens tidsalder, denne Guds æra, vil den fremragende personlighet, det strålende himmellys, det utvalgte individ, skinne med slike fullkommenheter og slik kraft som til sist vil blende sinnet hos ethvert samfunn og enhver gruppe. Og ettersom en slik personlighet overgår alle andre i åndelige fullkommenheter og himmelske oppnåelser og faktisk er midtpunktet for guddommelige velsignelser og lyskretsens akse, så vil han omslutte alle andre, og det hersker overhodet ingen tvil om at han vil skinne med slik kraft at han samler enhver sjel under sin vernende skygge.

Når dere tenker nøye over denne saken, vil det bli klart 31.4 at dette er i samsvar med en universell lov som man kan finne å være virksom i alle ting: Helheten tiltrekker delen, og i sirkelen er det passerens omdreiningspunkt som utgjør senteret. Tenk på Ånden:* Han var midtpunktet for åndelig kraft, kilden til guddommelige gaver. Selv om han i begynnelsen samlet bare noen få sjeler hos seg, var han senere i stand til å forene alle de ulike sekter i kristendommens vernende tabernakel på grunn av denne altbetvingende kraft som han hadde. Sammenlign nåtiden med fortiden, og se hvor stor forskjellen er. Slik kan du komme frem til sannhet og visshet.

Forskjellene blant verdens religioner skyldes varierende 31.5 typer sinnelag. Så lenge sinnsevnene er ulike, er det sikkert at menneskenes bedømmelser og meninger vil avvike fra hverandre. Men dersom det ble innført én eneste universell sansende kraft – en kraft som omfatter alle de øvrige – vil disse avvikende meninger smelte sammen, og en åndelig harmoni og enhet vil bli tydelig. Da Kristus fremsto, var for

* Jesus.

eksempel tidens forskjellige folkeslag ulike i sinnelag, synspunkter og emosjonelle holdninger uansett om de var romere, grekere, syrere, israelitter eller andre. Men da hans universelle kraft først gjorde seg gjeldende, lyktes det den gradvis, etter tre hundre års forløp, å samle alle disse avvikende sinn under ett midtpunkts beskyttelse og styre, der alle hjerter delte de samme åndelige følelser.

31.6 For å bruke et bilde: Når en hær underlegges forskjellige befalingmenn, hver med sin egen strategi, vil de åpenbart være ulike med hensyn til kamplinjer og troppebevegelser. Men så snart den øverstbefalende, som er vel bevandret i krigskunsten, overtar, vil disse andre planer forsvinne, for den overlegent begavede general vil legge hele hæren under sin kontroll. Dette er ment som et bilde, ikke som en presis sammenligning. Om du nå skulle si at hver og en av disse andre generaler er svært kyndige i krigskunsten, er fullkomment dyktige og erfarne og derfor ikke vil underlegge seg den ene persons styre uansett hvor ubeskrivelig stor han er, så er ditt utsagn uholdbart, for ovenstående situasjon har beviselig skjedd, og om det råder det ingen tvil.

31.7 Slik er tilfellet med Guds hellige manifestasjoner. Slik er i særdeleshet tilfellet med Det største navns guddommelige virkelighet – Abhá-skjønnheten. Når han først står åpenbart overfor verdens forsamlede folkeslag og fremstår med slik skjønnhet, slik sjarmer – forlokkende som en Josef i åndens Egypt – fengsler han alle jordens elskere.

31.8 Hva angår de sjeler som fødes inn i dette liv som eteriske og strålende vesener og dog, på grunn av sine skavanker og prøvelser, blir berøvet store og virkelige fordeler og forlater verden uten å ha fått leve livet til fulle – så gir dette avgjort

grunn til sorg. Dette er årsaken til at Guds universelle manifestasjoner avslører sitt åsyn for menneskene og utholder enhver ulykke og stor lidelse og gir livet som en løsepenge. Det er for å gjøre nettopp disse mennesker, de som er rede, de som har kapasitet, til lysets demringssteder, og for å skjenke dem det liv som aldri svinner. Dette er det sanne offer: å ofre seg, slik Kristus gjorde det, som en løsepenge for verdens liv.

Med hensyn til de hellige veseners påvirkning og at de 31.9 viderefører sin nåde overfor menneskeheten etter å ha avlagt sin menneskelige skikkelse, så er dette et udiskutabelt faktum for bahá'ier. Faktisk viser de hellige manifestasjoners flommende nåde og strømmende glans seg etter deres oppstigning fra denne verden. Opphøyelsen av Ordet, åpenbaringen av Guds kraft, omvendelsen av gudfryktige sjeler, tildelingen av evig liv – det var etter Messias' martyrdød at alle disse ble forøket og forsterket. Helt siden Den velsignede skjønnhets oppstigning har gavene på samme vis blitt rikligere, lyset sprer seg klarere, tegnene på Herrens makt er kraftigere, Ordets innflytelse er mye sterkere, og det vil ikke vare lenge før bevegelsen, heten, lysglansen og velsignelsen fra hans virkelighets sol vil omslutte hele jorden.

Sørg ikke over at bahá'í-saken går sakte fremover der i 31.10 landet. Dette er bare det tidlige daggry. Tenk hvordan det med Kristi sak måtte gå tre hundre år før dens store innflytelse ble gjort åpenbar. I dag, ikke seksti år etter denne tros fødsel, er dens lys blitt spredt over planeten.

Angående helseforeningen som du er medlem av: Når 31.11 den en gang kommer under denne troens vern, skal den øke hundrefold.

- 31.12 Du ser at kjærligheten blant bahá'iene er svært stor, og denne kjærlighet er hovedsaken. Akkurat som kjærlighetens kraft er blitt utviklet i en slik høy grad blant bahá'iene og er langt større enn blant andre religioners folk, er det slik også med alt annet. For kjærlighet er grunnlaget for alle ting.
- 31.13 Angående oversettelsen av Den velsignede skjønnhets bøker og tavler, så vil de om ikke lenge bli oversatt til ethvert språk, med kraft, klarhet og ynde. På den tid da de blir oversatt, i samsvar med originalene, med kraft og i en stil preget av ynde, vil glansen av deres indre betydninger spres viden om og vil opplyse øynene hos hele menneskeheten. Gjør ditt beste for å sikre at oversettelsen samsvarer med originalen.
- 31.14 Den velsignede skjønnhet dro til Haifa ved flere anledninger. Du så ham der, men du kjente ham ikke på den tiden. Det er mitt håp at du vil oppnå det sanne møte med ham, som er å se ham med det indre øye og ikke med det ytre.
- 31.15 Kjernen i Bahá'u'lláhs lære er altomfavnende kjærlighet, for kjærlighet innbefatter alle menneskehetens fortrinn. Den får hver sjel til å gjøre fremskritt. Den forlener enhver med udødelig liv som arv. Om ikke lenge vil du bli vitne til at hans himmelske læresetninger, selve herligheten ved virkeligheten sely, vil opplyse verdens himmel.
- 31.16 Den korte bønnen du skrev ved slutten av ditt brev, var virkelig original, rørende og vakker. Fremsi denne bønnen til alle tider.
- 32.1 **O** dere Herrens tjenerinner! I dette århundre – den allmektige Herres århundre – skinner dagstjernen i rikene foroven, Sannhetens lys, med sin fulle glans og opplyser alle regioner

med sine stråler. For dette er Den urgamle skjønnhets tidsalder, dagen for åpenbaringen av Det største navns velde og kraft. Måtte mitt liv bli gitt som et offer for hans elskede.

Selv om Guds Sak i kommende tidsaldrer kan stige og vokse hundrefold og Sadratu'l-Muntahás skygge kan gi ly for hele menneskeheten, så vil likevel dette nåværende århundre bli stående uten like, for det har vært vitne til denne Sols morgengry og oppstigning. Dette århundre er i sannhet kil- den til hans lys og hans åpenbarings daglysning. Fremtidige tidsaldrer og slekter vil se dets glans spre seg og dets tegn komme til syne. 32.2

Bestreb dere derfor, så dere må hende kan oppnå deres fulle andel og lott av hans gaver. 32.3

○ Guds tjener! Vi har lagt merke til at du skrev til Jináb-i-Ibn-Abhar, og ditt spørsmål angående verset: «Den som gjør krav på en åpenbaring direkte fra Gud før fulle tusen år er gått, slikt et menneske er visselig en løgnaktig bedrager.» 33.1

Meningen med dette er at ethvert individ som før utløpet av fulle tusen år – år som kjent og klart fastslått ved vanlig ordbruk og uten behov for tolkning – skulle gjøre krav på en åpenbaring direkte fra Gud, dette menneske er avgjort falskt og en bedrager, selv om han skulle åpenbare visse tegn. 33.2

Dette er ikke en henvisning til den universelle manifestasjon, for det er klart fremsatt i de hellige skrifter at det må gå fulle århundrer, ja, tusenvis av år, før det igjen skal fremstå en manifestasjon lik denne. 33.3

Det er imidlertid mulig at etter fulle tusen års forløp vil visse hellige vesener bli bemyndiget til å overbringe en 33.4

åpenbaring. Men dette vil ikke være gjennom en universell manifestasjon. I Den velsignede skjønnhets syklus er derfor én dag i virkeligheten lik ett år, og hvert år i den er lik tusen år.

33.5 Se for eksempel på solen. Den går fra ett tegn i Zodiaken til det neste i løpet av en kort tidsperiode. Men bare etter en lang periode når den høydepunktet av sin glans, hete og herlighet i Løvens tegn. Den må først gjennomføre en full omdreining gjennom de andre konstellasjonene før den igjen kommer inn i Løvens tegn for å stråle i sin fulle glans. I dens andre stillinger åpenbares ikke fylден av dens hete og lys.

33.6 Hovedpoenget er at før fulle tusen år er gått, kan intet individ driste seg til å tale et ord. Alle må betrakte seg selv som tilhørende undersåttens orden, underdanige og lydige overfor Guds bud og lovene fra Rettferdighetens Hus. Om noen skulle avvike så meget som en hårsbredd fra bestemmelsene gitt av Det Universelle Rettferdighetens Hus eller nøle med å følge dem, da er vedkommende av de utstøtte og forkastede.

33.7 Angående syklusen for Den velsignede skjønnhet – tiden for Det største navn – så er den ikke begrenset til tusen eller to tusen år ...

33.8 Når det sies at en periode på tusen år begynner med Den velsignede skjønnhets manifestasjon og hver dag av dem er tusen år, så er hensikten å henvise til Den velsignede skjønnhets syklus, som i denne sammenheng vil spenne over mange æraer inn i ufødte tideverv.

34.1 O du som tjener menneskehetens verden! Brevet fra deg ble mottatt, og innholdet ga oss svært stor glede. Det var et avgjø-

rende bevis og et strålende vitnesbyrd. Det er på sin plass og sømmer seg at vi i denne opplyste tidsalder – tidsalderen for fremgang i menneskehetens verden – bør være selvoppofrende og tjene menneskeslekten. Enhver universell sak er guddommelig, og enhver enkeltstående sak er verdslig. De guddommelige manifestasjoners prinsipper var derfor fullt universelle og altomfattende.

Enhver ufullkommen sjel er selvcentrert og tenker kun på sitt eget beste. Men etter hvert som dens tanker utvider seg litt, vil den begynne å tenke på familiens velferd og velbefinnende. Hvis dens forestillinger utvider seg enda mer, vil dens interesse gjelde medborgernes velbefinnende. Og hvis de fortsatt utvider seg, vil den tenke på landets og rasens ære. Men når forestillinger og oppfatninger når den høyeste utviklingsgrad og oppnår fullkommenhetens stadi, da vil vedkommende være opptatt av menneskehetens foredling. Den vil da ønske alle mennesker godt og etterstrebe velferd og fremgang for alle land. Dette er et tegn på fullkommenhet.

Guds guddommelige manifestasjoner hadde derfor en universell og altomfattende oppfatning. De bestrebet seg med tanke på alles liv og virket i den allmenne undervisnings tjeneste. Området for deres mål var ikke begrenset – nei, snarere var det vidt og altinnbefattende.

Derfor må dere også tenke på alle, slik at menneskeheten kan bli undervist, karakteren bli mildnet og denne verden kan bli en Edens hage.

Elsk alle religioner og alle raser med en kjærlighet som er ekte og oppriktig, og vis denne kjærlighet ved gjerninger og ikke ved tungen. For den sistnevnte er uten betydning siden mennesker flest ønsker andre godt i sin tale, mens handling er best.

- 35.1 O Guds hær! Det er mottatt et brev undertegnet av dere alle i fellesskap. Det var ytterst veltalende og fullt av liflig duft, og det var en fryd å lese det.
- 35.2 Dere hadde skrevet om fastemåned. Dere er heldige som har vært lydige mot Guds bud og holdt denne fasten i løpet av den hellige tid. For denne materielle faste er et ytre tegn på den åndelige faste. Den er et symbol på selvbeherskelse, på å avholde seg fra alle selvets lyster, anta åndens kjennetegn, bli henført av himmelens ånde og bli fyr og flamme av kjærlighet til Gud.
- 35.3 Deres brev bar også bud om deres enhet og hjertenes nærhet hos dere. Det er mitt håp at gjennom den grenseløse nåde som Gud øser ned i denne nye æra, vil Vesten bli Østen, demringspunktet for Sannhetens sol, og vestlige troende bli lysets daglysninger og åpenbarere av Guds tegn, at de vil bli vernet mot de aktløses tvil og vil forbli faste og ubevegelige i Pakten og Testamentet, at de vil bestrebe seg dag og natt inntil de vekker dem som sover og gjøre de uvitende oppmerksomme og fører de utstøtte inn til å bli nære venner av den indre krets og skjenker de nødstedte deres andel av evig nåde. La dem bli Rikets sendebud, rope ut overfor denne nedre verdens innvånere og kalle dem til å tre inn i riket i det høye.
- 35.4 O Guds hær! I dag, i denne verden, vandrer ethvert folk på villspor i sin egen ørken, drar hit og dit etter som dets innbilninger og nykker befaler, opptatt med sitt eget særlige innfall. Blant alle de yrende masser på jorden er kun dette Det største navns samfunn fritt og løst fra menneskers planer og har intet selvisk siktemål å fremme. Alene blant dem alle har dette folk reist seg med formål som er rensset for alt selvisk, følger Guds lære, anstrenger og bestreber seg på det

iherdigste vis mot et eneste mål: å gjøre dette støv her nede til himmelen i det høye, å gjøre denne verden til et speil for Riket, å forandre denne verden til en annerledes verden og få hele menneskeheten til å anta rettferdighetens væremåter og en ny livsførsel.

O Guds hær! Ved beskyttelsen og hjelpen skjenket av Den velsignede skjønnhet – måtte mitt liv være et offer for hans elskede – må dere føre dere på en slik måte at dere kan skille dere ut blant andre sjeler, fortrinnlige og strålende som solen. Skulle en av dere dra inn i en by, bør vedkommende bli et midtpunkt som tiltrekker andre ved sin oppriktighet, sin trofasthet og kjærlighet, sin ærlighet og troskap, sin sannferdighet og kjærlige omsorg overfor alle verdens folkeslag, slik at folket der i byen kan rope ut og si: «Dette mennesket er uten tvil en bahá'í, for dets vesen, fremtreden, oppførsel, moral, natur og sinnelag gjenspeiler bahá'íenes egenskaper.» Ikke før dere når dette stadi, kan dere sies å ha vært tro mot Guds Pakt og hans Testament. For gjennom ugjendrivelige tekster har han med oss alle inngått en bindende Pakt som krever at vi handler i samsvar med hans hellige anvisninger og råd. 35.5

O Guds hær! Tiden er inne til at Det største navns virkninger og fullkommenheter skal gjøres åpenbare i denne fremragende tidsalder for å fastslå uten enhver tvil at denne æra er Bahá'u'lláhs æra, og at denne tidsalder utmerker seg fremfor alle andre tidsaldrer. 35.6

O Guds hær! Når dere ser en person som retter hele sin oppmerksomhet mot Guds Sak, som har som sitt eneste mål å få Guds Ord til å virke, som tjener Saken dag og natt med rene hensikter, som opptrer slik at det ringeste spor av 35.7

selviskhet eller egne motiver ikke er å skjelne – som snarere vandrer fortumlet om i gudskjærlighetens ødemark, som inntar drikke kun fra begeret for kunnskap om Gud, som er fullstendig oppslukt av å spre Guds liflige dufter og er betatt av de hellige vers fra Guds rike – vit da for visst at denne person vil bli støttet og styrket av himmelen, at han som morgenstjernen i evighet vil stråle klart fra den evige nådes himler. Men skulle han vise det minste anstrøk av selviske begjær og egenkjærlighet, vil hans bestrebelse ikke føre til noe, og han vil til sist bli ødelagt og latt uten håp.

35.8 O Guds hær! Lovet være Gud, Bahá'u'lláh har løftet lenkene bort fra menneskehetens hals, har utfridd mennesket fra alt som har holdt det fanget, og fortalt det: Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren. Vær medlidende og vennlige mot hele menneskeslekten. Opptre mot fremmede som overfor venner, sett andre like høyt som dere ville gjøre med deres egne. Betrakt fiender som venner; se djevler som engler; gi tyrannen samme store kjærlighet som dere gir de trofaste og sannferdige, og vær som gaseller fra Khatás og Khutans duftende byer* ved å by den glupske ulv liflig moskus. Vær en tilflukt for de fryktsomme; gi de urolige hvile og fred; forsyn de nødstilte; vær et rikt skattkammer for de fattige; vær et legemiddel for dem som pines av smerte; vær en lege og en pleierske for de syke; gå inn for å fremme vennskap, ære, forsoning og gudhengivenhet i denne ikke-eksistensens verden.

35.9 O Guds hær! Gjør en veldig innsats: Må hende kan dere overflomme denne jord med lys, slik at denne leirhytte, denne verden, kan bli Abhá-paradiset. Mørket har overtatt, og de dyriske trekk råder. Denne menneskeverden er nå en arena for

* Byer i Kina som ble lovprist for sine moskus-produserende dyr.

ville dyr, et område der de uvitende, de aktløse, griper sjansen. Menneskesjelene er glupske ulver og dyr med blinde øyne. De er enten dødelig gift eller unyttig ugress – alle bortsett fra noen svært få som faktisk har altruistiske mål og planer til beste for sine medmennesker. Men i denne sak – det vil si tjeneste for menneskeheten – må dere gi selve livet, og fryde dere mens dere overgir dere selv.

O Guds hær! Den opphøyede, Báb, ga sitt liv. Den velsignede fullkommenhet oppga hundre liv ved hvert åndedrett. 35.10
 Han utholdt ulykker. Han opplevde trengsel. Han ble fengslet. Han ble lenket. Han ble gjort hjemløs og forvist til fjerne land. Til sist tilbrakte han resten av sine levedager i det største fengsel. På samme vis har en stor mengde av dem som elsker Gud, fulgt denne sti, smakt martyrdødens honning og oppgitt alt – liv, eiendom, slekt – alt de hadde. Hvor mange hjem ble vel ikke lagt i grus! Hvor mange boliger ble vel ikke utsatt for innbrudd og plyndring! Hvor mang en nobel bygning ble vel ikke jevnet med jorden! Hvor mangt et slott ble vel ikke knust til en grav! Og alt dette skjedde for at menneskeheten kunne bli opplyst, for at uvitenhet kunne vike for kunnskap, for at jordens mennesker kunne bli himmelens mennesker, for at uenighet og splid kunne bli rykket opp med rot og fredsriket bli opprettet i hele verden. Bestreb dere nå så denne gavmildhet kan bli åpenbar og dette kjæreste av alle håp kan bli oppfylt i strålende glans i menneskenes samfunn.

O Guds hær! Vokt dere, så dere ikke gjør noen sjel fortred 35.11
 eller volder noe hjerte sorg, så dere ikke sårer noe menneske med deres ord, om nå vedkommende er kjent eller fremmed, venn eller fiende. Be for alle. Be om at alle velsignes, at alle tilgis. Vokt dere, vokt dere, at ingen av dere søker hevn, selv

ikke over en som tørster etter deres blod. Vokt dere, vokt dere, at dere ikke støter en annens følelser, selv om det er en misdeder og han ønsker dere ondt. Se ikke på skapningene, men vend dere mot deres Skaper. Se ikke dem som aldri bøyer seg, se kun hærskares Herre. Stirr ikke ned i støvet, se opp mot den skinnende solen som har fått hver en plett av mørk jord til å gløde av lys.

35.12 O Guds hær! Når ulykken rammer, vær da tålmodige og fattet. Uansett hvor smertefulle deres prøvelser måtte være, så bevar fatningen og byd stormen av trengsler og ildprøver tross i fullkommen tillit til Guds rikelige nåde.

35.13 I fjor ble sultánen av Tyrkia forelagt sjikanøse anklager mot disse hjemløse landsforviste av de troløse, både innenfra og utenfra, av både kjente og fremmede, og de fremsatte alvorlige anklager mot oss uten rot i virkeligheten. I samsvar med det som er klokt å gjøre, bestemte regjeringen seg for å undersøke disse anklagene og sendte en undersøkelseskomisjon hit til byen. Det er åpenbart hvilken mulighet dette ga dem som ønsker oss ondt, og hvilket stormvær de utløste – alt hinsides beskrivelse av tunge eller penn. Bare en som var vitne til det, kunne vite hvilket oppstyr de skapte, og hvilket jordskjelv av smerte som ble resultatet. Dette til tross var svaret å stole helt og fullt på Gud og å forholde seg fattet, fortrøstningsfullt, langmodig og uforstyrret, i en slik grad at en person som ikke visste noe om situasjonen, ville ha tenkt at vi var lette om hjertet og til sinns, fullstendig lykkelige, hadde det godt og levde i fred.

35.14 Så skjedde det at anklagerne selv, de som hadde kommet med sjikanøse anklager mot oss, gikk sammen med kommisjonsmedlemmene for å undersøke anklagene, slik at

anklagerne, vitnene og dommeren alle var en og den samme, og konklusjonen var gitt på forhånd. Men for å være rimelig må det sies at inntil nå har hans majestet sultánen av Tyrkia ikke viet disse falske anklager, disse fabler og bakvaskelser, noen oppmerksomhet og har handlet rettferdig ...

O du forsørger! Over vennene i Vesten har du åndet Hellig- 35.15
 åndens lifflige ange, og med den guddommelige ledelses lys har du opplyst himmelen i vest. De som en gang var langt borte, har du fått til å komme nærmere deg. Fremmede har du gjort til hengivne venner. Du har vekket dem som sov. Du har gjort de aktløse oppmerksomme.

O du forsørger! Hjelp disse edle venner til å vinne ditt 35.16
 velbehag, og la dem ønske det beste for både fiende og venn. Før dem inn i den verden som består i evighet. Skjenk dem en andel av himmelsk nåde. Gjør dem til sanne bahá'ier, som oppriktig er av Gud. Frels dem fra et ytre skinn, og la dem bli faste i sannheten. Gjør dem til Rikets merker og tegn, til lysende stjerner over dette nedre livs horisonter. Gjør dem til en trøst og en lindring for menneskeheten og til verdensfredens tjenere. Forfrisk dem med din rådgivnings vin, og gi at de alle må vandre på dine buds sti.

O du forsørger! Det kjæreste ønske for denne tjener ved 35.17
 din terskel er å se vennene fra øst og fra vest i tett omfavnelse, å se alle menneskesamfunnets medlemmer kommet sammen i kjærlighet i en eneste stor forsamling, akkurat som enkelte vandråper samlet i én veldig sjø, å se dem alle som fugler i én rosehage, som perler i ett osean, som blader på ett tre, som stråler fra én sol.

Du er den mektige, den kraftfulle, og du er den sterke 35.18
 Gud, den allmektige, den altseende.

- 36.1 O dere to Herrens yndede tjenerinner! Brevet fra mor Beecher er mottatt, og det talte i sannhet for dere begge, og derfor henvender jeg meg til dere to sammen. For meg synes dette å være svært godt, for dere to rene vesener er som en eneste kostelig juvel, dere er to grener som vokser ut fra ett tre. Begge tilber dere den samme Elskede, begge lengter dere etter den samme strålende Sol.
- 36.2 Mitt håp er at alle Guds tjenerinner der i området vil forenes som bølgene på ett uendelig hav. For selv om de blåses rundt som vinden ønsker, er de separate i seg selv, men i virkeligheten er de alle ett med det grenseløse dyp.
- 36.3 Hvor godt er det ikke om vennene er så nær hverandre likesom kornbånd av lys, om de står sammen side ved side i en fast, ubrutt linje. For virkelighetens stråler fra Solen i tilværelsens verden har nå knyttet alle tilbedere av dette lys sammen i hengiven gudsdyrkelse. Og ved en uendelig nåde har disse stråler samlet alle folkeslag i dette vidstrakte ly. Derfor må alle sjeler bli som én sjel og alle hjerter som ett hjerte. La alle bli løst fra de mange identiteter født av lidenskap og attrå og finne en ny måte å leve på i enheten ved sin kjærlighet til Gud.
- 36.4 O dere to Guds tjenerinner! Nå er tiden inne til at dere blir som gavmilde begre som er fylt til overmål, og som de opplivende pust som åndes fra Abhá-paradiset, for å spre angen av moskus over dette land. Utfri dere fra denne verdens liv, og lengt etter ikke-eksistens på hvert et stadium. For når strålen vender tilbake til solen, blir den utslettet, og når dråpen kommer til havet, forsvinner den, og når den sanne elsker finner sin Elskede, oppgir han sin sjel.

Før et vesen trer inn på offerets plan, er det berøvet enhver 36.5
 gunst og nåde. Og dette plan er riket hvor man dør med
 hensyn til selvet, så den levende Guds stråleglans kan skinne
 frem. Martyrens mark er stedet hvor man løsrives fra selvet,
 så evighetens hymner kan istemmes. Gjør alt dere kan for å
 bli aldeles kjed av selvet, og knytt dere til dette strålende åsyn.
 Og når dere en gang har nådd slike høyder i tjeneste, vil dere
 finne alle skapte ting samlet i deres egen skygge. Dette er
 grenseløs nåde; dette er det høyeste herredømme; dette er det
 liv som ikke dør. Alt annet enn dette er til sist kun åpenbar
 fortapelse og stort tap.

Gud skje lov, den grenseløse nådes port er vidåpen, det 36.6
 himmelske taffel er dekket, den barmhjertiges tjenere og hans
 tjenerinner er til stede ved festen. Anstreng dere for å oppnå
 deres andel av denne evige føde, så dere vil bli elsket og skattet
 i denne verden og den neste.

O dere kjære venner av 'Abdu'l-Bahá! Det er mottatt et vel- 37.1
 signet brev fra dere, som forteller om valget av et åndelig råd.
 Det gledet mitt hjerte å vite at vennene, Gud skje lov, i dette
 område har holdt dette nye valg i absolutt enhet, fellesskap og
 kjærlighet og lyktes å stemme for sjeler som er helliget, som
 yndes ved den hellige terskel og er godt kjent blant vennene
 for å være standhaftige og faste i Pakten.

Nå må disse valgte representanter reise seg for å tjene 37.2
 med åndelighet og glede, med en ren hensikt, sterkt tiltruk-
 ket til den allmektiges dufter og godt støttet av Den hellige
 ånd. La dem løfte ledelsens banner, og la dem, som soldater
 fra skaren i det høye, opphøye Guds Ord, spre hans liflige

ange viden om, undervise menneskesjelene og fremme den største fred.

37.3 Sannelig, det er valgt velsignede sjeler. I det øyeblikk jeg leste deres navn, kjente jeg en iling av glede over å vite at det i dette land, lovet være Gud, er oppreist personer som er Rikets tjenere og er rede til å gi sitt liv for ham som har hverken like eller make.

37.4 O dere, mine kjære venner! Lys opp dette råd med gudskjærlighetens glans. La den frydefulle musikken fra de helligede sfærer lyde fra den, la den næres av den føde som frembys ved Herrens nattverd, ved Guds himmelske festbord. Kom sammen i udelt glede, og fremsi denne bønningen ved møtets begynnelse:

37.5 O du rikets Herre! Ennskjønt våre legemer er samlet her, så henrives dog våre trollbundne hjerter av din kjærlighet, og alle henrykkes vi av strålene fra ditt skinnende åsyn. Svake er vi, men like fullt venter vi på at din makt og kraft skal bli åpenbart. Fattige er vi, uten gods eller gull, og dog henter vi oss rikdom fra ditt kongedømmes skatter. Som dråper er vi, og likevel forsyner vi oss fra ditt oseans dybder. Og skjønt vi er som møll, skinner vi likevel i glansen fra din strålende sol.

37.6 O du, vår forsørger! Send ned din hjelp slik at hver eneste en som her er forsamlet, kan bli som et tent lys, ja slik at hver enkelt kan bli et midtpunkt for tiltrekning og bli en som kaller mennesker til dine himmelske riker, så at vi til sist kan omgjøre denne nedre verden til et speilbilde av ditt paradisi.

O dere, mine kjære venner! Det påhviler de åndelige råd i disse regioner å stå i forbindelse med og korrespondere med hverandre, og også å kommunisere med rådene i Østen, for således å bli midler til forening over hele verden. 37.7

O dere åndelige venner! Slik må deres standhaftighet være at hvis de som ønsker andre ondt, dreper alle de troende og kun én er tilbake, så vil vedkommende ene og alene stå imot alle jordens folkeslag og fortsette å spre Guds liflige og hellige dufter viden om. Skulle derfor skrekkelige nyheter eller ord om fryktelige hendelser nå dere fra Det hellige land, se da til at dere ikke vakler, la dere ikke tynges av sorg, bli ikke oppskaket. Reis dere heller i samme stund og tjen Guds rike med stålsatt besluttsomhet. 37.8

Denne tjener ved Herrens terskel har til alle tider vært i fare. Han er i fare nå. Aldri har jeg hatt noe håp om trygghet, og mitt kjæreste ønske er dette: å drikke av martyrens gavmilde og breddfulle beger og dø på offermarken idet jeg nyter den vin som er den kosteligste av Guds gaver. Dette er mitt høyeste håp, dette er min heftigste lengsel. 37.9

Vi hører at tavlene med *Ishráqát* (Glans og herlighet), *Ṭarázát* (Forsiringer), *Bishárát* (Gode tidender), *Tajallíyyát* (Utstrålinger), og *Kalimát* (Ord fra paradiset) er blitt oversatt og utgitt i disse regioner. I disse tavler vil dere ha en modell for hvordan man skal være, og hvordan man skal leve. 37.10

O Guds tjenerinne, som skjelder lik en frisk og sart gren i Guds kjærlighets vinder! Jeg har lest ditt brev som forteller om din rike kjærlighet, om din intense hengivenhet, og om at du beskjefriger deg med å komme din Herre i hu. 38.1

- 38.2 Sett din lit til Gud. Forsak din egen vilje og holdt fast ved hans, legg bort dine egne ønsker og grip fatt i hans, så du kan bli et Rikets eksempel, hellig og åndelig, overfor hans tjenerinner.
- 38.3 Vit, o tjenerinne, at i Bahás øyne teller kvinner like mye som menn, og Gud har skapt hele menneskeheten i sitt eget bilde og etter sin egen lignelse. Det vil si at både menn og kvinner åpenbarer hans navn og egenskaper, og fra det åndelige synspunkt er det ingen forskjell mellom dem. Den som kommer nærmest Gud, nyter størst yndest, enten det er mann eller kvinne. Hvor mang en glødende og hengiven tjenerinne har vel ikke, under Bahás beskyttende skygge, vist seg mennene overlegen og overgått de navngjetne på jord!
- 38.4 Rettferdighetens Hus er imidlertid, ifølge den uttrykkelige tekst i Guds lov, begrenset til menn. Dette har sin grunn i Herren Guds visdom, som snart vil fremstå like klart som solen på sitt høyeste.
- 38.5 Angående dere, o dere andre tjenerinner som har de himmelske dufter kjær: Arranger himmelske sammenkomster og grunnlegg åndelige råd, for disse er grunnlaget for å spre Guds sødmefylte dufter, for å opphøye hans ord, for å løfte hans nådes lampe, utbre hans religion og fremme hans lære. Og hvilken gave er vel større enn denne? Disse åndelige råd blir hjulpet av Guds Ånd. Deres forsvarer er 'Abdu'l-Bahá. Over dem brer han sine vinger. Hvilken gave er vel større enn denne? Disse åndelige råd er skinnende lamper og himmelske hager. Fra dem brer hellighetens dufter seg ut over alle egner, og kunnskapens lys spredes over alle skapte ting. Fra dem strømmer livets ånd i alle retninger. De er i sannhet de mektige kilder til fremskritt for menneskene, til alle tider

og under alle forhold. Hvilken gave er vel større enn denne?

O Guds tjenerinne! Ditt brev er kommet, med nyheter om 39.1
at det er blitt opprettet et råd der i byen.

Se ikke på hvor lavt ditt antall er, finn heller frem til hjer- 39.2
ter som er rene. Én hengiven sjel er å foretrekke fremfor tusen
andre sjeler. Hvis et lite antall personer samles i kjærlighet,
med absolutt renhet og hellighet og med hjertene løst fra ver-
den, fornemmer Rikets følelser og det guddommeliges sterke
magnetiske krefter og er ett i sitt lykkelige fellesskap, da vil
denne sammenkomsten øve sin innflytelse over hele jorden.
Denne gruppens karakter, ordene de taler og gjerningene
de gjør, vil utløse himmelens gaver og gi en forsmak på evig
salighet. Hærskarene fra forsamlingen i det høye vil forsvare
dem, og Abhá-paradisets engler vil i ubrutt rekke komme
ned for å hjelpe dem.

Meningen med «engler» er Guds bekreftelser og hans 39.3
himmelske krefter. Engler er likeledes velsignede vesener som
har brutt alle bånd med denne nedre verden, er utfridd fra
selvets lenker og kjødelig attrå og har forankret sitt hjerte i
Guds himmelske riker. Disse hører Riket til, er himmelske,
de er av Gud, er åndelige. De er åpenbarerne av Guds over-
strømmende nåde. De er demringssteder for hans åndelige
gaver.

O Guds tjenerinne! Han være lovet! Din kjære ektemann 39.4
har fornemmet de liflige dufter som åndes hen fra himmelens
hager. Etter hvert som dag følger dag, må du nå, gjennom
Guds kjærlighet og dine egne gode gjerninger, dra ham stadig
nærmere troen.

39.5 Det skjedde virkelig fryktelige hendelser i San Francisco.* Ulykker av dette slag burde tjene til å vekke folket og svekke kjærligheten til denne ustadige verden i deres hjerter. Det er i denne nedre verden slike tragiske ting finner sted: Dette er det beger som byr på bitter vin.

40.1 O dere som 'Abdu'l-Bahá elsker! Jeg har lest deres rapporter med stor glede. De er av en art som oppmuntrer og forfrisker hjertet og gleder sjelen. Hvis dette råd ved den allbarmhjerteriges hellige pust og hans guddommelige bekreftelser består og forblir stødig og fast, vil det frembringe bemerkelsesverdige resultater og lykkes med foretagender av stor betydning.

40.2 Det er ubestridelig at de åndelige råd som vil bli opprettet i denne Guds tidsalder, dette hellige århundre, aldri har hatt sin make eller like i de tidligere sykluser. For de forsamlinger som utøvde makt, var bygget på støtten fra mektige ledere av mennesker, mens disse råd bygger på Abhá-skjønnhetens støtte. De som forsvarte og beskyttet de andre forsamlingene, var enten en prins eller en konge eller en yppersteprest eller hovedmengden av folket. Men disse åndelige råd har den allmektige Herre som sin forsvarer, understøtter, hjelper og inspirator.

40.3 Se ikke på nåtiden, fest blikket på de kommende tider. Hvor lite er vel ikke frøet i begynnelsen, men til sist er det et mektig tre. Se ikke på frøet, se på treet og dets blomster, blader og frukter. Betrakt Kristi dager, da ingen bortsett fra en liten flokk fulgte ham. Legg så merke til hvilket mektig tre dette frøet ble til, se på frukten det bar. Og nå vil det komme

* Jordskjelvet i 1906.

til å skje til og med større ting enn disse, for dette er appellen fra hærskares Herre, dette er den levende Herres basunstøt, dette er verdensfredens hymne, dette er rettferdighetens, til-litens og forståelsens fane som er heist blant alle klodens mangefargede folkeslag. Dette er stråleglansen fra Sannhetens sol, dette er selve Guds ånds hellighet. Denne mektigste av religionsordninger vil favne hele jorden, og under dens banner vil alle folkeslag samles og gis ly sammen. Kjenn derfor til den avgjørende betydningen av dette lille frø som den sanne bonde har sådd med sin barmhjertighets hender på Herrens pløye marker og vannet med sine gavers og gunstbevisningers regn og nå pleier i varmen og lyset fra Sannhetens dagstjerne.

Takk ham derfor, o dere Guds elskede, siden han har latt 40.4 slike nådesbevisninger bli dere til del og gitt dere å motta slike gaver. Salige er dere, gode nyheter til dere, for denne rikelige nåde.

O du som er standhaftig i Pakten og trofast! Brevet du 41.1 skrev ... er forevist meg, og meningene uttrykt der var høyst rosverdige. Det påhviler Det Åndelige Rådgivende Råd for New York å være helt enig med det i Chicago, og disse to rådgivende råd må i fellesskap godkjenne det de anser som egnet for utgivelse og distribusjon. La dem deretter sende en kopi til 'Akká så det kan bli godkjent også der, hvorpå materialet vil bli sendt tilbake for å bli utgitt og komme i omløp.

Spørsmålet angående å samordne og forene de to ånde- 41.2 lige råd i Chicago og New York er ytterst viktig, og når et åndelig råd er behørig dannet i Washington, bør disse to råd

opprette enhetlige forbindelser også med dette råd. For å oppsummere: Det er den Herre Guds ønske at Guds elskede og den barmhjertiges tjenerinner i Vesten bør komme tettere sammen i harmoni og enhet for hver dag som går. Og før dette er oppnådd, vil arbeidet aldri gå fremover. De åndelige råd er i fellesskap det mest effektive av alle midler for å opprette enhet og harmoni. Denne sak er ytterst viktig. Dette er magneten som trekker Guds bekræftelser ned. Dersom skjønnheten ved vennenes enhet – denne guddommelige Elskede – først skulle bli smykket med Abhá-rikets prydelser, er det sikkert at disse land i løpet av svært kort tid vil bli den allherliges paradisi, og at enhetens glans vil spre sine klare stråler fra vest over hele jorden.

- 41.3 Vi bestreber oss av hele vårt hjerte og all vår sjel, hviler hverken dag eller natt og søker ikke et øyeblikks ro, for å gjøre denne menneskenes verden til Guds enhets speil. Hvor meget mer må da ikke Herrens elskede avspeile denne enheten! Og dette skattede håp, dette vårt lengselsfylte ønske, vil gå i synlig oppfyllelse kun på den dag da Guds sanne venner reiser seg for å gjennomføre Abhá-skjønnhetens læresetninger – måtte mitt liv bli en løsepenge for hans elskere! En av hans læresetninger er at kjærlighet og god tro må dominere menneskets hjerte i den grad at man vil betrakte den fremmede som en velkjent venn, misdederen som en av ens egne, den utenforstående som en man elsker, fienden som en kjær og nær ledsager. Den som dreper dem, ham vil de kalle en livgiver. Den som vender seg bort fra dem, ham vil de anse for å ha vendt seg til dem. Den som fornekker deres budskap, ham vil de betrakte som en som anerkjenner at budskapet er sant. Meningen er at de må behandle hele menneskeheten slik de

behandler sine sympatisører, sine medtroende, sine kjære og sine velkjente venner.

Dersom en slik fakkel skulle lyse opp verdenssamfunnet, 41.4 vil dere finne at hele jorden avgir en liflig duft, at den er blitt et deilig paradys, og at dens overflate er blitt den høye himmels avbilde. Da vil hele verden være ett hjemland, dens ulike folkeslag én eneste ætt, nasjonene fra både øst og vest én husholdning.

Det er mitt håp at en slik dag vil komme, at en slik glans 41.5 vil skinne, at et slikt syn vil bli avdekket i sin fulle skjønnhet.

O dere medarbeidere som støttes av hærstyrker fra den 42.1 allherliges rike! Dere er velsignet, for dere er kommet sammen i Guds Ords beskyttende skygge og har funnet ly i hans Pakts hule. Dere har inngitt hjertene ro ved å gjøre Abhá-paradiset til deres hjem og lindres av de milde vinder som blåser fra sitt utspring i hans miskunn. Dere har reist dere for å tjene Guds Sak og for å spre hans religion vidt og bredt, for å fremme hans Ord og løfte hellighetens bannere høyt opp i alle regionene der.

Ved Bahás liv! Den guddommelige virkelighets fullkomne 42.2 kraft vil i sannhet innblåse Helligåndens gaver i dere og hjelpe dere til å gjøre en bragd hvis like skapningens øye aldri har skuert.

O dere Paktens forbund! Sannelig, Abhá-skjønneten 42.3 ga et løfte til de elskede som er standhaftige i Pakten, om at han ville styrke deres bestrebelser med de sterkeste støtter og hjelpe dem med sin seierrike makt. Om ikke lenge vil dere se at deres opplyste forsamling har etterlatt seg iøynefallende

varsler og tegn i menneskers hjerte og sjel. Hold fast ved kanten av Guds kledning, og la all deres innsats sikte mot å fremme hans Pakt idet hans kjærlighets ild brenner stadig klarere i dere, så dere kan få hjertebank av glede over de tjenerstadets luftninger som veller frem fra 'Abdu'l-Bahás bryst. Oppkvikk hjertet, gjør deres steg faste, stol på de evigvarende gaver som vil bli utgytt over dere fra Abhá-riket, den ene etter den andre. Når dere samles i denne strålende forsamling, vit da at Bahás stråleglans skinner på dere. Det anstår dere å søke enighet og å være forenet. Det anstår dere å ha nært samkvem med hverandre, ett i legeme og sjel, inntil dere kan måle dere med Pleiadene eller en kjede av glitrende perler. På den måten vil dere bli fast etablert. Slik vil deres ord ha virkning, deres stjerner tindre og deres hjerter bli styrket ...

42.4 Når dere går inn i rådsværelset, les da denne bønn med et hjerte som banker av kjærlighet til Gud og med en tunge så lutret fra alt at den kun kommer ham i hu, slik at den allmektige nådigst kan hjelpe dere til å vinne den største seier:

42.5 O Gud, min Gud! Vi er dine tjenere som har vendt oss med hengivenhet mot ditt hellige åsyn, som har løsrevet oss fra alt uten deg på denne strålende dag. Vi har samlet oss i dette åndelige råd, forenet i våre synspunkter og tanker, med våre hensikter samstemt for å opphøye ditt Ord blant menneskene. O Herre, vår Gud! La oss bli din guddommelige ledelses tegn, din opphøyede tros bannere blant menneskene, tjenere av din mektige Pakt; o du vår høyeste Herre, la oss tilkjennegi din guddommelige enhet i ditt Abhá-rike og bli strålende stjerner som skinner over alle egner. Herre! Hjelp oss til å bli sjøer som duver ved din

underfulle nådes bølger, elver som flyter fra dine overmåte herlige høyder, fagre frukter på din guddommelige Saks tre, trær som svaier ved din gavmildhets milde vinder i din himmelske vingård. O Gud! Gjør våre sjeler avhengige av din guddommelige enhets Ord, og gled våre hjerter med din nådes utstrømninger, så vi kan forenes likesom bølgene på ett hav og smeltes sammen som strålene fra ditt skinnende lys, og slik at våre tanker, våre synspunkter og våre følelser kan bli som én virkelighet som tilkjennegrir enhetens ånd verden over. Du er den nådige, den gavmilde, givener, den allmektige, den barmhjertige, den medlidende.

De fremste krav til dem som rådslår sammen, er å ha et rent motiv og en strålende ånd, å være løst fra alt annet enn Gud, å drages mot hans guddommelige dufter, å være ydmyke og beskjedne blant hans elskede, å vise tålmodighet og langmodighet i vanskeligheter og å tjene ved hans opphøyede terskel. Dersom de nådigst skulle bli hjulpet til å tilegne seg disse egenskaper, vil seier fra Bahás usette rike bli skjenket dem. 43.1

Dets medlemmer* må rådslå på en slik måte at det ikke kan oppstå noen anledning for misstemning eller splid. Dette kan oppnås når hvert medlem fullstendig fritt uttrykker sin mening og fremfører sin argumentasjon. Skulle noen komme med innsigelser, må han under ingen omstendigheter føle seg såret, for ikke før sakene er gjennomdrøftet, kan den 44.1

* Gjelder medlemmer av et åndelig råd.

riktige vei bli åpenbart. Sannhetens lysende gnist viser seg først etter at motsatte meninger har støtt sammen. Hvis det etter diskusjon treffes en enstemmig avgjørelse, er det vel og bra, men hvis det – Herren forbyde – skulle oppstå meningsforskjeller, må stemmeflertallet være avgjørende.

- 45.1 Den første betingelse er absolutt kjærlighet og harmoni mellom rådets medlemmer. Mellom dem må ikke finnes noen kjølig avstand, og de må vise Guds enhet i seg selv, for de er bølgene på én sjø, dråpene i én elv, stjernene på én himmel, strålene fra én sol, trærne i én frukthage, blomstene i én hage. Om det ikke skulle råde harmoni i tenkning, og absolutt enhet, vil denne forsamling bli spredt og dette råd gå til grunne. Den annen betingelse er at rådets medlemmer sammen bør velge en formann og fastlegge retningslinjer og vedtekter for sine møter og diskusjoner. Formannen bør ha oppsyn med slike regler og bestemmelser og beskytte og håndheve dem. De andre medlemmene bør føye seg og avstå fra å samtale om overflødige og utenforliggende saker. Når de samles, må de vende ansiktet mot riket i det høye og be om hjelp fra herlighetens rike. Med den ytterste hengivenhet, høflighet, verdighet, omhu og måtehold må de så gå over til å uttrykke sine synspunkter. De må finne frem til sannheten i hvert enkelt tilfelle og ikke pukke på sin egen mening, for stahet og påståelighet i egne synspunkter vil til sist føre til strid og trette, og sannheten vil forbli skjult. De ærede medlemmer må med all frihet uttrykke sine egne tanker, og det er ikke på noen måte tillatt for en å forkleine en annens tanke, nei, han må med måtehold fremsette sannheten, og skulle det oppstå

meningsforskjeller, må flertallets røst bli avgjørende, og alle må adlyde og underkaste seg flertallet. Det er igjen ikke tillatt at noen av de ærede medlemmer, det være seg i eller utenfor møtet, kommer med innvendinger mot eller kritiserer noen tidligere fattet beslutning, selv om denne beslutningen ikke skulle være riktig, for slik kritikk ville hindre gjennomføringen av ethvert vedtak. Kort sagt – den ting som er ordnet i harmoni og med kjærlighet og rent motiv, dens resultat er lys. Og skulle det minste spor av fremmedgjorthet råde, vil resultatet bli mørke på mørke ... Hvis dette blir tatt hensyn til, vil denne forsamling være av Gud, men ellers vil det føre til kjølighet og fremmedgjorthet som utgår fra den onde ... Hvis de skulle bestrebe seg på å oppfylle disse betingelsene, vil Helligåndens nåde bli skjenket dem, og denne forsamling vil bli midtpunktet for de guddommelige velsignelser, den guddommelige bekræftelses skarer vil komme dem til hjelp, og dag etter dag vil de motta en ny utgytelse av Ånden.

O dere som er faste i Pakten! 'Abdu'l-Bahá er hele tiden i 46.1 ideell forbindelse med ethvert åndelig råd som er opprettet ved guddommelig gavmildhet, og med deres medlemmer som med den ytterste hengivelse vender seg til det guddommelige rike og er faste i Pakten. Til dem er han helhjertet knyttet, og med dem er han forbundet med evigvarende bånd. Derfor er korrespondansen med denne forsamling oppriktig, vedvarende og uavbrutt.

Hvert øyeblikk trygler jeg om hjelp, gaver og en ny gunst- 46.2 bevisning og velsignelse, slik at Bahá'u'lláhs bekræftelser stadig vil bruse som havet, slik at lysene fra Sannhetens sol

kan skinne på dere alle og dere kan bli bekreftet i tjeneste, kan bli gavmildhetens manifestasjoner, og at hver av dere ved daggry kan vende dere mot Det hellige land og oppleve åndelige følelser med all styrke.

- 47.1 **O** dere sanne venner! Deres brev er mottatt, og det vakte stor glede. Gud skje lov, dere hadde gjort en underholdning klar og opprettet festen som skal holdes hver nittende dag. Enhver samling som arrangeres med den største kjærlighet, der deltagerne vender ansiktet mot Guds rike, der samtalen er om Guds lære og virkningen er fremskritt for de tilstedeværende – den er Herrens samling, og dette festbord er kommet ned fra himmelen.
- 47.2 Det er mitt håp at denne festen vil bli holdt på en dag av hver nitten, for den fører dere tettere sammen. Den er selve kilden til enhet og kjærlig godhet.
- 47.3 Dere ser i hvilken grad verden er i stadig uro og konflikt, og hvilket uføre dens nasjoner nå er kommet i. Kan hende vil det lykkes Guds elskere å heise banneret for mennesketens enhet, slik at Rikets ensfargede tabernakel vil utbre sin vernende skygge over hele jorden, slik at misforståelsene blant jordens folkeslag vil svinne bort, så alle nasjoner vil blande seg med hverandre og behandle hverandre til og med slik elskeren gjør med sin elskede.
- 47.4 Det er deres plikt å være overmåte vennlige overfor ethvert menneske og ønske det godt, å arbeide for å løfte samfunnet, å innblåse livets pust i de døde, å handle i samsvar med Bahá'u'lláhs anvisninger og vandre på hans sti – helt til dere forandrer menneskets verden til Guds verden.

O dere tro tjenere av Den urgamle skjønnhet! I hver tids- 48.1
 alder og religionsordning har festen vært yndet og elsket, og
 det er blitt sett på som en prisverdig handling å dekke et
 bord for dem som elsker Gud. Dette er særlig tilfelle i dag, i
 denne uforlignelige religionsordning, denne mest gavmilde
 blant tidsaldrer, da festen hylles i høy grad, for den regnes
 sannelig blant slike forsamlinger som holdes for å tilbe og
 forherlige Gud. Her istemmes de hellige vers, de himmelske
 oder og lovprisninger, og hjertet opplives og føres helt bort
 fra seg selv.

Hovedhensikten er å vekke disse åndens rørelser. Men 48.2
 samtidig følger det ganske naturlig at de tilstedeværende bør
 spise, slik at legemets verden kan gjenspeile åndens verden og
 kjødet kan anta sjelens egenskaper. Og likesom de åndelige
 gledene forefinnes her i overflod, så også de materielle gledene.

Lykkelige er dere som overholder denne regelen med alle 48.3
 dens mystiske betydninger og dermed holder Guds venner
 våkne og oppmerksomme og gir dem sinnsro og glede.

Ditt brev er blitt mottatt. Du skrev om den festlige sammen- 49.1
 komsten på nittendagen, og dette gledet mitt hjerte. Disse
 sammenkomstene får det guddommelige taffel til å stige
 ned fra himmelen og trekker ned den allbarmhjertiges stad-
 festelser. Mitt håp er at Den hellige ånds pust vil føres hen
 over dem, og at den enkelte tilstedeværende vil sette seg fore
 å juble over at Sannhetens sol har runnet, over at dagstjernen
 som opplyser hele verden har steget opp, og at de vil gjøre
 dette i store forsamlinger, med en veltalende tunge og et
 hjerte som flommer over av kjærlighet til Gud.

- 50.1 **D**u har spurt angående festen i hver bahá'í-måned. Denne festen holdes for å fostre samhold og kjærlighet, for å minnes Gud og bønnfalle ham med botferdige hjerter og oppmuntre til velgjørende virksomhet.
- 50.2 Det vil si at vennene bør der dvele ved Gud og forherlige ham, lese bønnene og hellige vers og behandle hverandre med den største hengivenhet og kjærlighet.
- 51.1 **H**va nittendagsfesten angår, så fryder den sinn og hjerte. Hvis denne festen holdes på riktig måte, vil vennene en gang hver nittende dag oppleve at de blir åndelig forfrisket og inn-gitt en kraft som ikke er av denne verden.
- 52.1 **O** tjener av den ene sanne Gud! Herren være lovet, Guds elskede finnes i hvert land og befinner seg alle som én under skyggen av livets tre under hans gode forsyn. Hans omsorg og miskunn bruser som havets evige bølger, og hans velsignelser laver hele tiden ned fra hans evige rike.
- 52.2 Oss bør det tilfalle å be om at hans velsignelser kan bli skjenket i enda større overflod, og oss påhviler det å holde fast ved slike midler som vil sikre en fyldigere utøsing av hans nåde og et større mål av hans guddommelige hjelp.
- 52.3 Et av de største av disse midler er ånden av sant fellesskap og kjærlig samkvem blant vennene. Husk visdomsordet; «Av alle valfarter er den største å lette det sorgtunge hjerte.

I sannhet, 'Abdu'l-Bahá innånder duften av Guds kjærlighet 53.1
 fra ethvert møtested der Guds Ord ytres, der det fremsettes
 beviser og argumenter som utstråler sitt skinn over verden,
 og der de beretter om 'Abdu'l-Bahás prøvelser ved deres onde
 hender som har krenket Guds Pakt.

O Herrens tjenerinne! Tal ikke et ord om politikk. Din 53.2
 oppgave gjelder sjelens liv, for dette fører sannelig til glede
 for mennesket i Guds verden. Nevn ikke jordens konger og
 dens verdslige regjeringer med mindre du taler vel om dem.
 Begrens heller din ytring til å utbre den lykksalige nyhet om
 Guds rike og til å vise påvirkningen av Guds Ord og hellig-
 heten i Guds Sak. Fortell om varig glede og åndelig fryd, om
 gudlike egenskaper og om hvordan Sannhetens sol har steget
 opp over jordens horisonter. Fortell om å innblåse livets ånd
 i jordens legeme.

Dere har skrevet om vennenes møter og hvordan de er 54.1
 fylt av fred og glede. Selvfølgelig er dette slik; for hvor de
 åndeligsinnede enn er forsamlet, der hersker Bahá'u'lláh i sin
 skjønnhet. Derfor er det sikkert at slike sammenkomster vil
 gi grenseløs lykke og fred.

I dag påhviler det alle som én å avholde seg fra å nevne 54.2
 alt annet og å se bort fra alle ting. La deres tale, deres indre
 tilstand oppsummeres slik: «Begrens alle mine ord i bønn og
 lovprisning til ett refreng. Gjør hele mitt liv til tjeneste kun
 for deg.» Det vil si, la dem konsentrere alle sine tanker, alle
 sine ord, om å undervise i Guds Sak og utbre Guds tro, og
 inspirere alle til å la seg kjennetegne ved Guds egenskaper,
 til å elske menneskeheten, til å være rene og helliggjorte i

alle ting og plettfrøe i sitt offentlige og private liv, til å være renhårige og løsrevet, og glødende og flammende. Alt må ofres unntatt å komme Gud i hu, alt skal nedvurderes unntatt hans lovprisning. Til denne melodien fra skaren i det høye vil verden i dag hoppe og danse: «Ære være min Herre, den allherlige!» Men vit dette: Bortsett fra denne sang om Gud vil ingen sang røre verden. Og bortsett fra dette nattergalrop av sannhet fra Guds hage vil ingen melodi lokke hjertet av sted. «Denne sanger som uttaler Den elskedes navn, hvor kommer han fra?»

55.1 Det sømmer seg for vennene å holde en sammenkomst, et møte, hvor de vil prise Gud og knytte hjertet til ham, og lese og fremsi Den velsignede skjønnhets hellige skrifter – måtte min sjel bli løsepenge for dem som elsker ham! Lysene fra det allherlige rike og strålene fra den høyeste horisont vil falle på slike skinnende forsamlinger. For de er intet annet enn *mashriqu'l-adhkárene*, demringsstedene for Guds ihukommelse, som etter anvisning fra den mest opphøyede Penn må opprettes i hver bygd og hver by ... Disse åndelige sammenkomster må holdes i den ytterste renhet og innvielse, slik at man fra stedet selv, fra dets jord og luften rundt det vil innånde Helligåndens liflige pust.

56.1 Når en gruppe mennesker vil samle seg på et møtested, hengi seg til å forherlige Gud og tale med hverandre om Guds mysterier, vil Helligåndens pust uten tvil blåse mildt over dem, og hver skal de motta en del av dette.

Vi hører at du tenker på å pryde ditt hus ved at bahá'íene 57.1 møtes der av og til, og at noen av dem da vil lovprise den allherlige Herre ... Vit at hvis du gjennomfører dette, vil dette jordiske hus bli et himmelsk hus og dette byggverk av sten en åndens sammenkomst.

Du har spurt om steder for tilbedelse og den underliggende 58.1 grunnen til dem. Visdommen ved å oppføre slike byggverk er at på en gitt tid bør folket vite at det er tid for å møtes, og alle bør samles og be i harmonisk samstemthet, med det resultat at av dette samvær vil enhet og kjærlighet vokse og blomstre i menneskets hjerte.

'Abdu'l-Bahá har lenge næret ønsket om at det reises en 59.1 mashriqu'l-adhkár der i området. Lovet være Gud, takket være vennenes iherdige anstrengelser er den gledelige nyheten om dette blitt kunngjort i den senere tid. Denne tjenesten er svært kjærkommen ved Guds terskel, for mashriqu'l-adhkáren inspirerer dem som elsker Gud, fryder hjertet og gjør at de blir standhaftige og faste.

Dette er en sak av den største betydning. Hvis oppføringen 59.2 av gudshuset på et offentlig sted ville vekke fiendskap hos ondsinnede personer, så må møtet i hvert område holdes på et skjult sted. Selv i hver liten bygd må et sted avsettes for mashriqu'l-adhkáren, selv om det skulle være under jorden.

Nå har dere Gud skje lov lyktes med dette. Hengi dere til 59.3 å ihukomme Gud ved daggry. Stå opp for å prise og forherlige ham. Velsignet er dere, og fryd dere, o dere rettskafne, for å

ha opprettet demringsstedet for lovprisning av Gud. Jeg ber sannelig til Herren om at han gjør dere til frelsens faner og gjenløsningens bannere, vaiende høyt over dalene og åsene.

60.1 **S**elv om mashriqu'l-adhkáren i det ytre er en materiell struktur, har den likevel en åndelig virkning. Den smir enhetsbånd fra hjerte til hjerte; den er et kollektivt senter for menneskers sjeler. I hver by der det i løpet av manifestasjonens dager ble reist et tempel, har dette skapt trygghet og varighet og fred, for slike bygninger ble viet Guds evige forherligelse, og det er bare i ihukommelsen av Gud at hjertet kan finne hvile. Nådige Gud! Gudshusets bygning har en sterk innflytelse på enhver livsfase. I Østen har erfaringen tydelig vist at dette er en kjensgjerning. Selv om et hus i en eller annen liten landsby ble utpekt som mashriqu'l-adhkáren, fremkalte det en markert virkning; hvor mye større ville vel ikke virkningen være av et som ble oppført særskilt.

61.1 **O** Herre, o du som velsigner alle dem som står støtt i Pakten ved at du setter dem i stand til at de, av sin kjærlighet til verdens lys, bruker det de har som en offergave til mashriqu'l-adhkáren, demringsstedet for dine vidtsprede stråler og forkynneren av dine beviser – hjelp du både i denne og den kommende verden disse rettferdige, disse rettskafne og fromme til å komme din hellige terskel stadig nærmere, og gjør deres ansikter klare ved din blendende glans.

61.2 Sannelig, du er den gavmilde, den evig givende.

O min høyt elskede Rikets datter! Brevet du hadde skrevet 62.1
 til doktor Esslemont, ble av ham videresendt til Det ettertrak-
 tede land (Det hellige land). Jeg leste det fra ende til annen
 med den største oppmerksomhet. På den ene side ble jeg dypt
 rørt, for du hadde klippet av deg dine fagre lokker med løs-
 rivelsens og selvoppofrelsens saks: løsrivelse fra denne verden
 og selvoppofrelse på Guds rikes sti. Og på den annen side ble
 jeg svært tilfreds, for denne inderlig elskede datter har vist
 et så stort selvoppofrende sinnelag at hun ofret en så dyrebar
 del av legemet på Guds Saks sti. Om du hadde spurt om min
 mening, ville jeg ikke på noen måte ha sagt meg enig i at du
 skulle klippe bort så mye som et eneste hår av dine vakre
 og bølgende lokker; ja, jeg ville selv ha bidratt i ditt navn til
 mashriqu'l-adhkáren. Denne din handling er imidlertid et
 veltalende vitnesbyrd om ditt edle, selvoppofrende sinnelag.
 Du har i sannhet ofret ditt liv, og du vil oppnå store åndelige
 resultater. Vær forvisset om at du dag for dag vil ha fremgang
 og bli større i fasthet og standhaftighet. Bahá'u'lláhs gaver
 skal omslutte deg, og de glade tidender fra oven skal gang på
 gang bibringes deg. Og skjønt det er håret du har ofret, skal
 du dog bli fylt av ånd, og skjønt det er denne forgjengelige del
 av ditt legeme du har forsaket på Guds sti, skal du dog finne
 den guddommelige gave, skal skue Den himmelske skjønnhet,
 vinne uforgjengelig herlighet og oppnå evig liv.

O dere velsignede sjeler!* Brevet dere hadde skrevet til 63.1
 Raḥmatu'lláh, er lest. Det formidlet mange og forskjellige

* Bahá'íene i Najaf-Ábád.

gode nyheter, nemlig at gjennom troens kraft og ved standhaftighet i Pakten er det blitt sammenkalt til tallrike møter, og overalt er de elskede i bevegelse og aktivitet.

- 63.2 'Abdu'l-Bahás brennende ønske har alltid vært at marken på den helligede plett som i Sakens tidligste dager var blitt forfrisket og gjort frodig med forårets nådebyger, måtte bløme og blomstre i den grad at hvert hjerte ville fylles av glede.
- 63.3 Herren være lovet, Guds Sak er blitt forkynt og fremmet rundt om i Østen og Vesten på en slik måte at intet sinn noensinne hadde forestilt seg at Herrens liflige dufter så raskt ville nå alle områder med sin ange. Dette skyldes utelukkende de fullkomne gaver fra den evig velsignede Skjønnhet, hvis nåde og beseirende kraft igjen og igjen er blitt mottatt i rikt monn.
- 63.4 En av de vidunderlige hendelser som nylig har funnet sted, er at bygningen for mashriq'l-adhkáren nå er under oppføring i selve hjertet av det amerikanske kontinent, og tallrike sjeler fra de omliggende områder bidrar til byggingen av dette hellige tempel. Blant dem er en høyaktet kvinne fra byen Manchester, som var blitt beveget til å tilby sin del.
- 63.5 Siden hun var uten eiendeler og jordisk rikdom, klippet hun med egne hender de fine, lange og dyrebare lokkene som prydet hennes hode på en så yndig måte, og bød dem ut for salg, slik at prisen for dem kunne fremme mashriq'l-adhkárens sak.
- 63.6 Betenk at i kvinners øyne er intet mer dyrebart enn rike og flommende lokker, men dette til tross viste denne høyaktede kvinne et så sjeldent og vakkert selvoppofrende sinnelag.
- 63.7 Og skjønt dette ikke var nødvendig, og 'Abdu'l-Bahá ikke ville ha sagt seg enig i en slik handling, ble han dypt rørt av den siden den røper en så høysinnet og edel hengiven

holdning. Selv så dyrebart håret måtte være i vestlige kvinners øyne, ja, dyrebare enn livet selv, så ga hun det likevel som et offer for mashriqu'l-adhkárens sak.

Det fortelles at en gang i Guds Apostels* dager ga han 63.8 uttrykk for sitt ønske om at en hær skulle rykke frem i en bestemt retning, og de troende ble gitt adgang til å yte bidrag til den hellige krig. Blant mange befant det seg en mann som ga tusen kameler, hver av dem lastet med korn, en annen som ga halvparten av sin eiendom og enda en annen som ga alt han hadde. Men en kvinne som var langt oppe i årene og hadde en håndfull dadler som sin eneste eiendom, kom til Apostelen og la sitt ydmyke bidrag ved hans føtter. Da ba Guds Profet – måtte mitt liv bli gitt som et offer til ham – om at denne håndfull av dadler skulle settes over og høyere enn alle de bidrag som var samlet, og på den måten hevdet han at den overgikk alle de øvrige med hensyn til fortjeneste og overlegenhet. Dette ble gjort fordi den aldrende kvinnen ikke hadde noe annet jordisk gods enn dette i sitt eie.

Og på lignende måte hadde denne aktede kvinne intet 63.9 annet å bidra med enn sine dyrebare lokker, og dem ofret hun på strålende vis for mashriqu'l-adhkárens sak.

Tenk og reflekter over hvor mektig og kraftfull Guds Sak 63.10 er blitt! En kvinne fra Vesten har gitt sitt hår til beste for mashriqu'l-adhkárens ære.

Ja, dette er bare en lærepenge for dem som fatter. 63.11

Avslutningsvis er jeg svært tilfreds med de elskede i 63.12 Najaf-Ábád, for helt fra Sakens tidligste demring og frem til denne dag har de alle som én vist en stor selvooppofrende innstilling.

* Muḥammad.

63.13 I hele sitt liv hadde Zaynu'l-Muqarrabín bedt for de troende i Najaf-Ábád av hele sitt plettfríe hjertes oppriktighet og bønnfalt om Guds nåde og guddommelige bekræftelse for dem.

63.14 Herren være lovet for at denne nådige sjels bønner er blitt besvart, for virkningene av dette er åpenbare alle vegne.

64.1 **M**ashriqu'l-adhkáren er en av de vesentligste institusjoner i verden, og den har mange sidegrener. Skjønt den er et gudshus, er den også forbundet med et sykehus, et apotek, et herberge for reisende, en skole for foreldre-løse barn og et universitet for videregående studier. Hver mashriqu'l-adhkár er forbundet med disse fem ting. Mitt håp er at mashriqu'l-adhkáren nå vil bli opprettet i Amerika, og at gradvis vil sykehuset, skolen, universitetet, apoteket og herberget følge, der alle fungerer i samsvar med de mest effektive og velordnede fremgangsmåter. Gjør Herrens elskede kjent med disse ting, slik at de vil forstå hvor stor betydningen er av dette «demringssted for Guds ihukommelse». Templet er ikke bare et sted for tilbedelse; snarere er det fullstendig og helt i enhver henseende.

64.2 O du kjære Guds tjenerinne! Om du bare kunne vite hvilket høyt stade som er bestemt for de sjeler som er løsrevet fra verden, som drages sterkt til troen, og som underviser, under Bahá'u'lláhs skjermende skygge! Hvor du ville fryde deg, hvor du i jubel og henrykkelse ville bre dine vinger og sveve mot himmelen fordi du følger slik en vei og er underveis til slikt et rike.

64.3 Når det gjelder ordene jeg brukte i mitt brev, der jeg ba deg vie deg til tjeneste for Guds Sak, så er betydningen slik:

Avgrens dine tanker til undervisning om troen. Handle dag og natt i overensstemmelse med Bahá'u'lláhs læresetninger, råd og formaninger. Dette utelukker ikke ekteskap. Du kan ta deg en ektemann og på samme tid tjene Guds Sak; det ene utelukker ikke det andre. Kjenn verdien av disse dager; la ikke denne sjansen unnsnippe deg. Bønnfall Gud om å gjøre deg til et tent lys, så du kan lede en stor mengde gjennom denne mørke verden.

O du begunstigede tjenerinne av det himmelske rike! Ditt 65.1
brev er mottatt. Det gir uttrykk for høye ambisjoner og edle mål og sier at du tenker på å foreta en reise til Det fjerne østen, og at du er rede til å tåle usedvanlige vanskeligheter for å lede sjeler og utbre den gode nyheten om Guds rike vidt og bredt. Denne din hensikt vitner om at du, kjære Guds tjenerinne, nærer det edleste av alle ønskemål.

Når du overbringer den gode nyheten, tal da og si: Den 65.2
lovede for alle verdens folkeslag er nå åpenbart. For ethvert folk og enhver religion venter en som er lovet, og Bahá'u'lláh er den som forventes av alle. Derfor vil Bahá'u'lláhs Sak opprette menneskehetens enhet, og enhetens tabernakel vil bli reist på verdens høyder, og bannerne for hele menneskehetens mangfoldighet vil bli utfoldet på jordens tinder. Når du løsner tungen for å overbringe denne store gode nyheten, da vil dette bli måten å undervise folket på.

Din planlagte reise er imidlertid til et svært fjerntlig- 65.3
gende land, og med mindre en gruppe av personer skulle være tilgjengelig, vil den gode nyheten ikke ha stor virkning på dette stedet. Hvis dere mener det er best, reis da isteden til

Persia, og dra gjennom Japan og Kina på tilbaketuren. Dette ville synes å være mye bedre og langt hyggeligere. Gjør i alle fall hva som synes mulig, og det vil bli godkjent.

66.1 **O** du som har søkt opplysning fra ledelsens lys! Pris Gud for at han har styrt deg til Sannhetens lys og innbudt deg til å tre inn i Abhá-riket. Ditt syn er blitt opplyst, og ditt hjerte er gjort til en rosehage. Jeg ber for deg, om at du alltid kan få vokse i tro og forvissning, kan skinne som en fakkell i forsamlingene og skjenke dem ledelsens lys.

66.2 Når en opplyst samling av Guds venner er forsamlet, så selv om 'Abdu'l-Bahá er fraværende legemlig, er han likevel til stede i ånd og sjel. Jeg drar alltid til Amerika og omgås helt sikkert åndelige og opplyste venner. Avstand utslettes og er ikke til hinder for det nære og fortrolige samkvem mellom to sjeler som er tett forbundet i hjertet, selv om de kan være i to forskjellige land. Jeg er derfor din nære ledsager, samstemt med din sjel og i harmoni med den.

67.1 **O** du Rikets kvinne! Ditt brev sendt fra New York er mottatt. Dets innhold bragte fryd og glede, for det viste at du med en fast beslutning og en ren hensikt har satt deg fore å reise til Paris så du i den stille byen kan tenne Guds kjærlighets ild og midt i dette naturens mørke skinne som en strålende kjerte. Denne reise er svært prisverdig og passende. Når du kommer til Paris, må du bestrebe deg, uansett hvor lite vennenes antall må være, på å innføre Paktens forsamling og på å levendegjøre vennene ved Paktens kraft.

Paris er ytterst åndløst og befinner seg i en sløv tilstand, 67.2
 og så langt har byen ikke flammet opp selv om den franske
 nasjon er aktiv og livlig. Men naturens verden har helt og
 fullt utspent sitt telt over Paris og gjort det av med religiøse
 følelser. Men denne kraft i Pakten vil varme enhver frysende
 sjel, skjenke lys over alt som er mørkt og sikre Rikets sanne
 frihet for den som er fanget i naturens hånd.

Reis deg nå i Paris med Rikets kraft, med en guddom- 67.3
 melig bekreftelse, med ekte iver og glød og med en guds-
 kjærlighetens flamme. Brøl som en løve, og legg for dagen
 en slik ekstase og kjærlighet blant disse få sjeler at du stadig
 må nås av ros og forherligelse fra det guddommelige rike og
 mektige bekreftelser kan stige ned over deg. Vær du forvisset.
 Hvis du handler slik og heiser Paktens fane, vil Paris slå ut i
 flammer. Vær hele tiden knyttet til Bahá'u'lláh, og søk alltid
 hans bekreftelser, for de gjør dråpen til et hav og forvandler
 myggen til en ørn.

O dere som er faste i Pakten og Testamentet! Deres brev ble 68.1
 mottatt, og deres velsignede navn ble lest ett etter ett. Brevets
 innhold var guddommelige inspirasjoner og åpenbare gaver,
 for de bar bud om vennenes forening og harmonien mellom
 alle hjerter.

I dag samler Guds mest bemerkelsesverdige gunst seg om 68.2
 forening og harmoni mellom vennene, slik at denne enhet
 og enighet kan bli årsak til kunngjøringen av menneske-
 verdenens enhet, kan utfri verden fra fiendskapens mørke og
 hat, og slik at Sannhetens sol kan skinne i hel og fullkommen
 glans.

- 68.3 I dag hengir alle verdens folkeslag seg til egeninteresse og gjør den ytterste anstrengelse og innsats for å fremme sine egne materielle interesser. De dyrker seg selv og ikke den guddommelige virkelighet, og heller ikke menneskehetens verden. Med flid søker de sin egen fordel og ikke det felles beste. Dette skyldes at de er fanget av naturens verden og uten bevissthet om den guddommelige lære, om Rikets gaver og om Sannhetens sol. Men lovet være Gud, dere er nå særlig begunstiget med denne gave, er blitt blant de utvalgte, er gjort kjent med de himmelske anvisninger, har fått adgang til Guds rike, er blitt mottagerne av grenseløse velsignelser og blitt døpt med livets vann, med Guds kjærlighets ild og med Den hellige ånd.
- 68.4 Bestreb dere derfor med liv og sjel så dere kan bli tente kjerter i verdens forsamling og tindrende stjerner på Sannhetens horisont, så dere kan bli årsak til at Rikets lys sprer seg, slik at menneskehetens verden kan bli omdannet til et guddommelig rike, at den nedre verden kan bli verden for oven og Guds kjærlighet og Herrens barmhjertighet kan reise sin tronhimmel på verdens høyeste punkt, at menneskesjeler kan bli bølgene på Sannhetens osean, at menneskehetens verden kan vokse til å bli ett velsignet tre, at enhetens vers kan bli sunget og hellighetens melodier kan nå skaren i det høye.
- 68.5 Dag og natt trygler og bønnfaller jeg Guds rike og ber om uendelig hjelp og bestyrkelse for dere. Ta ikke deres egne talenter og evner i betraktning, men fest blikket på den fullendte gavmildhet, den guddommelige foræring og Den hellige ånds kraft – den kraft som forvandler dråpen til et hav og stjernen til en sol.

Lovet være Gud, den høyeste forsamlings hærskarer sikrer seieren, og Rikets kraft er rede til å hjelpe og støtte. Om dere hvert eneste øyeblikk skulle løse tungen i takksigelse og takknemlighet, ville dere ikke makte å fri dere fra forpliktelsen til å være takknemlige for disse gavene. 68.6

Tenk: Om ikke lenge vil fremstående, verdensberømte personligheter blekne hen til det rene intet fordi de er berøvet denne himmelske gavmildhet. Intet navn eller berømmelse vil de etterlate seg, og av dem vil ingen frukt og spor overleve. Men siden glansen fra Sannhetens sol har grydd over dere og dere har oppnådd evig liv, vil dere skinne og tindre for alltid fra tilværelsens horisont. 68.7

Peter var en fisker, og Maria Magdalena var en bonde. Men siden de ble særlig begunstiget med Kristi velsignelser, ble horisonten for deres tro opplyst, og frem til denne dag skinner de fra den evigvarende herlighets horisont. På dette stade kommer fortjeneste og kapasitet ikke i betraktning. Nei, det som må tas i betraktning, er snarere de skinnende stråler fra Sannhetens sol, som har opplyst disse speil. 68.8

Dere inviterer meg til Amerika. Jeg lengter likeledes etter å se disse opplyste ansikter, samtale med disse sanne venner og omgås dem. Men den magnetiske kraft som skal dra meg til disse kyster, er vennenes forening og harmoni, deres adferd og opptreden i samsvar med Guds lære og alles fasthet i Pakten og Testamentet. 68.9

O guddommelige forsyn! Denne forsamling består av dine venner som drages mot din Skjønnhet og settes i brann av din kjærlighets ild. Gjør disse sjeler til himmelske engler, gi dem nytt liv ved din Hellige ånds pust, 68.10

betenk dem med veltalende tunger og besluttsomme hjerter, gi dem himmelsk kraft og medlidende følelser, gjør dem til forkynnere av menneskehetens enhet og opphav til kjærlighet og samhold i menneskeslektens verden, så den uvitende fordoms farlige mørke kan vike ved lyset fra Sannhetens sol, så denne traurige verden kan bli opplyst, så dette materiens rike kan ta opp i seg strålene fra åndens verden, så disse ulike farger kan smelte sammen til én farge og lovsangen kan heve seg til din hellighets rike.

68.11 Sannelig, du er den altformående og den allmektige!

69.1 Du har skrevet vedrørende organisering. De guddommelige læresetninger og Bahá'u'lláhs formaninger og oppfordringer er åpenbart tydelige. De utgjør Rikets organisering, og det er obligatorisk å gjennomføre dem. Det minste avvik fra dem er absolutt villfarelse.

69.2 Du har skrevet angående min reise til Amerika. Hvis du kunne se hvordan den vedvarende virksomhets bølger bruser, ville du ha ment at tid til å reise er absolutt fraværende. Ved tider med fast bosted er delvis hvile til og med umulig. Jeg setter min lit til at så snart det om Gud vil gis midler til ro for sinn og hjerte, skal jeg ved Bahá'u'lláhs gavmildhet bestemme meg for å reise og vil informere deg om det.

70.1 O du tente lys! Ditt brev ble mottatt. Innholdet ga åndelig glede, for det var gjennomtrengt av åndelige følelser og bar bud om ditt hjertes tiltrekning, om tilknytningen til Guds rike og om kjærlighet til hans guddommelige lære.

Du viser i sannhet en høytstilende bestrebelse, har et rent og helligt siktemål, ønsker intet annet enn Guds velbehag, søker intet annet enn å oppnå grenseløse gaver og er opptatt med å utbre guddommelige læresetninger og forklare dunkle metafysiske problemer. Mitt håp er at du og din aktede hustru kan øke i fasthet og standhaftighet ved Bahá'u'lláhs gunst, slik at dere der i det opphøyede land kan bli to heiste faner og to strålende lys. 70.2

Omfattende reisevirksomhet i oktober – nordover, sør- over, østover og vestover, ledsaget av denne gudskjærlighetens kjerte, fru Maxwell – ville være svært velkomment. Mitt håp er at hun kan bli fullstendig frisk igjen. Denne kjære Guds tjenerinne er som en luende ild og tenker dag og natt på intet annet enn å tjene Gud. Reis for nåværende gjennom de nordlige statene, og skynd deg til statene i sør om vinteren. Din tjeneste bør bestå i velformede taler fremført i sammenkomster der dere kan fremme den guddommelige lære. Foreta om mulig en reise til Hawaii-øyene en gang. 70.3

Hendelsene som fant sted, ble alle nedtegnet for femti år siden i Bahá'u'lláhs tavler – tavler som er blitt trykket, utgitt og spredt over hele verden. Bahá'u'lláhs læresetninger er denne tidsalders lys og dette århundres ånd. Utlegg hver av dem på hver sammenkomst. 70.4

Den første er undersøkelse av sannheten.

Den annen er menneskehetens enhet.

Den tredje er fred i hele verden.

Den fjerde er samsvar mellom vitenskap og guddommelig åpenbaring.

Den femte gjelder å oppgi rasemessige, religiøse, verdslige og politiske fordommer, fordommer som ødelegger

menneskehetens grunnvoll.

Den sjettede er rettskaffenhet og rettferdighet.

Den sjuende er forbedringen av moral, og himmelsk undervisning.

Den åttende er likeverdet mellom de to kjønn.

Den niende er spredningen av kunnskap og opplæring.

Den tiende gjelder økonomiske spørsmål, og så videre og videre. Bestreb deg så sjeler kan nå ledelsens lys og holde fast ved kanten av Bahá'u'lláhs kappe.

70.5 Brevet du vedla, ble lest. Når menneskets sjel blir forfinet og rensset, oppstår det åndelige forbindelser, og fra disse bånd dannes det følelser som fornemmes av hjertet. Menneskets hjerte ligner et speil. Når dette renses, avstemmes menneskehjerner innbyrdes og reflekterer hverandre, og dermed skapes det åndelige følelser. Dette er som i drømmenes verden når man er løst fra ting som er håndgripelige og opplever åndelige ting. Hvilke forbløffende lover er vel ikke virksomme, og hvilke bemerkelsesverdige oppdagelser blir vel ikke gjort! Og det kan til og med hende at det registreres detaljerte meddelelser ...

70.6 Avslutningsvis håper jeg at vennene i Chicago kan bli forenet og kan opplyse denne byen, for det var der Sakens morgengry viste seg, og derfor foretrekkes den fremfor andre byer. Av den grunn må den betraktes med respekt. Må hende kan den, om Gud vil, bli befridd for alle åndelige plager, bli helt sunn og bli et midtpunkt for Pakten og Testamentet.

71.1 **O** du Guds elskede tjenerinne! Ditt brev ble mottatt, og innholdet avslørte det faktum at vennene er opptatt med

å utbre de himmelske læresetninger, fulle av energi og livskraft. Denne nyheten har skapt sterk fryd og glede. For enhver tidsalder har en ånd; denne opplyste æras ånd ligger i Bahá'u'lláhs læresetninger. For de legger grunnvullen for menneskeverdenens enhet og fremmer universelt brorskap. De er basert på enheten mellom vitenskap og religion og på undersøkelse av sannhet. De hevder prinsippet om at religion må være årsak til vennskap, forening og harmoni blant mennesker. De fastslår at begge kjønn er jevnbyrdige og legger frem økonomiske prinsipper til beste for individers lykke. De sprer undervisning for alle, slik at enhver sjel får del i kunnskap så mye som mulig. De avskaffer og opphever religiøse, rasemessige, politiske, patriotiske og økonomiske fordommer og lignende. Disse læresetningene er spredt i epistlene og tavlene og er årsaken til opplysning og liv for menneskenes verden. Enhver som fremmer dem, vil i sannhet bli hjulpet av Guds rike.

Republikkens president, dr. Wilson, tjener virkelig Guds rike, for han hviler ikke og anstrenger seg dag og natt for at alle menneskers rettigheter kan bli trygt og sikkert ivaretatt, slik at selv små nasjoner lik de store kan leve i fred og komfort, beskyttet av rettskaffenhet og rettferdighet. Dette er virkelig et høytstilende siktemål. Jeg er sikker på at det uforlignelige forsyn vil hjelpe og styrke slike sjeler under alle forhold. 71.2

O du sanne venn! Les åndens lekser på Guds skole, og lær de innerste sannheter fra kjærlighetens lærer. Søk deg frem til himmelens hemmeligheter, og tal om Guds overflommende nåde og gunst. 72.1

- 72.2 Skjønt tilegnelsen av vitenskaper og kunstarter er menneskehetens største heder, så er det kun på betingelse av at menneskenes elv flyter inn i det veldige hav og henter Guds inspirasjon fra hans urgamle kilde. Når dette skjer, da er enhver lærer som et osean uten kyster og enhver elev en rik kilde til kunnskap. Hvis nå jakten på kunnskap fører til hans skjønnhet som er all kunnskaps hensikt, hvor utmerket er vel ikke dette målet da! Men i annet fall vil kanskje bare en dråpe stenge et menneske ute fra nådens strøm, for med lærdom kommer hovmod og stolthet, som medfører villfarelse og likegyldighet overfor Gud.
- 72.3 Dagens vitenskaper er broer til virkelighet. Hvis de så ikke leder til virkelighet, blir intet annet enn ufruktbar illusjon tilbake. Ved den ene sanne Gud! Hvis lærdom ikke skulle være et middel for tilgang til ham, den mest åpenbare, er den intet annet enn åpenbart tap.
- 72.4 Det påhviler deg å tilegne deg de ulike kunnskapsgrener og vende ansiktet mot den åpenbare Skjønnhets skjønnhet så du kan få bli et tegn på frelsende ledelse blant verdens folkeslag og et forståelsens midtpunkt i denne sfære som de vise og deres visdom er utestengt fra, med unntak av dem som setter sin fot i lysets rike og blir kjent med det tilslørte og skjulte mysterium, den vel forvarte hemmelighet.
- 73.1 **O** Rikets datter! Ditt brev er kommet, og innholdet gjør det klart at du har vendt alle dine tanker hen mot å få lys fra mysteriets riker. Så lenge en persons tanker er adspredt, vil vedkommende ikke oppnå noen resultater, men hvis tenkningen konsentreres om ett enkelt punkt, vil dette gi

vidunderlige frukter.

Man kan ikke få frem sollysets fulle styrke når det skinner 73.2
 på et flatt speil, men så snart solen skinner på et konkavt speil
 eller en konveks linse, vil all dens varme konsentreres i ett
 eneste punkt, og dette ene punkt vil brenne med sterkest hete.
 Altså er det nødvendig å fokusere tenkningen på ett eneste
 punkt slik at den vil bli en virkningsfull kraft.

Du ønsket å feire ridván-dagen med en fest og at de 73.3
 tilstedeværende på dagen skulle fremsi tavler med fryd og
 glede, og du anmodet meg om å sende deg et brev som skulle
 leses på denne dagen. Mitt brev er dette:

O dere elskede, og dere den barmhjertiges tjenerinner! 73.4
 Dette er dagen da Sannhetens dagstjerne steg opp over livets
 horisont og dens herlighet spredte seg og dens klarhet skinte
 så sterkt at den kløvet de tette og høye skybanker og inntok
 verdens himmel i all sin glans. Derfor er dere vitne til en ny
 bevegelse i alle skapte ting.

Se hvordan omfanget av vitenskaper og kunstarter på 73.5
 denne dag er blitt bredere, og hvilke vidunderlige tekniske
 fremskritt som er gjort, og i hvilken høy grad sinnsevnene har
 økt, og hvilke forbløffende oppfinnelser som har dukket opp.

Denne tidsalder er virkelig som hundre andre tidsaldrer. 73.6
 Dersom dere skulle samle hundre tidsaldrers prestasjoner og
 sette dette opp mot vår tids samlede produksjon, ville utbyttet
 av denne ene tidsalder vise seg å være større enn av hundre
 tidligere. Ta for eksempel tallet på alle bøker som noensinne
 ble skrevet i forgangne tidsaldrer, og sammenlign dette med
 bøkene og avhandlingene som vår æra har frembrakt. Disse
 bøkene, skrevet på vår dag alene, overstiger i høy grad det
 samlede antall bind som er blitt skrevet ned gjennom tidene.

Se hvor sterk påvirkningen øvet av verdens dagstjerne er på alle skapte tings indre essens!

73.7 Men akk og ve, tusen ganger akk og ve! Øynene ser det ikke, ørene er døve, og hjerter og sinn glemmer denne ypperste gave. Bestreb dere derfor, av hele deres hjerte og all deres sjel, på å vekke dem som sover, å få de blinde til å se og de døde til å stå opp.

74.1 **O** fugl som synger søtt om Abhá-skjønnheten! I denne nye og vidunderlige ordning er overtroens slør blitt revet i stykker, og de østlige folks fordommer blir fordømt. Blant visse nasjoner i Østen ble musikk ansett som daddelverdigg, men i denne nye tidsalder har det åpenbare lys i sine hellige tavler spesielt kunngjort at musikk, sunget eller spilt, er åndelig føde for sjel og hjerte.

74.2 Musikerens kunst er blant de kunstarter som er den høyeste ros verdig, og den beveger hjertet hos alle som sørger. Derfor, o du *Shahnáz*,* spill og syng Guds hellige ord med vidunderlige toner i vennenes forsamlinger, slik at tilhøreren kan bli befridd for bekymringens og sorgens lenker og hans sjel kan hoppe av glede og ydmyke seg i bønn til herlighetens rike.

75.1 **B**estreb dere med liv og sjel for å skape enhet og harmoni blant de hvite og de svarte og dermed bevise enheten i bahá'í-verdenen, der forskjell i farge ikke har noen plass, men kun

* *Shahnáz*, det navn som gis mottageren av denne tavlen, er også navnet på en toneart innen musikk.

hjertene tas i betraktning. Lovet være Gud, vennenes hjerter er forenet og forbundet, enten de er fra Østen eller Vesten, fra nord eller sør, enten de er tyskere, franskmenn, japanere eller amerikanere, enten de tilhører den hvite, svarte, røde, gule eller brune rase. Forskjeller i farge, land og rase er uten betydning i bahá'í-troen – tvert imot overvinnes bahá'í-enheten dem alle og avskaffer alle disse fantasier og innbilninger.

○ du som har et opplyst hjerte! Du er som pupillen i øyet, 76.1
selve lysets kilde, for Guds kjærlighet har kastet sine stråler på
ditt innerste vesen, og du har vendt ansiktet mot din Herres
rike.

I Amerika er hatet glødende mellom svart og hvit, men 76.2
mitt håp er at Rikets kraft vil knytte disse to sammen i venn-
skap og tjene som en helbredende balsam for dem.

La dem ikke se på et menneskes farge, men på dets hjerte. 76.3
Hvis hjertet er fylt av lys, er vedkommende nær sin Herres
terskel; hvis ikke, er mennesket likegyldig overfor sin Herre,
enten det er hvitt eller sort.

○ du Guds aktede tjenerinne! Ditt brev fra Los Angeles 77.1
ble mottatt. Takk det guddommelige forsyn for at du er
blitt hjulpet i tjeneste og har vært årsaken til at enheten i
menneskehetens verden er gjort kjent, slik at uenighetenes
mørke blant mennesker kan bli spredt og nasjonenes enhets
telt kan kaste sin skygge over alle områder. Uten slik enhet
er hvile og komfort, fred og allmenn forsoning uoppnåelig.
Dette opplyste århundre trenger sin fullbyrdelse og krever den.

I hvert århundre blir et bestemt og sentralt tema bekreftet av Gud i samsvar med det århundrets behov. I denne opplyste tidsalder er det enheten i menneskehetens verden som blir bekreftet. Hver sjel som tjener denne enheten, vil uten tvil bli hjulpet og bekreftet.

77.2 Jeg håper at du kan få synge lovsanger i rådene med en liflig melodi og slik bli årsak til fryd og glede for alle.

78.1 **O** du som har et rent hjerte, en helliggjort ånd, en makeløs karakter og et fagert ansikt! Fotografiet av deg er mottatt, og det åpenbarer din fysiske form i den største ynde og med det beste utseende. Du har et mørkt ansikt og en lys karakter. Du er som øyets pupill som er mørk av farge og likevel er kilden til lys og åpenbarer den betingede verden.

78.2 Jeg har ikke glemt deg og vil heller ikke glemme deg. Jeg bønnfaller Gud om at han nådigst kan gjøre deg til sin gavmildhets tegn hos menneskeheten, opplyse ditt ansikt med lyset av slike velsignelser som skjenkes av den barmhjertige Herre, utvelge deg for sin kjærlighet i denne tidsalder som utmerker seg blant alle de forgangne tidsaldrer og århundrer.

79.1 **O** aktede personlighet! Jeg har lest ditt verk, *The Gospel of Wealth*,* og la der merke til virkelig velvalgte og sunne anbefalinger for å lette menneskehetens lodd.

* En artikkel fra Andrew Carnegies bok *The Gospel of Wealth* ble publisert i England i *Pall Mall Budget* og kalt *The Gospel of Wealth*, jf. Andrew Carnegies selvbiografi, 255n.

For å presentere saken i korte trekk, så taler Bahá'u'lláhs lære til fordel for frivillig deling, og dette er en større ting enn utjevningen av rikdom. For en utjevning må påtvinges utenfra, mens deling innebærer fritt valg. 79.2

Mennesket når fullkommenhet gjennom gode gjerninger gjort av fri vilje, ikke gjennom gode gjerninger som det ble tvunget til å utføre. Og å dele er en personlig valgt rettferdig gjerning. Det vil si, de rike bør yte bistand til de fattige, de bør bruke sin rikdom for de fattige, men av egen fri vilje og ikke fordi de fattige har nådd dette målet med makt. For av maktbruk høster man forvirring og undergang for samfunnsordningen. På den annen side leder frivillig deling, den fritt valgte bruk av ens rikdom, til velbefinnende og fred for samfunnet. Den lyser opp verden; den gir menneskeslekten heder. 79.3

Mens jeg reiste fra by til by, har jeg sett de gode virkningene av din egen filantropi i Amerika, ved forskjellige universiteter, fredssammenkomster og foreninger til lærdommens fremme. Derfor ber jeg på dine vegne om at du alltid vil bli omsluttet av himmelens gaver og velsignelser og vil gjøre mange filantropiske gjerninger i Østen og Vesten. Dermed kan du skinne som en tent kjerte i Guds rike, oppnå heder og evig liv og funkle som en klar stjerne på evighetens horisont. 79.4

○ du som vender ansiktet mot Gud! Ditt brev ble mot- tatt. Av innholdet ble det kjent at ditt ønske er å tjene de 80.1
fattige. Hvilket ønske er vel bedre enn dette! De sjeler som hører Riket til, ønsker ivrig å være til tjeneste for de fattige, å sympatisere med dem, å vise vennlighet mot de elendige og

å gjøre livet fruktbart for dem. Lykkelig er du for at du har et slikt ønske.

80.2 Overbring på mine vegne den største vennlighet og kjærlighet til dine to barn. Deres brev er mottatt, men siden jeg ikke har tid, kan det for tiden ikke skrives separate brev. Vis dem den største vennlighet på mine vegne.

81.1 De sjeler som under krigen har tjent de fattige og har vært i Røde Kors-arbeidet, deres tjenester blir godtatt i Guds rike og er årsak til evig liv for dem. Overbring denne gode nyhet til dem.

82.1 O du som er stø i Pakten – ditt brev ble mottatt. Du har gjort en stor innsats for denne fangen, kanskje vil den vise seg å være fruktbar. Fortell ham imidlertid: «Verdens beboere er innestengt i naturens fengsel – et fengsel som er vedvarende og evig. Hvis du for tiden holdes innestengt innenfor et midlertidig fengsels grenser, så sørg ikke over det. Mitt håp er at du kan bli utfridd fra naturens fengsel og kan oppnå å komme til det evigvarende livs kongesete. Be Gud dag og natt om tilgivelse og forlatelse. Guds allmakt vil løse enhver vanskelighet.»

83.1 Overbring på 'Abdu'l-Bahás vegne mine abhá-hilsener til din aktede hustru og si: «Vennlighet, opplæring og undervisning gitt også til fanger er overmåte viktig. Siden du har gjort en innsats for dette, har vekket noen av dem og vært årsak til at

de vender ansiktet mot det guddommelige rike, så er denne rosverdige gjerning svært velkommen. Fortsett avgjort med dette. Gi på mine vegne uttrykk for den ytterste vennlighet overfor de to fangene i San Quentin og fortell dem: 'Dette fengsel er i de vise sjelers øyne en skole viet opplæring og utvikling. Dere må bestrebe dere av hjerte og sjel så dere kan bli navngjetne innen karakter og kunnskap.'»

O du kjære Guds tjenerinne! Ditt brev er mottatt, og innholdet er bemerket. 84.1

Blant folk flest er ekteskap et fysisk bånd, og denne foreningen kan bare være midlertidig, siden den på forhånd er dømt til en fysisk adskillelse til slutt. 84.2

Men hos Bahás folk må ekteskap være en legemets og også en sjelens forening, for her er både mann og hustru oppglødd av den samme vin, begge er forelsket i det samme makeløse åsyn, begge lever og beveger seg ved den samme ånd, begge blir opplyst av den samme herlighet. Denne forbindelsen mellom dem er av åndelig art, og derfor er den et bånd som vil vare for alltid. På samme vis har de gleden av sterke og varige bånd i den fysiske verden også, for hvis ekteskapet blir basert på både ånden og legemet, er denne forening en ekte forening og vil derfor bestå. Men hvis båndet er fysisk og intet mer, vil det med sikkerhet være bare midlertidig og må ubønnhørlig ende med adskillelse. 84.3

Når derfor Bahás folk setter seg fore å gifte seg, må foreningen være en ekte forbindelse, et åndelig så vel som et fysisk møte, slik at deres forening vil bestå gjennom hver fase av livet og i alle Guds verdener. For denne virkelige enhet er en 84.4

lysstråle ut fra Guds kjærlighet.

84.5 Når noen sjeler vokser til å bli sanne troende, vil de på samme vis nå et åndelig forhold til hverandre og vise en ømhet som ikke er av denne verden. De vil alle bli oppstemt av en munnfull guddommelig kjærlighet, og denne deres forening, denne forbindelse, vil også vare evig. Det vil si at sjeler som vil la seg selv gå i glemme, som vil avkle seg menneskehetens mangler og befri seg fra den menneskelige trelldoms lenker, uten tvil vil bli opplyst med enhetens himmelske glans og oppnå virkelig enhet i den verden som ikke dør.

85.1 Når det gjelder spørsmålet om ekteskap under Guds lov: Først må du velge en som tiltaler deg, og deretter er saken avhengig av samtykke fra far og mor. Før du treffer ditt valg, har de ingen rett til å blande seg inn.

86.1 Bahá'í ekteskap består i at de to parter forplikter seg overfor hverandre, og i at de er gjensidig hengivne i sinn og i hjerte. Hver av dem må imidlertid utvise den største omhu for å bli grundig kjent med den annens karakter, slik at den bindende pakten mellom dem kan være et bånd som vil vare evig. Deres hensikt må være å bli kjærlige ledsagere og venner og ett med hverandre for tid og evighet ...

86.2 Det sanne ekteskap for bahá'ier består i at ektemann og hustru bør være både fysisk og åndelig forenet, så de stadig kan høyne hverandres åndelige liv og kan nyte evigvarende enhet i alle Guds verdener. Dette er bahá'í ekteskap.

O du minne om ham som døde for Den velsignede skjøn- 87.1
 het! For noen dager siden ble den gledelige nyhet om ditt
 ekteskap med dette lysende blad mottatt, og den har skapt
 uendelig glede i hjertene hos Guds folk. Ved den hellige
 terskel er det i all ydmykhet fremført bønnfallelser om at
 dette giftermål kan være en gledens budbringer overfor ven-
 nene, om at det kan være en kjærlig forbindelse i all evighet
 og gi evigvarende fordeler og frukter.

Fra adskillelse utgår det sår og skade av alle slag, men 87.2
 foreningen av skapte ting gir alltid høyst rosverdige resultater.
 Fra paringen av selv de minste partikler i tilværelsens verden
 gjøres Guds nåde og gavmildhet åpenbar. Og jo høyere graden
 er, desto veldigere er foreningen. «Ære være Ham, som skapte
 alt parvis, det jorden frembringer, og dem selv, og det de ikke
 kjenner til.»* Og over alle andre foreninger er foreningen av
 mennesker, særlig når den skjer i Guds kjærlighet. Således blir
 den opprinnelige enhet gjort synlig; således blir grunnlaget
 for kjærlighet i ånden lagt. Det er sikkert at et ekteskap som
 deres vil bli årsak til at Guds gaver åpenbares. Derfor ønsker
 vi dere til lykke, nedkaller velsignelser over dere og bønnfaller
 Den velsignede skjønnet om ved sin bistand og gunst å gjøre
 denne bryllupsfeiringen til en glede for alle og pryde den med
 himmelens harmoni.

O min Herre, o min Herre! Disse to skinnende stjerner er 87.3
 blitt viet i din kjærlighet, sammenføyd i tjeneste for din
 hellige terskel, forenet i å bistå din Sak. La dette ekteskap
 bli likesom gjennomvevet av din overstrømmende nådes
 lys, o min Herre, den overmåte barmhjertige, og som

* Qur'ánen 36:36, og jf. 51:49.

lysende stråler ved dine gaver, o du den godgjørende, den evig givende, så det ut fra dette store tre kan skyte grener som vil vokse seg grønne og frodige ved gavene som regner ned fra din nådes skyer.

87.4 Sannelig, du er den gavmilde. Sannelig, du er den allmechtige. Sannelig, du er den medlidende, den overmåte barmhjertige.

88.1 **O** dere mine to elskede barn! Så snart nyheten om deres forening nådde meg, ga den uendelig glede og takknemlighet. Lovet være Gud, disse to trofaste fugler har søkt ly i ett rede. Jeg bønnfaller Gud om at han kan sette dem i stand til å oppreise en æret familie, for betydningen av ekteskap ligger i å oppdra en rikt velsignet familie, slik at de i full glede kan opplyse verden lik kjerter. For opplysningen av verden avhenger av at mennesket eksisterer. Dersom mennesket ikke eksisterte i denne verden, ville den ha vært som et tre uten frukt. Mitt håp er at dere begge, ved utgytelsene fra miskunnhetens sky, kan bli likesom ett tre, tilegne dere friskhet og ynde og blomstre og bære frukt, slik at deres slektslinje kan vare evig.

88.2 Den herligstes herlighet være med dere.

89.1 **O** du som er fast i Pakten! Ditt brev av 2. mai 1919 er motatt. Gud skje lov for at du i prøvelser er stø og standhaftig og holder fast ved Abhá-riket. Du blir ikke rystet av noen plage eller forstyrret av noen ulykke. Ikke før mennesket prøves, utskilles det rene gull fra slagget. Lidelse er den prøvelsens

ild hvor det rene gull skinner klart og urenheten brennes og blir svart. Du er nå, Gud skje lov, stø og standhaftig i prøvelser og motgang og rystes ikke av dem.

Din hustru er ikke i harmoni med deg, men priset være 89.2
Gud, Den velsignede skjønnhet er tilfreds med deg og skjenker deg den største nåde og velsignelser. Men prøv likevel å være tålmodig med din hustru. Kanskje kan hun bli forvandlet og hennes hjerte bli opplyst. Bidraget du har gitt til undervisning, er svært velkomment og vil for evig bli nevnt i det guddommelige rike, for det er årsak til at Guds Ord sprer sine liflige dufter og blir opphøyet.

O Gud, min Gud! Denne din tjenerinne kaller på deg, setter 90.1
sin lit til deg, vender ansiktet mot deg og trygler deg om å nedsende dine himmelske gaver over henne, om å røpe dine åndelige mysterier for henne og om å skinne din guddoms lys på henne.

O min Herre! Gjør min ektemanns øyne seende. Gled 90.2
hans hjerte med lyset av å kjenne deg, før hans sinn til din lysende Skjønnhet, fryd hans ånd ved å åpenbare din klare glans og herlighet for ham.

O min Herre! Løft sløret bort fra hans syn. La dine rike 90.3
gaver regne ned over ham, berus ham med din kjærlighets vin, gjør ham til en av dine engler som i sin sjel svever gjennom høye himler skjønt føttene vandrer på denne jord. Gjør ham til en skinnende lampe som utstråler din visdoms lys blant ditt folk.

Sannelig, du er den dyrebare, den evig givende, den rund- 90.4
håndede.

91.1 **O** du som har bøyd deg ned i bønn overfor Guds rike! Velsignet er du, for det guddommelige åsyns skjønnhet har henrykket ditt hjerte, og lyset av indre visdom har fylt det til randen, og Rikets glans skinner inne i det. Vit at Gud er med deg under alle forhold, og at han verner deg mot denne verdens forandringer og tilfældigheter og har gjort deg til tjenerinne i sin verdige vingård ...

91.2 Angående din ærede ektemann: Det er din plikt å behandle ham med stor vennlighet, å ta hensyn til hans ønsker og være forsonlig overfor ham til alle tider, helt til han ser at fordi du har vendt deg mot Guds rike, har din ømhet for ham og din kjærlighet til Gud bare vokst, så vel som din omtanke for hans ønsker under alle forhold.

91.3 Jeg ber den allmechtige om å bevare deg fast forankret i sin kjærlighet og la deg alltid spre hellighetens liflige pust rundt om i alle områdene der.

92.1 **O** dere to som tror på Gud! Herren, uforlignelig er han, har skapt kvinne og mann til å bo hos hverandre i det næreste kameratskap, og å være endog som en eneste sjel. De er to medhjelpere, to fortrolige venner, som bør ha omsorg for hverandres velferd.

92.2 Hvis de lever slik, vil de vandre gjennom denne verden med fullkommen tilfredshet, lykksalighet og fred i hjertet og bli gjenstand for guddommelig nåde og gunst i himmelens rike. Men hvis de gjør noe annet enn dette, vil de leve sitt liv i stor bitterhet og hvert øyeblikk lengte etter døden, og vil være skamfulle i det himmelske rike.

92.3 Bestreb dere derfor av hjerte og sjel på å bo hos hverandre

som to duer i redet, for dette vil bli velsignet i begge verdener.

○ du Guds tjenerinne! Enhver kvinne som blir Guds tjenerinne, overstråler verdens keiserinner i herlighet, for hun er forbundet med Gud, og hennes herredømme er evigvarende mens en håndfull støv vil utslette disse keiserinners navn og ry. De vil med andre ord svinne bort til det rene intet så snart de går i sin grav. Gudsrikets tjenerinner, på den annen side, nyter et evig herredømme upåvirket av tidsalders og slektledds gang. 93.1

Tenk på hvor mange keiserinner som har kommet og gått etter Kristi tid. Hver av dem hersket over et land, men nå er ethvert spor og navn etter dem borte, mens Maria Magdalena, som bare var en bondekvinne og en Guds tjenerinne, fortsatt skinner fra den evigvarende herlighets horisont. Bestreb deg derfor på å forbli Guds tjenerinne. 93.2

Du har rost årsmøtet. Dette årsmøte vil få stor betydning i fremtiden, for det tjener det guddommelige rike og menneskehetens verden. Det fremmer allmenn fred og legger grunnvollen for menneskehetens enhet. Det befri sjelene for religiøse, rasemessige og verdslige fordommer og samler dem under skyggen av Guds ensfargede telt. Pris derfor Gud for at du har vært til stede ved et slikt årsmøte og har lyttet til de guddommelige læresetninger. 93.3

○ Abhá-skjønnhetens tjenerinner! Deres brev er kommet, og det ga stor glede å lese det. Priset være Gud, de kvinnelige troende har organisert møter der de vil lære hvordan man 94.1

underviser i og om troen, vil spre lærens liflige dufter og legge planer for å opplære barnene.

94.2 Denne sammenkomst må være helt åndelig. Det vil si at diskusjonene må begrenses til å oppstille klare og avgjørende beviser på at Sannhetens sol faktisk har stått opp. De som er til stede, bør videre beskjeftige seg med ethvert middel til å lære opp pikebarnene, med å undervise dem i de forskjellige grener av kunnskap, god oppførsel, riktig levemåte, utviklingen av en god karakter, kyskhhet og trofasthet, utholdenhet, styrke, besluttsomhet og målbevissthet; med husholdning, barneoppdragelse og alt som særlig har med pikers behov å gjøre. Målet er at når disse piker en gang selv blir mødre, så vil de, oppfostret som de er i alle fullkommenheters faste borg og beskyttet av en god karakter, oppdra sine barn fra deres tidligste spedbarnstid til å ha en god karakter og oppføre seg godt.

94.3 La dem også studere alt som vil nære kroppens helse og fysiske sunnhet, og hvordan de kan beskytte sine barn mot sykdom.

94.4 Når ting blir godt ordnet på denne måten, vil hvert barn bli en makeløs plante i Abhá-paradisets hager.

95.1 **O** Herrens tjenerinner! Det åndelige råd dere har etablert i den opplyste byen, er meget gunstig. Dere har gjort store fremskritt. Dere har overgått de andre, har reist dere for å tjene ved den hellige terskel og har vunnet himmelske gaver. Nå må dere med all åndelig glød samles i denne opplyste forsamling og fremsi de hellige skrifter og ta del i å ihukomme Herren. Fremsett hans argumenter og bevis. Arbeid for å

veilede kvinnene der i landet, undervis de unge pikene og barnene slik at mødrene kan undervise sine små fra deres tidligste dager, gi dem en grundig opplæring, oppfostre dem til å få en god karakter og god moral, lede dem til alle menneskehetens dyder, hindre utviklingen av noen oppførsel som ville være klanderverdig, og oppdra dem i bahá'í-undervisningens favn. Således vil disse spede småbarn bli næret ved Guds kunnskaps bryst og hans kjærlighet. Således vil de vokse og blomstre og bli lært rettskaffenhet og menneskehetens verdighet, viljestyrke og viljen til å bestrebe seg og holde ut. Således vil de lære utholdenhet i alle ting, viljen til å gjøre fremskritt, høysinnethet og høytstilende besluttsomhet, kyskhet og renhet i sin livsførsel. Således vil de bli satt i stand til å lykkes i å gjennomføre til siste slutt hva de enn setter seg fore.

La mødrene overveie at alt som angår barneoppdragelsen, 95.2 er av største viktighet. La dem anstrenge seg til det ytterste i så henseende, for når grenen er grønn og myk, vil den vokse i den retning dere oppdrar den. Derfor påhviler det mødrene å oppfostre sine små likesom en gartner steller sine unge planter. La dem bestrebe seg dag og natt på å innpode sine barn tro og forvissning, gudsfrykt, kjærlighet til alle verdener, Elskede, og alle gode egenskaper og karaktertrekk. Når en mor ser at hennes barn har gjort det godt, da la henne gi det ros og anerkjennelse og glede dets hjerte. Og hvis det minste uønskede trekk skulle vise seg, må hun rettlede barnet og straffe det, og bruke midler basert på fornuft, til og med en lett muntlig refselse om nødvendig. Det er imidlertid ikke tillatt å slå et barn eller rakke ned på det, for barnets karakter vil bli fullstendig fordervet hvis det blir utsatt for slag eller utskjelling.

96.1 O tjenerinner av den barmhjertige! Takk Den urgamle skjønnhet for at dere er blitt oppreist og samlet i dette mektigste av århundrer, denne mest opplyste av tidsaldrer. Vær standhaftige og sterke i Pakten som en sømmelig takk for en slik gave, la deres barn innsuge melken av en allsidig oppdragelse fra spedbarnsalderen av, i samsvar med Guds forskrifter og den hellige lov, og oppdra dem slik fra deres tidligste dager at det i deres hjerters dyp, i selve deres natur, vil bli grunnfestet en livsstil som vil samsvare med den guddommelige lære i alle ting.

96.2 For mødre er de første oppdragerne, de første veilederne, og det er faktisk mødrene som bestemmer sine små barns lykke, fremtidige storhet, høviske fremferd, lærdom, dømmekraft, forståelse og tro.

97.1 Det finnes visse søyler som er grunnfestet som urokkelige støtter for Guds tro. De mektigste blant disse er lærdom og tankens bruk, bevissthetens utvidelse og innsikt i universets faktiske forhold og i den allmechtige Guds skjulte mysterier.

97.2 Å fremme kunnskap er således en ufrakommelig plikt som er pålagt enhver av Guds venner. Det påhviler dette åndelige råd, denne Guds forsamling, å gjøre enhver anstrengelse for å oppdra barnene slik at de fra spedbarnstiden vil bli opplært i å føre seg som bahá'ier og i Guds levevis, og vil, likesom unge planter, trives og blomstre i det stilleflytende vann som utgjøres av Den velsignede skjønnhets råd og formaninger.

Dersom det ikke fantes noen oppdrager, ville alle sjeler forbli usiviliserte barbarer, og om det ikke var for læreren, ville barnene være uvitende skapninger. 98.1

Det er av denne grunn at undervisning og opplæring i denne nye syklus er nedtegnet i Guds Bok som obligatorisk og ikke frivillig. Det betyr at det pålegges faren og moren som plikt å bestrebe seg av all makt for å opplære datteren og sønnen, og å gi dem die fra kunnskapens bryst og oppdra dem i natur- og åndsvitenskapenes skjød. Skulle de forsømme denne oppgaven, vil de bli holdt ansvarlige og fortjene bebreidelse i den strenge Herres nærvær. 98.2

Du skrev om barnene. Helt fra begynnelsen av må barnene få guddommelig undervisning og hele tiden bli minnet om å huske sin Gud. La kjærligheten til Gud gjennomtrenge deres innerste vesen, blandet med morsmelken. 99.1

Mitt ønske er at disse barn bør få en bahá'í-oppdragelse, slik at de kan gjøre fremskritt både her og i Riket og glede ditt hjerte. 100.1

I en kommende tid vil moralen forfalle i ekstrem grad. Det er uomgjengelig nødvendig at barn blir fostret på bahá'í-måten, slik at de kan bli lykkelige både i denne verden og i den neste. Hvis ikke vil de bli hjemsøkt av sorger og vanskeligheter, for menneskets lykke er basert på åndelig adferd. 100.2

101.1 **O** dere som har fred i sjelen! Blant de hellige tekster som er fremsatt i Den helligste bok og også i andre tavler, er denne: Det påhviler faren og moren å gi barnene opplæring både i god oppførsel og i studiet av bøker. Det vil si studier i den grad det er nødvendig, slik at ikke noe barn, hverken pike eller gutt, forblir analfabet. Dersom faren skulle svikte sin plikt, må han bli tvunget til å skjytte sitt ansvar. Skulle han være ute av stand til å etterkomme dette, la da Rettferdighetens Hus overta undervisningen av barnene. Ikke i noe fall skal et barn bli latt uten undervisning. Dette er ett av de ettertrykkelige og ufrakommelige bud som det ville nedkalle den allmektige Guds harmfulle vrede å neglisjere.

102.1 **O** sanne ledsagere! Hele menneskeheten er som barn på en skole, og lysets demringssteder, den guddommelige åpenbarings kilder, er lærerne – vidunderlige og makeløse. På virkelighetenes skole oppdrar de disse sønner og døtre i samsvar med Guds lære og fostrer dem i nådens skjød, så de kan utvikle seg på alle måter, legge for dagen Herrens utmerkede gaver og velsignelser og forene fullkomne menneskelige egenskaper; så de kan gjøre fremgang innenfor alle områder av menneskelig bestrebelse – det være seg utvendig eller innvendig, skjult eller synlig, materielt eller åndelig – helt til de gjør denne dødelige verden om til et vidstrakt spill for å avspeile denne andre verden som ikke dør.

102.2 **O** dere Guds venner! Ettersom Sannhetens sol i denne mest betydningsfulle av tidsaldrer har steget til det høyeste punkt ved vårjevndøgn og kastet sine stråler på ethvert himmelstrøk, skal den tenne en slik skjelvende opphisselse, utløse

slike vibrasjoner i tilværelsens verden, stimulere til slik vekst og utvikling, utsende et slikt herlig lys, la nådeskyer nedsende et slikt rikelig regn og la enger og marker fremvise en slik strålende samling av velduftende planter og blomster – at denne ringe jord vil bli Abhá-riket, og denne nedre verden bli verden foroven. Da vil dette støvgrann bli som himlenes veldige krets, dette menneskelige sted bli Guds slottsplass og denne leirplett bli demringsstedet for de uendelige gaver fra herrenes Herre.

Gjør derfor, o Guds elskede, en kraftanstrengelse inntil dere selv vitner om denne fremgang og alle disse bekræftelser og blir brennpunkter for Guds velsignelser, demringssteder for hans enhets lys, pådrivere for det siviliserte livs gaver og fordeler. Vær fortropper for menneskehetens fullendte egenskaper der i landet. Før de ulike kunnskapsgrener fremover. Vær aktive og fremskrittssvennlige på oppfinnelsenes og kunstarnenes område. Bestreb dere på å forbedre menneskenes adferd, og søk å overgå hele verden i moralsk karakter. Gi barnene næring fra den himmelske nådes bryst mens de ennå er spedbarn, fostre dem i all utmerkelses vugge, oppdra dem i gavmildhetens favn. Gi dem fordelene av enhver type nyttig kunnskap. La dem få del i håndverk og kunst av enhver ny, fortrinnsfull og vidunderlig art. Oppdra dem til å arbeide og streve, og venn dem til motgang. Lær dem å vie livet til saker av stor betydning, og inspirer dem til å hengi seg til studier som vil gagne menneskeheten. 102.3

Å utdanne og opplære barn er blant menneskehetens mest fortjenstfulle handlinger og trekker ned den allbarmhjertiges 103.1

nåde og gunst, for utdanning er det uunnværlige grunnlag for all menneskelig utmerkelse og lar mennesket arbeide seg frem til den vedvarende herlighets høyder. Hvis et barn opplæres fra spedbarnsalderen, vil det ved den hellige gartners kjærlige omsorg drikke av åndens og kunnskapens krystallklare vann, lik et ungt tre midt blant de brusende bekker. Og sikkert vil det tilegne seg de klare stråler fra Sannhetens sol og ved dens lys og varme hele tiden vokse seg friskt og fagert i livets hage.

103.2 Derfor må veilederen i tillegg være en lege. Det vil si at han i undervisningen av barnet må korrigere dets feil, gi det lærdom og samtidig fostre det til å ha en åndelig natur. La læreren være en lege for barnets karakter, så han ved det vil helbrede de åndelige plager hos menneskenes barn.

103.3 Hvis det gjøres en kraftig anstrengelse i denne veldige oppgaven, vil menneskehetens verden skinne med andre prydelser og avgi det klareste lys. Da vil dette mørke sted bli lysende og denne jordiske bolig bli til himmelen. Djevlene selv vil da bli til engler, ulver vil bli til hjordens hyrder, flokken av villhunder vil bli til gaseller som beiter på enhetens sletter, de glupske dyr vil bli til fredelige flokker, og rovfugler med knivskarpe klør vil bli til sangfugler som slår sine egne vakre triller.

103.4 For menneskets indre virkelighet er en skillelinje mellom skyggen og lyset, et sted der de to sjøer møtes.* Det er det laveste punkt på den nedadgående bue** og er derfor i stand til

* Qur'ánen 25:55, 35:13, 55:19–25. Se også ekteskapsbønn åpenbart av 'Abdu'l-Bahá, som begynner «Han er Gud! O uforlignelige Herre! I din allmektige visdom har du pålagt folkene ekteskap ...».

** Se *Noen besvarte spørsmål*, s. 317–319 angående 'Abdu'l-Bahás kommentarer om den nedadgående og oppadstigende bue.

å oppnå alle høyereliggende grader. Med undervisning kan det oppnå all utmerkelse. Uten undervisning vil det bli værende på ufullkommenhetens laveste punkt.

Hvert barn er potensielt verdens lys – og samtidig dens mørke. Derfor må spørsmålet om undervisning anses å være av den fremste betydning. Fra spedbarnstiden av må barnet gis die ved Guds kjærlighets bryst og næres i hans kunnskaps favn så det kan utstråle lys, vokse i åndelighet, bli fylt av visdom og lærdom og anta engleskarens kjennetegn. 103.5

Siden dere er gitt denne hellige oppgave, må dere derfor gjøre enhver anstrengelse for å gjøre denne skole verdensberømt i alle henseender, for å la den bli årsak til opphøyelsen av Herrens Ord. 103.6

○ Guds elskede og den barmhjertiges tjenerinner! En stor gruppe av lærde er av den mening at variasjoner mellom sinn og ulike grader av innsikt skyldes forskjeller i undervisning, opplæring og kultur. Det vil si: De tror at sinn til å begynne med er like, men at opplæring og undervisning vil resultere i mentale variasjoner og ulike nivåer av intelligens, og at slike variasjoner ikke er en iboende del av det individuelle særpreg, men er resultatet av undervisning – at ingen har noen medfødt overlegenhet over andre ... 104.1

Guds manifestasjoner er likeledes enige i det syn at undervisning øver den sterkeste mulige påvirkning på menneskeheten. De bekrefter imidlertid at forskjeller i intelligensnivå er medfødt. Og dette faktum er innlysende og ikke verd å diskutere. For vi ser at barn av samme alder, fra samme land og rase – ja, faktisk samme familie og opplært av samme 104.2

individ – likevel er forskjellige med hensyn til graden av deres forståelse og intelligens. Én vil gjøre rask fremgang, én vil motta undervisning bare gradvis, én vil bli værende på det laveste trinn av alle. For uansett hvor mye man kan polere et skjell, så vil det ikke bli til en skinnende perle, heller ikke kan man forandre en matt småsten til en juvel som vil opplyse verden med sine rene stråler. Aldri vil opplæring og kultivering forandre kolokvinten og det bitre tre* til velsignelsens tre**. Det vil si at undervisning ikke kan endre et menneskes indre essens, men den øver en veldig sterk innflytelse, og med denne kraft kan den hos individet bringe frem slike fullkommenheter og evner som er forvart i det. Når et hvete-korn kultiveres av bonden, vil det gi en hel avling, og ved gartnerens pleie vil et frø vokse til et stort tre. Takket være en lærers kjærlige bestrebelser kan grunnskolens barn nå prestasjonens høyeste nivåer. Faktisk kan hans velgjerninger heve et ringe begavet barn til en opphøyet trone. Det er dermed klart påvist at ved deres indre natur varierer sinn i kapasitet, mens undervisning også spiller en stor rolle og har sterk innflytelse på deres utvikling.

- 105.1 Når det gjelder forskjellen mellom den rådende materielle sivilisasjon og den guddommelige sivilisasjon som vil bli ett av godene med opphav i Rettferdighetens Hus, så er den som følger: Materieell sivilisasjon avholder folk fra å begå forbryterske handlinger ved lover basert på straff og gjengjeldelse. Og dog, mens det hele tiden blir flere lover for å øve gjengjeld

* Jf. Qur'ánen 37:62 (Zaqqúmtreet).

** Jf. Qur'ánen 24:35.

mot et menneske og straffe det, så finnes det, som dere kan se, ingen lover for å belønne det. I alle Europas og Amerikas byer er det reist veldige bygninger som skal tjene som fengsler for forbryterne.

Guddommelig sivilisasjon oppdrar imidlertid ethvert medlem av samfunnet på en slik måte at ingen, unntatt forsvinnende få, vil sette seg fore å begå en forbrytelse. Det er således stor forskjell mellom å forebygge forbrytelser gjennom forholdsregler preget av vold og gjengjeldelse og å oppdra, opplyse og åndeliggjøre folk slik at de – uten noen frykt for kommende straff eller hevn – vil sky alle forbryterske handlinger. De vil faktisk betrakte selve begåelsen av en forbrytelse som en stor vanære og som den strengeste straff i seg selv. De vil bli begeistret for menneskelige fullkompheteter og vil vie livet til det som vil bringe verden lys og fremme de egenskaper som er velkomne ved Guds hellige terskel. 105.2

Se da hvor stor forskjellen er mellom materiell og guddommelig sivilisasjon. Den materielle sivilisasjon søker ved makt og straff å avholde folket fra ugjerninger, fra å skade samfunnet og å begå forbrytelser. Men i en guddommelig sivilisasjon blir individet oppdratt slik at det uten frykt for straff skyr forøvelsen av forbrytelser, ser forbrytelsen selv som den hardeste pine og med iver og glede setter seg fore å tilegne seg menneskehetens dyder, å bidra til fremskritt for menneskene og å spre lys i hele verden. 105.3

En av de største tjenester det overhodet er mulig for mennesket å gjøre for den allmektige Gud, er å undervise og opplære barn, Abhá-paradisets unge planter, slik at disse barn – som 106.1

fostres av nåde på frelsens sti og vokser lik perler av guddommelig gavmildhet i undervisningens skjell – en dag vil pryde den varige herlighets krone.

- 106.2 Det er imidlertid svært vanskelig å utføre denne tjenesten og enda vanskeligere å lykkes med den. Jeg håper at du vil komme fra denne viktigste av oppgaver med heder, vil lykkes og bli et tegn på Guds rause nåde, at disse barn, alle som én oppfostret i den hellige lære, vil utvikle en natur lik de liflige luftninger som ånder over den allherliges hager, og vil føre sin ange hen over verden.
- 107.1 Det er 'Abdu'l-Bahás håp at disse ungdommelige sjeler i den dypere kunnskaps undervisningsrom vil bli ivaretatt av en som lærer dem å elske. Måtte de alle lære de skjulte mysterier på åndens områder godt å kjenne – så godt at hver og en av dem i den allherliges rike, lik en nattergal gitt talens bruk, vil utrope himmelrikets hemmeligheter og lik en lengtende elsker utøse sitt smertelige behov for Den elskede og sin dype trang til ham.
- 108.1 Dere bør anse spørsmålet om en god karakter for å være av den fremste betydning. Det påhviler enhver far og mor å råde sine barn i en lang periode og lede dem til de ting som fører til evig ære.
- 108.2 Oppmuntre skolebarnene til å fremføre taler av høy kvalitet fra sine tidligste år, slik at de i sin fritid vil hengi seg til å holde overbevisende og effektive taler der de uttrykker seg klart og veltalende.

O dere mottagere av Guds gunstbevisninger! I denne nye og 109.1
vidunderlige tidsalder er den urokkelige grunnvoll undervis-
ning i vitenskaper og kunstgrener. I henhold til uttrykkelige
hellige tekster må hvert barn bli lært håndverk og kunstgrener
i den grad som er nødvendig. Derfor må det i hver by og
landsby opprettes skoler, og hvert barn i denne by eller landsby
må studere i nødvendig utstrekning.

Det følger at hver sjel som vil tilby sin hjelp for å få dette 109.2
gjort, ganske visst vil bli godtatt ved den himmelske terskel
og bli lovprist av skaren i det høye.

Siden dere har anstrengt dere sterkt med dette overmåde 109.3
viktige mål for øye, er det mitt håp at dere vil høste deres
belønning fra de klare varslers og tegns Herre, og at den
himmelske nådes blikk vil vendes deres vei.

Angående organiseringen av skoler, så bør alle barnene om 110.1
mulig bære samme slags klær, selv om tøyet er forskjellig.
Det er å foretrekke at også tøyet bør være ensartet, men
ingen skade er skjedd om dette ikke skulle være mulig. Jo
rensligere elevene er, desto bedre. De bør være plettfrie.
Skolen må plasseres på et sted der luften er frisk og ren.
Barna må bli omhyggelig opplært til å være svært høflige
og oppføre seg fint. De må stadig oppmuntres til og gjøres
ivrige etter å nå toppen av all menneskelig prestasjon, slik
at de fra sine tidligste år vil bli opplært til å sette seg høye
mål, å oppføre seg godt, å være kyske, rene og utilsmussede
og vil lære å være fast besluttsomme og viljefaste i alle ting.
La dem ikke tøyse og tulle, men nærme seg sine mål på en
alvorlig måte, slik at de i enhver situasjon vil finnes å være

bestemte og faste.

110.2 Opplæring i moral og god oppførsel er langt viktigere enn boklig lærdom. Et barn som er renslig, tiltalende, har en god karakter og oppførsel, er – selv om det skulle være uvitende – å foretrekke fremfor et barn som er uforskammet, uvasket og vrangvillig, og likevel i ferd med å bli vel bevandret i all vitenskap og kunst. Grunnen til dette er at barnet som oppfører seg godt, selv om det skulle være uvitende, er til gagn for andre, mens et vrangvillig og uoppdragent barn er fordervet og til skade for andre, selv om det skulle være lærd. Skulle barnet imidlertid bli opplært til å være både lærd og godt, er resultatet lys på lys.

110.3 Barn er lik en gren som er frisk og grønn. De vil vokse opp slik dere enn lærer dem. Vis den største omsorg for å gi dem høye idealer og mål, slik at de siden som voksne vil utsende sine stråler på verden lik skinnende kjerter og ikke vil tilsmusses av lyster og lidenskaper på dyrenes vis, aktløse og uvitende, men i sitt hjerte isteden vil sikte mot å oppnå evigvarende heder og tilegne seg alle menneskehetens måter å utmerke seg på.

111.1 Den dypeste årsak til all ugjerning er uvitenhet, og vi må derfor holde fast ved innsiktens og kunnskapens redskaper. Opplæring må til for å danne en god karakter. Viden om må man spre lys, slik at alle kan tilegne seg åndens himmelske egenskaper i menneskehetens skole og selv se hinsides enhver tvil at det ikke finnes noe voldsommere helvete, noen mer gloende avgrunn, enn å ha en karakter som er ond og fordervet, noe mørkere svelg eller en mer avskyelig kval enn

å fremvise slike egenskaper som fortjener å fordømmes.

Individet må oppdras i en så høy grad at det heller ville få strupen skåret over enn å fortelle en løgn, og ville synes det var lettere å hugges med sverd eller gjennombores av spyd enn å baktale noen eller la sinne løpe av med seg. 111.2

Dermed vil sansen for menneskets verdighet og stolthet bli tent, for å brenne bort de vellystige begjærs grøde. Da vil hver av Guds elskede skinne med åndens egenskaper som en klar måne, og den enkeltes forbindelse med sin Herres hellige terskel vil ikke være illusorisk, men fast og virkelig. Den vil være som selve grunnvollen for bygningen, ikke en utsmykning av fasaden. 111.3

Det følger at barnenes skole må være et sted med den største disiplin og orden, at undervisningen må være grundig, og at det må sørges for at karakteren forbedres og foredles slik at den guddommelige grunnvoll vil bli lagt hos barnet i selve dets innerste vesen i dets tidligste år, og hellighetens byggverk vil bli reist. 111.4

Vit at dette spørsmålet om å opplære barnet, om å forbedre og foredle dets karakter, om å anspore og oppmuntre det, er av den største betydning, for slik er Guds grunnleggende prinsipper. 111.5

Om Gud vil, kommer det fra disse åndelige skoler til å fremstå opplyste barn, prydet med alle menneskehetens fagreste dyder, som vil spre sitt lys ikke bare over Persia, men over hele verden. 111.6

Det er ytterst vanskelig å undervise den enkelte og forfine vedkommendes karakter når puberteten først er over. Selv om man da gjør enhver anstrengelse for å endre en tendens hos personen, nytter det slett ikke, slik erfaringen 111.7

har vist. Vedkommende kan muligens forbedre seg noe i dag. Men la det gå et par dager, og han glemmer det og vender tilbake til sin sedvanlige tilstand og sin tilvante væremåte. Det er derfor i den tidlige barndom det må legges en fast grunnvoll. Når grenen er grønn og myk, kan den lett gjøres rett.

- 112.8 Vår mening er at åndens egenskaper er den basale og guddommelige grunnvoll og pryder menneskets sanne essens, og kunnskap er årsaken til menneskets fremgang. Guds elskede må tillegge denne sak stor betydning og videreføre den med entusiasme og glød.

- 112.1 I denne hellige Sak er spørsmålet om foreldreløse barn av den største betydning. Foreldreløse barn må vies den største omsorg. De må bli undervist, opplært og oppdratt. Særlig må de på alle måter gis Bahá'u'lláhs læresetninger så langt det er mulig.

- 112.2 Jeg bønnfaller Gud om at du kan få bli en vennlig forelder for foreldreløse barn og oppleve dem med Helligåndens dufter, så de vil nå moden alder som sanne tjenere for menneskehetens verden og som klare lys i menneskehetens forsamling.

- 113.1 O Guds tjenerinne! ... Mødrene må gis de guddommelige læresetninger og probate råd, og de må oppmuntres til å oppdra sine barn og gjøres ivrige etter det, for moren er barnets første lærer. Det er hun som, helt i begynnelsen, må gi det nyfødte barn die ved Guds tros og Guds lovs bryst, slik at guddommelig kjærlighet kan komme inn endog med

morsmelken og bli hos det til siste åndedrag.

Så lenge moren unnlater å opplære sine barn og gi dem en riktig måte å leve på, vil opplæring gitt senere ikke ha full virkning. Det påhviler de åndelige råd å gi mødrene et godt planlagt program for barneoppdragelse, et program som viser hvordan barnet må passes på og belæres fra spedbarnsalderen av. Disse anvisningene må gis enhver mor som en rettesnor for henne, slik at den enkelte vil oppdra og fostre sine barn i samsvar med læresetningene. 113.2

Dermed vil disse unge planter i Guds kjærlighets hage vokse og trives i varmen fra Sannhetens sol, i himmelens milde vårvinder og ved mødrenes ledende hånd. I Abhá-paradiset vil hver enkelt dermed bli et tre som bærer sine fruktklaser, og ved vårens gaver vil enhver få all skjønnhet og ynde å eie i denne nye og vidunderlige årstid. 113.3

○ dere kjærlige mødre, vit at å undervise barnene og lære dem opp i alle menneskehetens fullkommenheter i Guds øyne er den beste av alle måter å tilbe ham på, og ingen edlere gjerning enn denne kan tenkes. 114.1

○ dere to høyt elskede tjenerinner for Gud! Hva enn et menneskes tunge taler, det la vedkommendes gjerninger bevise. Hvis han hevder å være en troende, da la ham handle i samsvar med Abhá-rikets forskrifter. 115.1

Lovet være Gud, dere to har vist sannheten i deres ord gjennom deres gjerninger og vunnet bekreftelsene fra Herren Gud. Hver dag samler dere bahá'í-barnene ved det første gry 115.2

og lærer dem tekstene for andakt og bønn. Dette er en høyst prisverdig handling og gleder barnenes hjerter: at de hver morgen bør vende ansiktet mot Riket, nevne Herren og prise hans navn, og synge og resitere med de skjønneste stemmer.

115.3 Disse barnene er likesom unge planter, og å lære dem bønnene er som å la regnet strømme ned over dem så de kan vokse seg sarte og friske og Guds kjærlighets milde briser kan blåse hen over dem og få dem til å sitre av fryd.

115.4 Dere har lykksalighet i vente, og et vakkert tilfluktssted.

116.1 **O** du Rikets datter! Dine brev ble mottatt. Deres innhold viste at din mor har steget opp til det usynlige rike, og at du er alene tilbake. Ditt ønske er å tjene din far, som er deg kjær, og også å tjene Guds rike, og du er rådvill overfor hva du bør velge av disse to. Hengi deg trygt til å tjene din far, og spre i tillegg de guddommelige dufter når du finner tid til det.

117.1 **O** du 'Abdu'l-Bahás kjære! Vær din fars sønn, og vær frukten av det treet. Vær en sønn som er født av hans sjel og hjerte og ikke bare av vann og leire. En virkelig sønn er en som har forgrenet seg ut fra den åndelige delen av mennesket. Jeg ber Gud om at du til alle tider kan bli stadfestet og styrket.

118.1 **O** dere unge bahá'í-barn, dere søkere etter sann forståelse og kunnskap! Et menneske utmerker seg fremfor et dyr på en rekke måter. Først av alt er det skapt i Guds bilde, lik det himmelske lys, slik toraen sier: «La oss lage mennesker i vårt

bilde, så de ligner oss!»* Dette guddommelige bilde betegner alle de fullkomne egenskaper hvis lys stråler ut fra Sannhetens sol og opplyser menneskets virkeligheter. Og blant de største av disse fullkomne egenskaper er visdom og kunnskap. Dere må derfor gjøre en veldig anstrengelse, bestrebe dere både natt og dag og ikke hvile et øyeblikk, for å kunne tilegne dere et rikt monn av all vitenskap og kunst, slik at det guddommelige bilde som skinner fra Sannhetens sol, kan opplyse menneskehjertenes speil.

Det er 'Abdu'l-Bahás lengselsfulle ønske å se at hver og en av dere regnes som den fremste professor ved akademiene og de indre betydningers skole, og at enhver blir en leder innen visdom. 118.2

Det påhviler bahá'í-barn å overgå andre barn når det gjelder å tilegne seg vitenskaper og kunstarter, for de er oppfostret i Guds nåde. 119.1

Hva andre barn enn lærer på ett år, la bahá'í-barn lære det på én måned. 'Abdu'l-Bahás hjerte lengter i sin kjærlighet etter å finne at unge bahá'ier, alle som én, blir kjent over hele verden for sine intellektuelle prestasjoner. De vil uten tvil bruke all sin innsats, alle sine krefter og all sin stolthet for å tilegne seg vitenskapene og kunststartene. 119.2

O mine kjære barn! Deres brev ble mottatt. Gud skje lov: Det ble opplevd en grad av glede hinsides ord eller skrift over at Guds rikes kraft har opplært slike barn som fra sin tidlige barndom ivrig ønsker å tilegne seg bahá'í-undervisning slik at de fra 120.1

* 1 Mos 1:26.

barnsben av kan hengi seg til å tjene menneskehetens verden.

120.2 Mitt høyeste ønske og min attrå er at dere som er mine barn, kan bli oppdratt i samsvar med Bahá'u'lláhs lære og få en bahá'í-oppfostring, slik at hver av dere kan bli en tent kjerte i menneskehetens verden, kan vie dere til tjeneste for hele menneskeheten, kan gi avkall på egen hvile og bekvemmelighet, slik at dere kan bli årsak til ro i skapelsens verden.

120.3 Slik er mitt håp for dere, og jeg setter min lit til at dere kan bli årsak til min fryd og glede i Guds rike.

121.1 **O** du som har levd få år, men har mange mentale gaver! Hvor mangt et barn er vel ikke ungt av år, men likevel modent og fornuftig i sin dømmekraft! Hvor mang en tilårskommen person er vel ikke uvitende og forvirret! For vekst og utvikling avhenger av ens intellektuelle evner og forstand, ikke av ens alder eller antall dager.

121.2 Skjønt du ennå er i barndommens tid, har du likevel anerkjent din Herre, mens myriader av kvinner ikke enser ham og er lukket ute fra hans himmelske rike og berøvet hans gaver. Takk din Herre for denne vidunderlige gave.

121.3 Jeg ber til Gud om at han helbreder din mor, som æres i himmelens rike.

122.1 **N**år det gjelder ditt spørsmål om undervisning av barn, så er det tilbørlig at du fostrer dem ved Guds kjærlighets bryst og ansporer dem videre til de åndelige ting, så de kan vende ansiktet mot Gud, slik at deres væremåte kan følge reglene for god oppførsel og deres karakter ikke må stå tilbake for noen,

at de kan gjøre alle menneskehetens dyder og prisverdige egenskaper til sine og tilegne seg grundig kunnskap om de ulike lærdomsgrener, så de helt fra livets begynnelse kan bli åndelige vesener, bli innvånere i riket, elske hellighetens sødmefylte pust og få en undervisning som er religiøs, åndelig og fra det himmelske rike. Sannelig vil jeg påkalle Gud om å skjenke dem et lykkelig utfall i dette.

O du som beskuer Guds rike! Ditt brev ble mottatt, og vi 123.1
merker oss at du er sysselsatt med å undervise de troendes barn, at disse sarte små har lært *De skjulte ord* og bønnene og hva det vil si å være en bahá'í.

Opplæringen av disse barn er som arbeidet som gjøres 123.2
av en kjærlig gartner, som stiller sine unge planter på den allherliges blomstrende marker. Det er ingen tvil om at det vil gi de ønskede resultater. Særlig er dette sant om opplæringen angående bahá'í plikter og bahá'í oppførsel, for de små barn må i selve hjerte og sjel nødvendigvis bli gjort oppmerksomme på at «bahá'í» er ikke bare et navn, men en sannhet. Hvert barn må bli opplært i åndens ting så det kan gi alle dyder en konkret form og bli en kilde til heder for Guds Sak. Ellers vil det blotte ordet «bahá'í» ikke lede til noe hvis det ikke bærer frukt.

Bestreb deg derfor så godt du evner for å la disse barn 123.3
vite at en bahá'í er en som legemliggjør alle de fullkomne egenskaper, og at han må skinne som et tent lys – ikke være mørke på mørke og likevel bære navnet «bahá'í».

Kall denne skolen bahá'í søndagsskole.* 123.4

* En bahá'í-klasse for barn i Kenosha, Wisconsin.

- 124.1 **B**arnas søndagsskole, der Bahá'u'lláhs tavler og læresetninger leses og Guds Ord fremsies for barnene, er virkelig en velsignet ting. Du må avgjort fortsette denne organiserte aktiviteten uten opphold og tillegge den betydning, slik at den dag for dag kan vokse og bli stimulert av Helligåndens pust. Vær forvisset om at hvis denne aktiviteten blir godt organisert, så vil den gi store resultater. Det er imidlertid nødvendig med fasthet og standhaftighet, ellers vil den fortsette en tid, men senere gradvis bli glemt. Utholdenhet er en helt nødvendig betingelse. I ethvert forehavende vil fasthet og standhaftighet uten tvil føre til gode resultater. I annet fall vil det eksistere noen dager og deretter bli avsluttet.
- 125.1 **U**tskiftingen av lærere bør hverken være for hyppig eller utsettes for lenge; en mellomting er å foretrekke. Det er ikke tilrådelig å holde deres møter når det er tid for bønn i andre kirker. Det ville føre til fremmedgjørelse, siden de bahá'í-barn som har egen søndagsskole, ville bli berøvet den hvis de forsøkte å delta på andre søndagsskoler. Enn videre er det tillatt at barn av ikke-bahá'í foreldre deltar på skolen for bahá'í-barn. Og om det til informasjon for barnene på denne skolen fremlegges en oversikt over hovedprinsippene som ligger til grunn for alle religioner, så kan det ikke være til skade.
- 125.2 Siden antall barn er lite, er det ikke mulig å ha ulike klasser, og da er det naturligvis bare nødvendig med én. Angående det siste spørsmålet om forskjeller mellom barn, kan dere handle slik dere finner det tilrådelig.

Ditt brev ble mottatt. Gud være lovet for at det formidlet 126.1
 den gode nyheten om at du er frisk og trygg og viste at du er
 klar til å begynne ved en landbruksskole. Dette passer svært
 godt. Bestreb deg så mye som mulig på å dyktiggjøre deg
 i landbruksvitenskap, for i henhold til den guddommelige
 lære betraktes tilegnelse av vitenskaper og perfeksjonering
 innenfor kunstens ulike grener som måter å tilbe Gud på.
 Hvis et menneske setter alle krefter inn på å tilegne seg en
 vitenskap eller å perfeksjonere seg innenfor en kunstgren, er
 det som om vedkommende har tilbedt Gud i kirker og templer.
 Når du således begynner ved en landbruksskole og bestreber
 deg på å tilegne deg denne vitenskapen, så hengir du deg dag
 og natt til tilbedelseshandlinger som blir godtatt ved den
 allmektiges terskel. Hvilken gave er vel større enn denne – at
 vitenskap skulle bli betraktet som en tilbedelseshandling og
 kunst som en tjeneste for Guds rike!

O du tjener av den ene sanne Gud! I denne altomfattende 127.1
 ordning regnes menneskers vidunderlige håndverk som
 tilbedelse av Den strålende skjønnhet. Betenk for en gave
 og velsignelse det er at håndverk betraktes som tilbedelse. I
 tidligere tider trodde man at om slike ferdigheter ikke var
 en vanskjebne, så var de i hvert fall jevngode med uvitenhet
 og hindret et menneske fra å nærme seg Gud. Se nå hvordan
 hans uendelige gaver og rike gunstbevisninger har endret
 helvetesilden til et velsignet paradisi og en støvhaug til en
 opplyst hage.

Det sømmer seg for verdens håndverkere at de hvert 127.2
 øyeblikk ofrer tusen tegn på takknemlighet ved den hellige

terskel og bestreber seg til det ytterste og flittig praktisere sine yrker så deres anstrengelser kan frembringe det som vil åpenbare den største skjønnhet og fullkommenhet for alle menneskers øyne.

128.1 **D**itt brev ble mottatt. Jeg håper at du kan bli beskyttet og bistått under den sannes forsyn, alltid være opptatt med å tale om Herren og vise at du bestreber deg på å fullføre ditt yrke. Du må gjøre store anstrengelser så du kan bli enestående i ditt yrke og berømt innen disse områder, for å bli fullkommen i ens yrke i denne barmhjertige perioden betraktes som å tilbe Gud. Og mens du er opptatt med ditt yrke, kan du komme den sanne i hu.

129.1 **O** venner av den rene og allmektige Gud! Å være ren og hellig i alle ting er en egenskap hos den gudhengivne sjel og et nødvendig kjennetegn ved det sinn som ikke er trellbundet. De beste av alle fullkommenheter er renhet og å fri seg for ethvert lyte. Når individet først er rensset og lutret i enhver henseende, vil vedkommende bli et brennpunkt som gjen-speiler det åpenbare lys.

129.2 I menneskets livsførsel må der først være renhet, dernest friskhet, renslighet og åndens uavhengighet. Først må elveleiet renses, så kan det friske ellevannet ledes inn i det. Kyske øyne nyter det salige syn av Herren og vet hva dette møtet betyr. En ren sans innånder duftene som føres fra hans nådes rosehager. Et blankpusset hjerte vil avspeile Sannhetens fagre ansikt.

129.3 Dette er grunnen til at hellige skrifter sammenligner

himmelens råd med vann, slik det sies i Qur'ánen: «Og Vi sender ned fra oven det reneste vann ...»* og i evangeliene: «Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.»** Det er således klart at læresetningene som kommer fra Gud, er himmelske nådesutgytelser. De er regnbyger av guddommelig barmhjertighet, og de renser menneskets hjerte.

Min mening er at på alle områder i livet vil renhet og hellighet, renslighet og forfinelse høyne menneskets stilling og fremme utviklingen av dets indre virkelighet. Selv på det fysiske plan vil renslighet bidra til åndelighet, slik de hellige skrifter klart gir uttrykk for. Og selv om legemlig renslighet er en fysisk ting, så har den likevel sterk innflytelse på åndens liv. Det er som en stemme som er vidunderlig skjønn, eller en melodi som spilles: Selv om lyder kun er vibrasjoner i luften som påvirker ørets hørselsnerve, og disse vibrasjoner bare er tilfeldige fenomener båret gjennom luften, så se hvordan de dette til tross beveger hjertet. En vidunderlig melodi er vinger for ånden og får sjelen til å sitre av fryd. Meningen er at fysisk renslighet også øver sin innflytelse på menneskets sjel. 129.4

Legg merke til hvor velbehagelig renslighet er i Guds øyne, og hvor særskilt den understrekes i profetenes hellige bøker. For skriftene gir forbud mot å spise eller bruke noen uren ting. Noen av disse forbudene var absolutte og bindende for alle, og de som brøt loven som var gitt, ble avskydd av Gud og bannlyst av de troende. Dette var for eksempel ting som var kategorisk forbudt. Å begå dem ble ansett som en svært 129.5

* Qur'ánen 25:48.

** Jf. Joh 3:5.

- alvorlig synd, herunder handlinger så avskyelige at det er en skam bare å nevne dem.
- 129.6 Men det finnes andre forbudte ting som ikke volder umiddelbar skade, med skadevirkninger som gjøres bare gradvis. Slike handlinger er også motbydelige for Herren, er klanderverdige i hans øyne og frastøtende. At disse er absolutt ulovlige, er imidlertid ikke uttrykkelig oppgitt i teksten, men det er nødvendig å unngå dem for å være ren og renselig, bevare sunnheten og slippe å være henfallen.
- 129.7 Blant disse sistnevnte er tobakksrøyking, som er skittent, lukter vondt og er anstøtelig – en vane som er dårlig, med en skadelighet som gradvis blir tydelig for alle. Enhver kvalifisert lege har uttalt at en av tobakkens bestanddeler er en dødelig gift, noe som også er bevist ved forsøk, og at røykeren utsetter seg for mange og forskjelligeartede sykdommer. Dette er grunnen til at røyking uten omsvøp er blitt beskrevet som frastøtende fra et hygienisk standpunkt.
- 129.8 Ved begynnelsen av sin sendeferd forbød Báb uttrykkelig tobakk, og alle som én sluttet vennene å bruke den. Men siden dette var tider da det var tillatt å forstille seg og enhver ikke-røyker ble utsatt for trakassering, mishandling og til og med død, så pleide vennene å røyke for ikke å gjøre sin tro kjent. Senere ble Aqdas-boken åpenbart, og siden tobakksrøyking ikke ble særskilt forbudt der, sluttet ikke de troende å røyke. Den velsignede skjønnhet uttrykte imidlertid alltid avsky for det. Og skjønt det i de tidlige dager var grunner som talte for at han pleide å røyke litt tobakk, sluttet han etter hvert helt med det, og de helliggjorte sjeler som fulgte ham i alle ting, oppga også bruken av den.
- 129.9 Min mening er at i Guds øyne er tobakksrøyking sterkt

misbilliget, avskyelig og ytterst skittent, og svært helse-skadelig, skjønt det skjer gradvis. Det er også en sløsing med penger og tid og gjør brukeren til et bytte for en skadelig henfallenhet. For dem som er faste i Pakten, blir denne vanen derfor kritisert av både fornuft og erfaring, og å oppgi den vil føre til lettelse og sinnsro for alle mennesker. Enn videre vil dette gjøre det mulig å ha en frisk munn, rene fingre og hår uten en vond og frastøtende lukt. Når vennene mottar denne meddelelsen, vil de sikkert oppgi denne skadelige vanen, uansett måte, selv over tid. Slik er mitt håp.

Med hensyn til opium, så er den skjendig og forbannet. 129.10
Gud bevare oss for den straff han tilføyer brukeren. Ifølge Den helligste boks uttrykkelige tekst er den forbudt, og bruken av den blir fullstendig fordømt. Fornuften viser at opiumsrøyking er et slags vanvidd, og erfaring bekrefter at brukeren blir helt avskåret fra det menneskelige rike. Måtte Gud beskytte alle mot å begå en handling så avskyelig som denne, en handling som ødelegger selve grunnlaget for hva det vil si å være menneske, og som gjør brukeren forarmet for evig og alltid. For opium fester seg ved sjelen, slik at brukerens samvittighet dør, sinnet utslettes og sjelsevnene tæres bort. Den gjør de levende døde. Den slukker den naturlige varmen. Man kan ikke forestille seg noen større skade enn den som opium forårsaker. Heldige er de som ikke engang nevner dens navn – tenk så hvor elendig brukeren er!

O dere som elsker Gud! I denne allmektige Guds syklus 129.11
fordømmes vold og maktbruk, tvang og undertrykkelse alle som én. Å forebygge opiumsbruk ved et hvilket som helst middel er imidlertid pålagt ved lov, så menneskeslekten kanskje kan bli befridd for denne verste blant plager. Og ellers

– ve og elendighet over den som forsømmer sin plikt overfor Herren.*

129.12 O guddommelige forsyn! Skjenk Bahás folk renhet og renslighet i alle ting. Gi at de må bli befridd for all slags tilsmussing og utfridd fra all henfallenhet. Redd dem fra å utføre enhver avskyelig handling, løs dem fra enhver ond vanes lenker så de kan leve rene og frie, sunne og renslige, verdige til å tjene ved din hellige terskel og egnet til å være forbundet med sin Herre. Befri dem fra rusdrikk og tobakk, frels dem, redd dem fra denne opium som medfører vanvidd, la dem få nyte hellighetens liflige dufter så de kan drikke dypt av den himmelske kjærlighets mystiske beger og kjenne henrykkelsen ved å bli trukket stadig nærmere den allherliges rike. For det er akkurat som du selv har sagt: «Alt det du har i din kjeller, vil ikke stille min kjærlighets tørst. O munnskjenk, bring meg av åndens vin et beger så fullt som havet!»

129.13 O dere Guds elskede! Erfaring har vist hvor meget avhold fra røyking, rusdrikk og opium bidrar til sunnhet og livskraft, til å utvide og skjerpe bevisstheten og til å styrke legemet. Det finnes et folkeslag** i dag som nøye unngår tobakk, rusdrikk og opium. Dette folket er andre langt overlegent med hensyn til styrke og fysisk mot, sunnhet, skjønnhet og tekkelighet. En eneste av deres menn kan klare seg mot ti fra en annen stamme. Dette har vist seg å gjelde for hele folkeslaget, det vil si at medlem for medlem er hvert individ i dette samfunnet individene i andre samfunn overlegent i enhver henseende.

129.14 Anstreng dere derfor kraftig så renhet og hellighet, som 'Abdu'l-Bahá setter høyere enn alt annet, vil utmerke Bahás

* Jf. Qur'ánen 39:57.

** 'Abdu'l-Bahá henviste muligens til sikhene. Beskrivelsen synes å gjelde dem.

folk, så Guds folk vil overgå alle andre mennesker i alle slags dyder, slik at de både utvendig og innvendig vil vise seg overlegne overfor resten, slik at de i renhet, plettfrihet, forfinelse og sunnhetspleie vil føre an i teten blant dem som vet. Og at de ved sin trelldomsfrihet, sin kunnskap og sin selvbeherskelse vil bli de første blant de rene, de frigjorte og de kloke.

O du fremragende lege! ... Lovet være Gud at du har to 130.1
evner: den ene å foreta fysisk helbredelse, den andre åndelig helbredelse. Forhold vedrørende menneskets ånd har stor virkning på dets legemlige tilstand. Du bør for eksempel få din pasient i godt humør, gi ham komfort og glede, hensette ham i ekstase og få ham til å juble. Hvor ofte har det vel ikke hendt at dette har ført til en tidlig tilfriskning. Bruk derfor begge evner i din behandling av de syke. Åndelige følelser har en overraskende virkning på helbredelse av nervøse lidelser.

Når du gir medisinsk behandling, da vend deg til Den vel- 131.1
signede skjønnhet, og følg så det som hjertet byr deg å gjøre. Behandle de syke ved hjelp av himmelsk glede og åndelig jubel, helbred de ille plagede ved å bringe dem salige gledesbudskap, og helbred de sårede ved hans prektige gaver. Når du er hos en sengeliggende pasient, oppmuntre da hans hjerte og gjør ham glad, og henrykk hans ånd ved himmelsk kraft. En slik himmelsk pust opplever virkelig ethvert hensmuldrende ben og oppfrisker ånden hos enhver som er syk og skranter.

132.1 **S**elv om vanhelse er en av menneskets uunngåelige tilstander, så er den i sannhet tung å bære. En god helse er den største av alle gaver.

133.1 **D**et finnes to måter å helbrede sykdom på: materielle midler og åndelige midler. Den første er ved legebehandling; den annen består i bønn til Gud ved de åndeligsinnede og i å vende seg til ham. Begge midler bør brukes og praktiseres.

133.2 Sykdommer som skyldes fysiske årsaker, bør behandles av leger med medisinske midler. De som skyldes åndelige årsaker, forsvinner ved åndelige midler. Således vil en sykdom forårsaket av lidelse, frykt eller nervepåvirkning bli helbredet mer virkningsfullt ved åndelig enn ved fysisk behandling. Derfor bør begge slags behandlinger benyttes; de strider ikke mot hverandre. Du bør derfor godta fysiske hjelpemidler, siden også de er kommet ved nåde og gunst fra Gud, som har åpenbart medisinsk kunnskap og latt den fremkomme så hans tjenere kan dra nytte av denne behandlingen også. Du bør ofre åndelige behandlinger like stor oppmerksomhet, for de frembringer vidunderlige virkninger.

133.3 Om du nå ønsker å kjenne det sanne botemiddel som vil helbrede mennesket for all sykdom og gi det gudsrikets helbred, da vit at det er Guds forskrifter og lære. Rett din oppmerksomhet mot dem.

134.1 **O** du som drages til Guds liflige luftninger! Jeg har lest ditt brev stilet til fru Lua Getsinger. Du har med stor omhu virkelig gransket årsakene til at sykdom trenger inn i det

menneskelige legeme. Det er avgjort tilfelle at synder er en sterk årsak til fysiske lidelser. Dersom menneskeheten var fri for syndens og egensindighetens besmittelser og levde i samsvar med en naturlig, medfødt likevekt, uten å følge sine lidenskaper dit de leder, lar det seg ikke benekte at sykdommer ikke lenger ville ta overhånd, og heller ikke variere med slik intensitet.

Men menneskene har trassig fortsatt å tjene sine vellystige begjær og ville ikke være tilfreds med enkel mat. De har heller laget seg mat som var sammensatt av mange ingredienser, av stoffer som var ulike hverandre. Ved dette, og ved å utføre skammelige og uverdige handlinger, ble deres oppmerksomhet oppslukt, og de oppga måteholdet og moderasjonen ved en naturlig livsførsel. Resultatet var at det oppsto sykdommer som var både voldsomme og mangfoldige. 134.2

For dyrets vedkommende er kroppen dannet av de samme bestanddeler som hos mennesket. Men siden dyret nøyer seg med enkle typer mat og ikke streber etter å tilfredstille sine påtrengende drifter i noen stor grad og ikke begår noen synder, er dets plager relativt få i forhold til menneskets. Vi ser derfor klart hvordan synd og gjenstridighet er sterke sykdomsfremkallende faktorer. Og når disse sykdommene en gang er fremkalt, blir de forverret, mangfoldiggjort og overført til andre. Slik er de åndelige, indre sykdomsårsaker. 134.3

Den ytre, fysiske årsaksfaktor i sykdom er imidlertid en forstyrrelse i balansen, den forholdsvise likevekten mellom alle de elementer som menneskets legeme er sammensatt av. For å illustrere: Menneskets legeme er en sammensetning av mange bestanddeler, der hver komponent er til stede i en foreskrevet mengde og bidrar til helhetens nødvendige 134.4

likevekt. Så lenge disse bestanddeler forblir i sitt tilbørlige forhold, i samsvar med helhetens naturlige balanse – det vil si at ingen komponent gjennomgår en forandring i sin naturlige, proporsjonale grad og balanse, og ingen komponent hverken øker eller avtar – vil det ikke foreligge noen fysisk årsak til at sykdommen trenger inn.

134.5 For eksempel må stivelseskomponenten være til stede i et gitt omfang og sukker i et gitt omfang. Så lenge hver forblir i sitt naturlige forhold til helheten, vil det ikke være noe som forårsaker utbrudd av sykdom. Men når disse bestanddeler varierer i sine naturlige og tilbørlige mengder – det vil si når de forøkes eller minskes – er det sikkert at dette vil åpne for angrep av sykdom.

134.6 Dette spørsmål krever den grundigste undersøkelse. Báb har sagt at Bahás folk må utvikle legevitenenskapen i en så høy grad at de vil helbrede sykdom ved hjelp av matvarer. Hovedgrunnen til dette er at dersom det i en av menneskelegemets bestanddeler skulle forekomme en ubalanse som endrer dens korrekte, relative forhold til helheten, så vil dette faktum uunngåelig føre til utbrudd av sykdom. Hvis for eksempel stivelseskomponenten skulle bli økt i utilbørlig grad eller sukkerkomponenten bli redusert, vil en sykdom ta styringen. Det er en kyndig leges funksjon å fastslå hvilken bestanddel i pasientens legeme som er blitt redusert, og hvilken som har økt. Så snart han har oppdaget dette, må han foreskrive en matvare som inneholder betraktelige mengder av det reduserte element, for å gjenopprette legemets nødvendige likevekt. Når pasientens konstitusjon er i balanse igjen, vil vedkommende bli kvitt sin sykdom.

134.7 Beviset på dette er at skjønt andre dyr aldri har studert

legevitenskap eller drevet forskning på sykdommer eller medisiner, behandlinger eller kurer – så vil naturen likevel lede et sykdomsangrepet dyr, på markene eller i ørkenstrøk, til å spise nettopp den planten som vil befri det for sykdommen. Forklaringen er at dersom eksempelvis sukkerkomponenten i dyrets kropp er redusert, så vil dyret i samsvar med en naturlig lov få lyst på en urt som er rik på sukker. Da vil dyret ved en naturlig drift, som er appetitten, blant tusen ulike planter på marken oppdage og fortære den urten som inneholder store mengder av sukkerkomponenten. Dermed gjenopprettes den nødvendige balansen mellom kroppens substanser, og dyret blir kvitt sin sykdom.

134.8 Dette spørsmål krever den grundigste undersøkelse. Når svært dyktige leger vil granske denne saken fullt ut, grundig og med utholdenhet, vil man klart se at sykdomsangrepet skyldes en forstyrrelse i de relative mengder av substansene som legemet består av, og at behandlingen består i å justere disse relative mengder, og at dette kan bli forstått og muligjort ved hjelp av matvarer.

134.9 Det er sikkert at i denne vidunderlige nye tidsalder vil utviklingen av legevitenskapen føre til at leger helbreder sine pasienter med matvarer. For synet, hørselen, smakssansen og berøringssansen – alle disse er evner som skjelner, i den hensikt å skille det velgjørende fra det som gjør skade. Er det nå mulig at menneskets luktesans, sansen som skjelner mellom lukter, skulle finne en lukt avskyelig, og at denne lukten skulle være sunn for menneskets legeme? Absurd! Umulig! På samme måte: Kunne menneskets legeme ved synssansen – den som skjelner mellom alle synlige ting – dra nytte av å betrakte en motbydelig masse av ekskrementer? Aldri! Igjen: Dersom

smakssansen, som likeledes er en evne som velger og forkaster, tar anstøt av noe, så er denne tingen avgjort ikke sunn. Og dersom tingen til å begynne med kan være til noen fordel, vil det bli fastslått at den i lengden er skadelig.

134.10 Og på samme vis: Når konstitusjonen er i en likevektig tilstand, er det ingen tvil om at det som smaker godt, vil være nyttig for helsen. Legg merke til hvordan et dyr vil beite på mark der det finnes hundre tusen typer av urter og gress, og hvordan det ved luktesansen snuser inn lukten av plantene og kjenner smaken ved smakssansen. Så spiser det urten som er behagelig for sansene og drar nytte av den. Om det ikke var for denne evnen til å velge, ville alle dyr være døde i løpet av en eneste dag. For det finnes en stor mengde giftige planter, og dyrene vet ingenting om farmakologi. Og legg likevel merke til hvilket pålitelig vekstsystem de har, som lar dem skjelne det gode fra det skadelige. Uansett hvilken bestanddel av deres kropp som har avtatt, så kan de komme seg igjen ved å lete seg frem til og spise en plante som inneholder en rikelig mengde av det minskede element. Og dermed gjenopprettes likevekten mellom deres kroppslige komponenter, og de blir kvitt sykdommen.

134.11 Ved den tid da høyt kvalifiserte leger vil ha utviklet helbredelsen av sykdommer ved hjelp av mat, sørger for enkle matsorter og forbyr menneskeheten å leve som slaver av sine begjærlige lyster, er det sikkert at hyppigheten av kroniske og forskjelligartede sykdommer vil avta, og menneskehetens allmenne helsetilstand vil bli sterkt forbedret. Det er forutbestemt at dette vil skje. På samme måte vil det gjøres allmenne forandringer i menneskers karakter, oppførsel og holdninger.

I henhold til Bahá'u'lláhs uttrykkelige bestemmelse må man ikke vende seg bort fra en kyndig leges råd. Det er helt nødvendig å konsultere en slik selv om pasienten selv skulle være en velkjent og fremstående lege. Poenget er kort sagt at dere bør vedlikeholde helsen ved å konsultere en svært dyktig lege. 135.1

Det påhviler enhver å søke medisinsk behandling og å følge legens anvisninger, for dette er i samsvar med den guddommelige forordning, men det er i virkeligheten Gud som gir helbredelse. 136.1

O du som istemmer lovprisninger av din Herre! Jeg har lest ditt brev der du uttrykker forbauselse over noen av Guds lover, som den om jakt på uskyldige dyr, skapninger som ikke har gjort seg skyldige i noe galt. 137.1

Vær ikke overrasket over dette. Tenk over universets indre virkeligheter, den skjulte visdom som inngår, gåtene, de innbyrdes sammenhengene, lovene som styrer alt. For hver del av universet er forbundet med enhver annen del med bånd som er meget sterke og overhodet ikke gir rom for noen ubalanse eller slakk. I skaperverkets fysiske rike er alle ting spisere og blir spist. Planten drikker mineralet, dyret spiser av planten og svelger den ned, mennesket spiser av dyret, og mineralet sluker menneskets legeme. Fysiske legemer overføres forbi den ene barrieren etter den andre, fra ett liv til et annet, og alle ting er underlagt forvandling og forandring, bortsett fra selve tilværelsens essens – siden den er konstant og uforanderlig og utgjør livsgrunnet for 137.2

enhver art og ethvert slag, for enhver betinget virkelighet i hele skaperverket.

137.3 Når du gjennom et mikroskop undersøker vannet som mennesket drikker, luften det puster, vil du se at ved hvert åndedrag tar mennesket inn en mengde dyreliv, og med hver slurk vann svelger det også et stort mangfold av dyr. Hvordan kunne det noen gang bli mulig å stoppe denne prosessen? For alle skapninger er spisere og blir spist, og selve livsveven er basert på dette faktum. Om det ikke var slik, ville det skje en oppløsning av båndene som alle skapte ting i universet er gjennomvevet av.

137.4 Og videre: Når en ting ødelegges, går i oppløsning og avskjæres fra livet, blir den forfremmet inn i en verden som er større enn den verden som den tidligere kjente. Den forlater for eksempel mineralets liv og går videre inn i plantens liv. Deretter forlater den plantelivet og stiger opp i dyrets liv, hvorpå den gir avkall på dyrets liv og stiger inn i menneskelivets rike, og dette skjer ved din Herres nåde, han den barmhjertige, den medlidende.

137.5 Jeg ber til Gud om at han vil hjelpe deg til å forstå de mysterier som ligger i hjertet av skaperverket, og vil dra sløret til side fra dine og din søsters øyne, så den velbevoktede hemmelighet kan bli røpet for deg og det skjulte mysterium bli avslørt like klart som solen på dens høyeste. Jeg ber om at han vil hjelpe din søster og din mann til å tre inn i Guds rike og vil helbrede deg for enhver lidelse som man angripes av i dette liv, om den er fysisk eller åndelig.

O dere Herrens elskede! Guds rike er grunnlagt på rimelig- 138.1
 het og rettferdighet og også på barmhjertighet, medfølelse
 og vennlighet overfor enhver levende sjel. Bestreb dere derfor
 av hele deres hjerte på å behandle hele menneskeheten med
 medfølelse – unntatt dem som har et selvisk, personlig motiv
 eller en sykdom på sjelen. Man kan ikke vise godhet mot
 tyrannen, bedrageren eller tyven, for langt fra å vekke dem
 til bevissthet om deres feilaktige adferd, får den dem til å
 fortsette med sin villfarenet som før. Uansett hvor mye
 godhet dere kan bruke på løgneren, vil han bare lyve mer,
 for han tror dere er blitt lurt, mens dere forstår ham bare så
 altfor godt og tier kun på grunn av deres store medlidenhet.

Det er kort sagt ikke bare sine medmennesker Guds 138.2
 elskede må behandle med barmhjertighet og medlidenhet.
 Snarere må de utvise den kjærligste omsorg for ethvert levende
 vesen. For i alle fysiske henseender og vedrørende den dyriske
 natur, så deler dyr og mennesker de samme følelser. Men-
 neskene har imidlertid ikke fattet denne sannheten og tror at
 fysiske sansefølelser er begrenset til dem selv, og derfor
 er de urettferdige og grusomme mot dyrene.

Men hvilken forskjell er det i virkeligheten når det gjelder 138.3
 fysiske følelser? Følelsen er en og den samme uansett
 om dere tilføyer et menneske eller et dyr smerte. Det finnes
 overhodet ingen forskjell her. Og faktisk gjør dere verre i å
 skade et dyr, for mennesket har et språk. Det kan fremsette
 en klage, det kan rope og stønne. Hvis det skades, kan det ty
 til myndighetene, og de vil beskytte det mot angriperen. Men
 det stakkars dyret kan ikke tale. Det kan hverken uttrykke
 sin skade eller legge sin sak frem for myndighetene. Hvis et
 menneske påfører et dyr tusen plager, så kan dyret hverken

snakke mennesket fra det eller stevne det for retten. Derfor er det nødvendig at dere viser den største omtanke for dyret og til og med er enda vennligere mot det enn mot deres medmennesker.

138.4 Lær barnene fra deres spedeste alder å være uendelig ømme og kjærlige overfor dyr. Hvis et dyr er sykt, så la barnene forsøke å gjøre det friskt. Er det sultent, så la dem gi det mat. Er dyret tørst, så la barnene gi det å drikke. Og er det utmattet, så la dem sørge for at det får hvile.

138.5 De fleste mennesker er syndere, men dyrene er uskyldige. De som er uten synd, bør avgjort få mest godhet og kjærlighet – alle unntatt dyr som volder skade, slik som blodtørstige ulver, giftige slanger og lignende skadelige skapninger. Grunnen er at godhet overfor disse er en urett overfor mennesker og også overfor andre dyr. Hvis dere for eksempel er bløthjertet overfor en ulv, så er dette kun tyranni overfor en sau, for ulven vil ødelegge en hel saueflokk. Hvis en gal hund får sjansen, kan den drepe tusen dyr og mennesker. Medlidenhet vist overfor ville og glupske dyr er derfor grusomhet overfor de fredelige – og derfor må man gripe inn overfor de skadelige. Men velsignede dyr må vises den største godhet – jo mer, jo bedre. Ømhet og kjærlig godhet er grunnleggende prinsipper i Guds himmelske rike. Dette bør dere legge dere svært nøye på sinne.

139.1 **O** du Guds tjenerinne! Det himmelske gledesbudskap må gis med den største verdighet og storsinnethet. Og før en sjel reiser seg med egenskaper som er nødvendige for overbringeren av denne nyhet, vil vedkommendes ord ikke ha noen virkning.

O Guds trellkvinne! Menneskets ånd er i besittelse av 139.2
vidunderlige evner, men den bør bli styrket av Den hellige
ånd. Det du hører annet enn dette, er ren innbilning. Men
hvis den hjelpes av Helligåndens gaver, da vil dens styrke være
en ting å forundre seg over. Da vil menneskets ånd avdekke
virkeligheter og oppklare mysterier. Vend hjertet fullt ut til
Den hellige ånd og innby andre til å gjøre det samme. Da vil
dere bli vitne til vidunderlige resultater.

O Guds tjenerinne! Stjernene på himmelen øver ingen 139.3
åndelig påvirkning på denne støvets verden, men alle med-
lemmer og deler av universet er svært sterkt forbundet i
dette grenseløse rom, og denne forbindelsen fremkaller en
gjensidighet av materielle virkninger. Bortsett fra Helligånd-
ens gaver er alt det du hører om virkningen av transer eller
mediers trompeter som formidler de dødes syngende stem-
mer, rett og slett innbilning. Men angående Helligåndens
gave: Fortell hva du enn vil – det kan ikke overdrives. Tro
derfor på hva du enn hører om dette. Men de personer det
ble henvist til, trompet-folket, er fullstendig utestengt fra
denne gave og mottar ingen andel av den. Deres måte er en
illusjon.

O Guds tjenerinne! Bønner blir innvilget gjennom Guds 139.4
universelle manifestasjoner. Men når ønsket er å skaffe seg
materielle ting, tilmed for de aktløses vedkommende, så har
endog deres bønner likevel en virkning hvis de bønnfaller Gud
og ydmykt trygler om hans hjelp.

O Guds tjenerinne! Selv om guddommens virkelighet er 139.5
helliget og ubegrenset, er skapningenes siktemål og behov
begrenset. Guds nåde er lik regnet som kommer ned fra
himmelen. Vannet begrenses ikke av formens begrensninger,

men på hvert sted der det strømmer ned, antar det begrensninger – dimensjoner, utseende, form – i samsvar med vedkommende steds egenskaper. I en firesidet dam blir det tidligere ubegrensede vann en firkant. I en sekssidet dam blir det en sekskant, i en åttesidet dam en åttekant og så videre. Regnet selv har ingen geometri, ingen grenser, ingen form, men det antar en eller annen form i samsvar med sitt kars begrensninger. På samme vis er Herren Guds hellige essens ubegrenset, umålelig, men hans nåde og glans blir avgrenset i skapningene på grunn av deres begrensninger, og derfor vil gitte personers bønner i visse tilfeller motta gunstige svar.

139.6 O Guds tjenerinne! Det er med Herren Kristus som med Adam. Det første vesen som ble til på denne jord, hadde det en far eller mor? Det er sikkert at det hadde ingen av delene. Men Kristus manglet bare en far.

139.7 O Guds tjenerinne! Bønnene som ble åpenbart for å be om helbredelse, gjelder både fysisk og åndelig helbredelse. Fremsi dem derfor for å helbrede både sjelen og legemet. Hvis helbredelse er det rette for pasienten, vil den utvilsomt bli gitt. For noen syke mennesker ville imidlertid helbredelse gi opphav til andre lidelser, og visdommen tillater derfor ikke et bekræftende svar på bønner.

139.8 O Guds tjenerinne! Den hellige ånds kraft helbreder både fysiske og åndelige lidelser.

139.9 O Guds tjenerinne! I toraen er det nedtegnet: Og jeg vil gi deg Akor-dalen som en håpets dør. Akor-dalen er byen 'Akká, og den som har tolket dette annerledes, er av dem som ikke vet.

Du spurte om Jesu forklarelse sammen med Moses og Elia 140.1 og den himmelske Fader på Tabor-fjellet, som det henvises til i Bibelen. Denne hendelsen ble oppfattet av disiplene med deres indre øye. Derfor var det en bortgjemt hemmelighet og en åndelig oppdagelse fra deres side. Hvis hensikten i annet fall er at de var vitner til fysiske skikkelser, det vil si at de så denne forklarelsen med sine ytre øyne, så var der mange andre til stede på denne sletten og dette fjellet, og hvorfor så ikke de det? Og hvorfor påla Herren dem at de ikke skulle fortelle det til noen? Det er klart at dette var et åndelig syn og en scene i Riket. Derfor påla Messias dem å holde dette skjult inntil «Menneskesønnen var stått opp fra de døde»^{*} – det vil si, inntil Guds Sak ville bli opphøyet og Guds Ord vinne frem og Kristi virkelighet reise seg.

O du lengtende flamme, du som brenner av kjærlighet til 141.1 Gud! Jeg har lest ditt brev, og det velformulerte og veltalende innholdet frydet mitt hjerte, for det viste din dype oppriktighet i Guds Sak, dine utholdende steg langs hans rikes sti og din standhaftighet i hans tro – for i hans øyne er dette den største av alle ting.

Hvor mang en sjel har vel ikke vendt seg til Herren og 141.2 trådt inni hans Ords beskyttende skygge og blitt kjent over hele verden – som for eksempel Judas Iskariot. Og så, da prøvelsene ble harde og voldsbruken økte, mistet de fotfestet på stien og vendte seg bort fra troen etter å ha bekreftet dens sannhet, og de fornektet den, falt bort fra harmoni og

^{*} Mt 17:1–19; Mk 9:2–9; Lk 9:28–36.

kjærlighet og inn i fortred og hat. Dermed ble det synlig hvilken styrke prøvelser har, som får veldige søyler til å skjelve og rystes.

141.3 Judas Iskariot var den største av disiplene, og han kalte folket til Kristus. Da så det for ham ut til at Jesus viste økende respekt for apostelen Peter. For da Jesus talte til Peter og sa «Du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min kirke», så hadde denne spesielle æren overfor Peter en tydelig virkning på apostelen Judas og tente misunnelse i hans hjerte. Han som engang var kommet nær, vendte seg av denne grunn bort, og han som hadde trodd på troen, fornektet den. Hans kjærlighet ble vendt til hat, helt til han ble en årsak til korsfestelsen av denne herlige Herre, denne åpenbare stråleglans. Slik er resultatet av misunnelse, hovedgrunnen til at mennesker vender seg bort fra den strake sti. Slikt har forekommet og vil forekomme i denne store Sak. Men det betyr ikke noe, for det skaper lojalitet hos de øvrige og gjør at det reiser seg sjeler som ikke vakler, som er faste og urystelige som fjellene i sin kjærlighet til det åpenbare lys.

141.4 Overbring til den barmhjertiges tjenerinner det budskap at når en prøve blir voldelig, må de stå ubevegelige og trofaste i sin kjærlighet til Bahá. Om vinteren kommer det uvær, og de sterke vindene blåser. Men så vil våren følge i all sin skjønnhet og pryde åser og sletteland med velluktende planter og røde anemoner, fagre å skue. Da vil fuglene kvitre sine gledessanger på grenene og preke i muntre toner fra trærnes prekestoler. Om ikke lenge vil dere bli vitne til at lysene stråler, at bannerne fra riket foroven vaier, den allbarmhjertiges liflige dufter føres vidt og bredt, Rikets skarer kommer marsjerende ned, himmelens engler styrter frem, og Den hellige ånd ånder

på alle disse regioner. På den dag vil du se vaklerne, menn som kvinner, skuffet i sine forhåpninger og i åpenbart tap. Dette er bestemt av Herren, åpenbareren av vers.

Med hensyn til deg, så er du velsignet, for du er standhaftig i Guds Sak, stø i hans Pakt. Jeg ber om at han skjenker deg en åndelig sjel og Rikets liv og gjør deg til et grønt og frodig løvblad på livets tre, så du kan tjene den barmhjertiges tjenerinner med åndelighet og godt humør. 141.5

Den gavmilde Herre vil hjelpe deg til å arbeide i hans vingård og gjøre deg til midlet for å spre enhetens ånd blant hans tjenerinner. Han vil få ditt indre øye til å se med kunnskapens lys. Han vil tilgi dine synder og forvandle dem til gode gjerninger. Han er sannelig den tilgivende, den medlidende, den umåtelig nådige Herre. 141.6

O du kjære tjenerinne for Gud! Pris Gud, for du finner yndest ved hans hellige terskel og blir verdsatt i hans veldes rike. Du er overhodet for en forsamling som er selve avtrykket av skaren i det høye, det allherlige rikes speilbilde. Bestreb deg av hjerte og sjel, i ydmyk bønn og selvutslettelse, på å hevde Guds lov og spre hans liflige dufter viden om. Bestreb deg på å bli den sanne president over forsamlingene av åndelige sjeler og en ledsager for englene i den allbarmhjertiges rike. 142.1

Du spurte om vers ti til sytten i det tjueførste kapittel av den hellige Johannes' åpenbaring. Vit at i henhold til matematiske prinsipper er himmelen for denne jords strålende dagstjerne inndelt i tolv stjernebilder, som de kaller de tolv stjernetegn. På samme vis skinner Sannhetens sol fra tolv helighetsstasjoner og utsender sine gaver gjennom dem, og ved 142.2

disse himmelske tegn menes disse plettfrøe og utilsmussede personer som er selve hellighetens kilder og demringsstedene som forkynner Guds enhet.

- 142.3 Tenk på hvordan det var i de dager da han levde som talte med Gud (Moses). Da var det tolv hellige vesener som var ledere for de tolv stammene. Og merk at det i Åndens (Kristi) religionsordning likeledes var tolv apostler samlet i den beskyttende skyggen av dette himmelske lys, og fra disse strålende demringssteder skinte Sannhetens sol klart som solen på himmelen. Og legg atter merke til at det i Muḥammads dager var tolv hellige demringssteder som manifesterte Guds bekræftende hjelp. Slik er det innrettet.
- 142.4 Følgelig forteller den hellige Johannes om tolv porter i sin visjon, og om tolv grunnstener. Med «den hellige byen, Jerusalem ... [som] kom ned fra himmelen, fra Gud» menes Guds hellige lov, og dette legges frem i mange tavler og er fortsatt å lese i skriftene etter fortidens profeter – for eksempel at man så Jerusalem dra ut i ødemarken.
- 142.5 Tekstens mening er at dette himmelske Jerusalem har tolv porter, som de salige går inn i Guds stad gjennom. Disse porter er sjeler som er som ledestjerner, som porter til kunnskap og nåde, og innenfor disse porter står det tolv engler. Med «engel» menes kraften i Guds bekræftelser – at kjerten for Guds bekræftende kraft skinner fra disse sjelers lampenisje – og det betyr at hvert av disse vesener vil bli gitt den mektigste bekræftende støtte.
- 142.6 Disse tolv porter omgir hele verden, det vil si at de er et vern for alle skapninger. Og videre er disse tolv porter grunnstenene for Guds stad, det himmelske Jerusalem, og på hver av disse grunnstener er navnet på en av Kristi apostler

skrevet. Det vil si at hver av dem manifesterer dette hellige Vesens fullkommenheter, glade budskap og fortreffelighet.

Skriften sier i korthet: «Og han som talte med meg, hadde en stav laget av gull, det vil si et mål, og med det målte han byen og dens gater og dens tårn.» Meningen er at visse personer ledet folket med en stav vokst frem av jorden og gjette dem med en stav lik den Moses hadde. Andre oppdro og gjette folket med en stav av jern, som i Muḥammads religionsordning. Og i denne nåværende syklus, siden den er den veldigste av ordningene, vil staven utvokst fra planteriket og staven av jern bli forvandlet til en stav av pureste gull, hentet fra de endeløse skattkamre i Herrens rike. Med denne staven vil folket bli oppdratt. 142.7

Legg nøye merke til forskjellen: På en tid var Guds lære som en stav, og med dette menes at de hellige skrifter ble spredt viden om, Guds lov ble spredt og hans tro etablert. Så fulgte en tid da den sanne hyrdes stav var som jern. Og i dag, i denne nye og strålende tidsalder, er staven som det pureste gull. Hvor stor er vel ikke forskjellen her! Vit da hvor langt Guds lov og hans lære er kommet i denne ordning, hvordan de har nådd slike høyder at de langt overstiger de fordums ordninger. Denne stav er sannelig det pureste gull, mens de i henfarne dager var av jern og tre. 142.8

Dette er det svar som er skrevet for deg, og det er kort fordi det ikke var tid til mer. Du vil sikkert tilgi meg. Guds tjenerinner må stige opp til et slikt stade at de alene og uten hjelp vil forstå disse indre betydninger og bli i stand til å utlegge hvert eneste ord fullt ut, et stade der en visdomskilde vil velle opp av hjertedypets sannhet og strømme frem lik et oppkomme som sprudler fra sin egen opprinnelige kilde. 142.9

143.1 **O** du som har nærmet deg Kristi ånd i Guds rike! Legemet er faktisk sammensatt av fysiske elementer, og enhver sammensetning må nødvendigvis bli oppløst. Ånden er imidlertid en eneste essens, fin og mild, immateriell, evigvarende og av Gud. Den som ser etter Kristus i hans fysiske legeme, har av denne grunn sett forgjeves og vil bli lukket ute fra ham som ved et slør. Men den som lengter etter å finne ham i ånden, vil fra dag til dag vokse i glede og lengsel og brennende kjærlighet, i nærhet til ham og i å se ham klart og tydelig. På denne nye og vidunderlige dag anstår det deg å søke Kristi ånd.

143.2 Den himmel som Messias steg opp til, var sannelig ikke denne uendelige stjernehimmel, hans himmel var snarere hans velgjørende Herres rike. Som han selv har sagt: «Jeg kom ned fra himmelen»,* og igjen: «Menneskesønnen er i himmelen».** Det er derfor klart at hans himmel er hinsides alle retningsangivelser. Den omslutter all eksistens og er oppreist for dem som tilber Gud. Be og bønnfall din Herre om å løfte deg opp inn i denne himmel og gi deg å spise av dens føde, i denne majestetiske og mektige tidsalder.

143.3 Vit at folket selv helt til denne dag ikke har lyktes å avsløre denne boks skjulte hemmeligheter. De forestiller seg at Kristus var utelukket fra sin himmel i de dager da han vandret på jorden, at han falt fra sin opphøyethet og senere hen steg opp til himmelhvelvingens øvre områder, til den himmel som ikke eksisterer i det hele, for den er bare rom. Og de venter på at han skal komme ned derfra igjen, ridende på en sky, og de forestiller seg at det er skyer i dette uendelige rom, og at han vil ride på dem og stige ned på den måten. Men sannheten er

* Joh 6:38.

** Joh 3:13.

at en sky bare er vanndamp som stiger opp fra jorden, og den kommer ikke ned fra himmelen. Den sky som det henvises til i evangeliet, er snarere det menneskelige legeme. Og det kalles så fordi legemet er som et slør for mennesket, slik som en sky som hindrer det i å se Sannhetens sol som skinner fra Kristi horisont.

Jeg ber Gud om å åpne oppdagelsenes og fornemmelsenes porter for dine øyne, så du kan bli kjent med hans mysterier på denne klareste av dager. 143.4

Jeg er svært ivrig etter å møte deg, men tiden er ikke gunstig. Om Gud vil, skal vi la deg få vite om en bedre tid, da du kan komme fylt av glede. 143.5

O elsker av menneskeheten! Ditt brev er mottatt, og Gud 144.1
være lovet, det forteller at du er frisk og har det godt. Av ditt svar på et tidligere brev ser det ut til at det var i ferd med å dannes hengivne følelser mellom deg og vennene.

I hvert menneske må man bare se det som er rosverdig. 144.2
Når dette gjøres, kan man være hele menneskeslektens venn. Men hvis vi ser på folk med utgangspunkt i deres mangler, blir det en formidabel oppgave å være deres venn.

Det hendte en dag på Kristi tid – måtte verdens liv bli 144.3
et offer for ham – at han gikk forbi den døde skrotten av en hund, et stinkende og avskyelig kadaver, med lemmer som råtnet bort. En av de tilstedeværende sa: «Hvor fælt den stinker!» Og en annen sa: «Hvor motbydelig! Hvor vemmelig!» Kort sagt, hver av dem hadde noe å føye til listen.

Men da talte Kristus selv, og han sa til dem: «Se på den hundens tenner! Hvor skinnende hvite de er!» 144.4

- 144.5 Messias' blikk, som ikke så noen synd, dvelte ikke et øyeblikk ved motbydeligheten hos dette åtselet. Tennene var den eneste delen av den døde hundens skrott som ikke var avskyelig, og Jesus så hvor skinnende de var.
- 144.6 Når vi retter blikket mot andre mennesker, påhviler det derfor oss å se hvor de utmerker seg, ikke hvor de feiler.
- 144.7 Lovet være Gud, ditt mål er å fremme menneskehetens velvære og hjelpe sjelene til å overvinne sine mangler. Denne gode hensikt vil gi rosverdige resultater.
- 145.1 Du skrev vedrørende spørsmålet om åndelige oppdagelser. Menneskets ånd er en omgivende kraft som omslutter alle tings virkelighet. Hva du enn ser rundt deg – vidunderlige produkter av menneskers håndverk, oppfinnelser, oppdagelser og lignende bevis: Hver av disse var en gang en hemmelighet som var bortgjemt i det ukjentes område. Menneskets ånd avdekket denne hemmeligheten og trakk den frem fra den usette verden og inn i den synlige. Det er for eksempel dampkraften, fotografiet, fonografen, trådløs telegrafi og fremskritt innen matematikk: Hver og en av disse var en gang et mysterium, en tett bevoktet hemmelighet, men menneskets ånd avdekket disse hemmeligheter og hentet dem ut av det usynlige og frem i dagens lys. Det er dermed klart at menneskets ånd er en altomfattende kraft som utøver sitt herredømme over alle skapte tings innerste essens og avdekker den fenomenale verdens velbevarte mysterier.
- 145.2 Den guddommelige ånd avslører imidlertid guddommelige realiteter og universelle mysterier som ligger i den åndelige verden. Det er mitt håp at du vil nå frem til denne

guddommelige ånd, så du kan få avdekke den andre verdens hemmeligheter så vel som mysteriene i verden forneden.

Du spurte om kapittel 14, vers 30, i Johannes' evangelium, 145.3
der Herren Kristus sier: «Heretter skal jeg ikke tale mye med dere. For denne verdens fyrste kommer, og han har ikke noe i meg.»^[*] Denne verdens fyrste er Den velsignede skjønnhet, og «har ikke noe i meg» betyr: Etter meg vil alle hente nåde hos meg, men han er uavhengig av meg og vil ikke hente noe nåde fra meg. Det betyr at han er rik hinsides enhver nåde fra meg.

Angående ditt spørsmål om oppdagelser gjort av sjelen 145.4
etter at den har lagt bort sin menneskelige form: Det er sikkert at den verden er en verden med fornemmelser og oppdagelser, for det mellomliggende slør vil bli løftet bort, og menneskets ånd vil skue sjeler som er over, under og på høyde med den selv. Det ligner menneskets tilstand i livmoren, der øynene er dekket av slør, og alle ting er skjult for det. Når det en gang er født, er ute av morslivet og kommer inn i dette liv, finner det i forhold til livmorens verden at det er et sted for fornemmelser og oppdagelser, og det iakttar alle ting gjennom sitt ytre øye. Når det en gang har forlatt dette liv, vil det på samme måte i den verden se hva som enn var skjult for det her, men det vil betrakte og oppfatte alle ting med sitt indre øye. Der vil det se sine ledsagere og likemenn og dem som har rang over det og under det. Angående hva som menes med sjelenes likhet i det aller høyeste rike, så er det dette: Ved den tid da de først fremtrer i legemets verden, er de troendes sjeler like, og enhver er helliget og ren. I denne verden vil de imidlertid begynne å bli ulike hverandre. Noen når det høyeste stade,

* [Teksten i Joh 14:30 er her sitert etter oversettelsen i «Norsk Bibel».]

noen et mellomstade og andre blir værende på tilværelsens laveste trinn. Deres status er lik ved begynnelsen av deres eksistens. Forskjellsdannelsen følger etter deres bortgang.

145.5 Du skrev angående Seir. Seir er et sted nær Nasaret i Galilea.

145.6 I Job, kapittel 19, vers 25–27, sies det: «Jeg vet at min gjenløser lever. Som den siste skal han stå fram i støvet.» Meningen med dette er: Jeg vil ikke bli fornedret, jeg har en støtte og en beskytter, og min hjelper, min forsvarer, vil til sist bli åpenbart. Og selv om mitt kjøtt nå er svakt og dekket av mark, vil jeg bli leget. Og med mine egne øyne, det vil si med mitt indre syn, vil jeg se ham. Dette sa Job etter at de hadde irettesatt ham og han selv hadde klaget over de lidelser som hans prøvelser hadde påført ham. Og selv da hans legeme under sykdommens fryktelige angrep ble dekket av mark, søkte han å fortelle de nærværende at han likevel ville bli fullt helbredet, og at han i sitt selvsamme legeme ville beskue sin frelser med egne øyne.

145.7 Angående kvinnen i Johannes' åpenbaring, kapittel 12, som flyktet ut i ødemarken, og det store under som viste seg på himmelen: Med denne kvinne kledd med solen, med månen under føttene, menes Guds lov. For i henhold til terminologien i de hellige bøker henvises det her til loven, og kvinnen er her dens symbol. Og de to himmellys, solen og månen, er de to troner, den tyrkiske og den persiske, som begge er under Guds lovs herredømme. Solen er symbolet for det persiske imperium, og månen, det vil si halvmånen, for det tyrkiske. Den tolv-foldige krone er de tolv imámer, som lik apostlene støttet Guds tro. Det nyfødte barn er den

tilbedtes Skjønnhet*, fremkommet fra Guds lov. Han sier at kvinnen flyktet ut i ødemarken, det vil si at Guds lov ble ført bort fra Palestina til ørkenen i Hijáz, der den ble værende i 1260 år – det vil si til det lovede barns komme. Og som godt kjent regnes hver dag i de hellige bøker som ett år.

O du tjenerinne som brenner av kjærlighet til Gud! Jeg har 146.1
beaktet ditt utmerkede brev og takket Gud for at du kom
trygt frem til den store byen. Jeg ber til ham om at han ved sin
ufeilbare hjelp vil la din tilbakekomst ha en kraftig virkning.
En slik ting kan bare skje hvis du avkler deg all tilknytning til
denne verden og ifører deg hellighetens kledning, begrenser
alle dine tanker og alle dine ord til å ihukomme Gud og prise
ham, til å spre hans liflige ange viden om og gjøre rettferdige
gjerninger, og vier deg til å vekke de aktløse og gi syn til de
blinde, hørsel til de døde, tale til de stumme og – ved åndens
kraft – liv til de døde.

For som Kristus omtalte folk i evangeliet, så er de blinde, 146.2
døve og stumme. Og han sa: «Jeg vil helbrede dem.»

Vær vennlig og medlidende overfor din svekkede mor, tal 146.3
til henne om Riket, så hennes hjerte kan fryde seg.

Hils frøken Ford fra meg. Gi henne den gode nyhet om 146.4
at dette er gudsrikets dager. Si til henne: Velsignet er du for
dine edle mål, velsignet er du for dine gode gjerninger, vel-
signet er du for din åndelige natur. Jeg elsker deg sannelig på
grunn av dine siktemål og egenskaper og gjerninger. Fortell
henne videre: Husk Messias og hans dager på jord, og hans

* Báb, jf. *Noen besvarte spørsmål*, kapittel 13.

fornedrelse og hans prøvelser og hvordan folket ikke brydde seg om ham. Husk hvordan jødene pleide å latterliggjøre ham, spotte ham og tiltale ham ved å si: «Fred være med deg, jødernes konge! Fred være med deg, kongenes konge!» De pleide å si at han var gal og pleide å spørre hvordan denne korsfestedes Sak noensinne kunne spre seg i verdens østlige og vestlige egner. Ingen fulgte ham da, med unntak av noen få sjeler som var fiskere, tømrere og andre vanlige mennesker. Akk og ve, akk og ve for slike villfarelser!

146.5 Og se hva som deretter skjedde, hvordan deres mektige bannere ble omsnudd og hans mest opphøyede fane ble løftet i været, hvordan alle de klare stjerner på hederens og stolthetens himmel gikk ned, hvordan de gikk ned der i vest hvor alt blir borte – mens hans skinnende Himmellys fortsatt skinner ned fra den udødelige herlighets himmel mens århundrer og tidsaldrer ruller forbi. Vær derfor advart, dere som har øyne til å se med! Om ikke lenge skal dere se endog større ting enn disse.

146.6 Du skal vite at alle de samlede krefter ikke evner å opprette verdensfred, ei heller å motstå disse endeløse krigers overveldende herredømme til enhver stund og tid på året. Om ikke lenge vil himmelens kraft, Helligåndens herredømme, heise kjærlighetens og fredens bannere på de høye topper, og over majestetens og maktens borger skal disse bannere vaie i de susende vinder som blåser fra Guds miskunn.

146.7 Overbring mine hilsener til fru Florence og si henne: De forskjellige menigheter har oppgitt grunnlaget for sin tro og tiltatt seg læresetninger som i Guds øyne er uten betydning. De er lik fariseerne som både ba og fastet og deretter dømte Jesus til døden. Ved Guds liv! Dette er mer enn merkelig!

Og du, o Guds tjenerinne, fremsi denne henvendelse mykt 146.8
til din Gud, og si til ham:

O Gud, min Gud! Begeret for løsrivelse fra alle ting – fyll 146.9
det for meg, og gled meg, i din prakts og dine gavers
forsamling, med den vin som det er å elske deg. Fri meg
fra attråens og lidenskapens angrep, bryt denne nedre
verdens lenker løs fra meg, dra meg til ditt himmelske
rike med henrykkelse, og forfrisk meg blant tjenerinnene
med din hellighets luftninger.

O Herre, la mitt ansikt forklares ved dine gavers lys, 146.10
og la mine øyne tindre ved å skue tegnene på din altbe-
tvingende makt. Fryd mitt hjerte ved herligheten i din
kunnskap som favner alle ting. Gled min sjel ved dine
sjelsbelivende tidender om stor lykksalighet, o konge
over denne verden og riket foroven, o maktens og veldens
Herre, så jeg kan spre dine merker og tegn viden om og
forkynne din Sak og utbre din lære og tjene din lov og
opphøye ditt Ord.

Du er sannelig den sterke, den evig givende, den dyktige, 146.11
den allmektige.

Angående de grunnleggende prinsipper for undervisning i 146.12
og om troen, så skal du vite at budskapet kun lar seg formidle
gjennom gode gjerninger og åndelige egenskaper, gjennom
krystallklar tale og gleden som avspeiler seg i ansiktet hos
den som utlegger læresetningene. Det er av grunnleggende
betydning at lærerens gjerninger bekrefter sannheten av hans
ord. Slik er tilstanden for enhver som sprer Guds sødmefylte
dufter viden om, og egenskapene hos den som er oppriktig

i sin tro.

146.13 Når Herren først har gjort det mulig for deg å nå denne stilling, vær da forvisset om at han vil inspirere deg med sannhetsord og bevirke at du taler ved Den hellige ånds ånde.

147.1 Tenk over de fortidige hendelser på Kristi tid, og de nåværende hendelser vil bli klare og åpenbare.

148.1 O dere Rikets sønner og døtre! Åndens fugler er takknemlige og søker bare å fly høyt til himmels og synge sine sanger med underfull kunst. Men de ynkelige jordormer elsker bare å grave seg ganger i marken, og for en veldig kamp de kjemper for å komme seg ned i dybden! Slik er det også med jordens sønner. Deres høyeste mål er å øke sine midler til å fortsette videre i denne forgjengelige verden, i denne død i livet, og dette til tross for det faktum at de er bundet på både hender og føtter av tusen bekymringer og sorger og aldri er trygge for fare, enn ikke et øyeblikk, aldri sikre til noen tid, ikke engang for en brå død. Etter en kort stund er de derfor fullstendig bortvisket, og intet tegn blir tilbake for å fortelle om dem, og om dem høres det aldri et ord igjen.

148.2 Hengi dere derfor til å prise Bahá'u'lláh, for det er ved hans nåde og bistand dere er blitt Rikets sønner og døtre. Det er takket være ham dere nå er sangere på Sannhetens enger og har svevet opp til de herlighetens høyder som for evig består. Dere har funnet deres plass i den verden som ikke dør. Helligåndens pust har blåst på dere. Dere har antatt et annet liv, dere har fått adgang til Guds terskel.

Opprett derfor åndelige råd med stor glede, og hengi dere til å prise og forherlige Herren og kalle ham hellig og overmåte stor. Oppsend deres bønnlige rop om hjelp til den allherliges rike, og istem hver en stund en myriade takksigelser for å ha vunnet denne rike gunst og overstrømmende nåde. 148.3

O du som har øyne til å se med! Det du var vitne til, er den rene sannhet, og det angår visjonens rike. 149.1

Duften er tett innblandet i knoppen og er nært sammenføyd med den, og når knoppen en gang har åpnet seg, spres dens lifflige ange viden om. Urten er ikke uten sin frukt, selv om det synes så. For i denne Guds hage øver enhver plante sin egen innflytelse og har sine egne egenskaper, og hver plante kan til og med måle seg med den leende, hundre-kronbladede rose i å fryde sansen med sin vellukt. Vær du forvisset om dette. Selv om sidene i en bok ikke vet noe om ordene og betydningene som er skrevet på dem, gjør deres forbindelse med disse ord likevel at vennene ærbødig sender dem fra hånd til hånd. Denne forbindelsen er enn videre den pureste gavmildhet. 149.2

Når menneskets sjel svever bort fra denne forgjengelige støvhaug og stiger inn i Guds verden, da vil slør falle bort og sannheter bli åpenbare, og alle tidligere ukjente ting vil bli klare, og skjulte sannheter vil bli forstått. 149.3

Tenk på hvordan en skapning i morslivets verden hadde døve ører, blinde øyne og en stum tunge, hvordan den i det hele tatt var berøvet enhver fornemmelse. Men da den først var ute av denne mørkets verden, kom det inn i denne lysets verden, og da så øyet, øret hørte og tungen talte. Når den først 149.4

har hastet bort fra dette dødens sted til Guds rike, vil den på samme vis bli født i ånden. Da vil fornemmelsens øye åpne seg, sjelens øre vil høre, og alle de sannheter som den tidligere var uvitende om, vil bli gjort tydelige og klare.

149.5 En oppmerksom veifarende som reiser langs en vei, vil avgjort huske sine oppdagelser, med mindre han rammes av et uhell som sletter hukommelsen.

150.1 **O** du tjenerinne som er oppflammet av Guds kjærlighets ild! Sørg ikke over denne nedre verdens vanskeligheter og gjenvordigheter, og gled deg heller ikke i tider med behag og velvære, for begge deler vil svinne bort. Dette nåværende liv er som en svulmende bølge, som en hildring eller som drivende skygger. Kunne et forvrent avbilde i ørkenen noensinne tjene som forfriskende vann? Nei, ved herrenes Herre! Aldri kan virkeligheten og bare skinnet av virkelighet være ett, og stor er forskjellen mellom innbilning og kjensgjerning, mellom sannhet og dens skinnbilde.

150.2 Vit at Riket er den virkelige verden, og dette nedre sted er bare dens utstrakte skygge. En skygge har ikke noe eget liv; dens eksistens er bare en fantasi og intet mer. Det er bare gjenspeilinger i vann som for øyet ser ut som bilder.

150.3 Stol på Gud. Ha tillit til ham. Lovpris ham, og kom ham stadig i hu. Han omgjør sannelig besvær til lettelse, sorg til trøst og møye til lutter fred. Han har sannelig herredømme over alle ting.

150.4 Hvis du ville lytte til mine ord, så befri deg fra lenkene til hva som enn måtte skje. Nei, takk heller din kjærlige Herre under alle omstendigheter, og overgi dine anliggender til hans

vilje, som virker slik det behager ham. Dette er sannelig bedre for deg enn alt annet, i begge verdener.

O du som tror på Guds enhet! Du skal vite at intet er til gagn 151.1
for en sjel utenom kjærligheten til den allbarmhjertige, intet
opplyser et hjerte utenom glansen som skinner fra Herrens
rike.

Legg bort ethvert annet anliggende, la glemsel overvinne 151.2
minnet om alt annet. Begrens dine tanker til det som vil
opløfte menneskets sjel til den himmelske nådes paradis
og få enhver fugl fra Riket til å vinge sin vei til den høyeste
horisont, den evige æres midtpunkt i denne betingede verden.

Vedrørende ditt spørsmål om en drapsmanns sjel og om hva 152.1
vedkommendes straff ville være: Svaret som ble gitt, var at
drapsmannen må sone for sin forbrytelse. Det vil si at hvis de
tar drapsmannens liv, så er hans død soningen for forbrytelsen.
Og etter døden vil Gud i sin rettferdighet ikke ilegge ham
noen annen straff, for guddommelig rettferdighet ville ikke
tillate det.

O du Guds tjenerinne! Å takke Gud for hans gavmildhet 153.1
består på denne dag i å ha et strålende hjerte og en sjel som er
åpen for åndens tilskyndelser. Dette er essensen av takksigelse.

Angående å takke gjennom tale eller skrift: Dette er virke- 153.2
lig velkomment, men sammenlignet med denne annen takk-
sigelse er det bare et skinn og er uvirkelig. For den vesentlige

ting er disse åndens inngivelser, disse utstrømninger fra hjertets dybder. Det er mitt håp at du vil bli begunstiget med det.

- 153.3 Med hensyn til ens manglende kapasitet og uverdighet på oppstandelsens dag, så gjør ikke dette at man utelukkes fra gaver og foræring. For dette er ikke rettferdighetens dag, men nådens dag, mens rettferdighet består i å gi enhver det vedkommende har krav på. Se derfor ikke på omfanget av din kapasitet, se på Bahá'u'lláhs grenseløse gunst. Altomfattende er hans gavmildhet, og fullendt er hans nåde.
- 153.4 Jeg ber til Gud om at du ved hans hjelp og sterke støtte kan få undervise om toraens indre betydninger med veltalenhet, forståelse, kraft og dyktighet. Vend ansiktet mot Guds rike, be om Helligåndens gaver, tal, og Åndens bekreftelser vil komme.
- 153.5 Angående den veldige solskiven du så i din drøm: Det var den lovede, og dens utgående stråler var hans gaver. Vannmassenes krystallklare overflate betyr hjerter som er utilsmussede og rene, mens de brusende bølgene står for disse hjerters store begeistring og det faktum at de ble rystet og dypt beveget. Det vil si at bølgene er åndens bevegelser og sjelens hellige inngivelser. Lovpris Gud for at du i drømmens verden har vært vitne til slike åpenbarelses.
- 153.6 Med henvisning til det som menes med at en person fullstendig glemmer seg selv: Hensikten er at han skal reise seg og ofre seg i ordets sanne betydning. Det vil si at han bør utslette det menneskelige kårs tilskyndelser og befri seg for slike kjennetegn som er klanderverdige og utgjør dette jordelivs dystre mørke – ikke at han bør la sin fysiske helse forfalle og sitt legeme svekkes.

Inderlig og ydmykt bønnfaller jeg ved den hellige terskel 153.7
om at himmelske velsignelser og guddommelig tilgivelse
vil omgi din kjære mor så vel som dine hengivne søstre og
slektninger. Særlig ber jeg på vegne av din forlovede, som
brått har skyndet seg bort fra denne verden og inn i den neste.

O du Rikets sønn! Hos oss gledes hjertet alltid av dine høyst 154.1
elskverdige brev med deres tiltalende stil. Når sangen er fra
Riket, fryder den sjelen.

Lovpris Gud for at du har reist til dette land* for å oppreise 154.2
hans Ord og spre hans rikes hellige duft viden om, og for at
du tjener som en gartner i himmelens hager. Om ikke lenge
vil dine bestrebelser bli kronet med hell og lykke.

O du Rikets sønn! Alle ting er gagnlige om de er forbun- 154.3
det med Guds kjærlighet; og uten hans kjærlighet er alle ting
skadelige og tjener som et slør mellom mennesket og rikets
Herre. Når hans kjærlighet er der, blir enhver bitterhet søt,
og enhver gave gir en sunn nytelse. For eksempel bringer en
melodi som behager øret, selve livets ånd til et hjerte som
elsker Gud, men med lyst tilsmusser den en sjel som er full
av sanselig begjær. Og enhver lærdomsgren er godkjent og
prisverdigg når den er forbundet med Guds kjærlighet; men
berøvet hans kjærlighet er lærdommen gold – ja, den fører
til galskap. Enhver type kunnskap, enhver vitenskap, er som
et tre; om dets frukt skulle bli Guds kjærlighet, da er det et
velsignet tre, men ellers er dette treet ikke annet enn tørrved
og vil bare være til næring for ilden.

* Tyskland.

- 154.4 O du trofaste Guds tjener og du åndelige helbreder av mennesker! Når du pleier en pasient, vend da ansiktet mot himmelrikets Herre, be Den hellige ånd om å komme deg til hjelp, og helbred så sykdommen.
- 155.1 O du gudskjærlighetens flamme! Det du har skrevet, brakte stor glede, for ditt brev var som en hage der de indre betydningers roser utsender gudskjærlighetens liflige pust. På samme måte vil mine svar tjene som regnbyger og dugg for å skjenke disse åndelige planter som har blomstret i ditt hjertes hage, mer friskhet og utsøkt skjønnhet enn ord kan fortelle.
- 155.2 Du skrev om harde prøvelser som har hjemsøkt deg. For den trofaste sjel er en prøvelse bare Guds nåde og gunst. For den tapre rykker gladelig frem til heftig kamp på sjelekvalens mark når den feige ryster og skjelver, klynkende av frykt. Likeledes vil den dyktige student, som med stor dyktighet har mestret sine emner og festet dem i minnet, med glede vise sine ferdigheter overfor eksaminatorene på sine prøvers dag. Slik vil også massivt gull funkle og skinne vidunderlig i probérmesterens ild.
- 155.3 Det er derfor klart at for helligede sjeler er prøvelser og påkjenninger bare Guds gavmildhet og nåde, mens de for de svake er en uventet og brå ulykke.
- 155.4 Som du skrev, pusser disse prøvelser bare selvets pletter bort fra hjertets speil, til Sannhetens sol kan kaste sine stråler på det. For det finnes intet mer hindrende slør enn selvet, og hvor tynt dette sløret enn måtte være, vil det til sist fullstendig utestenge en person og berøve ham hans del av evig nåde.

O du Herrens henførte tjenerinne! Når de troende menn og kvinner i tankene passerer for mine øyne, kjenner jeg meg varmet ved gudskjærlighetens ild, og jeg ber om at den allmektige vil hjelpe disse hellige sjeler med sine usynlige skarer. Lovet være Herren for at alle hans manifestasjoners profetier nå er klart oppfylt, på denne største av alle dager, i denne hellige og velsignede tidsalder. 155.5

O du Herrens henførte tjenerinne! Nærhet gjelder i sannhet sjelen, ikke legemet. Og den hjelp som søkes, og den hjelp som kommer, er ikke materiell, men åndelig. Det er likevel mitt håp at du vil oppnå nærhet i enhver betydning. Sannelig vil Guds gaver omgi en helliget sjel slik sollyset gjør overfor månen og stjernene. Vær du forvisset om dette. 155.6

Før du hen til hver av de troende, menn som kvinner, vel-luktende pust av hellighet på vegne av 'Abdu'l-Bahá. Inspirer dem alle, og tilskynd dem til å spre Herrens liflige ange viden om. 155.7

O du tjener ved den hellige terskel! Vi har lest det som strømmet fra din penn i din kjærlighet til Gud, og fant innholdet i ditt brev å være svært tiltalende. Mitt håp er at ved Guds gavmildhet vil den allbarmhjertiges pust forfriske og fornye deg til alle tider. 156.1

Du skrev om reinkarnasjon. En tro på reinkarnasjon går langt tilbake i den gamle historien hos nesten alle folkeslag, og troen fantes til og med hos de greske filosofer, de romerske vismenn, de gamle egyptere og de store assyrerne. I Guds øyne er slik overtro og slike utsagn likevel bare meningsløsheter. 156.2

Reinkarnasjonstilhengernes hovedargument var at ifølge 156.3

Guds rettferdighet må alle få det som tilkommer dem. Når et menneske for eksempel rammes av en eller annen ulykke, så skyldes dette noe galt vedkommende har gjort. Men ta et barn som fortsatt er i morens liv, bare et nylig dannet foster, og dette barn er blindt, døvt, lamt, mangelfullt: Hvilken synd har et slikt barn begått, for å fortjene sine plager? De svarer at ytre sett har dette barn, som fortsatt befinner seg i livmoren, ikke gjort seg skyldig i noen synd, men at det likevel gjorde noe galt da det befant seg i sin forrige form og dermed kom til å fortjene sin straff.

156.4 Disse individer har imidlertid oversett følgende punkt. Dersom skaperverket fortsatte videre i samsvar med bare én regel, hvordan kunne da den altomfattende kraft gjøre seg gjeldende? Hvordan kunne den allmektige da være den som «gjør som han behager og forordner som han vil»?

156.5 Kort sagt: I de hellige skrifter henvises det faktisk til en gjenkomst, men med dette menes gjenkomsten av de egenskaper, tilstander, virkninger, fullkommenheter og indre virkeligheter som skjer igjen i hver religionsordning. Det henvises ikke til spesifikke, individuelle sjeler og identiteter.

156.6 Det kan for eksempel sies at dette lampelys er forrige kvelds lys som er kommet igjen, eller at forrige års rose er kommet tilbake til hagen i år. Henvisningen er her ikke til den individuelle virkelighet, den faste identitet, det spesialiserte vesen hos denne andre rose. Snarere menes at egenskapene, de særpregede kjennetegn ved dette andre lys, denne andre blomst, nå er til stede i disse. Disse fullkommenheter, det vil si disse gunstbevisninger og gaver fra en tidligere vår, er tilbake igjen i år. Vi sier for eksempel at denne frukt er

* Jf. Qur'ánen 3:35; 2:254.

den samme som fjorårets. Men vi tenker bare på finheten, blomstringen og friskheten og dens søte smak. For det er innlysende at denne virkelighets uinntagelige sentrum, denne spesifikke identitet, aldri kan vende tilbake.

Hvilken fred, hvilket behag og hvilken bekvemmelighet oppdaget vel Guds hellige noensinne under sitt opphold i denne nedre verden, så de stadig skulle søke å komme tilbake og igjen leve dette liv? Er det ikke nok med en eneste omgang med denne kval, disse lidelser, disse ulykker, disse slag mot legemet, disse harde kår, så de skulle ønske seg gjentagne besøk til livet i denne verden? Dette beger smakte ikke så søtt at man ville bry seg om å drikke av det for annen gang. 156.7

De som elsker Abhá-skjønnheten, ønsker seg derfor intet annet vederlag enn å nå det stade der de får beskue ham i herlighetens rike, og de vandrer ikke langs noen annen sti enn gjennom den ørken som er å lengte etter disse opphøyede høyder. De søker behag og trøst som vil vare evig, og gaver som er helliget hinsides det verdslige sinns forståelse. 156.8

Når du ser deg rundt med et oppmerksomt øye, vil du legge merke til at på denne støvete jord lider hele menneskeheden. Her har intet menneske ro som en belønning for hva det har gjort i tidligere liv. Heller ikke er noen så lykksalig at vedkommende synes å høste frukten av tidligere kvaler. Og dersom et menneskeliv, med sitt åndelige vesen, hadde vært begrenset til dette jordiske tidsrom, hva ville skaperverkets grøde da bestå i? Og hva ville da selve guddommens virkninger og resultater faktisk være? Hvis en slik forestilling skulle være sann, da ville alt – alle skapte ting, alle betingede virkeligheter og hele denne tilværelsens verden – være meningsløst. Gud forbyde at man skulle holde seg til et slikt fantasifoster og en 156.9

slik grov villfarelse.

156.10 For akkurat slik som virkningene og frukten av tilværelsen i livmoren ikke er å finne på dette mørke og trange sted, og det bare er når barnet blir overført til denne vidstrakte jord at fordelene og anvendelsene av vekst og utvikling i den forrige verden blir avslørt – så vil likeledes belønning og straff, himmel og helvete, vederlag og gjengjeldelse for gjerninger gjort i dette liv stå åpenbart i den andre hinsides verden. Og akkurat slik eksistensen i livmorens verden ville vært meningsløs og irrelevant dersom menneskelivet hadde vært begrenset til den, så ville også livet i denne verden vært fornuftsstridig og tåpelig dersom gjerningene gjort her og deres frukt ikke fremkom i den hinsides verden.

156.11 Vit at Herren Gud besitter usynlige riker som menneskets intellekt aldri kan håpe å utgrunne og menneskesinnet ei heller kan forestille seg. Når du engang har rensset din åndelige sansekanal for dette jordelivets forurensning, da vil du innånde den hellighetens liflige ange som føres med vinden fra dette himmelske lands salige gemakker.

156.12 Måtte Guds herlighet hvile over deg og over enhver som vender seg hen mot den allherliges rike og beskuer det, det rike som Herren har helliggjort hinsides deres forstand som ikke enser ham, og skjult for deres øyne som hovmoder seg overfor ham.

157.1 **O** dere som blir sterkt tiltrukket! O dere som er aktsomme! O dere som går fremover mot Guds rike! Av hele mitt hjerte og all min sjel og i all ydmykhet bønnfaller jeg sannelig Herren Gud om å gjøre dere til veiledningens faner, rettferdighetens

bannere, kilder til forståelse og kunnskap, slik at han gjennom dere kan føre søkere til den strake sti og lede dem til sannhetens brede vei i denne veldigste av tidsaldrer.

O dere Guds elskede! Vit at verden er som en hildring som hever seg over ørkensanden, og som den tørstige misoppfatter som vann. Denne verdens vin er bare en damp i ørkenen, dens medynk og medlidenhet er bare slit og strev, hvilen den tilbyr er bare tretthet og sorg. Overlat den til dem som hører den til, og vend ansiktet hen mot deres Herre den allbarmhjertiges rike, så hans nåde og gavmildhet kan kaste sin morgenrødes glans over dere, så et himmelsk taffel kan bli sendt ned til dere og deres Herre kan velsigne dere, kan la sin rikdom lave ned over dere for å glede deres bryst og fylle hjertene med salighet, for å tiltrekke deres sinn, rense sjelen og lindre øynene. 157.2

O dere Guds elskede! Finnes det noen giver utenom Gud? Han utvelger hvem han vil for sin barmhjertighet. Om ikke lenge vil han åpne sin kunnskaps porter for dere og fylle deres hjerter med sin kjærlighet. Hos dere vil han glede sjelen med sin hellighets milde vinder og la ansiktene skinne ved glansen av sine lys, og minnet om dere vil han opphøye blant alle folkeslag. Deres Herre er sannelig den medlidende, den barmhjertige. 157.3

Han vil komme dere til hjelp med usynlige skarer og støtte dere med inspirasjonens hærstyrker fra forsamlingen foroven. Han vil sende dere liflig vellukt fra det høyeste paradiset og føre hen over dere de rene luftninger som blåser fra rosehagene hos skaren i det høye. Han vil innpuste livets ånd i deres hjerter, gi dere å tre inn i frelsens ark og åpenbare sine klare merker og tegn for dere. Sannelig, dette er nåde i overflod. Sannelig, dette er seieren som ingen kan benekte. 157.4

- 158.1 Sørg ikke over at min kjære Breakwell er gått bort, for han er steget til en herlig rosehage i Abhá-paradiset, i ly av sin mektige Herres barmhjertighet, og han roper så høyt han kan: «Å, at mitt folk kunne vite hvor nådig min Herre har tilgitt meg og gjort meg til en av dem som har nådd hans nærvær!»*
- 158.2 *O Breakwell, o min kjære!*
Hvor er nå ditt fagre ansikt? Hvor er din sprudlende tunge? Hvor er din klare panne? Hvor er din klare skjønnhet?
- 158.3 *O Breakwell, o min kjære!*
Hvor er din ild, som luer ved Guds kjærlighet? Hvor er din henrykkelse over de hellige pust fra ham? Hvor er dine lovprisninger, som ble oppsendt til ham? Hvor reiser du deg for å tjene hans Sak?
- 158.4 *O Breakwell, o min kjære!*
Hvor er dine vakre øyne? Dine smilende lepper? Ditt noble kinn? Din grasiøse skikkelse?
- 158.5 *O Breakwell, o min kjære!*
Du har forlatt denne jordiske verden og er steget opp til Riket, du har nådd det usynlige rikes nåde og ofret deg ved dets Herres terskel.
- 158.6 *O Breakwell, o min kjære!*
Du har etterlatt lampen som var ditt legeme her, glasset

* Jf. Qur'ánen 36:27.

som var din menneskelige skikkelse, dine jordiske elementer, ditt liv forneden.

O Breakwell, o min kjære! 158.7

Du har tent en flamme i lampen hos skaren foroven, du har satt fot i Abhá-paradiset, du har funnet et ly i skyggen av Det velsignede tre, du har oppnådd å møte ham i himmelens tilfluktssted.

O Breakwell, o min kjære! 158.8

Du er nå en himmelens fugl, du har forlatt ditt jordiske rede og svevet til en hellighetens hage i din Herres rike. Du har steget til et stade fylt av lys.

O Breakwell, o min kjære! 158.9

Din sang er nå som fuglesang, du utøser vers om din Herres barmhjertighet, om ham som alltid tilgir. Du var en takknemlig tjener, og derfor er du gått inn til salighet i overflod.

O Breakwell, o min kjære! 158.10

Din Herre har sannelig utvalgt deg for sin kjærlighet, ledet deg til sin hellighets enemerker, gitt deg å tre inn i sine nære ledsageres hage og velsignet deg med å få skue hans skjønnhet.

O Breakwell, o min kjære! 158.11

Du har vunnet evig liv, den gavmildhet som aldri slår feil, et liv som vil behage deg vel, og rikelig glede.

158.12 *O Breakwell, o min kjære!*
 Du er blitt en stjerne i den høyeste himmel, en lampe
 blant englene i den høye himmel, en levende ånd i det
 mest opphøyede rike, tronsatt i evigheten.

158.13 *O Breakwell, o min kjære!*
 Jeg ber Gud om alltid å dra deg nærmere og holde deg
 fastere, om å fryde ditt hjerte ved nærhet til hans nærvær,
 om å fylle deg med lys og enda mer lys, om å skjenke deg
 enda mer skjønnhet og om å forlene deg med kraft og
 stor herlighet.

158.14 *O Breakwell, o min kjære!*
 Jeg har deg i tankene til alle tider. Deg skal jeg aldri
 glemme. Jeg ber for deg dag og natt. Jeg ser deg klart for
 meg, som ved høylys dag.

158.15 *O Breakwell, o min kjære!*

159.1 **D**u spør om enhver sjel uten unntak oppnår evig liv. Vit
 at udødelighet tilhører de sjeler som livets ånd fra Gud er
 innåndet i. Alle utenom disse er uten liv. De er de døde, som
 Kristus har forklart i evangelieteksten. Den som Herren har
 åpnet øynene på, vil se menneskenes sjeler på de stader de
 vil innta etter at å være løst fra legemet. Han vil finne at de
 levende har det godt innen sin Herres enemerker, og at de
 døde er sunket ned i fortapelsens dypeste avgrunn.

159.2 Vit at hver sjel er dannet etter Guds natur, og at hver var
 ren og hellig ved fødselen. Senere vil imidlertid individene

varierte alt etter hva de tilegner seg av dyder eller laster i denne verden. Skjønt alle eksisterende vesener i selve sin natur er skapt i klasser eller grader, for evner og egenskaper er forskjellige, så er likevel hvert individ født hellig og rent, og bare deretter kan det bli tilsmusset.

Og skjønt tilværelsens grader enn videre er forskjellige, er likevel alle gode. Legg merke til det menneskelige legeme – dets lemmer, dets deler, øyet, øret, organene for lukt og smak, hendene, fingerneglene. Til tross for forskjellene mellom alle disse deler inngår hver enkelt i et sammenhengende hele innen sitt eget vesens begrensninger. Hvis en av dem svikter, må den helbredes, og hvis intet legemiddel skulle hjelpe, må den delen fjernes. 159.3

O du oppriktige og trofaste tjenerinne for Herren! Jeg har lest ditt brev. Du er i sannhet knyttet til Riket og viet den allherlige horisont. Jeg ber til Gud om at han i sin gavmildhet gjør at du brenner stadig klarere i hans kjærlighets ild, for hver dag som går. 160.1

Du synes å ha vært i tvil om du skulle skrive eller undervise om troen. Å undervise om troen er vesentlig, og for tiden er undervisning å foretrekke for deg. Når du finner en anledning, løs da tungen og led menneskeslekten. 160.2

Du spurte om å tilegne seg kunnskap. Les Guds bøker og tavler og artiklene som er skrevet for å vise at denne tro er sann. Blant dem er *Íqán*, som er oversatt til engelsk, verkene av *mírzá Abu'l-Faḍl* og av noen andre blant de troende. I kommende dager vil et stort antall hellige tavler og andre hellige skrifter bli oversatt, og du bør lese disse også. Be likeledes 160.3

Gud om at hans kjærlighets magnet bør dra kunnskapen om ham til deg. Når en sjel en gang blir hellig i alle ting, lutret, helliggjort, vil portene til kunnskap om Gud åpne seg vidt for vedkommendes øyne.

160.4 Du har skrevet om Guds kjære tjenerinne, fru Goodall. Denne gudhengivne sjel tjener i sannhet troen til alle tider og gjør hva hun kan for å spre den himmelske glans rundt om. Dersom hun fortsetter på samme måte, vil svært store resultater følge i en kommende tid. Hovedtingen er å forbli stø og grunnfestet og holde ut til siste slutt. Det er mitt håp at ved Herrens tjenerinners høytstilende bestrebelser vil disse lavere fjell og bredden av dette osean* bli så skinnende klare ved Guds kjærlighet at de kaster sine stråler til jordens ender.

160.5 Du spurte om enhver sjel ble frelst da Guds rike kom. Sannhetens sol har i sin glans alltid skint over hele verden, og dens lysende oppstigning er menneskets frelse og dets evige liv – men frelst blir bare den som helt har åpnet sitt skarpsyns øye og skuert denne herlighet.

160.6 Du spurte likeledes om det åndelige vil vinne til sist i denne bahá'í-ordningen. Det er sikkert at åndelighet vil beseire materialisme, at det himmelske vil betvinge det menneskelige, og at ved guddommelig undervisning vil menneskehetens masser i alminnelighet gjøre store fremskritt i alle livets grader – med unntak av dem som er blinde og døve og stumme og døde. Hvordan kan slike som dem forstå lyset? Selv om solens stråler opplyser hvert av klodens mørkeste hjørner, så kan de blinde likevel ikke ha del i herligheten. Og selv om den himmelske barmhjertighets regn fosser ned

* Stillehavet.

over hele jorden, vil ingen busk eller blomst vokse frem av en mark som er gold.

O du som søker himmelens rike! Denne verden er som menneskets legeme, og Guds rike er som livets ånd. Se hvor mørk og trang menneskelegemets fysiske verden er, og hvordan det er offer for sykdommer og lidelser. Hvor friskt og lyst er vel ikke på den annen side menneskeåndens rike. Bedøm du ut fra dette bildet hvordan Rikets verden har skint ned, og hvordan dets lover er satt i verk i dette nedre rike. Selv om ånden er skjult og ikke ses, skinner dens bud likevel på menneskelegemets verden lik stråler av lys. På samme vis: Selv om himmelens rike er skjult for dette uvitende folks syn, er det klart som dagen for den som ser med det indre øye. 161.1

Ha derfor alltid tilhold i Riket, og glem denne nedre verden. Vær så oppslukt av åndens utgytelser at intet i menneskets verden vil forstyrre deg. 161.2

O dere kjære venner av 'Abdu'l-Bahá! Jeg venter til alle tider gode nyheter fra dere idet jeg lengter etter å høre at dere gjør fremgang fra dag til dag og blir stadig mer opplyst av ledelsens lys. 162.1

Bahá'u'lláhs velsignelser er som en sjø uten bredder, og selv evig liv er bare en duggdråpe fra den. Bølgene på denne sjø skyller hele tiden mot vennenes hjerter, og fra disse bølger kommer åndens inngivelser og sjelens heftige pulseringer helt til hjertet, om det nå vil eller ei, gir etter og vender seg i ydmyk bønn til Herrens rike. Gjør derfor alt dere kan for å 162.2

løsrive deres indre selv, så dere hvert øyeblikk kan gjenspeile ny glans fra Sannhetens sol.

162.3 Dere bor alle i 'Abdu'l-Bahás hjerte, og ved hvert eneste pust vender jeg ansiktet mot enhetens terskel og nedkaller velsignelser over dere, over alle og enhver.

163.1 **O** dere to sannhetssøkere! Deres brev ble mottatt, og innholdet ble bemerket. Med hensyn til brevene dere hadde sendt tidligere, så ble ikke alle mottatt, mens noen kom hit på en tid da undertrykkernes grusomhet var blitt så sterk at det ikke var mulig å sende et svar. Nå er dette foreliggende brev her, og vi er i stand til å besvare det. Jeg har derfor begynt å skrive, til tross for mange presserende gjøremål, slik at dere vil vite at dere er elsket blant oss og også godtatt i Guds rike.

163.2 Deres spørsmål kan imidlertid besvares bare kort, siden tiden ikke tillater et detaljert svar. Svaret på det første spørsmål er: Etter at sjelen hos Rikets barn er adskilt fra legemet, så stiger den til det evige livs rike. Men spør dere om stedet, så vit at tilværelsens verden er en eneste verden, skjønt den har mangfoldige og klart adskilte plan. For eksempel inntar mineralsk liv sitt eget plan, men et mineralsk vesen er uten enhver bevissthet overhodet om planeriket og benekter faktisk med sin indre tunge at det finnes noe slikt rike. På samme måte vet et plantevesen intet om dyreverdenen og er fullstendig uoppmerksomt overfor og uvitende om den. For dyrets trinn er høyere enn plantens, og planten er sløret fra dyreverdenen og benekter i sitt indre at denne verden eksisterer – alt dette mens

dyret, planten og mineralet bor sammen i den ene verden. På samme måte forblir dyret fullstendig uten bevissthet om menneskesinnets kraft som forstår allmenne ideer og avdekker skaperverkets hemmeligheter – slik at et menneske som bor i Østen kan legge planer og ordne ting for Vesten, kan avdekke mysterier, kan oppdage Amerika selv om det holder til i verdensdelen Europa, kan begripe himmelstjernenes indre virkeligheter selv om det er plassert på jorden. Om denne oppdagelsesevnen som menneskesinnet besitter, denne evne som kan fatte abstrakte og allmenne ideer, forblir dyret fullstendig uvitende og benekter faktisk at den eksisterer.

På samme vis er denne jords beboere helt uvitende om Rikets verden og benekter at den finnes. De spør for eksempel: «Hvor er Riket? Hvor er Rikets Herre?» Disse mennesker er som mineralet og planten, som ikke vet noe som helst om dyrets og menneskets rike. De ser det ikke, de finner det ikke. Likevel lever de alle sammen her i denne tilværelsens verden: mineralet og planten, dyret og mennesket. 163.3

Angående det annet spørsmål: Guds prøvelser og påkjenninger finner sted i denne verden, ikke i Rikets verden. 163.4

Svaret på det tredje spørsmål er at i den annen verden antar den menneskelige virkelighet ikke en fysisk form, men snarere en himmelsk form, dannet av dette himmelske områdes elementer. 163.5

Og svaret på det fjerde spørsmål: Sannhetens sol er midtpunktet i den høyere verden, i Guds rike. Når de rene og ubesmittede sjelers fysiske legeme går i oppløsning, haster de av sted til Guds verden, og den er inne i denne verden. Men denne verdens folk er imidlertid uvitende om den annen 163.6

verden. De er som mineralet og planten som ikke vet noe om dyrets og menneskets verden.

- 163.7 Svaret på det femte spørsmål er dette: Bahá'u'lláh har reist menneskehetens enhets tabernakel. Den som søker enhet under dette tak, vil avgjort komme ut fra andre boliger.
- 163.8 Og det sjette spørsmål: Dersom det på et eller annet punkt oppstår uenighet mellom to motstridende grupper, da la dem henvende seg til Paktens midtpunkt om en løsning på problemet.
- 163.9 Og det sjuende spørsmål: Bahá'u'lláh er gjort åpenbar for hele menneskeheten og har innbudt alle til Guds bord, til den guddommelige gavmildhets bankett. De fleste av dem som i dag sitter ved dette taffel, er de fattige, og dette er grunnen til at Kristus har sagt at de fattige er de salige, for rikdom forhindrer de rike fra å tre inn i Riket. Og igjen sier han: «Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Guds rike.»* Men hvis denne verdens rikdom og verdslige herlighet og ry ikke hindrer den rike i å komme inn der, vil han bli begunstiget ved den hellige terskel og godtas av rikets Herre.
- 163.10 Bahá'u'lláh er kort sagt blitt åpenbart for å oppdra alle verdens folkeslag. Han er den universelle oppdrager, det være seg av de rike eller fattige, av de svarte eller hvite, av folk fra øst eller vest, nord eller sør.
- 163.11 Blant dem som besøker 'Akká, har noen gjort store fremskritt. De var utente kjerter og ble tent. De var visnet og begynte å blomstre. De var døde og ble vakt til live og dro hjem med svært gledelige nyheter. Men andre har sant nok

* Mt 19:24; Mk 10:25

bare vært på gjennomreise; de har bare reist en tur.

O dere to som er sterkt tiltrukket til Riket: Takk Gud 163.12
for at dere har gjort deres hjem til et bahá'í-senter og et
samlingssted for vennene.

O dere to trofaste og forvissede sjeler! Brevet ble mottatt. 164.1
Gud være lovet – det brakte gode nyheter. California er rede
til at Guds læresetninger gjøres kjent. Mitt håp er at dere
kan bestrebe dere av hjerte og sjel så den liflige angen kan
fornemmes av neseborene ...

Overbring på mine vegne ærbødige hilsener til fru Chase 164.2
og si: «Herr Chase er en funklende stjerne over Sannhetens
horisont, men for tiden er den fortsatt bak skyene. De vil
snart bli spredd, og glansen av denne stjerne vil opplyse staten
California. Verdsett denne gave at du har vært hans hustru
og livsledsagerske.»

På dagen for denne velsignede sjels bortgang* må vennene 164.3
hvert år besøke hans grav på vegne av 'Abdu'l-Bahá og med
den største underdanighet og ydmykhet legge blomster-
kranser på hans grav med all respekt og tilbringe hele dagen
i stille bønn med ansiktet vendt mot tegnenes rike og nevne
og rose denne navnkundige persons egenskaper.

O min Gud! O min Gud! Din tjener, ydmyk overfor ditt 165.1
guddommelige herreveldes majestet og beskjednen ved din
enhets dør, har sannelig trodd på deg og dine vers, har
vitnet om ditt Ord, er blitt oppflammet av din kjærlighets

* 30. september 1912

ild, er blitt nedsenket i dybdene av din kunnskaps osean, er blitt tiltrukket av dine milde vinder, har satt sin lit til deg, har vendt sitt ansikt mot deg, har frembåret sine bønner til deg og er blitt forsikret om din forlatelse og tilgivelse. Han har oppgitt dette jordiske liv og tatt sin flukt til udødelighetens rike, i lengsel etter den gunst å møte deg.

165.2 O Herre, betenk ham med et herlig stade, gi ham ly i din uforlignelige barmhjertighets paulun, la ham tre inn i ditt herlige paradisi, og gi ham evig tilhold i din opphøyede rosehage, så han kan dukke ned i mysterieverdenens lyshav.

165.3 Sannelig, du er den gavmilde, den sterke, tilgiveren og forleneren.

165.4 O du forvissede sjel, du Guds tjenerinne ...! Sørg ikke over at din ærede ektemann er død. Han har sannelig oppnådd å møte sin Herre ved Sannhetens sete i nærvær av den mektige konge. Tro ikke at du har mistet ham. Sløret vil bli løftet, og du vil se hans ansikt opplyst hos skaren i det høye. Nettopp slik Gud, den opphøyede, har sagt: «Ham vil vi oppvekke til et godt liv.» Den største betydning bør derfor ikke tillegges denne første skapelse, men snarere det fremtidige liv.

166.1 O Bahás tjener! Vær selvoppofrende på Guds sti, og ving din flukt til himlene for Abhá-skjønnhetens kjærlighet, for enhver bevegelse drevet av kjærlighet beveger seg fra periferien til midtpunktet, fra rommet til universets dagstjerne. Du synes kanskje at dette er vanskelig, men jeg kan fortelle deg at det

kan ikke være tilfelle, for når den motiverende og ledende kraft er den guddommelige magnetisme, så er det ved dens hjelp mulig å krysse tid og rom lett og hurtig. Herlighet være over Bahá-folket.

Du har spurt om skjebne, forutbestemmelse og vilje. Skjebne 167.1 og forutbestemmelse består i de nødvendige og uunnværlige forbindelser som eksisterer i tingenes virkelighet. Disse forbindelser er blitt nedlagt i eksisterende veseners virkelighet ved skaperkraften, og enhver hendelse er en konsekvens av den nødvendige forbindelse. Gud har for eksempel skapt en forbindelse mellom solen og jordkloden så solen bør skinne og marken bør gi avkastning. Disse forbindelser utgjør forutbestemmelse, og deres manifestasjon på eksistensplanet er skjebne. Vilje er den aktive kraft som styrer disse forbindelser og disse hendelser. Slik er i et nøtteskall forklaringen på skjebne og forutbestemmelse. En detaljert forklaring har jeg ikke tid til. Grunn over dette, og virkeligheten ved skjebne, forutbestemmelse og vilje vil bli gjort åpenbar.

O du Rikets kvinne! Pris Gud for at du i denne tidsalder, 168.1 tidsalderen for Bahá'u'lláhs religionsordning, er blitt vakt og gjort oppmerksom på at hærskares Herre er blitt manifestert. Alle folk i verden er begravet i naturens graver eller sover, aktløse og uoppmerksomme. Som Kristus sier: «Jeg kan komme når dere ikke er oppmerksomme. Menneskesønnen kommer som når en tyv kommer inn i et hus mens huseieren er fullstendig uoppmerksom på det.»

- 168.2 Mitt håp er kort sagt at du ved Bahá'u'lláhs gaver kan gjøre daglig fremgang i Riket, at du kan få bli en himmelsk engel, styrket av Helligåndens pust, og kan reise et verk som skal forbli fast og urokkelig til evig tid ...
- 168.3 Disse dagene er svært dyrebare. Grip den nåværende anledningen og tenn en kjerte som aldri vil sløkne, og som skal la sitt lys strømme ut og for alltid opplyse menneskehetens verden!
- 169.1 **O** dere to tålmodige sjeler! Deres brev er mottatt. Denne elskede ungdoms bortgang og adskillelse fra dere har vakt den største sorg og bedrøvelse. For han har vinget sin flukt til det himmelske rede mens han befant seg i livets blomstringstid og i sin ungdoms fagreste år. Men han er blitt utfridd fra dette sorgrammede ly og har vendt ansiktet mot Rikets evige rede, og etter å være frelst fra en mørk og trang verden har han hastet til lysets helligede rike. I dette ligger trøsten for våre hjerter.
- 169.2 Bak slike hjerteskjærende hendelser ligger den uutgrunnelige guddommelige visdom. Det er som om en vennlig gartner hadde overført en frisk og sart busk fra et trangt sted til et stort, åpent område. Denne overføringen er ikke årsaken til at busken visner, svekkes eller ødelegges. Nei, den gjør tvert om at den vokser og trives, blir frisk og fin, grønnes og bærer frukt. Denne skjulte hemmelighet er velkjent for gartneren, men de sjeler som ikke er oppmerksomme på denne velgjerning, antar at gartneren i sinne og vrede har rykket busken opp med rot. Men for dem som er oppmerksomme, er denne skjulte kjensgjerning åpenbar, og denne forutbestemte

befaling betraktes som en rik gave. Kjenn dere derfor ikke bedrøvet eller fortvilet over at denne troskapens fugl har steget opp. Nei, be for denne ungdom under alle forhold, bønnfall om at han vil bli tilgitt og hans stade vil bli høynet.

Jeg håper at dere vil oppnå den største tålmodighet, 169.3
fatning og undergivenhet, og jeg trygler og ber ved enhetens terskel om tilgivelse og forlatelse. Jeg håper at Gud fra sine uendelige gaver kan skjerme denne due fra troens hage og gi den å ha tilhold på den høyeste hærskares gren, så den med de beste melodier kan lovsynge og forherlige navnenes og egenskapenes Herre.

O du som søker Riket! Ditt brev er mottatt. Du skrev om 170.1
den alvorlige ulykken som har rammet deg – din ærede ektemanns bortgang. Dette aktverdige menneske var i den grad blitt utsatt for denne verdens påkjenninger og belastning at hans største ønske var å bli utfridd fra den. Slik er dette jordiske tilholdssted: et forråd av plager og lidelser. Det er uvitenhet som knytter mennesket til det, for ingen sjel, fra monarken ned til den ringeste person, kan sikre seg noe velbefinnende i denne verden. Dersom dette liv én gang skulle by et menneske på et beger som smaker søtt, vil det etterfølges av hundre som smaker bittert. Slik er forholdet i denne verden. Den kloke knytter seg derfor ikke til dette jordiske liv og er ikke avhengig av det; i enkelte øyeblikk ønsker han til og med inderlig å dø for å kunne bli utfridd fra disse sorger og plager. Derfor ser man at enkelte, under sterk smertelig belastning, har tatt sitt eget liv.

Når det gjelder din ektemann, så vær forvisset. Han vil bli 170.2

nedsenket i forlatelsens og tilgivelsens osean, og gavmildhet og gunst vil bli ham til del. Bestreb deg til det ytterste for å gi hans barn en bahá'í-oppfostring, så det ved moden alder kan være barmhjertig, opplyst og himmelsk.

- 171.1 **O** du Guds elskede tjenerinne! Selv om tapet av en sønn sannelig er hjerteskjærende og over grensen for hva mennesker kan tåle, er likevel en som vet og forstår, forvisset om at sønnen ikke er tapt, men heller at han har vandret fra denne verden og inn i en annen, og hun vil finne ham i det guddommelige rike. Denne gjenforening vil vare evig; men her i denne verden er adskillelse uunngåelig og medfører sviende sorg.
- 171.2 Gud være lovet for at du har tro, vender ansiktet mot det evige rike og tror at det finnes en himmelsk verden. Vær derfor ikke utrøstelig, bli ikke matt, og hengi deg ikke til å sukke, klage eller gråte. For i den guddommelige sfære påvirkes hans sjel sterkt av opprørhet og begråtelse.
- 171.3 Dette elskede barn taler til deg fra den forborgne verden: «O du gode mor, takk det guddommelige forsyn for at jeg er blitt satt fri fra et lite og mørkt bur, og har, som markens fugler, svevet til den guddommelige verden – en verden som er vidstrakt, opplyst og alltid full av fryd og jubel. Sørg derfor ikke, du mor, og vær ikke bedrøvet. Jeg er ikke blant de fortapte, ei heller er jeg blitt utslettet og ødelagt. Jeg har rystet av meg det jordiske legeme og reist mitt banner i denne åndelige verden. Etter denne adskillelse følger evig samvær. Du vil finne meg i Herrens himmel, nedsenket i et osean av lys.

Lovet være Gud, ditt hjerte er beskjeftiget med å ihukomme 172.1
 Gud, din sjel frydes over Guds gode budskap, og du er for-
 dypet i bønn. Blant tilstander er bønn den beste, for da er
 mennesket i forbindelse med Gud. Bønn skjenker virkelig
 liv, særlig når den fremføres i enerom og til tider når man er
 befridd for daglige bekymringer, som ved midnatt.

De sjeler som på denne dag trer inn i det guddommelige 173.1
 rike og oppnår evig liv: Skjønt de i materiell henseende bor
 på jorden, svever de i virkeligheten i himmelens rike. Deres
 legemer kan dvele på jorden, men deres ånd ferdes i rommets
 uendelighet. For etter hvert som tanker utvider seg og blir
 opplyst, tilegner de seg evnen til å fly og fører mennesket hen
 til Guds rike.

O dere åndelige venner av 'Abdu'l-Bahá! Brevet dere hadde 174.1
 skrevet, er bemerket. Innholdet var svært tilfredsstillende og
 bar bud om at dere er støe og standhaftige i Guds Sak.

Dette råd hviler i den beskyttende skyggen av alle gavers 174.2
 Herre, og det er mitt håp at det – slik det anstår dette
 organ – vil bli begunstiget og forfrisket av Helligåndens
 pust, og at dere dag for dag vil elske Gud i stadig større
 monn og bli tettere knyttet til den Skjønnhet som varer
 evig, til ham som er verdens lys. For kjærlighet til Gud
 og åndelig tiltrekning renses og lutrer menneskets hjerte
 og ikler og pryder det med hellighetens plettfriske kledning.
 Og når hjertet først er fullstendig knyttet til sin Herre og

forpliktet overfor Den velsignede skjønnhet, da vil Guds nåde bli åpenbart.

174.3 Denne kjærlighet har ikke med legemet å gjøre, men helt og holdent med sjelen. Og disse sjeler hvis indre vesen er tent av Guds kjærlighets ild, er endog som utgående lysstråler, og de skinner som hellige stjerner på en ren og krystallklar himmel. For sann kjærlighet, virkelig kjærlighet, er kjærligheten til Gud, og den er helliggjort hinsides menneskers begreper og forestillinger.

174.4 La hver og en av Guds elskede være essensen av renhet, selve hellighetens liv, så de i hvert land kan bli velkjente for sin hellighet, sin åndelige uavhengighet og sin ydmykhet. La dem oppleves ved å nippe til gudskjærlighetens evige beger og more seg idet de drikker fra himmelens vinkjellere. La dem skue Den velsignede skjønnhet og kjenne flammen og ekstasen ved dette møte og forstumme av ærefrykt og forundring. Dette er de oppriktiges stade; dette er de trofastes vis; dette er lyset som skinner fra ansiktet hos dem som er nær Gud.

174.5 Guds venner må derfor alle som én reise seg i ånden, i all hellighet og i full innbyrdes enhet, i den grad at de vil bli som ett vesen og én sjel. På et slikt plan som dette spiller fysiske legemer ingen rolle, snarere er det ånden som overtar og hersker. Og når denne kraft omslutter alle, da oppnås det åndelig forening. Bestreb dere dag og natt på å fostre enheten dere imellom i størst mulig grad. La tankene dvele ved deres egen åndelige utvikling, og lukk øynene for andre sjelers mangler. Opptre på en slik måte at dere vil få andre til å våkne, ved å vise rene og gode gjerninger, beskjedenheter og ydmykhet.

174.6 Det er aldri 'Abdu'l-Bahás ønske å se noe vesen bli såret, ei heller vil han volde noen sorg. For en gave større enn denne

kan mennesket ikke få: å fryde en annens hjerte. Jeg bønnfaller Gud om at dere vil bli gledebringere, likesom englene i himmelen er det.

Forgjengelig ynde skal falme, roser skal vike plassen for 175.1
 torner, og skjønnhet og ungdom skal leve sin tid og ikke
 være mer. Men det som varer evig, er den sannes Skjønnhet,
 for dens glans forgår ikke, og dens herlighet varer evinnelig.
 Dens ynde er altformående, og dens tiltrekning er uendelig.
 Vel er det derfor med det åsyn som gjenspeiler glansen av
 Den elskedes lys! Lovet være Herren, du er blitt opplyst av
 dette lys, har tilegnet deg den sanne kunnskaps perle og talt
 Sannhetens ord.

O du som drages mot Guds rike! Enhver sjel søker et mål 176.1
 og nærer et ønske, og den bestreber seg dag og natt på å nå
 sitt mål. En attrår rikdom, en annen tørster etter ære, og
 enda en lengter etter berømmelse, etter kunst, velstand og
 lignende. Men alle er til sist dømt til tap og skuffelse. Alle
 som en etterlater de seg alt sitt og haster tomhendt til verden
 hinsides, og alle deres anstrengelser vil være forgjeves. Til
 støv skal de alle vende tilbake, avkledd, nedtrykt, skuffet og
 i den største fortvilelse.

Men Herren være lovet, du er virksom med det som sikrer 176.2
 deg en vinning som skal vare evig, og det er intet annet enn
 din dragning mot Guds rike, din tro og din kunnskap, ditt
 hjertes opplysning og din målbevisste innsats for å fremme
 den guddommelige lære.

- 176.3 Denne gave er sannelig uforgjengelig, og denne rikdom er en skatt fra oven!
- 177.1 **O** levende flamme av himmelsk kjærlighet! Ditt hjerte er blitt så oppflammet av kjærlighet til Gud at på ti tusen mils avstand kan man fornemme dets varme og se dets utstråling. Den ild som tennes av menneskets hånd, gir kun lys og varme til et lite rom, mens den hellige flamme som Guds hånd har tent, vil, om den så brenner i Østen, sette Vesten i brann og gi varme til både nord og sør. Ja, den skal stige opp fra denne verden for å gløde med sin heteste flamme i rikene foroven og overstrømme den evige herlighets rike med lys.
- 177.2 Lykksalig er du for å ha mottatt så himmelsk en gave! Velsignet er du som er begunstiget med hans guddommelige foræringer!
- 177.3 Guds herlighet hvile over deg og over dem som holder fast ved hans Pakts og Testaments sikre håndfeste.
- 178.1 **O** Guds tjenerinne! Ditt brev av 9. desember 1918 er mottatt. Innholdet ble bemerket. Tap aldri din fortrøstning til Gud. Vær alltid håpefull, for Guds gaver slutter aldri å strømme over mennesket. Om de betraktes fra én synsvinkel, synes de å avta, men betraktet fra en annen er de hele og fullstendige. Mennesket er under alle forhold nedsenket i et hav av Guds velsignelser. Vær du derfor ikke uten håp under noen omstendigheter, men vær heller fast i ditt håp.
- 178.2 Fremmøtet på vennenes sammenkomster er særlig for å holde dem aktpågivende, oppmerksomme, kjærlige og tiltruk-

ket til det guddommelige rike.

Hvis du fullt og ivrig ønsker å reise til Phillsburg, 178.3
Montana, så har du tillatelse til det. Kanskje kan du være i
stand til å tenne et lys blant denne gruppen av gruvarbeidere
og gjøre dem våkne og oppmerksomme, så de kan vende seg
til Gud og tilegne seg en andel av det guddommelige rikes
gavmildhet.

Bestreb dere så meget dere kan for å vende dere helt og fullt 179.1
hen mot Riket, så dere kan tilegne dere indre mot og ideell
kraft.

Jeg håper at du i denne nedre verden vil nå frem til det him- 180.1
melske lys, at du vil utfri sjelene fra naturens dystre mørke,
som er dyreriket, og gjøre at de når høye stader i mennesk-
enes rike. I dag er hele folket oppslukt av naturens verden.
Det er grunnen til at du ser sjalusi, grådighet, kampen for å
overleve, bedrag, hykleri, tyranni, undertrykkelse, uenighet,
strid, blodsutgytelse, plyndring og tyveri, som alle utgår fra
naturens verden. Få er de som er blitt utfridd fra dette mørke,
som har steget fra naturens verden til menneskets verden, som
har fulgt de guddommelige læresetninger, har tjent men-
neskehetens verden, er strålende, barmhjertige, opplyste og
lik en rosehage. Bestreb deg til det ytterste på å bli gudlik,
kjennetegnet av hans egenskaper, opplyst og barmhjertig, så
du kan bli befridd fra ethvert bånd og bli hjerteforbundet med
den uforlignelige Herres rike. Dette er bahá'í gavmildhet,
dette er himmelsk lys.

181.1 Med hensyn til uttalelsen i «*De skjulte ord*» om at mennesket må forsake sitt eget selv, så er meningen at det må forsake sine overdrevne ønsker, sine selviske formål og tilskyndelsene fra sitt menneskelige selv og søke åndens hellige pust, følge sitt høyere selvs lengsler og nedsenke seg i offerets sjø, med den allherliges Skjønnhet som sitt hjertes festepunkt.

181.2 Vedrørende henvisningen i «*De skjulte ord*» til Pakten som ble inngått på Páran-fjellet: Dette betyr at i Guds øyne er fortiden, nåtiden og fremtiden alle én og den samme, mens fortiden i forhold til mennesket er gått og glemt, nåtiden er flyktig, og fremtiden befinner seg i håpets sfære. Og det er et grunnprinsipp i Guds lov at i enhver profetisk sendeferd inngår han en Pakt med alle troende – en Pakt som varer helt til slutten av denne sendeferden, helt til den lovede dag da den person blir åpenbart som ble fastsatt ved sendeferdens begynnelse. Tenk på Moses, han som samtalte med Gud. På Sinai-fjellet inngikk han i sannhet en Pakt om Messias med alle sjeler som ville leve på Messias' dag. Og selv om disse sjeler fremsto mange århundrer etter Moses, så var de likevel – med hensyn til Pakten, som er hinsides tid – til stede der sammen med Moses. Jødene var imidlertid uoppmerksomme angående dette og husket det ikke, og dermed led de et stort og åpenbart tap.

181.3 Angående henvisningen i den arabiske del av «*De skjulte ord*» til at mennesket må bli løst fra selvet, så er meningen også her at det ikke bør etterstrebe noe som helst for sin egen del i dette hurtig forbigående liv, men bør kutte selvet vekk, det vil si oppgi selvet og alle dets anliggender på martyrdødens mark, ved tiden for Herrens komme.

O dere som holder fast ved Pakten og Testamentet! Fra 182.1
 den allherliges riker, fra hellighetens rike der det oppløftes
 forherligende og lovprisende hyllingsrop – der retter skaren
 i det høye blikket mot dere på denne dag. Når deres blikk
 faller på deres sammenkomster som er standhaftige i Pakten
 og Testamentet, roper de «Gode tidender! Gode tidender!»
 Fylt av fryd lar de sine røster høre og roper: «O dere åndelige
 samfunn! O dere Guds forsamling! Velsignet er dere! Måtte
 et gledesbudskap times dere! Måtte deres ansikter stråle av
 glede, og vær ved godt mot, for dere holder dere til Pakten fra
 alle verdener. Elskede, dere er oppglødd av hans Testaments
 vin. Dere har gitt deres troskap til den gamle av dager, dere
 har drukket dypt av lojalitetens kalk. Dere har vøket og
 forsvart Guds Sak. Dere har ikke vært årsak til at hans Ord
 er blitt splittet. Dere har ikke fornedret hans tro, men har
 bestrebet dere på å forherlige hans hellige navn. Dere har
 ikke tillatt den velsignede Sak å bli utsatt for folkets spott
 og spe. Dere har ikke tillatt det angitte stede å bli fornedret,
 ei heller vært villige til å se myndighetens midtpunkt gjort
 til skamme eller bli utsatt for hån og forfølgelse. Dere har
 bestrebet dere på å bevare Ordet helt og udelt. Dere har gått
 gjennom barmhjertighetens portaler. Dere har ikke latt Den
 velsignede skjønnhet komme dere av minne, å svinne bort
 uten å bli husket.»

Måtte herligheten hvile over dere.

182.2

O du Rikets datter! Ditt brev ble mottatt. Det var som 183.1
 melodien fra den guddommelige nattergal, som fryder hjertene
 med sin sang. Dette skyldes at innholdet vitnet om tro,

forvissning og fasthet i Pakten og Testamentet. Den dynamiske kraft i tilværelsens verden er i dag Paktens kraft, som pulserer lik en arterie i den betingede verdens legeme og beskytter bahá'í-enheten.

183.2 Bahá'íene befales å opprette menneskehetens enhet. Hvis de ikke kan forenes rundt ett punkt, hvordan vil de være i stand til å forene menneskeheten?

183.3 Den velsignede skjønnhets hensikt med å inngå denne Pakt og opprette dette Testament var å samle alle eksisterende vesener rundt ett punkt, slik at de tankeløse sjeler som i hver syklus og generasjon har vært årsak til strid, ikke kan få undergrave Saken. Han har derfor befalt at hva som enn utgår fra Paktens midtpunkt, er rett og befinner seg under hans beskyttelse og gunst, mens alt annet er feil.

183.4 Gud skj lov, du er stø i Pakten og Testamentet.

184.1 **O** dere velsignede sjeler! Selv om dere gjennomgår kritiske prøvelser med tanke på noen personers gjentatte og iherdige forsøk på å ryste troen hos vennene i Los Angeles, så er dere under Bahá'u'lláhs gavmildhets beskyttende øye og blir hjulpet av engler i hopetall.

184.2 Gå derfor med faste skritt og ta del i spredningen av de guddommelige dufter, av forherligelsen av Guds Ord og av fasthet i Pakten, med den største forvissning og tiltro. Vær forvisset om at så fremt en sjel reiser seg med den største utholdenhet og lar Rikets kallen lyde og fremmer Pakten med beslutsomhet, så vil den, om den enn er en uanselig maur, bli satt i stand til å jage den veldige elefanten bort fra arenaen. Og om den enn er en skrøpelig møll, så skal den rive

den rovgriske gribbs fjærkledning i stykker.

Bestreb dere derfor, så dere kan spre og oppløse tvilens og villfarelsens hær med de hellige ytringers kraft. Dette er min formaning, og dette er mitt råd. Strides ikke med noen, og sky enhver form for krangel. Tal Guds Ord. Hvis han tar imot det, er den ønskede hensikt oppnådd. Og vender han seg bort, så la ham i fred og sett din lit til Gud. 184.3

Slik er deres egenskap som er faste i Pakten. 184.4

O dere den barmhjertiges venner og tjenerinner! Det er 185.1 mottatt et brev fra det åndelige råd i Los Angeles. Det vitnet om det faktum at som et urokkelig fjell motstår de velsignede sjeler i California overtredelsens stormvær, og som velsignede trær er de blitt plantet i Paktens jordbunn og er svært stødige og standhaftige. Håpet er derfor at ved velsignelsene fra Sannhetens sol kan de hver dag øke i fasthet og standhaftighet. Prøvelsene i enhver religionsordning står i direkte forhold til hvor stor Saken er, og ettersom en så tydelig Pakt, skrevet av den ypperste Penn, inntil nå ikke er blitt inngått, er prøvelsene tilsvarende alvorligere. Disse prøvelser får de svake sjeler til å vakle, mens de som er stødige, ikke påvirkes. Disse rystelser fra overtredernes side er ikke mer enn havets skum, som er et av dets kjennetegn og ikke kan skilles fra det. Men Paktens osean vil bruse og kaste de dødes legemer opp på land, for det kan ikke beholde dem. Derfor ser man at Paktens osean har bølget og bølget til det har kastet de døde legemer ut – sjeler som er berøvet Guds ånd og er fortapt i lidenskap og selviskhet og søker lederskap. Dette havskum vil ikke vare og vil snart bli oppløst og forsvinne, mens Paktens osean vil

bølge og drønne til evig tid ...

- 185.2 Helt fra skaperverkets tidlige dager og frem til vår tid er en så fast og eksplisitt Pakt ikke blitt inngått i noen av de guddommelige religionsordninger. Er det i lys av dette faktum mulig for dette skum å bli værende på overflaten av Paktens osea? Nei, ved Gud! Overtrederne trækker på sin egen verdighet, river sine egne grunnvoller opp og er stolte over å bli støttet av smigrere som anstrenger seg kraftig for å ryste troen hos svake sjeler. Men denne handling fra deres side betyr ikke noe. Den er en hildring og ikke vann, skum og ikke havet, tåke og ikke en sky, illusjon og ikke virkelighet. Alt dette vil dere snart se.
- 185.3 Dere er Gud skje lov stødige og standhaftige. Vær takknemlige for at dere lik velsignede trær er fast plantet i Paktens jordbunn. Det er sikkert at enhver som er stødig, vil vokse, vil bære nye frukter og daglig øke i friskhet og nåde. Tenk dypt over alle Bahá'u'lláhs skrifter, om de nå er epistler eller bønner, og dere vil avgjort komme over tusen passasjer der Bahá'u'lláh ber: «O Gud! Gjør paktbryterne til intet, og overvinn Testamentets undertrykkere.» «Den som forneker Pakten og Testamentet blir forkastet av Gud, og den som forblir stødig og standhaftig i dem, yndes ved enhetens terskel.» Slike ytringer og bønner er det mange av; se etter der, så vil dere få vite.
- 185.4 Vær aldri mismodige. Jo mer dere opprøres av overtredelse, desto dypere blir deres støhet og standhaftighet, og vær forvisset om at de guddommelige skarer vil vinne, for de er garantert Abhá-rikets seier. I alle regioner blir støhetens og standhaftighetens banner heist og overtredelsens flagg fornedret, for bare noen få svake sjeler har latt seg forlede av

smigeren og de bedragerske argumenter fra overtrederne, som utad og med den største omhu viser fasthet, men som innad beskjefstiger seg med å gjøre sjeler urolige. Utad kjent som overtredere er bare noen få som leder dem som oppildner og agiterer, mens resten bedrar sjelene på underfundig vis, for i det ytre påstår de seg å være støe og standhaftige i Pakten, men når de kommer over lydhøre ører, sår de i hemmelighet mistankens frø. For dem alle ligner deres tilfelle bruddet på Pakten ved Judas Iskariot og hans tilhengere. Betenk: Er det blitt værende igjen noen resultat eller spor etter dem? Ikke engang et navn på hans tilhengere er etterlatt, og selv om en rekke jøder sluttet seg til ham, var det som om han ikke hadde noen tilhengere overhodet. Denne Judas Iskariot, som var apostlenes leder, forrådte Kristus for tretti sølvpenger. Ta dere i akt, o folk med innsikt!

Ved denne tid vil disse ubetydelige overtredere ganske visst forråde Paktens midtpunkt for den store sum som de på enhver underfundig måte har tippet seg til. Det er nå tretti år siden Bahá'u'lláh gikk bort, og i løpet av denne tiden har disse overtredere anstrengt seg av alle krefter. Hva har de oppnådd? De som er forblitt faste i Pakten, har seiret under alle forhold, mens overtrederne har møtt nederlag, skuffelse og motløshet. Etter 'Abdu'l-Bahás bortgang vil det ikke finnes noe spor etter dem. Disse sjeler er uvitende om hva som vil skje, og brisker seg av sine egne innbilninger. 185.5

Kort sagt, o dere Guds venner og den barmhjertiges tjenerinner! På deres hode har gavmildhetens hånd satt en juvelprydet krone, og dens kostelige edelstener skal skinne over alle regioner til evig tid. Verdsett denne gavmildhet, løsne tungen i lovprisning og takksigelse, og bruk tiden til 185.6

å utbre den guddommelige lære, for dette er livets ånd og midlet til frelse.

186.1 O du som er fast i Pakten! Tre brev etter hverandre er mottatt fra deg. Av innholdet fremgikk det at i Cleveland er hjertene blitt plaget av paktbryternes perfide pust, og at det er blitt mindre harmoni mellom vennene. Nådige Gud! Hundre ganger er det blitt forutsagt at overtredene ligger på lur og ønsker å skape uenighet blant vennene med alle midler, slik at denne uenigheten kan ende med at Pakten blir brutt. Hvordan har det seg at vennene, denne advarselen til tross, ikke har brydd seg om dette klare utsagnet?

186.2 Det omstridte punkt er klart, direkte og aldeles kort. Bahá'u'lláh var enten vis, allvitende og klar over hva som ville følge, eller han var uvitende og tok feil. Ved sin ypperste penn inngikk han en så fast Pakt med alle bahá'íene, først med aghsánene, afnánene og sin slekt, og befalte dem å adlyde ham og vende seg til ham. Ved sin ypperste penn har han uttrykkelig erklært at følgende vers i *Kitáb-i-Aqdas* sikter til Den største gren:

186.3 «Når mitt nærværs osean har ebbet ut og min åpenbarings bok er avsluttet, vend dere da hen til ham som Gud har ment, som har vokst frem fra denne urgamle rot.» Meningen med dette er i korthet denne: at etter min bortgang påhviler det aghsánene, afnánene og slektningene og alle Guds venner å vende ansiktet mot ham som har vokst ut fra den urgamle rot.

186.4 I *Kitáb-i-Aqdas* sier han også klart: «O verdens folk! Når den Mystiske Due har styrt sin flukt fra sin lovprisnings

helligdom og søkt hen til sitt fjerne mål, sin skjulte bolig, henvis da hva enn dere ikke forstår i Boken, til ham som har vokst ut fra denne veldige Stamme.» Rettet til alle mennesker i verden sier han: Når den mystiske due har fløyet bort fra lovprisningens hage til det ypperste og usynlige stade – det vil si, når Den velsignede skjønnhet vender seg bort fra den betingede verden mot det usynlige rike – da henvis hva enn dere ikke forstår i Boken til ham som har vokst ut fra den urgamle rot. Det vil si at uansett hva han sier, så er det selve sannheten.

Og i Paktboken sier han eksplisitt at meningen med verset 186.5 «som har vokst frem fra denne urgamle rot» er Den største gren. Og han befaler alle aghşáner, afnáner, slektninger og bahá'ier å vende seg til ham. Nå må man enten si at Den velsignede skjønnhet har begått en feil, eller så må han adlydes. 'Abdu'l-Bahá har ingen annen befaling som folket skal adlyde, enn å spre Guds liflige dufter, opphøye hans Ord, fremme menneskehetens enhet, opprette allmenn fred, og andre av Guds befalinger. Dette er guddommelige bud og har intet med 'Abdu'l-Bahá å gjøre. Den som så ønsker, kan godta dem, og enhver som forkaster dem, kan gjøre som vedkommende selv vil.

Ved mange listige knep søker noen av urostifterne nå 186.6 lederskap, og for å oppnå denne stillingen sår de tvil blant vennene så de kan skape meningsforskjeller, og disse meningsforskjeller kan føre til at de tiltrekker seg en egen gruppering. Men Guds venner må være våkne og vite at motivet for spredningen av disse betenkeligheter er personlige ønsker og å oppnå lederskap.

Bryt ikke bahá'í-enheten, og vit at denne enheten ikke 186.7

kan holdes ved like ved annet enn troen på Guds Pakt.

186.8 Du ønsker å reise så du kan spre Guds liflige dufter. Dette er i høy grad passende. Guddommelige bekreftelser vil helt sikkert hjelpe deg, og Paktens og Testamentets kraft vil sikre deg triumf og seier.

187.1 **O** du som er fast i Pakten! Ditt brev ble mottatt. Du har uttrykt tilfredshet med årsmøtet, med at denne sammenkomsten har virket til å høyne Guds Sak og vist kraften i hans Ord. Storheten ved denne Sak vil fjerne disse meningsforskjeller og kan sammenlignes med at når sunnheten i menneskets legeme en gang er oppnådd, så helbreder den all sykdom og svakhet. Vårt håp er at det ikke vil være igjen noen spor av motsetninger. Men noen av vennene i Amerika er hvileløse i sine nye ambisjoner, de bestreber seg og søker under jorden og oppe i luften for å oppdage noe som skaper splid.

187.2 I Bahá'u'lláhs Sak er Gud skje lov alle slike dører stengt, for det er utpekt et eget myndighetssentrum – et midtpunkt som løser alle vanskeligheter og avverger all uenighet. Det Universelle Rettferdighetens Hus avverger likeledes all uenighet, og hva det enn foreskriver, må godtas, og den som forsynder seg, blir forkastet. Men dette Universelle Rettferdighetens Hus, som er den lovgivende instans, er ennå ikke blitt opprettet.

187.3 Man ser derfor at det ikke gjenstår noen utvei for splid, men kjødelige begjær er årsaken til uenighet, slik det er tilfelle med overtredene. Disse tviler ikke på at Pakten er gyldig, men selviske motiver har dratt dem til denne tilstanden. Det er ikke det at de ikke vet hva de gjør – de er fullt oppmerksomme på det og opponerer likevel.

Kort sagt er Paktens osean heftig og stort. Det kaster over- 187.4
 tredelsens skum opp på land, og vær derfor forvisset. Hengi
 deg til å fremme mashriqu'l-adhkáren, og klargjør midlene
 for å spre den guddommelige vellukt. Vær ikke opptatt av noe
 annet enn dette, for ellers vil du spre din oppmerksomhet, og
 arbeidet vil ikke gå fremover.

O dere 'Abdu'l-Bahás skattede elskede! Det er nå lenge 188.1
 siden mitt indre øre har hørt noen liflige melodier fra visse
 regioner, eller at mitt hjerte er blitt gledet – og det til tross
 for det faktum at dere alltid er til stede i mine tanker og står
 klart synlige for mitt blikk. Fylt til randen er mitt hjertes
 beger av min kjærlighet til dere, og min lengsel etter å se
 dere strømmer som ånden i mine arterier og årer. Av dette er
 det klart hvor stor min lidelse er. På denne tid og gjennom
 dette stormvær av ulykker som nå kaster sine bølger høyt i
 været, blir det fra alle kanter slengt grusomme og uopphør-
 lige piler mot meg, og her i Det hellige land mottas det hvert
 øyeblikk skremmende nyheter, og hver dag har med seg sitt
 eget monn av skrekk. Oppvigleriets midtpunkt har innbilt
 seg at han kun trengte sitt hovmodige opprør for å legge
 Pakten og Testamentet i ruiner. Det var bare dette som skulle
 til, tenkte han, for å vende de rettskafne bort fra det hellige
 Testament. Derfor sendte han sine tvilens løpesedler ut vidt
 og bredt, idet han utspekulerte mang en hemmelig plan. En
 gang utbasunerte han at Guds byggverk var blitt omstyrtet
 og hans guddommelige befalinger opphevet, og at Pakten og
 Testamentet av den grunn var avskaffet. Så pleide han å gi seg
 til å sukke og klage over at han ble holdt fanget og var sulten

og tørst dag og natt. En annen dag ville han lage spektakkel og si at Guds enhet var blitt benektet siden en annen manifestasjon var forkynt, før tusen år var gått.

188.2 Da han så at hans bakvaskelser var uten virkning, utformet han etter hvert en plan for å skape oppstyr. Han begynte å anstifte ufred og gikk og banket på hver en dør. Han begynte å fremlegge falske anklager for regjeringens tjenestemenn. Han nærmet seg noen utlendinger, innyndet seg hos dem, og sammen med dem utarbeidet han et dokument som han fremla for sultánatets hovedsete og forskrekket myndighetene. Blant de mange baktalerske anklager var at denne ulykkelige hadde reist en opprørsfane med ordene *Yá Bahá'u'l-Abbá*, at jeg hadde toget omkring med den på landsbygda til alle byer og landsbyer, til og med blant ørkenstammene, og hadde kalt alle til å forene seg under dette flagg.

188.3 O min Herre, sannelig søker jeg tilflukt hos deg for selve tanken på en slik handling, som går på tvers av alle Bahá'u'lláhs bud, og som virkelig ville ha vært en veldig urett som ingen annen enn en alvorlig synder noensinne ville begå. For du har pålagt oss å adlyde herskerne og kongene.

188.4 En annen av hans bakvaskelser var at gravmålet på Karmel-fjellet var en festning som jeg hadde anlagt, sterk og uinntagelig – dette var mens bygningen var under oppføring og omfattet seks rom – og at jeg hadde kalt den Medina den strålende, mens jeg hadde kalt den hellige grav* Mekka den forherligede. Enda en annen av hans baktalelser var at jeg hadde opprettet et selvstendig herredømme, og at jeg – Gud forbyde! Gud forbyde! Gud forbyde! – hadde kalt alle de troende til å slutte seg til meg i denne massive udåden. Hvor

* I Bahjí.

ille er vel ikke hans bakvaskelse, o min Herre!

Og igjen påstår han at siden det hellige gravmæle er blitt 188.5
et sted som besøkes av pilegrimer fra hele verden, så vil dette
i sum bli til stor skade for regjeringen og folket. Han, opp-
vigleriets midtpunkt, hevder at han ikke har hatt noe med
alle disse ting å gjøre, at han er en sunní blant sunníer og
hengivent følger Abú-Bakr og 'Umar og betrakter Bahá'u'lláh
som bare en from mann og en mystiker. Alle disse ting, sier
han, ble igangsatt av denne forurettede.

Kort sagt ble det oppnevnt en undersøkelseskommissjon av 188.6
sul'tánen, måtte hans regjeringstids herlighet vedvare. Kom-
missjonen reiste hit, og umiddelbart etter ankomsten dro de
til en av anklagernes hus. Så tilkalte de gruppen som i samar-
beid med min bror hadde utarbeidet anklagedokumentet, og
spurte dem om det var sant. Gruppen redegjorde for innholdet
i dokumentet, uttalte at alt de hadde rapportert der, var intet
annet enn sannheten, og tilføyde ytterligere anklager. De
opptrådte dermed på én og samme tid som anklagere, vitner
og dommer.

Kommissjonen har nå vendt tilbake til kalifatets hoved- 188.7
sete, og fra den byen kommer det daglig rapporter av svært
skremmende art. Men 'Abdu'l-Bahá forblir Gud skje lov fattet
og uforstyrret. Jeg nærer ikke motvilje mot noen på grunn
av denne ærekrenkende baktalelsen. Alt hva meg angår, har
jeg gjort avhengig av hans uimotståelige vilje. Og jeg venter,
faktisk i fullkommen glede, på å ofre livet, forberedt på hvil-
ken som helst lidelse som måtte vente meg. Lovet være Gud,
de kjærlige troende godtar også Guds vilje og underlegger
seg den, tilfredse med den, føyer seg strålende og fremfører
takksigelser.

- 188.8 Oppvigleriets midtpunkt har forestilt seg at når denne forurettedes blod en gang er utgytt, når jeg først er slengt bort på ørkenens vidstrakte sand eller druknet i Middelhavet – navnløs, sporløst forsvunnet, uten noen til å tale om meg – da ville han til sist ha en arena der han kunne spore sin ganger frem og med sine løgners og anfeltelsers kølle slå hardt til sine ambisjoners poloball og vinne premien.
- 188.9 Langt derifra! For selv om trofasthetens søte, moskusangende duft skulle bli borte uten å etterlate seg noe spor, hvem ville bli tiltrukket av forræderiets stank? Og selv om en himmelens gasele skulle bli revet i stykker av hunder og ulver, hvem ville løpe av sted for å finne frem til en rovgrisk ulv? Skulle til og med den mystiske nattergals dag gå mot slutten, hvem ville vel da låne øre til ravnens kraksing eller kråkens hese skrik? For en tom formodning han nærer! For en tåpelig formastelse! «Men de vantro, deres gjerninger er som en hildring over sletten, som den tørstende tror er vann, til han når dit og intet finner.»*
- 188.10 O dere Guds elskede! Vær støe på foten og faste i hjertet, og stå forpliktet overfor deres forehavende ved Den velsignede skjønnhets kraft. Tjen Guds Sak. Møt alle verdens nasjoner med Bahá-folkets standhaftighet og utholdenhet, slik at alle mennesker kan bli forbløffet og spørre hvordan dette kunne skje, slik at deres hjerter er som oppkommer av tillit og tro og som gruber så rike på Guds kjærlighet. Vær slik, så dere aldri vil svikte eller vakle på grunn av disse tragedier i Det hellige land. La ikke disse skremmende hendelser gjøre dere motløse. Og skulle alle de troende falle for sverdet og kun én være igjen, da la denne ene rope i Herrens navn og meddele

* Qur'ánen 24:39.

det glade budskap. La denne ene reise seg og stå imot alle jordens folkeslag.

La ikke blikket hvile på de truende hendelser på denne opplyste plett. Det hellige land er til enhver tid i fare, og her er det alltid full flo for ulykkenes tidevann. For denne utropte appell har nå vært hørt rundt om i verden, dens berømmelse er gått ut til jordens ender. Det er på grunn av dette at fiender, både innenfra og utenfra, med underfundighet og list har begynt å spre bakvaskelse. Det er klart at et slikt sted som dette ville bli utsatt for fare, for det er ingen forsvarer her, ingen til å reise seg og ta vår side overfor baktalelse. Her er det bare noen få sjeler som er hjemløse, ulykkelige og holdes fanget i denne festning. De har ingen forkjemper. Det er ingen til å bistå dem, ingen til å avverge løgnens piler og ærekrenkelsens spyd som kastes mot dem – ingen utenom Gud.

Det anstår dere å grunne over alle de høyt elskede som hastet til den hellige offermark, disse dyrebare sjeler som ofret livet. Husk hvilke strømmer av hellig blod som ble utøst, hvor mangt et rettsindig hjerte som ble blandet med sitt størknede blod, hvor mangt et bryst som ble målet for tyranniets spyd, hvor mangt et kyskt legeme som ble revet i stykker. Hvordan kunne det da være riktig for oss en gang å tenke på å redde oss selv! Å innnynde oss hos fremmede eller slektninger, og late som vi søker forlik! Bør vi ikke heller ta de rettferdiges vei og følge i sporene etter de store som gikk foran?

Disse få korte dager vil gå over, dette nåværende liv vil forsvinne for vårt syn. Denne verdens roser vil ikke være friske og fagre mer, seirenes og fornøyselens hage på denne jord skal synke sammen og svinne hen. Livets forår skal bli til dødens høst, slottssalenes lykelige fryd skal vike plassen

for måneløst mørke i graven. Og derfor er intet av dette verdt å elske i det hele tatt, og til dette vil den vise ikke forankre sitt hjerte.

- 188.14 Den som har kunnskap og styrke, vil heller søke seg frem til himmelens herlighet og åndelig utmerkelse og det liv som ikke dør. Og en slik person lengter etter å nærme seg Guds hellige terskel. For i denne hurtig svinnende verdens kro vil Guds menneske ikke ligge beruset, heller ikke vil det hvile seg, selv ikke et øyeblikk, eller tilsmusse seg med noen forkjærlighet for dette jordiske liv.
- 188.15 Nei, snarere er vennene stjerner på ledelsens høye himler, legemer på den guddommelige nådes hvelving, som med alle sine evner jager mørket på flukt. De bryter ned grunnvollen for ondsinn og hat. For verden og alle dens folkeslag nærer de bare ett håp: velvære og fred. Av dem blir krigføringens og aggresjonens bolverk støtt ned. Som sitt mål har de sannferdighet og ærlig fremferd og vennskap, og vennlighet selv mot en grusom fiende, inntil de til sist forandrer verden, dette troløshetens fengsel, til den største tillits herskapshus og omgjør dette hatets, ondsinnethetens og ondskapens fangehull til Guds paradis.
- 188.16 O dere kjærlige venner! Bestreb dere med liv og sjel på å gjøre denne verden til et speilbilde av Riket, så det kan vrimle av Guds verdens velsignelser i denne nedre verden, så det kan istemmes bifallsytringer fra skaren i det høye og merkene og tegnene på Bahá'u'lláhs rike gaver og foræringer kan omslutte hele jorden.
- 188.17 Jináb-i-Amín har uttrykt den største beundring for dere ærede menn og opplyste kvinner, har nevnt hver og en av dere ved navn og rost dere, har fortalt mye om den fasthet og

standhaftighet som dere alle har vist, og sagt Gud være lovet, i hele Persia står menn og kvinner sammen, ranke, sterke og urokkelige – et mektig byggverk som er solid bygget, og at dere med kjærlighet og glede er i ferd med å spre Herrens liflige dufter.

Dette var svært gledelige nyheter, særlig fordi de nådde meg i løpet av disse ytterst farlige dager. For denne forurettedes kjæreste ønske er at vennene vil ha et åndelig hjerte og et opplyst sinn, og når denne nåde er blitt meg forunt, er ulykker, hvor smertelige de enn måtte være, bare gavmildhet som strømmer ned over meg som rikelig regn. 188.18

O Gud, min Gud! Du ser meg neddukket i et oseaan av pine, fastholdt ved tyranniets flammer, gråtende i nattens mørke. Søvnløs vrir og vender jeg meg på mitt leie, og mine øyne anstrenger seg for å skue trofasthetens og tillitens morgenlys. Jeg pines som en fisk som spreller i sanden av frykt, med et indre som brenner som ild, men jeg ser meg stadig om etter dine velsignelser fra alle kanter. 188.19

O Gud, min Gud! La de troende i andre land få del i din overstrømmende nåde, utfri du, ved din ufeilbare hjelp og gavmildhet, blant dine elskede i de fjerneste himmelstrøk dem som sukker over sin fiendes bitre grusomhet. O Herre, de er grepet av din kjærlighet, fangene som er tatt av dine tropper. De er fuglene som flyr i din ledelses himler, hvalene som svømmer i dine gavers oseaan, stjernene som funkler på dine gavers horisont. De er forsvarerne av din lovs festning. De er din hukommelses bannere blant mennesker. De er din guddommelige medlidenhets dype brønner, kildene til din gunst, din nådes utspring. 188.20

Hold dem for alltid i sikkerhet under ditt altbeskyttende 188.21

øye. Hjelp dem til å opphøye ditt Ord. Gjør deres hjerter standhaftige i din kjærlighet. Gi dem en sterk rygg, så de kan tjene deg godt. Styrk deres evner som underdanige tjenere.

188.22 Utbre din liflige ange vidt og bredt gjennom dem. Utlegg din hellige skrift gjennom dem. Gjør din ytring kjent gjennom dem. Oppfyll dine ord gjennom dem. Utøs din barmhjertighet gjennom dem.

188.23 Du er sannelig den mektige, den sterke. Du er sannelig den milde, den medlidende.

189.1 I dag blir enhver klok, årvåken og fremadskuende person vekket, og for ham åpenbares fremtidens mysterier, som viser at intet annet enn Pakten er i stand til å røre menneskehetens hjerte og bevege det, akkurat som Det nye og Det gamle testamente brakte Kristi Sak ut til alle regioner og var den pulserende kraft i menneskets verden. Et tre med røtter vil bære frukt, mens det som ikke har noen, vil, uansett hvor høyt og robust det måtte være, til sist dø og bli bare en stokk egnet til brensel.

189.2 Guds Pakt er som et veldig og bunnløst osean. En bølge vil reise seg fra det, bruse og kaste alt oppsamlet skum opp på land.

189.3 Lovet være Gud for at det høyeste ønske næret av oppmerksomme sjeler er å opphøye Guds Ord og spre guddommelige dufter. Dette er i sannhet den sikre og faste grunnvoll.

189.4 Som morgenen er lyset fra Sannhetens sol nå spredt. Det må gjøres en innsats slik at de slumrende sjeler kan bli vekket, de aktløse kan bli aktsomme og den guddommelige lære, som utgjør denne tidsalders ånd, kan nå ørene hos verdens

folk, kan bli utbredt i pressen og bli fremført med bravur og veltalenhet i menneskers forsamlinger.

Ens adferd må være som Paulus' adferd, og ens tro må 189.5
være som Peters. Denne moskusangende bris vil fylle nesene hos verdens folk med sin vellukt, og denne ånd vil gjenopplive de døde.

Overtredelsens støtende lukt har midlertidig stanset 189.6
Sakens bevegelse fremover, for ellers ville de guddommelige læresetninger straks ha spredt seg som solens stråler og gjenomtrengt alle regioner.

Du akter å trykke og utgi 'Abdu'l-Bahás taler, som du har 189.7
samlet. Dette er virkelig svært tilrådelig. Denne tjeneste vil gjøre at du får et strålende ansikt i Abhá-riket og vil gjøre deg til gjenstand for ros og takknemlighet fra vennene i Østen så vel som i Vesten. Men det må gjøres med den største omhu, slik at den nøyaktige teksten kan bli gjengitt, med utelukkelse av alle de avvik og forvrengninger som ble foretatt av tidligere oversettere.

Du ser meg, o min Gud, bøyd i underdanighet, ydmyk 190.1
overfor dine bud, underlagt ditt herredømme, i beven for ditt veldes makt, på flukt fra din vrede, bønnfallende om din nåde, i tillit til din tilgivelse, skjelvende av ærefrykt overfor din voldsomhet. Jeg bønnfaller deg med et bankende hjerte, med strømmende tårer og en lengtende sjel, fullstendig løst fra alle ting, om å gjøre dine elskere lik stråler av lys gjennom dine riker, og om å hjelpe dine utvalgte tjenere til å opphøye ditt Ord, så de kan bli fagre og lyse i ansiktet av herlighet, så deres hjerter kan bli fylt av mysterier og enhver sjel kan legge

- ned sin byrde av synd. Vokt dem mot angriperen, mot ham som er blitt en skamløs og gudsbespottende ugjerningsmann.
- 190.2 Sannelig, dine elskere tørster, o min Herre; led dem til gavmildhetens og nådens kilde. Sannelig, de hungrer; send ned til dem ditt himmelske taffel. Sannelig, de er nakne; ikle dem lærdommens og kunnskapens gevanter.
- 190.3 De er helter, o min Herre, led dem til slagmarken. De er veiledere, gi dem å tale med argumenter og bevis. De er oppvartende tjenere, la dem sende rundt det beger som flommer over av visshetens vin. O min Gud, gjør dem til sangere som synger i fagre hager, løver som holder til i tykningen, hvaler som dukker i det veldige dyp.
- 190.4 Sannelig, du er den som har en overflod av nåde. Det finnes ingen Gud utenom deg, den mektige, den sterke, den evig givende.
- 190.5 O dere mine åndelige venner! Belastningene har i noen tid nå vært harde, og begrensningene har vært som lenker av jern. Denne fortvilte forurettede ble værende ensom og alene, for alle veier var stengt. Venner fikk forbud mot å komme til meg, de pålitelige ble utestengt, fienden omringet meg, de onde voktere var iltre og dristige: hvert øyeblikk – en ny lidelse, ved hvert åndedrett – en ny pine. Både slekt og fremmede er i angrep. De som en gang elsket meg, var troløse og nådeløse, faktisk verre enn fiender idet de reiste seg for å plage meg. Det var ingen der for å forsvare 'Abdu'l-Bahá – ingen hjelper, ingen beskytter, ingen forbundsfelle, ingen forkjemper. Jeg var i ferd med å drukne i et hav uten strender mens de troløses stemmer hele tiden nådde mine ører med sine kraksende ravneskrik.
- 190.6 Ved hvert daggry – tredobbelt mørke. Om aftenen – sten-

hardt, hjerteløst tyranni. Og aldri et øyeblikks fred, aldri noen balsam for spydets røde sår. Fra ett øyeblikk til det neste ville det innløpe ord om min forvisning til Fezzans sandørken. Fra en time til den neste skulle jeg bli kastet ut i det endeløse hav. En gang ville de si at disse hjemløse vandrere endelig var knekt, og en annen gang at korset snart ville tas i bruk. Denne min utbrukte kropp skulle bli målet for kuler eller piler, eller atter at dette sviktende legeme skulle bli skåret i stykker av sverdet.

Våre fremmede bekjentskaper kunne ikke bare seg av glede, og våre forræderske venner frydet seg. «Lovet være Gud», ville en utbryte, «her er vår drøm gått i oppfyllelse.» Og en annen: «Gud skje takk, vår spydspiss traff hjertet.» 190.7

Lidelser hamret løs på denne fange som vårens kraftige regn, og de ondsinnedes seire strømmet ned i en ubønnhørlig flom. Og likevel forble 'Abdu'l-Bahá lykkelig i opphøyet sinnsro, i tillit til den allbarmhjertiges nåde. Denne smerte, denne pine, var alle fornøyselsers paradis. Disse lenker var en konges halspryd på en trone i himmelen. Mitt hjerte var tilfreds med Guds vilje, fullstendig undergivent. Jeg overga meg til hva skjebnen enn kunne ha å by på, og jeg var lykkelig. Stor glede var min gode venn. 190.8

Det kom til sist en tid da vennene ble utrøstelige og oppga alt håp. Det var da morgenen grydde og overflommet alt med lys uten ende. De veldige skyene ble spredt, de dystre skygene dro sin vei. I det øyeblikk falt fotjernene bort, lenkene ble løftet bort fra halsen hos denne hjemløse og hengt rundt fiendens hals. Disse store vanskeligheter ble endret til sorgløshet, og over Guds gavers horisont steg håpets sol opp. Alt dette skyldtes Guds nåde og hans gaver. 190.9

190.10 Og dog, fra ett synspunkt var denne vandrer trist og nedslått. For hvilken smerte ville jeg i den kommende tid kunne søke trøst? Over nyheten om hvilket oppfylt ønske ville jeg kunne glede meg? Det var ikke mer tyranni, ikke mer smerte, ingen flere tragiske hendelser, ingen prøvelser. Min eneste glede i denne hurtig svinnende verden var å vandre på Guds stenete sti og utholde harde prøvelser og alle materielle sorger. For ellers ville dette jordiske liv vise seg å være goldt og forgjeves, og døden ville være bedre. Tilværelsens tre ville ikke bære noen frukt; denne tilværelsens tilsådde åker ville ikke gi noen grøde. Det er således mitt håp at en eller annen omstendighet atter en gang vil få min smertes kalk til å flomme over, og at den fagre Elskede, denne sjelenes banemann, igjen vil blende dem som ser på. Da vil dette hjerte være lykksalig og denne sjel velsignet.

190.11 O guddommelige forsyn! Løft opp til dine elskeres lepper et beger breddfullt av kval. For de lengtende på din sti, gjør sødmen til kun et stikk og giften søt som honning. Sett våre hoder som pryde på spydspisser. Gjør våre hjerter til mål for nådeløse piler og flein. Oppreis denne visnede sjel til live på martyrens mark, gi dette bleknede hjerte å drikke tyranniets drikk og derved bli friskt og fagert igjen. Berus ham med din evige Pakts vin, gjør ham til en begersvinger som hever sitt beger høyt. Hjelp ham til å kaste livet bort. Gi at han kan bli ofret for din skyld.

190.12 Du er den mektige, den sterke. Du er den vitende, den seende, den hørende.

O du som er blitt hardt plaget på Paktens sti! Når smerte og kval lides på Herrens sti, han med de åpenbare tegn, er de bare gunst og nåde. Lidelse er kun barmhjertighet og sorg en gave fra Gud. Gift er sukker på tungen, og vrede er vennlighet til næring for sjelen. 191.1

Pris derfor ham, den kjærlige forsørger, for å ha forordnet denne lidelse, som kun er den rene og skjære gavmildhet. 191.2

Om jeg må gå gjennom ild som Abraham, eller løpe langs en blodstenket vei som Johannes*, eller du kaster meg i en brønn som en Josef, eller sperrer meg inne i en fengselscelle, eller gjør meg like arm som Marias sønn, så vil jeg fra deg ikke vike, men alltid i kropp og sjel være rede, bøyd for å lyde ditt bud. 191.3

I dag er hærskares Herre Paktens forsvarer. Rikets styrker beskytter den, himmelske sjeler tilbyr sine tjenester, og himmelske engler forkynner den og sprer den viden om. Hvis man skuer med innsikt, vil man se at alle universets krefter i siste instans tjener Pakten. I fremtiden vil den bli tydelig og klar. I lys av dette faktum: Hva kan disse svake og veke sjeler oppnå? Hardføre planter som er uten røtter og er berøvet nedstrømningene fra barmhjertighetens sky, vil ikke vare. Hva kan man så forvente seg fra spinkle ugressplanter? ... 192.1

* Døperen Johannes.

193.1 Det er daggry, og fra Guds usynlige verdens demringspunkt er enhetens lys i ferd med å komme til syne. Og fra den skjulte verden i enhetens rike stråler det ned et vell av overstrømmende nåde. Fra alle kanter lyder det gode nyheter om Riket, og fra enhver retning føres de første morgentegn på forherligelsen av Guds Ord og på opphøyelsen av hans Sak. Enhetens ord sprer seg, enhetsversene blir sunget, på Guds gavmildhets hav går bølgene høyt, og i styrkende fossefall strømmer hans velsignelser ned.

193.2 Bekreftelsene fra ham som er den evig tilgivende, har innhyllt alle himmelstrøk i lys, hærstyrkene fra skaren i det høye styrter frem til kamp på Herrens venners side for å vinne seier. Fra pol til pol lyder det gjetord om Den urgamle skjønnhets berømmelse – måtte mitt liv bli ofret for hans elskede – og ordet om den hellige Sak har spredt seg til øst og til vest.

193.3 All disse ting fryder hjertet, og dog er 'Abdu'l-Bahá dypt nedsunket i et osean av sorg, og smerte og kval har i den grad påvirket mine lemmer og kroppsdeler at hele mitt legeme er grepet av den ytterste svakhet. Merk dere at da jeg, ensom og alene, uten noen til å hjelpe meg, lot ropet fra Gud lyde rundt om i verden, reiste dens folkeslag seg for å opponere, for å strides, for å benekte. Det er på den ene side klart hvordan utøverne av fortidens religioner har igangsatt sitt angrep på alle punkter. Det kommer ord om de løgnaktige spotterne og hvor ytterst langt de går for å rykke det guddommelige Tre opp med røttene. Hvilke ondsinnede og baktalerske anklager retter de vel ikke mot Den urgamle skjønnhets! Hvilke flygeblader fylt med onde og fordervede beskyldninger driver de vel ikke travelt og skriver og sprer mot Det største navn! I

dypeste hemmelighet anstrenger de seg nå til det ytterste for å tilføye denne tro et fryktelig slag.

Atter en gang har de hovmodige uttenkt alle slags komplotter og intriger for å ødelegge Guds Sak fullstendig og utviske 'Abdu'l-Bahás navn fra livets bok. 193.4

Og i tillegg til alle disse trengsler, disse ulykker, disse angrep av fiender, har det reist seg en støvsky av uvennskap blant de troende selv. Dette til tross for det faktum at Den urgamle skjønnhets Sak er selve essensen av kjærlighet, selve kanalen for enhet og er til bare for at alle kan få bli bølgene på ett hav, klare stjerner på samme endeløse himmelhvelv, perler i enhetens muslingskall og funklende juveler utvunnet fra enhetens gruber; at de kan bli hverandres tjenere, elske hverandre, velsigne hverandre, rose hverandre; at hver og en kan løsne tungen og prise de andre uten unntak idet enhver uttrykker sin takknemlighet mot alle de øvrige; at alle burde løfte blikket mot herlighetens horisont og huske at de er knyttet til den hellige terskel; at de ikke burde se noe annet enn godt hos hverandre, ikke høre annet enn ros av hverandre og ikke si et ord om hverandre uten for å gi ros. 193.5

Det finnes virkelig visse personer som vandrer på denne rettferdighetens vei, og Gud skje takk, de blir styrket og støttet av himmelsk kraft i hvert land. Men andre har ikke hevet seg slik de burde til dette herliggjorte og opphøyede stade, og på 'Abdu'l-Bahás hjerte legger dette en tung byrde av sorg, av ufattelig sorg. For intet uvær farligere enn dette kunne noensinne angripe Guds Sak, heller ikke kunne noe annet i den grad minske innflytelsen av hans Ord. 193.6

Det sømmer seg for alle Guds elskede å bli som én, å samles under ett eneste flaggs beskyttelse, å ha én enhetlig 193.7

mening, å følge én og samme sti, å holde fast ved én beslutning. La dem glemme sine forskjellige teorier og legg sine motstridende synspunkter til side. Gud være lovet, vår hensikt er én, vårt mål er ett. Vi er tjenerne ved én terskel, alle mottar vi vår næring fra den samme ene kilde, alle er vi samlet i skyggen av det samme høye tabernakel, alle har vi ly under det ene himmelske tre.

193.8 O Herrens elskede! Hvis noen taler ille om en som er fraværende, vil det eneste resultat klart være dette: Han vil legge en demper på vennenes tjenesteiver og gjøre dem tilbøyelige til å bli likegyldige. For baktalelse er splittende, og blant vennene er dette den fremste årsak til deres tilbøyelighet til å trekke seg tilbake. Hvis en person skulle tale ille om en som er fraværende, påhviler det tilhørerne å stoppe ham på en åndelig og vennlig måte, med ord omtrent som disse: Ville denne bakvaskelse tjene noe nyttig formål? Ville den behage Den velsignede skjønnhet, bidra til varig heder for vennene, fremme den hellige tro, støtte Pakten eller være til noen mulig fordel for noen sjel? Nei, aldri! Tvert imot vil den få støvet til å legge seg så tykt på hjertet at ørene ikke vil høre mer og øynene ikke lenger vil se Sannhetens lys.

193.9 Men hvis en person begynner å tale vel om en annen og åpner leppene for å rose en annen, så vil han røre ved en svarende streng hos sine tilhørere, og de vil bli oppildnet av Guds luftninger. Hos dem vil hjerte og sjel fryde seg over å vite at, Gud skje takk, her er det en sjel i troen som er et fokus for menneskelige fullkommenheter, en ren og skjær legemliggjørelse av Herrens gaver, en med en veltalende tunge og et lysende ansikt i hvilken sammenkomst han enn måtte befinne seg, en som har seier på sin panne, og som understøttes av

Guds liflige dufter.

Hvilken måte er nå den beste? Jeg sverger ved Herrens 193.10
skjønnhet: Når jeg hører noe godt om vennene, fylles mitt
hjerter av glede. Når jeg finner selv et hint om at de har et
dårlig forhold til hverandre, overveldes jeg av sorg. Slik er
'Abdu'l-Bahás tilstand. Døm så ut fra dette hvor deres plikt
ligger.

Gud skje lov, overalt hvor jeg vender meg, har Den urgamle 193.11
skjønnhet satt nådens porter på vidt gap og med umiskjen-
nelige ord kunngjort den gode nyhet om seier ved Herrens
støttende hjelp. Ved kjærlighet har han henført hjertet hos
de troende, og deres seier har han betrodd hærstyrkene fra
skaren i det høye.

Midt blant alle verdens folkeslag må de elskede nå reise 193.12
seg med et hjerte som dagstjernen og en sterk indre lengsel,
med en skinnende panne og en moskusangende pust, med
en tunge som alltid taler om Gud, med en krystallklar rede-
gjørelse og en sterk beslutsomhet, med en kraft som er født
av himmelen, og med en åndelig karakter og en bestyrkelse
som er intet mindre enn guddommelig. La dem alle som én bli
som et strålende lys på himmelens horisont og en funklende
stjerne på verdens himmelhvelving. La dem bli fruktbare trær
i de himmelske løvsaler, liflig duftende blomster i de guddom-
melige hager. La dem bli fullkomne vers på universets side,
ord om enhet i livets bok. Dette er den første tidsalder og
den tidligste begynnelse i religionsordningen for Det største
lys, og derfor må dyder oppnås og gode egenskaper gjøres
fullkomne i løpet av dette tidsrom. I disse dager må Abhá-
paradiset slå sine telt opp på jordens sletter. Virkelighetens lys
må nå bli åpenbart, og hemmelighetene ved Guds gaver må

nå bli gjort kjent, og den gamle tids nåde må nå skinne frem og denne verden forandres til himmelens fornøylespark, til Guds hage. Og fra rene hjerter og ved himmelske gaver må nå alle guddommelighetens fullkommenheter, kjennetegn og egenskaper bli synliggjort.

193.13 Til alle tider bønnfaller 'Abdu'l-Bahá den allmektige, trygler i tårer og roper ut:

193.14 O du gode Herre! Vi er tjenere for din terskel og søker ly ved din hellige dør. Noe annet tilfluktssted enn denne sterke søyle søker vi ikke, og for å finne et fristed vender vi oss ingen andre steder enn til din varetekt. Beskytt oss, velsign oss, støtt oss. Form oss slik at vi vil elske bare ditt velbehag, ytre bare din pris, følge bare Sannhetens sti, så vi kan bli rike nok til å unnvære alt foruten deg, og motta våre gaver fra din velgjørenhets hav, så vi alltid kan bestrebe oss på å opphøye din Sak og spre dine liflige dufter vidt og bredt, så vi kan glemme selvet og være opptatt bare av deg, kan frasi oss alt annet og bli oppslukt av deg.

193.15 O du forsørger, o du tilgiver! Skjenk oss din nåde og miskunn, dine gaver og dine foræringer, og støtt oss så vi kan nå vårt mål. Du er den sterke, den dyktige, den vitende, den seende. Og du er i sannhet den gavmilde, og du er i sannhet den allbarmhjertige, og du er i sannhet den evig tilgivende, han som vår anger tilkommer, han som tilgir selv den alvorligste synd.

194.1 O dere oppriktige som Abhá-skjønnheten har kjær! I disse

dager vokser Guds Sak raskt i styrke verden over, og dag for dag sprer den seg videre og videre til jordens ytterste grenser. Dens fiender blant alle verdens folk og slekter er derfor i ferd med å bli angrepslystne, ondskapsfulle, misunnelige og bittert fiendtlige. Det påhviler Guds elskede å utvise den største forsiktighet og omtanke i alle ting, om de er store eller små, å rådslå sammen og forenet motstå stormløpet fra stridshisserne og urostifterne. De må bestrebe seg på å omgås alle med en vennlig innstilling, må vise måtehold i sin adferd, må ha respekt og omtanke overfor hverandre og vise kjærlig omsorg og hengiven aktelse overfor all verdens folkeslag. De må være tålmodige og overbærende så de kan vokse for å bli Abhá-rikets guddommelige magneter og tilegne seg den dynamiske kraft som hærs-karene i det høye besitter.

De flyktige stunder for menneskets liv på jord svinner raskt hen, og det lille som fortsatt gjenstår, skal ta ende. Men det som består og varer for alltid, er den frukt som mennesket høster av sin tjeneste ved den guddommelige terskel. Se sannheten i dette utsagn, hvor overdådige og herlige er vel ikke bevisene på det i tilværelsens verden! 194.2

Herlighetenes herlighet hvile på Bahá-folket! 194.3

O du opphøyede gren av det guddommelige Lotustre! ... 195.1
 Når du foraktes og avvises av misdederne, så bli ikke nedtrykt. Og vær hverken bedrøvet eller syk om hjertet på grunn av de formasteliges makt og stivnakkethet. For slik er de aktløse sjelers vis fra arilds tid. «Ve over menneskene! Aldri kom et sendebud til dem, uten at de drev ap med ham.»*

* Qur'ánen 36:30.

195.2 De uvitendes angrep og forhindring forårsaker i virkeligheten kun at Guds Ord opphøyes og sprer hans tegn vidt og bredt. Om det ikke var for denne motstand fra de hånlige, denne bakvaskernes forstokkethet, denne roping fra prekestolene, denne klaging og jamring fra både høy og lav, disse beskyldninger om vantro fremført av de uvitende, dette oppstyr fra de tåpeliges side – hvordan kunne vel nyheten om Det første punkts komme og Bahá-solens lysende demring noensinne ha nådd frem til øst og vest? Hvordan kunne planeten ellers ha blitt skaket fra pol til pol? Hvordan kunne Persia ellers ha blitt brennpunktet for en glans som skinner i alle retninger og Lilleasia det strålende hjerte for Herrens skjønnhet? Hvordan kunne manifestasjonens flamme ellers ha spredt seg sørover? Ved hvilket middel kunne Guds rop ha blitt hørt i det høye nord? Hvordan kunne hans kallen ellers ha blitt hørt på Amerikas og det svarte Afrikas kontinenter? Hvordan kunne himmelens hanegal ellers ha gjennomtrengt disse ører? Hvordan kunne Indias yndige papegøyer ellers ha kommet over dette sukker, eller nattergaler ha slått sine triller fra landet 'Iráq? Hva kunne ellers fått Østen og Vesten til å danse, hvordan kunne dette helligede sted ellers bli troenen for Guds Skjønnhet? Hvordan kunne Sinai ellers skue denne brennende glans, hvordan kunne kommets flamme ellers smykke dette fjell? Hvordan kunne Det hellige land ellers gjøres til Guds skjønnhets fotskammel og den hellige dal Tuwa* bli setet for fortrinnlighet og nåde, det hellige sted der Moses tok av sine sko? Hvordan kunne himmelens luftninger bli ført hen over Hellighetens dal, hvordan kunne

* Qur'ánen 20:12. Også omtalt som «Den hellige dal».

de sødmefylte, luftige briser som blåser fra Abhá-hagene, noensinne fornemmes av dem som bor på Den grønne øy? Hvordan kunne ellers profetenes forjettelser, de glade tidender fra fortidens hellige seere, de gripende løfter gitt dette hellige sted av Guds manifestasjoner, noensinne ha blitt oppfylt?

Hvordan kunne Anísá-treet ellers ha blitt plantet her, 195.3
Testamentets flagg heist og Paktens berusende beger blitt løftet til disse lepper? Alle disse velsignelser og gaver, selve midlet for å forkynne troen, er fremkommet ved de uvitendes forakt, de tåpeliges motstand, de tungnemmes hårdnakkethet og angriperens vold. Om det ikke hadde vært for disse ting, ville nyheten om Bábs komme til denne dag ikke engang ha nådd til land i nærheten. Derfor bør vi aldri sørge over de uvitendes blindhet, de tåpeliges angrep, de laves og simples fiendtlighet, de geistliges likegyldighet eller anklagene om vantro som de tankeløse retter mot oss. Slik var deres vis også i fordums tider. Dog ville det ikke være slik om de var av dem som vet. Men de er formørket og kommer ikke i nærheten av å forstå det som blir fortalt dem.*

Derfor sømmer det seg for deg, en forgrening av Guds 195.4
hellige tre, utvokst fra denne veldige stamme – og det sømmer seg også for oss selv – å brenne slik med denne tente flamme fra himmelen at vi vil tenne Guds kjærlighet fra pol til pol, ved Den urgamle skjønnhets støttende nåde – måtte mitt liv bli ofret for hans helligste gravmæle. La oss som eksempel ta den opphøyede Bábs store og hellige tre – måtte mitt liv bli ofret for ham. La oss som ham blotte brystet for smertens piler, la oss som ham gjøre våre hjerter til mål for de spyd som Gud

* Jf. Qur'ánen 4:80.

har forordnet. La oss, som kjerter, brenne ned. La oss, som møll, svi våre vinger. La oss som engens lerker utstøte våre klagende skrik. La oss som nattergalene bryte ut i klagesanger.

195.5 La oss lik skyene utgyte tårer, og la oss lik lynglimtene le over våre ferder gjennom øst og vest. La oss dag og natt bare tenke på å spre Guds liflige dufter. La oss ikke for alltid fortsette med våre innbilninger og illusjoner, med vår analyse og tolkning og spredning av komplekse tvilsomheter. La oss legge til side alle tanker om selvet. La oss lukke øynene for alt på jord, la oss hverken gjøre våre egne lidelser kjent eller beklage vår urett. La oss heller glemme oss selv, og la oss, mens vi drikker den himmelske nådes vin, rope ut vår glede og fortape oss i den allherliges Skjønnhet.

195.6 O du afnán på det guddommelige lotustre! Vi må, hver av oss, bestrebe oss på å bli som fruktbare grener og på å bære en stadig søtere og sunnere frukt, så grenen kan vise seg å være en fortsettelse av roten og delen å være i harmoni med helheten. Det er mitt håp at vi ved Det største navns gavmildhet og Det første punkts miskunn – måtte min sjel bli ofret for dem begge – vil bli midlet til å opphøye Guds Ord rundt om i verden, og at vi alltid kan yte tjenester for vår Saks kilde og utbre Herrens sanne og hellige ivers tronhimmel over alle, at vi kan få milde vinder til å blåse fra nådens enger og føre hen over menneskene den liflige ange som kommer fra Guds hager, at vi kan gjøre denne verden til Abhá-paradiset og forandre denne nedre verden til himmelens rike.

195.7 Det er sant at hver av Guds tjenere, og i særdeleshet de som brenner av troens ild, er blitt tildelt denne oppgaven med å tjene den allmechtige Gud. Den plikt som er pålagt oss, er likevel større enn den som er pålagt de øvrige. Hen til ham

ser vi etter nåde og gunst og styrke.

All lov og takk skje Den velsignede skjønnhet for at han 195.8
 kaller sitt Abhá-rikes hærstyrker til handling og sender sin
 uavbrutte hjelp ned til oss, like pålitelig som de oppstigende
 stjerner. I enhver av jordens regioner har han støttet denne
 enslige, ensomme tjener, hvert øyeblikk har han vist meg sin
 kjærlighets merker og tegn. I en døs har han hensatt alle dem
 som klynger seg til sine tomme illusjoner, og dem har han
 gjort æreløse i både høyes og laves øyne. De som løper etter
 sine nykker og innbilninger, dem har han gjort til gjenstand
 for alminnelig vanære og stilt de hovmodige til allment skue.
 De venner som viste seg å være svake i troen, har han gjort
 til en advarsel for enhver tilskuer, og lederne for dem som
 vakler, har han gitt å elske bare seg selv og å synke ned i
 innbilsk selvgodhet. Ved sin veldes kraft har han imidlertid
 fått denne vingebutte fugl til å stige opp fremfor alle som
 bor på jord. De opprørskes sluttede rekker har han spredt
 og gitt seieren til frelsens hærskarer, og det evige livs pust
 har han åndet inn i hjertet hos dem som står fast i Pakten
 og Testamentet.

Overbring Abhás hilsener til hver afnán, utvokst fra det 195.9
 hellige tre. Herligheten hvile over deg og over alle de afnánen
 som forblir trofaste og lojale mot Pakten.

O du som er standhaftig i Pakten! Ditt brev av 9. septem- 196.1
 ber 1909 er mottatt. Vær hverken sorgfull eller mismodig
 over det som har skjedd. Denne vanskeligheten rammet
 deg mens du vandret på Guds sti, og derfor bør den gi deg
 glede. Vi henvendte oss skriftlig til vennene forut for dette

og kom også med en muntlig uttalelse om at vennene i Vesten utvilsomt vil få sin del av de ulykker som nå rammer vennene i Østen. Det er uunngåelig at siden de vandrer på Bahá'u'lláhs vei, så vil også de bli gjenstand for forfølgelse fra undertrykkerne.

196.2 Tenk på hvordan apostlene ble plaget ved begynnelsen av den kristne æra, og hvilke pinsler de utholdt på Kristi sti. Hver en dag i sitt liv var de mål for spottens, bakvaskelsens og spydighetens piler fra fariseerne. De utholdt store lidelser. De opplevde fengsling. Og de fleste av dem førte martyrdødens liflige beger til leppene.

196.3 Ganske visst må også dere i noen grad nå bli mine partnere og godta deres del av prøvelser og sorger. Disse episoder vil imidlertid forsvinne, mens den vedvarende herlighet og det evige liv skal bestå uforandret for alltid. Dessuten vil disse lidelsene bli årsak til stor fremgang.

196.4 Jeg ber Gud om at du, hans vingårdsarbeider, vil pløye den harde og stenete marken, vanne den og så frø i den – for dette vil vise hvor dyktig bonden er, mens enhver kan så og dyrke der marken er myk og fri for busker og tornekratt.

197.1 **O** du Guds tjener! Sørg ikke over de plager og ulykker som har rammet deg. Alle ulykker og plager er skapt for mennesket, så det kan kaste vrak på denne forgjengelige verden – en verden som det er sterkt knyttet til. Når det opplever harde prøvelser og vanskeligheter, vil det av natur vike tilbake, og det vil attrå det evige rike – et rike som er helliggjort fra alle plager og ulykker. Slik er tilfellet for det kloke menneske. Det vil aldri drikke av et beger som til sist vekker avsky, men

vil tvert imot søke begeret med rent og klart vann. Det vil ikke smake den honning som er blandet med gift.

Pris Gud for at du er blitt prøvet og har opplevd en slik 197.2
prøvelse. Vær tålmodig og takknemlig. Vend ansiktet mot det guddommelige rike, og bestreb deg så du kan tilegne deg barmhjertige kjennetegn, kan bli opplyst og erverve Rikets og Herrens egenskaper. Søk å bli likegyldig overfor denne verdens forlystelser og komfort, å forbli fast og standhaftig i Pakten og å utbre Gud Sak.

Dette er årsaken til menneskets opphøyelse, til dets 197.3
herlighet og frelse.

O du som er forelsket i Guds luftninger! Jeg har lest ditt brev 198.1
som ropte om din kjærlighet til Gud og din draging mot hans Skjønnhet, og dets vidunderlige emne frydet mitt hjerte.

Hensikten med det jeg skrev til deg i mitt tidligere brev, 198.2
var at når man opphører Guds Ord, er det prøvelser som må møtes, og ulykker. Og at ved å elske ham, er det hvert øyeblikk vanskeligheter, lidelser og smerte.

Det sømmer seg for den enkelte først å verdsette disse 198.3
prøvelser, villig å godta dem og ønske dem ivrig velkommen. Bare da bør han gå videre til å undervise om troen og opphøye Guds Ord.

Uansett hva som kan komme til å ramme ham i hans 198.4
kjærlighet til Gud – sjikane, kritikk, utskjelling, forbannelser, pisking, fengsel, død – så vil han i en slik tilstand aldri bli oppgitt, og hans lidenskap for den guddommelige Skjønnhet vil bare øke i styrke. Det var dette jeg mente.

I annet fall: Ve og elendighet over den sjel som søker 198.5

behag, rikdom og jordiske gleder og unnlater å tenke på Gud! For ulykker møtt på Guds sti er bare gunst og nåde for 'Abdu'l-Bahá, og i en av sine tavler har den allherlige Skjønnhet erklært: «Aldri gikk jeg forbi et tre uten at mitt hjerte talte til det og sa: 'Gid du ble felt i mitt navn og mitt legeme korsfestet på deg.'» Dette var Det største navns ord. Dette er hans sti. Dette er veien til hans mektige rike.

199.1 **O** dere oppriktige, dere lengselsfulle, dere som drages som var dere magnetisert, dere som har reist dere for å tjene Guds Sak, for å opphøye hans Ord og spre hans liflige dufter viden om! Jeg har lest deres utmerkede brev, holdt i en vakker stil med veltalende ord og en dyp mening, og jeg priste Gud og takket ham for at han har kommet dere til hjelp og satt dere i stand til å tjene ham i hans vidstrakte vingård.

199.2 Om ikke lenge vil deres ansikter lyse ved glansen av deres bønnfallelser og gudstilbedelse, deres bønner til ham og deres ydmykhet og uselvskhet i vennenes nærvær. Han vil gjøre deres forsamling til en magnet som vil trekke til dere de guddommelige bekräftelsers klare stråler som skinner fra hans herlighets rike.

199.3 Det påhviler dere å grunne over hans ord i hjertet og meditere over dem, og ydmykt kalle på ham og legge selvet til side i hans himmelske Sak. Dette er de ting som vil gjøre dere til ledelsens tegn for hele menneskeheten, til strålende stjerner som skinner ned fra den aller høyeste horisont, til høyreiste trær i Abhá-paradiset.

199.4 Dere skal vite at 'Abdu'l-Bahá befinner seg i evig fryd. Å ha blitt innsatt i dette fjerntliggende fengsel er en overmåte

stor glede for meg. Ved Bahás liv! Dette fengsel er mitt himmelske paradisi. Det er mitt skattede mål, min sjels velbehag og mitt hjertes salighet. Det er min tilflukt, mitt ly, mitt trygge sted, min sikre havn, og i det fryder jeg meg blant himmelens skarer og forsamlingen i det høye.

Fryd dere over min trelldom, o dere Guds venner, for den sår frihetens frø. Fryd dere over min fengsling, for den er frelsens kilde. Vær glade på grunn av mitt besvær, for det leder til evig velvære. Ved Herren Gud! Jeg ville ikke bytte dette fengsel for hele verdens trone og heller ikke oppgi denne innesperring til fordel for behag og tidsfordriv i alle fagre hager på jord. Mitt håp er at jeg ved Herrens overdådige nåde, gavmildhet og miskunn kan bli hengt opp mot himmelen på hans sti, at mitt hjerte kan bli målet for tusen kuler, eller at jeg kan bli kastet i havets dyp, eller bli etterlatt til å forgå på ørkenens sandsletter. Dette er det jeg lenger mest etter. Dette er mitt høyeste ønske. Det forfrisker min sjel. Det er en balsam for mitt bryst. Det er selve trøsten for mine øyne. 199.5

Hva dere angår, o dere Guds elskere, gjør deres trinn faste i hans Sak med en slik besluttomhet at dere ikke vil rokkes selv om verden skulle bli angrepet av de verste ulykker. La dere under ingen omstendigheter oppskake av noe. Vær fast forankret som de høye fjell, vær stjerner som gryr over livets horisont, vær klare lamper i enhetens forsamlinger, vær ydmyke og ringe sjeler i vennenes nærvær, ha et uskyldig hjerte. Vær ledelsens symboler og gudfryktighetens lys, løsrevet fra verden, med et fast grep om det trygge og sterke håndfeste, idet dere sprer livets ånd rundt om, om bord i frelsens ark. Vær gavmildhetens 199.6

morgengry, vær demringspunkter for tilværelsens mysterier, steder der inspirasjonen stiger ned og stråleglansen demrer, sjeler som næres av Den hellige ånd, fylt av kjærlighet til Herren, løst fra alt utenom ham, hellig over menneskehetens kjennetegn, iført de himmelske englers egenskaper, så dere kan vinne dere den største av alle gaver i denne nye tid, i denne underfulle tidsalder.

199.7 Ved Bahás liv! Bare den som er løst fra verden, vil oppnå denne ypperste nåde, den som er gudskjærlighetens fange, blottet for lidenskap og selviskhet, trofast overfor sin Gud i enhver henseende, ydmyk og ringe, i bønn og i tårer, underdanig i Herrens nærvær.

200.1 **O** mine åndelige elskede! På en tid da et hav av prøvelser og vanskeligheter bruste opp og kastet sine bølger i været, da mengder gikk til angrep på oss og de tyranniske tilføyde oss knusende urett – på en slik tid gikk en gruppe personer i forbund med vår uvennlige bror, innstilt på å vanære oss, utga en avhandling full av ærekrenkende anklager og fremla beskyldninger og baktalelser mot oss.

200.2 På denne måten oppskaket og forvirret de statsmyndighetene, og det er åpenbart hva denne fanges tilstand da ble, i denne forfalne festning, og hvilken fryktelig skade og ugagn som ble gjort, langt verre enn ord kan fortelle. Til tross for alt forble denne hjemløse fange rolig og trygg i sitt indre, satte sin lit til den makeløse Herre og lengtet etter hvilke plager han enn måtte møte på Guds kjærlighets sti. For i våre øyne er hatets lynstråler bare en perlegave fra ham, og dødelig gift bare en legende drikk.

Slik var vår tilstand da det kom et brev til oss fra de 200.3
amerikanske venner.* De hadde lovet hverandre, skrev de, å
forbli ett i alle ting, og undertegnerne hadde alle forpliktet seg
til å bringe offer på Guds kjærlighets sti, for dermed å oppnå
evig liv. I nettopp det øyeblikk da dette brev ble lest, sammen
med signaturene på slutten, opplevde 'Abdu'l-Bahá en glede så
heftig at ingen penn kan beskrive den, og han takket Gud for
at det er blitt oppreist venner i dette land som vil leve sammen
i fullkommen harmoni, i det beste kameratskap, i full enighet,
tett sammenknyttet, forenet i sine bestrebelsler.

Jo mer denne overenskomsten styrkes, desto lykkeligere 200.4
og bedre vil alle ting bli for dere, for den vil tiltrekke seg Guds
bekreftelser. Hvis de som elsker Herren, håper på nåde til å
vinne skaren i det høye som sine venner, må de gjøre alt de
kan for å styrke denne overenskomsten, for et slikt forbund
for brorskap og enhet er som å vanne livets tre: Det er evig liv.

O dere som elsker Gud! Gjør deres steg faste. Hold deres 200.5
løfte til hverandre. Gå frem i harmoni for å spre gudskjær-
lighetens liflige dufter rundt om og for å bekrefte hans lære-
setninger inntil dere puster en sjel inn i denne verdens døde
legeme og gir sann legedom til enhver som lider i de fysiske
og åndelige riker.

O dere som elsker Gud! Verden er som et menneske som 200.6
er sykt og avkreftet, med øyne som ikke lenger kan se, med
ører som er blitt døve, med evner som alle er opptært og
utbrukt. Derfor må Guds venner være dyktige leger som i sin
etterlevelse av de hellige læresetninger vil pleie denne pasien-
ten tilbake til å bli frisk igjen. Kan hende vil verden bli bedre,
om Gud vil, og få helsen varig tilbake, få gjenopprettet sine

* Dette brev var undertegnet av 422 troende i Amerika og ble sendt den 4. juli 1905.

oppbrukte evner og anta en slik kraft, friskhet og frodighet at den vil skinne ved sin skjønnhet og ynde.

200.7 Det første av alle legemidler er å lede folket på rett vei, slik at de vil vende seg til Gud, lytte til hans råd og gå videre med hørende ører og seende øyne. Når de først er gitt denne hurtigvirkende drikk, må de så i samsvar med læren bli ledet til å tilegne seg skaren i det høyes egenskaper og adferd og bli oppmuntret til å finne frem til alle Abhá-rikets gaver. De må rense hjertet for selv det minste spor av hat og motvilje, og de må begynne å være sannferdige og ærlige, forsonlige og kjærlige overfor hele menneskeheten— slik at Østen og Vesten vil holde tett om hverandre, lik to elskende, og slik at hat og fiendskap vil bli borte fra jorden og allmenn fred bli fast rotfestet i deres sted.

200.8 O dere som elsker Gud! Vær vennlige mot alle folkeslag. Ha omsorg for enhver person. Gjør alt dere kan for å lutre menneskers hjerter og sinn. Bestreb dere på å glede hver sjel. Vær en nådens regnbyge for enhver eng, livets vann for ethvert tre. Vær som søt moskus for menneskehetens luktesans og som en frisk, styrkende bris for de lidende. Vær tiltalende vann for alle dem som tørster, en påpasselig veileder for alle som har gått seg vill. Vær far og mor for den foreldreløse, vær kjærlige sønner og døtre for den gamle, vær en rik skatt for den fattige. Tenk på kjærlighet og godt kameratskap som himmelens gleder, tenk på fiendskap og hat som helvetets plager.

200.9 Unn ikke legemet noen hvile, men arbeid av all makt, rop ut av hele deres hjerte og bønnfall Gud om å skjenke dere sin hjelp og nåde. Måtte dere således gjøre denne verden til Abhá-paradiset og denne jordklode til parademarken for riket i det høye. Om dere bare anstrenger dere, er det sikkert og

visst at denne lysglans vil skinne, disse nådeskyer vil nedsende sitt regn, disse livgivende vinder vil begynne å blåse, og denne liflige moskus vil spre sin duft viden om.

O dere som elsker Gud! Opphold dere ikke ved det som skjer på dette hellige sted, og vær på ingen måte engstelige. Hva som enn kan skje, er til det beste, for lidelse er bare essensen av gavmildhet, og sorg og slit er ren og skjær barmhjertighet, og sjelekval er sinnsro, og å gi et offer er å motta en gave, og hva som enn kan komme til å skje, er utgått fra Guds nåde. 200.10

Ta dere derfor av deres egne oppgaver: Veiled folket, og oppdra dem etter 'Abdu'l-Bahás måte å være på. Overbring dette glade budskap fra Abhá-riket til menneskeheten. Hvil ikke, hverken dag eller natt. Søk ikke et øyeblikks fred. Bestreb dere av all makt på å føre disse gode tidender til menneskers ører. Godta enhver prøvelse og enhver sorg i deres kjærlighet til Gud og i deres tilknytning til 'Abdu'l-Bahá. Tål angriperens ukvemsord, hold ut fiendens bebreidelser. Følg i 'Abdu'l-Bahás spor, og lengt hvert øyeblikk etter å ofre livet på Abhá-skjønnhetens sti. Skinn som dagstjernen, vær hvileløse som havet. Nedsend liv over eng og ås likesom himmelens skyer, la friskhet blåse gjennom disse mennesketrær som april månedens vinder, og sett dem i blomst. 200.11

O du som blir henført av kjærligheten til Gud! Sannhetens sol er steget opp over denne verdens horisont og har kastet sin ledelses stråler ned. Den evige nåde avbrytes aldri, og en frukt av denne evigvarende nåde er allmenn fred. Vær du forvisset om at i denne åndens tidsalder vil fredsriket reise 201.1

sitt tabernakel på verdens tinder, og fredsfyrstens bud vil i den grad beherske ethvert folks pulsårer og livsnerver at alle nasjoner på jord vil bli trukket inn i hans skjermende skygge. Fra kjærlighetens, sannhetens og enhetens kildevell vil den sanne hyrde gi sine får å drikke.

201.2 O Guds tjenerinne, fred må først grunnlegges blant enkeltmennesker inntil den til slutt fører til fred blant nasjoner. Bestreb dere derfor av all makt ved kraften i Guds Ord, o dere bahá'ier, på å skape ekte kjærlighet, åndelig samhørighet og varige bånd mellom mennesker. Dette er deres oppgave.

202.1 O dere sannhetselskere, dere menneskehetens tjenere! Fra deres tanker og forhåpningers blomstring har velluktende utstrømninger kommet til meg, og en indre pliktfølelse nøder meg derfor til å føre disse ord i pennen.

202.2 Dere ser hvordan verden er i splid med seg selv, hvordan mangt et land er rødt av blod og selv dets støv er klumpet av menneskers størknede blod. Konflikten ildsluer har flammet så høyt opp at det aldri i tidligere tider, i middelalderen eller i de siste århundrer noensinne har vært en så gruffull krig, en krig som er lik møllestener som maler menneskehoder som om det var korn. Nei, til og med verre: For blomstrende land er lagt i ruiner, byer er jevnet med jorden, og mang en tidligere fremgangsrik landsby er lagt i grus. Fedre har mistet sine sønner og sønner sine fedre. Mødre har grått sitt hjerteblod over døde barn. Barn har mistet sine foreldre, kvinner har måttet vandre som omstreifere uten et hjem. Fra enhver synsvinkel har menneskeheten sunket lavt. Høyt lyder de gjennomtrengende skrik fra faderløse barn, og himmelhøyt

høres mødrenes forpinte stemmer.

Og opphavet til alle disse tragedier er fordommer – fordommer knyttet til rase og nasjon, til religion, til politisk mening. Og den dypeste årsak til fordommer er blind etteraping etter fortiden – etteraping i religion, i raseholdninger, i nasjonal partiskhet, i politikk. Så lenge denne etterapingen vedvarer, like lenge vil samfunnsordningens grunnvoll være blåst til alle kanter, og akkurat like lenge vil menneskeheten stadig være utsatt for den største fare. 202.3

Kan det i en så opplyst tidsalder som denne, når realiteter som tidligere var ukjente for mennesket, er blitt avdekket, de skapte tings hemmeligheter er blitt avslørt og Sannhetens morgen har demret og opplyst verden – kan det nå tillates at mennesker skulle føre en så fryktelig krig som ødelegger menneskeheten? Nei, ved Herren Gud! 202.4

Jesus Kristus kalte hele menneskeheten til vennskap og fred. Til Peter sa han: «Stikk ditt sverd i sliren!»* Slik var Herren Kristi befaling og råd. Og likevel har alle de kristne i dag dratt sverdet ut av sliren. Hvor stort er vel ikke avviket mellom slike handlinger og evangeliets klare tekst! 202.5

For seksti år siden steg Bahá'u'lláh opp over Persia, likesom dagstjernen. Han erklærte at verdens himmel var mørk, at dette mørket varslet ille, og at det ville komme fryktelige kriger. Fra fengslet i 'Akká henvendte han seg til den tyske keiser i de klareste vendinger og fortalte ham at en stor krig nærmet seg, og at hans by Berlin ville bryte ut i klagerop og jammer. Han skrev likeledes til den tyrkiske hersker, selv om han var denne sultáns offer og en fange i hans fengsel – det vil si at han ble holdt fanget i 'Akkás festning – og uttalte 202.6

* Joh 18:11.

klart at Konstantinopel ville bli rammet av en brå og dyptgripende forandring, så stor at byens kvinner og barn ville sørge og gråte høyt. Han henvendte kort sagt slike ord til alle monarkene og presidentene, og alt skjedde akkurat slik han hadde forutsagt.

202.7 Fra hans mektige penn er det kommet forskjellige læresetninger for å forebygge krig, og disse er blitt spredt vidt og bredt.

202.8 Den første er den selvstendige undersøkelsen av sannhet, for blind etteraping av fortiden vil sløve sinnet. Men når enhver sjel først undersøker sannheten, vil samfunnet bli befridd fra det mørke som stadig gjentagelse av fortiden er.

202.9 Hans annet prinsipp er menneskehetens enhet: at alle mennesker er Guds får, og Gud er deres kjærlige hyrde som med den største omsorg sørger for alle uten å begunstige den ene eller den andre. «Du ser ikke i den Barmhjertiges skapning noen mangler.»* Alle er hans tjenere, alle bønnfaller om hans nåde.

202.10 Hans tredje læresetning er at religion er en fast borg, men at den må gi opphav til kjærlighet, ikke ondskapsfullhet og hat. Skulle den føre til ondskap, nag og hat, har den ingen verdi i det hele. For religion er et legemiddel, og hvis legemidlet fremkaller sykdom, så legg det vekk. Nok en gang: Forutinntatte meninger forbundet med religion, rase, nasjonalitet og politikk – alle disse fordommer undergraver selve roten for menneskers liv. Alle som en avler de blodsutgytelse og ødelegger verden. Så lenge disse fordommer overlever, vil det være vedvarende og fryktelige kriger.

* Qur'ánen 67:3.

Botemidlet for denne tilstanden må være allmenn fred. 202.11
 For å få dette til, må det opprettes en øverste domstol der alle regjeringer og folkeslag er representert. Både nasjonale og internasjonale spørsmål må forelegges den, og alle må gjennomføre denne domstols befalinger. Skulle noen regjering eller noe folk unnlate å adlyde, la da hele verden reise seg mot denne regjering eller dette folk.

Enda en av Bahá'u'lláhs læresetninger er at menn og kvinner er likeverdige og har samme adgang til alle rettigheter. Og det er mange lignende prinsipper. Det er nå blitt innlysende at disse læresetninger er selve livet og sjelen for verden. 202.12

Dere som er menneskeslektens tjenere, bestreb dere av hele deres hjerte på å utfri menneskeheten fra dette mørke og disse fordommer som hører til menneskets kår og naturens verden, slik at menneskeheten kan finne sin vei inn i lyset fra Guds verden. 202.13

Han være lovet, dere er kjent med denne verdens ulike lover, institusjoner og prinsipper. I dag kan intet mindre enn disse guddommelige læresetninger sikre fred og sinnsro for menneskeheten. Om det ikke var for disse læresetningene, vil dette mørke aldri forsvinne, disse kroniske sykdommer aldri bli leget. Ja, de vil bli verre fra dag til dag. På Balkan vil misnøyen fortsette. Uroen der vil øke. De beseirede makter vil fortsette å egge til uro. De vil ty til ethvert tiltak som kan tenne krigens flamme på nytt. Nylig oppståtte bevegelser med global utbredelse vil anstrenge seg til det ytterste for å fremme sine hensikter. Venstrebevegelsen vil oppnå stor betydning. Dens innflytelse vil spre seg. 202.14

Bestreb dere derfor med hjelp fra Gud, med opplyste sinn og hjerter og en himmelfødt styrke på å bli en gave fra Gud 202.15

til menneskene og på å skape velbehag og fred for hele menneskeheten.

203.1 **O** du som har Pakten kjær! Den velsignede skjønnhet har lovet denne tjener at det ville bli oppreist sjeler som ville være selve legemliggjørelsene av ledelse, bannere for skaren i det høye, fakler for Guds enhet, og for hans rene sannhet stjerner som skinner i de himler hvor Gud alene hersker. De ville gi syn til de blinde og hørsel til de døve. De ville oppreise de døde til livet. De ville møte alle jordens folkeslag ansikt til ansikt og fremføre sin Sak med beviser fra Herren over de sju sfærer.

203.2 Det er mitt håp at han i sin gavmildhet snart vil oppreise disse sjeler så hans Sak kan bli opphøyet. Den magnet som tiltrekker denne nåde, er standhaftighet i Pakten. Gi Gud takk for at du er den stødigste av de stødige.

203.3 **O** min Gud, hjelp du din tjener til å oppløfte ditt Ord og til å gjendrive det som er tomt og falskt, til å fastslå sannheten, til å spre de hellige vers viden om, avdekke lysglansen og få morgengryets lys til å demre i de rettferdiges hjerter.

203.4 Du er i sannhet den gavmilde, den tilgivende.

204.1 **O** fønix fra den udødelige flamme tent i det hellige Tre! I løpet av sine siste dager på jord ga Bahá'u'lláh – måtte mitt liv, min sjel og min ånd bli gitt som offer for hans ydmyke tjenere – det ettertrykkeligste løfte om at ved Guds nådes-utgytelser og hjelp og bistand fra hans rike i det høye ville det fremstå sjeler og hellige vesener som lik stjerner ville pryde

den guddommelige ledelses himmel. De ville opplyse mis-kunnhetens og gavmildhetens daglysning og fremvise Guds enhets tegn. De ville skinne med hellighetens og renhetens lys og motta sitt fulle mål av guddommelig inspirasjon. De ville holde troens hellige fakkell høyt hevet, stå klippefast og være urokkelige som fjell. De ville vokse til å bli lys på hans åpenbarings himmel og mektige kanaler for hans nåde. De ville bli redskaper til å formidle Guds gavmilde omsorg og herolder som roper ut den ene sanne Guds navn. De ville legge den ypperste grunnvoll for verden.

Uten opphold skal de bemøye seg, dag og natt, og ense 204.2 hverken prøvelser eller kvaler. I sine bestrebelse skal de unne seg hverken rast eller ro og ikke søke noen hvile. De skal se bort fra all hygge og komfort, og løsrevet og uplettet skal de vie hver flyktig stund i livet til å spre den guddommelige duft og til å opphøye Guds hellige Ord. Deres ansikter vil utstråle himmelsk glede, og deres hjerter vil fylles av fryd. Deres sjeler vil bli inspirert, og deres grunnvoll vil stå fast. De vil spre seg i verden og ferdes gjennom alle områder. De vil oppløfte sin røst i enhver forsamling og pryde og oppleve enhver sammenkomst. De vil tale alle tungemål og utlegge enhver skjult mening. De vil åpenbare Rikets mysterier og fremvise Guds tegn for alle. I enhver forsamlings midte vil de brenne klart likesom en kjerte og stråle frem som en stjerne på enhver horisont. De milde briser som ånder fra deres hjerters hage, vil få menneskenes sjeler til å dufte og vil gjenopplive dem, og lik byger fra oven vil deres tankers åpenbaringer inngi verdens folk og nasjoner ny kraft.

Jeg venter, med iver venter jeg på at disse hellige skal vise 204.3 seg. Og dog, hvor lenge vil de utsette sitt komme? Morgen

og aften ber og bønnfaller jeg inderlig om at disse skinnende stjerner snart kan få spre sin glans over verden, at deres hellige åsyn kan bli avdekket for jordiske øyne, at den guddommelige bistands skarer kan seire, og at nådens bølger som hever seg fra hans oseaner i det høye, kan overstrømme hele menneskeheten. Be også dere og bønnfall ham om at disse sjeler kan bli avdekket for verdens øyne, ved Den urgamle skjønnhets gavmilde bistand.

204.4 Måtte Guds herlighet hvile på deg og på ham hvis ansikt blir opplyst av det evigvarende lys som skinner fra hans herlighets rike.

205.1 **O** dere aktede sjeler! Av den stadige etterapingen etter gamle og utbrukte tradisjoner var verden blitt mørk som en dunkel natt. Grunnprinsippene i de guddommelige læresetninger var gått folket av minne, kjernen og hjertet i dem hadde de fullstendig glemt og holdt fast ved de ytre skall. Som for lengst utslitte og frynsete plagg var nasjonene forfalt til en ynkerdig tilstand.

205.2 Ut av dette kullsvarte mørke demret morgenglansen av Bahá'u'lláhs læresetninger. Han har iført verden et nytt og vakkert plagg, og dette nye plagg er prinsippene som er kommet ned fra Gud.

205.3 Den nye tidsalder er nå her, og skaperverket er født på ny. Menneskeheten har fått nytt liv. Høsten er forbi, og vårens gjenoppplivende tid er her. Alle ting er nå gjort nye. Kunstens og industriens grener er født på ny, det er nye oppdagelser innen vitenskap, og det gjøres nye oppfinnelser. Selv detaljene i menneskelige anliggender som klesdrakt og personlige

effekter – til og med våpen: Alle disse er på samme vis blitt fornyet. Enhver regjerings lover og prosedyrer er blitt revidert. Dagens orden er fornyelse.

Og alt dette nye har sitt utspring i de nye utstrømninger 205.4 av vidunderlig nåde og gunst fra rikets Herre, som har gjort verden ny. Folket må derfor bli helt frigjort fra sine gamle tankemønstre, slik at hele deres oppmerksomhet kan bli fokusert på disse nye prinsipper, for de er denne tids lys og selve ånden i denne tidsalder.

Hvis ikke disse læresetninger blir spredt på en virknings- 205.5 full måte blant folket og de gamle tradisjoner og forestillinger ikke blir borte og glemmes, vil denne tilværelsens verden ikke finne noen fred, og den vil heller ikke avspeile det himmelske rikets fullkommenheter. Bestreb dere av hele deres hjerte på å bevisstgjøre de aktløse, å vekke dem som sover, å gi de uvitende kunnskap, å få de blinde til å se, å få de døve til å høre og å gjenopplive de døde.

Det påhviler dere å utvise slik kraft, slik utholdenhet som 205.6 vil forbløffe alle tilskuere. Rikets bekreftelser er med dere. Den allherliges herlighet være over dere.

Lovet være han som har sønderrevet mørket, har utslettet 206.1 natten, har trukket bort alt dekke og dratt slørene til side. Hans lys strålte deretter frem, hans merker og tegn ble spredt viden om, og hans mysterier ble blottlagt. Så spredte hans skyer seg og overlesset jorden med hans gaver og foræringer, forfrisket alle ting med regn og lot kunnskapens frodige grønnsvær og visshetens hyasinter vokse frem og sitre og beve av fryd til jorden anget av hans hellighets liflige duft.

- 206.2 Hilsninger og ros, velsignelser og herlighet være disse guddommelige virkeligheter til del, disse hellige anemoner som er fremkommet ved hans ypperste gavmildhet, denne overstrømmende nåde som har brust som et frådende hav med gaver og foræringer og kastet sin bølger høyt til vær's.
- 206.3 O Gud, min Gud! Lovet være du for å ha tent den guddommelige kjærlighets ild i det hellige Tre på toppen av det høyeste fjell: det Tre «som ikke hører hjemme hverken i øst eller vest»,^{*} denne ild som blusset opp helt til dens flammer svevet opp til skaren i det høye. Fra flammen oppfanget disse virkeligheter ledelsens lys og utropte: Sannelig vi «har bemerket en ild ... på fjellets side».^{**}
- 206.4 O Gud, min Gud! Øk denne ild for hver dag som går helt til trykket fra den setter den hele jord i bevegelse. O du, min Herre! Tenn din kjærlighets ild i hvert et hjerte, pust din kunnskaps ånd inn i sjelen hos menneskene, gled deres bryst med din enhets vers. Kall til live dem som har tilhold i sine graver, advar de hovmodige, la lykke herske over hele verden, send ned ditt krystallklare vann, og send rundt, i forsamlingen av klare lys, «et beger med en blanding med kamfer».^{***}
- 206.5 Sannelig, du er den givende, den tilgivende, den evig forærende. Sannelig, du er den barmhjertige, den medlidende.
- 206.6 O dere Guds elskede! Himmelens vinbeger flommer over,

* Qur'änen 24:35.

** Jf. Qur'änen 28:29.

*** Qur'änen 76:5.

ved Guds Pakts festmiddag skinner det i lysende prydelser, alle gavers daggry demrer, nådens milde vinder blåser, og fra den usynlige verden kommer det gode nyheter om foræringer og gaver. På blomsterprydede enger har det guddommelige forår reist sine telt, og de åndelige innånder liflige dufter fra åndens Saba, ført dit av østavinden. Nå slår den mystiske nattergal sine triller, og de indre meningers knopper brister og blir sarte og fagre blomster. Sanglerkene er blitt festens musikanter. De lar sine vidunderlige stemmer lyde idet de kvitrer og synger til melodiene fra skaren i det høye: «Velsignet er dere! Gode nyheter! Gode nyheter!» Og de tilskynder Abhá-paradisets begersvingere til å drikke seg utørste, og veltalende fortsetter de på det himmelske tre og lar sine hellige triller klinge. Alt dette skjer for at de som vandrer i de aktløses ødemark, og de falmende som er fortapt på likegyldighetens sandsletter, kan gjenfå et pulserende liv og fremstille seg ved Herren Guds fester og drikkelag.

Han være lovet! Hans Saks ry har nådd østover og vestover, 206.7
og ord om Abhá-skjønnhetens kraft har ansporet nord og sør. Dette rop fra det amerikanske kontinent er et hellighetens kor, dette utrop fra fjern og nær som stiger opp til skaren i det høye, er «Yá Bahá'u'l-Abhá!». Nå blir Østen opplyst av en herlighet, Vesten er rosensøt, og hele jorden dufter av ambra, og over det hellige gravmæle blåser det moskusangende vinder. Om ikke lenge vil dere se at selv de mørkeste land er lyse, og at Europas og Afrikas kontinenter er blitt til blomsterhager og skoger med blomstrende trær.

Men siden denne dagstjerne demret i Persia, og siden solen 206.8
fra denne Orient skinte på Vesten, er det vårt kjæreste håp at flammene fra kjærlighetens ild skulle lue stadig heftigere i

dette land, og at glansen av denne hellige tro skulle bli stadig sterkere. Måtte oppløpet skapt av Guds Sak i den grad ryste dette land i dets grunnvoller og hans Ords åndelige kraft i den grad manifestere seg at Írán blir gjort til kjernen i og midtpunktet for velbefinnende og fred. Måtte rettskaffenhets og forsoning, kjærlighet og tillit utgå fra Írán og bringe udødelighet til alle på jord. Måtte Írán på de høyeste tinder heise fanen for offentlig orden, for den reneste åndelighet, for allmenn fred.

206.9 O dere Guds elskede! I denne bahá'í-troens tidsalder er Guds Sak ånd, ren og ublandet. Hans Sak tilhører ikke den materielle verden. Den kommer hverken for å bringe strid eller krig, ei heller for å gjøre fortredelige og skammelige gjerninger. Den kommer ikke for å kives med andre trosretninger, ei heller for å strides med nasjonene. Dens eneste hær er kjærligheten til Gud, dens eneste glede er hans kunnskaps klare vin, dens eneste slag er å utlegge sannheten. Dens ene korstog er mot det gjenstridige selv, mot menneskehertets onde tilskyndelser. Dens seier består i å underkaste seg og å gi etter, og å være uselvsk er dens evigvarende ære. Kort og godt, den er ånd over ånd.

Med mindre det er behøvet,
kvest ikke slangen i støvet –
langt mindre såre en mann!
Og om dere det kan,
bør ingen maur dere skremme,
langt mindre en broder gremme.

206.10 La all deres anstrengelse gjelde dette: å bli kilden til liv og

udødelighet, fred, velbehag og glede for enhver menneskesjel, om nå vedkommende er en kjent eller en fremmed, er mot dere eller med dere. Se ikke på hvor ren eller uren vedkommendes natur er. Se på Herrens altomsluttende barmhjertighet, han som med sin nådes lys har favnet hele jorden og alle som bor på den, og som nedsenker både de vise og de uvitende i sin gavmildhets fylde. Fremmed som venn sitter ved hans gunstbevisnings taffel. På samme vis som den troende former også fornekten, som vender seg bort fra Gud, sine hender som et beger og drikker av hans gavers osean.

Det påhviler Herrens elskede å være hans altomsluttende barmhjertighets merker og tegn og legemliggjørelsene av hans egen fremragende nåde. La dem som solen kaste sine stråler på både hage og avfallsdyng, og la dem som vårens skyer sende sitt regn ned over blomst og tornebusk. La dem søke kun kjærlighet og troskap, la dem ikke følge uvennlighetens veier, la deres tale begrense seg til vennskapens og fredens hemmeligheter. Slik er de rettfærdiges egenskaper, slik er det tegn som utmerker dem som tjener hans terskel. 206.11

Abhá-skjønnheten gjennomlevet de smerteligste ulykker. Han bar utallige trengsler og onder. Han nøt aldri et øyeblikks fred, trakk aldri et ubekymret åndedrag. Han vandret hjemløs over ørkensanden og langs fjellskrentene. Han var innestengt i en festning og i en fengselscelle. Men for ham var fattigmannens stråmatte herlighetens evige trone og hans tunge lenker en fyrstes halskjede. Dag og natt levde han under et svirrende sverd, og fra et øyeblikk til det neste var han rede til å dø på korset. Alt dette bar han så han kunne rense verden og bekle den med Gud Herrens barmhjertighet, så han kunne bringe den til ro; så konflikter og aggresjon 206.12

skulle kunne drives på flukt, og lansen og den bitende klinger kunne erstattes med kjærlig kameratskap; så ondskapsfullhet og krig kunne vendes til trygghet, vennlighet og kjærlighet; så hatets og vredens slagmarker kunne bli til gledens hager, og de steder der blodstenkede hærstyrker tørnet sammen, til blomsterduftende lystparker; så krig skulle bli ansett som en skam, og det å ty til våpen som en frastøtende sykdom som avskys av ethvert folkeslag; så verdensfreden reiser sine telt på de høyeste fjell, og krig utslettes fra jorden for alltid.

206.13 Derfor må Guds elskede med flid stelle, nære og pleie dette håpets tre med sine bestrebelsers vann. Hvilket land de enn bor i, så la dem helhjertet bli venn med og pleie omgang med dem som enten er nær dem eller langt borte. La dem med egenskaper som hos himmelens beboere fremme Guds institusjoner og hans religion. La dem aldri miste motet, aldri fortvile, aldri kjenne seg bedrøvet. Jo mer motstand de møter, la dem desto mer vise sin egen gode tro. Jo flere lidelser og ulykker de konfronteres med, la dem desto rausere sende det gavmilde beger rundt. Slik er den ånd som vil bli verdens liv. Slik er det utstrålende lys i dens hjerte. Og den som kan være og handle annerledes enn dette, er ikke verdig til å tjene ved Herrens hellige terskel.

206.14 O dere Guds elskede! Sannhetens sol skinner ned fra usynlige himler. Vit hvor verdifulle disse dagene er. Løft hodet, og voks til å bli høye som sypresser i disse hurtig strømmende vannløp. Gled dere over hvor vakker narsissen fra Najd er, for natten kommer, og den vil ikke lenger være til ...

206.15 O dere Guds elskede! Lovet være han, Paktens klare banner vaier høyere for hver dag som går, mens troløshetens flagg er vendt opp ned og henger på halv stang. De åndelig

formørkede angrepsmenn er blitt rystet tvers igjennom. De er nå som forfalne gravsteder, og lik blinde skapninger som bor nede i jorden, kryper og kravler de rundt et hjørne av graven, og ut av dette hull babler og hylar de som ville dyr fra tid til annen. Ære være Gud! Hvordan kan mørket håpe å overvinne lyset, hvordan kan en tryllekunstners rep fastholde «en tydelig slange»? «[Se] den slukte det de hadde svindlet i hop.»* Stakkars dem! De hadde forledet seg selv med en fabel, og for å hengi seg til sine lyster hadde de gjort det av med seg selv. De ga avkall på evig ære i bytte for menneskehovmod, og de ofret storhet i begge verdener overfor det pågående selv. Dette er det vi advarte dere mot på forhånd. Om ikke lenge vil dere se de tåpelige befinne seg i åpenbart tap.

O min Herre og mitt håp! Hjelp du dine elskede til å være standhaftige i din mektige Pakt, til å forbli trofaste i din åpenbare Sak og til å gjennomføre de bud du nedskrev for dem i din prektige bok, slik at de kan bli ledelsens bannere og lamper fra skaren foroven, kilder til din uendelige visdom og stjerner som leder rett, der de skinner fra din guddommelige himmel. 206.16

Du er sannelig den uovervinnelige, den allmektige, den altformående. 206.17

O dere som har vendt ansiktet mot den opphøyede Skjønnhet! Natt og dag, om morgenen og ved solnedgang, når det mørkner og ved det første gry – da har jeg Herrens elskede i tankene, i mitt sinns og hjertes riker, og det har jeg alltid 207.1

* Qur'änen 7:107; 26:45; det henvises til Moses' stav og trollmennene.

hatt. Jeg bønnfaller ham om å skjenke sine bekreftelser til disse elskede, innbyggere i dette hellige og rene land, og om å la dem lykkes i alle ting. Jeg ber om at han vil gjøre at de utmerker seg blant mennesker i sin karakter, sin adferd, sine ord, sitt levesett – i alt de er og gjør; at han vil samle dem inn i verdenssamfunnet med hjertene fylt av begeistring og glød og lengselsfull kjærlighet, med kunnskap og visshet, med standhaftighet og enhet, og med fagre og lysende ansikter.

207.2 O dere Herrens elskede! Denne tid er foreningens tid, innhøstingstiden for hele menneskeheten. «Gud holder av dem som kjemper for Hans sak på rad og rekke, som var de en kompakt mur.»* Merk at han sier «på rad og rekke» – det vil si tettpakket og sammenpresset, der den ene er fast forbundet med den neste, og enhver støtter sine kamerater. Å kjempe, som anført i det hellige vers, betyr i denne største av alle religionsordninger ikke å rykke frem med sverd og spyd, med lanse og spisse piler, men snarere væpnet med en ren hensikt, med hederlige motiver, med nyttige og virksomme råd, med guddommelige kjennetegn, med gjerninger som behager den allmektige, med himmelens egenskaper. Det betyr utdanning for hele menneskeheten, veiledning for alle mennesker, å spre åndens liflige dufter vidt og bredt, å kunngjøre Guds beviser, å fremføre avgjørende og guddommelige argumenter, å gjøre nestekjærlige gjerninger.

207.3 Når enn hellige sjeler vil reise seg med slike åndelige egenskaper, støttet av himmelens krefter, og skride taktfast frem på rad og rekke i fullkommen harmoni, da vil hver eneste

* Qur'ánen 61:4.

én av disse sjeler være som ett tusen, og dette veldige oseans brusende bølger vil være som bataljonene fra skaren i det høye. For en velsignelse dette vil være, når alle vil komme sammen, som når de en gang adskilte vannfall, floder, elver, sildrende bekker og enkeltdråper danner en veldig sjø ved å samles på ett sted. Og i den grad vil alles iboende enhet bli rådende at tradisjonene, reglene, skikkene og forskjellene i disse befolkningers omskiftende liv vil viskes ut og forsvinne likesom de enkelte dråper så snart enhetens store hav koker og bruser og bølger.

Jeg sverger ved Den urgamle skjønnhet at på en slik tid 207.4 vil overveldende nåde i den grad favne alle og storhetens hav oversvømme sine bredder så meget at den smaleste vannstrime vil bli så vid som et endeløst osean og enhver minste dråpe bli som et breddeløst dyp.

O dere Guds elskede! Kjemp og strev for å nå dette høye 207.5 stade og få en glans til i den grad å skinne tvers over disse jordiske riker at dens stråler vil gjenspeiles fra et demringspunkt på evighetens horisont. Dette er selve grunnvollen for Guds Sak. Dette er selve kjernen i Guds lov. Dette er det mektige byggverk reist av Guds manifestasjoner. Dette er grunnen til at solen fra Guds verden demrer. Dette er grunnen til at Herren inntar tronen i sitt menneskelige legeme.

O dere Guds elskede! Se hvordan den lovede* – måtte 207.6 sjelen hos alle på jord være en løsepenge for ham – i denne høye hensikt gjorde sitt velsignede hjerte til mål for smertens spyd. Og siden Den urgamle skjønnhets virkelige hensikt – måtte skaren i det høyes sjeler bli ofret for ham – var å nå dette

* Báb.

samme himmelske mål, blottet den lovede sitt hellige bryst som et mål for et utall kuler skutt av ondskapens og hatets folk, og døde martyrens død i den ytterste underdanighet. Ut på denne stiens støv sprutet det hellige blod fra tusener og atter tusener av hellige sjeler, og mang en gang ble en trofast gudselskers velsignede legeme hengt på galgetreet.

207.7 Abhá-skjønnheten selv – måtte hele tilværelsens ånd bli ofret for hans elskede – utholdt alle slags prøvelser og godtok villig store lidelser for sin egen del. Det gjensto ingen plage som hans hellige skikkelse ikke ble utsatt for, og heller ingen lidelse som ikke rammet ham. Hvor mang en natt, mens han var i lenker, var han ikke uten søvn på grunn av vekten av sin jernkrage, og hvor mang en dag ga vel ikke den sviende smerten av ankelstokken og fotlenkene ham ikke et øyeblikks fred. Fra Níyávarán til Tīhrán tvang de ham til å løpe, i lenker, uten sko og med blottet hode – han, denne legemliggjorte ånd, han som hadde vært vant til å hvile på puter av brodert silke. Og nede under jorden i det trange underjordiske fangehulls tette mørke stengte de ham inne sammen med mordere, opprørere og tyver. Stadig vekk angrep de ham med en ny plage, og alle var sikre på at han fra det ene øyeblikk til det neste ville lide martyrdøden. Etter en tid forviste de ham fra hans hjemland og sendte ham til fremmede og fjerntliggende land. Gjennom mange år i 'Iráq gikk det ikke et øyeblikk uten at en ny smertens pil traff hans hellige hjerte. For hvert åndedrag slo et sverd ned på dette hellige legeme, og han kunne ikke ha ett øyeblikks håp om sikkerhet og hvile. Fra alle kanter gikk hans fiender til angrep med ubøyelig hat, og ene og alene sto han imot dem alle. Etter alle disse vanskeligheter og anslag mot legemet kastet

de ham ut av 'Iráq i Asia og til Europa. Mens han befant seg i bitter utlendighet på dette sted i vonde og vanskelige kår, ble han nå, i tillegg til den urett som han ble overdynget med av Qur'ánens folk, også utsatt for de hatske forfølgelser, de kraftige angrep, intrigemakeriet, baktalelsene, de vedvarende fiendtligheter, hatet og ondskapen fra Bayánens folk. Min penn makter ikke å fortelle alt, men dere er sikkert kjent med det. Etter tjuefire år i dette det største fengsel, i smerte og store prøvelser, nærmet hans dager seg slutten.

For å oppsummere dette så var Den urgamle skjønnhet 207.8 alltid i løpet av sitt opphold i denne forgjengelige verden enten en fange lagt i lenker, en som levde under sverdet, utsatt for de største lidelser og plager eller holdt i det største fengsel. På grunn av den fysiske svakhet som var forårsaket av lidelsene, ble hans hellige legeme svekket til kun pusten var igjen. Det var lett som spindellev etter lang tids sorg. Og grunnen til at han bar denne tunge bør på skuldrene og utholdt all denne smerte som var lik et osean som sender sine bølger himmelhøyt – grunnen til at han påtok seg de tunge jernlenkene og ble selve legemliggjørelsen av den ytterste forsakelse og ydmykhet, var å ville lede hver eneste sjel på jord til enighet, vennskap og enhet. Han ville gjøre tegnet på Guds enhet kjent blant alle folkeslag, slik at den opprinnelige enhet som er nedlagt i alle skapte tings hjerte, endelig ville bære sin forutbestemte frukt og glansen av «Du ser ikke i den Barmhjertiges skapning noen mangler»* ville spre sine stråler viden om.

Tiden er nå inne, o dere Herrens elskede, til energisk 207.9 innsats. Strev og anstreng dere. Og ettersom Den urgamle

* Qur'ánen 67:3.

skjønnhet både dag og natt sto blottstilt på martyriets valplass, så la oss til gjengjeld streve hardt, lytte til Guds råd og overveie dem. La oss kaste livet fra oss og forsake våre korte og talte dager. La oss vende øynene bort fra tomme innbilninger om denne verdens ulike former og isteden tjene dette fremragende formål, denne storslagne plan. La oss ikke, på grunn av våre innbilninger, hugge ned dette tre som den himmelske nådes hånd har plantet. La oss ikke, med våre fåfengte forestillingers og selviske interessers mørke skyer, formørke den herlighet som strømmer fra Abhá-riket. La oss ikke være lik hindringer som stenger ute den allmektige Guds bølgende osean. La oss ikke hindre de rene, lifflige dufter fra den allherlige Skjønnhets hage fra å føres vidt og bredt. La oss ikke, på denne gjenforeningens dag, lukke ute velsignelsenens vårregn fra det høye. La oss ikke samtykke i at stråleglansen fra Sannhetens sol noensinne skal blekne eller forsvinne. Dette er Guds formaninger slik de er fremsatt i hans hellige bøker, hans skrifter og hans tavler som forkynner hans råd for de oppriktige.

207.10 Måtte herligheten hvile over dere, og Guds barmhjertighet og Guds velsignelser.

208.1 **O** dere tjenere ved den hellige terskel! Den himmelske forsamlings seirende hærskarer står fylket og oppstilt i rikene foroven, de står klare og venter på å bidra og sikre seieren for den tapre rytter som full av tillit sporer sin ganger inn på tjenestens arena. Vel er det med den fryktløse stridsmann som haster ut i felten væpnet med den sanne kunnskaps kraft, splitter uvitenhetens hærstyrker og sprer villfarelsens skarer,

holder den guddommelige ledelses fane høyt hevet og lar seiersbasunen lyde. Ved Herrens rettferdighet! Han har oppnådd en ærerik triumf og vunnet den sanne seier.

O tjenere av Den velsignede skjønnhet! ... Det er tydelig 209.1
at på denne dag omslutter stadfestelser fra den usette verden alle dem som overbringer det guddommelige budskap. Skulle undervisningsarbeidet opphøre, ville det bli helt slutt på disse stadfestelser, siden det er umulig for Guds elskede å motta hjelp uten at de underviser.

Undervisningen må fortsettes under alle forhold, men 209.2
med visdom. Hvis arbeidet ikke kan foregå åpent, så la dem undervise privat og dermed skape åndelighet og samhørighet blant menneskenes barn. Dersom for eksempel hver av de troende ville bli en sann venn for en av de aktløse og omgås denne sjel med absolutt rettskaffenhet, behandle ham med den største vennlighet og selv være et eksempel på de guddommelige anvisninger han har mottatt, de gode egenskaper og adferdsmønstre, og til alle tider handle i samsvar med Guds formaninger – da er det sikkert at litt etter litt vil det lykkes ham å vekke denne tidligere aktløse person og omgjøre hans uvitenhet til kunnskap om sannheten.

Sjeler er tilbøyelige til fremmedgjøring. Man bør først ta 209.3
skritt for å fjerne denne fremmedgjøringen, for først da vil Ordet ha virkning. Hvis en troende viser vennlighet mot en av de likegyldige, og med stor kjærlighet gradvis leder ham til å forstå at den hellige Sak er gyldig, slik at han kan bli kjent med grunnprinsippene i Guds tro og hva de innebærer, da vil en slik person avgjort bli forvandlet, unntatt de sjeldent

påtrufne individer som er lik aske, med hjerter «som stein, eller enda hardere».*

209.4 Hvis hver og en av vennene på denne måten skulle bestrebe seg på å lede én sjel på rett vei, vil antall troende fordobles hvert år. Dette kan oppnås med klokskap og visdom, og det ville ikke gjøre noen som helst skade.

209.5 Underviserne må enn videre reise omkring, og hvis åpen spredning av budskapet skulle vekke uro, da la dem isteden anspore og opplære de troende, inspirere dem, glede dem, fryde deres hjerter, gjenopplive og forfriske dem med hellighetens liflige dufter.

210.1 **O** dere roser i Guds kjærlighets hage! O dere klare lamper i hans kunnskaps forsamling! Måtte Guds milde luftninger stryke hen over dere, måtte Guds herlighet opplyse hjertets horisont hos dere. Dere er bølgene på kunnskapens dype osea, dere er de samlede hærstyrker på visshetens sletter, dere er stjernene på Guds medlidenhets himmelhvelving, dere er stenene som jager fortapelsens folk på flukt, dere er den guddommelige medlidenhets skyer over livets hager, dere er Guds enhets overstrømmende nåde som utgytes over alle skapte tings innerste vesen.

210.2 På denne verdens utfoldede tavle er dere hans enhets vers. Og på toppen av høye slottstårn er dere Herrens bannere. I hans løvsaler er dere blomstene og de liflig duftende urter, i åndens rosehage er dere nattergalene som slår klagende triller. Dere er fuglene som svever opp inn i kunnskapens himmel, de kongelige falker på Guds håndledd.

* Qur'ánen 2:74.

Hvorfor har dere da dempet dere, hvorfor være stille, sløve og tungsindige? Dere må skinne som lynet, reise dere og buldre som storhavet. Dere må utstråle deres lys som en kjerte og blåse over verden som Guds milde briser. Lik lifflige luftninger fra himmelske løvsaler, som moskusfylte vinder fra Herrens hager, må dere fylle luften med vellukt for kunnskapens folk, og lik lysglansen utsendt av den sanne Sol må dere opplyse menneskehetens hjerter. For dere er vindene fylt med liv, dere er sjasminduftene fra de frelstes hager. Bring derfor liv til de døde, og vekk dem som sover. Vær strålende flammer i verdens mørke. Vær kilder til livets vann i fortapelsens sandørken, vær ledelse fra Herren Gud. Nå er det tid for å tjene, nå er det tid for å være fyr og flamme. Kjenn verdien av denne anledning, dette gunstige tidspunkt som er grenseløs nåde, før den slipper dere av hende. 210.3

Snart vil vår håndfull av dager, vårt svinnende liv, være over, og tomhendt skal vi dra inn i det hull som er gravd for dem som ikke taler mer. Derfor må vi binde hjertet til den åpenbare Skjønnhet og klynge oss til den livline som aldri svikter. Vi må ruste oss til tjeneste, tenne kjærlighetens flamme og brenne opp i heten fra den. Vi må løse tungen til vi setter den vide verdens hjerte i fyr og flamme og med ledelsens klare stråler utsletter nattens hærstyrker og for hans skyld deretter kaster livet vekkt på offersletten. 210.4

La oss over ethvert folk spre gudsakseptens skattede juveler. La oss med tungens avgjørende knivsegg og kunnskapens treffsikre piler beseire selvets og lidenskapens skarer og haste frem til martyrplassen, til stedet der vi dør for Herren. Og la oss deretter, med flyende faner og trommers klingende spill, dra til den allherliges rike og slutte oss til skaren i det høye. 210.5

- 210.6 Vel er det med dem som gjør store gjerninger.
- 211.1 «Når vennene ikke bestreber seg på å spre budskapet, erindrer de ikke Gud på behørig vis, og de vil ikke bli vitne til tegnene på hjelp og stadfestelse fra Abhá-riket eller forstå de guddommelige mysterier. Men når underviserens tunge er beskjeftiget med undervisning, vil han selv på en naturlig måte bli stimulert, vil bli en magnet som tiltrekker den guddommelige bistand og Rikets nåde, og bli som fuglen i demringstimen, som selv blir oppmuntret av sin egen sang, sine triller og sin melodi.»
- 212.1 Det er i slike tider Guds venner benytter anledningen, griper sjansen, styrter frem og vinner prisen. Hvis deres oppgave begrenses til god oppførsel og gode råd, vil intet oppnås. De må tale høyt, utlegge bevisene, fremlegge klare argumenter, trekke ugjendrivelige slutninger som fastslår sannheten av at Virkelighetens sol har manifestert seg.
- 213.1 Undervisningsarbeidet bør under alle omstendigheter drives aktivt av de troende siden guddommelige bekreftelser avhenger av det. Skulle en bahá'í unnlate å delta fullt, energisk og helhjertet i undervisningsarbeidet, vil han utvilsomt bli berøvet velsignelsene fra Abhá-riket. Likevel bør denne aktiviteten avdempes med visdom – ikke den visdom som fordrer at man skal tie og glemme en slik forpliktelse, men snarere den som krever at man utviser guddommelig

fordragelighet, kjærlighet, vennlighet, tålmodighet, en god karakter og hellige gjerninger. Kort sagt, oppmuntre vennene til at den enkelte underviser i Guds Sak, og gjør dem oppmerksom på denne betydning av visdom nevnt i skriftene, som i seg selv er essensen av å undervise i og om troen – men alt dette må gjøres med den største fordragelighet, slik at himmelsk bistand og guddommelig bekreftelse kan bistå vennene.

Følg du din Herres vei, og si ikke det som ørene ikke kan 214.1
tåle å høre, for slik tale er som lekker mat gitt til små barn. Uansett hvor velsmakende, utsøkt og mektig maten måtte være, så kan ikke et diende barns fordøyelsesorganer oppta den. La derfor enhver som er berettiget, gis sitt fastsatte mål.

«Ikke alt et menneske vet, kan røpes, ei heller kan alt det 214.2
kan røpe betraktes som betimelig, heller ikke kan enhver betimelig ytring anses å være tilpasset tilhørernes fatteevne.» Slik er den fullendte visdom du bør iaktta i dine forehavender. Forsøm den ikke, hvis du ønsker å være en handlingens mann under alle omstendigheter. Still først sykdommens diagnose og fastslå lidelsen, og foreskriv deretter legemidlet, for slik er den dyktige leges fullkomne metode.

Mitt håp er at du ved den ene sanne Herres nåde vi bli satt i 215.1
stand til å spre Guds dufter blant stammene. Dette er ytterst viktig ...

Dersom det lykkes deg å utføre denne tjenesten, vil du 215.2
utmerke deg og bli den ledende på området.

216.1 Vær forvisset om at Helligåndens pust vil løsne din tunge. Tal derfor, tal med stort mot på hvert møte. Når du skal til å begynne din tale, vend deg da først til Bahá'u'lláh og be om Den hellige ånds bekræftelser. Åpne så leppene og si hva som enn foreslås deg i ditt hjerte. Men gjør dette med det største mot, den ytterste verdighet og den sterkeste overbevisning. Det er mitt håp at deres møter vil vokse og blomstre fra dag til dag, og at de som søker sannhet, der vil lytte til fornuftige argumenter og avgjørende beviser. Jeg er med dere i hjerte og sjel ved hvert møte. Vær sikker på det.

217.1 Underviseren må selv være helt oppflammet når han underviser, slik at hans ytring, lik en ildslue, kan ha virkning og fortære selvets og lidenskapens slør. Han må også være ytterst ydmyk og beskjeden slik at andre kan bli oppbygget, og sette seg selv fullstendig til side og glemme seg selv slik at han kan undervise gjennom melodiene fra skaren i det høye – ellers vil hans undervisning ikke ha noen virkning.

218.1 O dere nære og kjære venner av 'Abdu'l-Bahá!
 Spre liflig duft i øst
 og stråleglans i vest.
 Bring bulgareren lys
 og slaveren det liv som er best.

218.2 Ett år etter Bahá'u'lláhs bortgang kom dette vers fra leppene hos Paktens midtpunkt. Paktbryterne fant det virkelig besynderlig, og de behandlet det med forakt. Men Gud skje

lov, dets virkninger er nå åpenbare, dets kraft er avslørt, og dets innebyrd er klar. For ved Guds nåde sitrer både Østen og Vesten nå av glede, og ved hellighetens liflige luftninger anger hele jorden nå av moskus.

I umiskjennelige ordelag har Den velsignede skjønnhet 218.3
gitt dette løfte i sin Bok: «Vi ser dere fra vår herlighets rike og skal bistå enhver som vil reise seg for å gjøre vår Sak seierrik, med hærskaerene i det høye og en flokk av våre begunstigede engler.»*

Gud skje takk, denne lovede hjelp er gitt, klart synlig for 218.4
alle, og den skinner så klart som solen på himmelen.

O dere Guds venner – anstreng dere derfor dobbelt så 218.5
mye, gjør deres ytterste, helt til dere seirer i deres trelldom for Den urgamle skjønnhet, det åpenbare lys, og blir årsak til at strålene fra Sannhetens dagstjerne spredes vidt og bredt. Blås livets friske pust inn i verdens trette og uttærte legeme, og så hellig sæd i enhver regions furer. Reis dere for å gå i spissen for Guds Sak. Åpne leppene og undervis. Vær et ledende lys på livets møteplass. Vær strålende stjerner på denne verdens himmel. Vær åndens fugler i enhetens hager, og syng om indre sannheter og mysterier.

Bruk hvert pust av livet i denne store Sak, og vie alle 218.6
deres dager til Bahás tjeneste, så dere til sist, trygge for tap og berøvelse, vil arve de samlede skatter i rikene foroven. For et menneskes dager er fylt av fare, og det kan ikke stole på så meget som et øyeblikks videre liv. Og folket, som er lik en bølgende hildring av illusjoner, sier likevel til seg selv at de vil nå høydene til sist. Ve dem! Henfarne tiders mennesker

* Kitáb-i-Aqdas – Den helligste bok, s. 37.

trykket de samme fantasier til sitt bryst, helt til en bølge slo over dem, og de ble til støv igjen og fant seg lukket ute og berøvet – alle med unntak av disse sjeler som hadde befridd seg fra selvet og kastet fra seg livet på Guds sti. Deres klare stjerne skinte fra den urgamle herlighets himmel, og alle tidsaldrens nedarvede minner er beviset på det jeg sier.

218.7 Hvil derfor hverken dag eller natt, og søk ingen ro. Fortell om trelldommens hemmeligheter, følg tjenestens sti, helt til dere oppnår den lovede bistand som kommer fra Guds riker.

218.8 O venner! Svarte skyer har innhyllet hele denne jord, og hatets, ondskapens, grusomhetens, angrepstestens og besudlingens mørke sprer seg vidt og bredt. Blant folket lever alle som én sitt liv i en aktløs sløvhet, og menneskets fremste dyder anses å være dets grådighet og blodtørst. Gud har utvalgt vennene fra menneskehetens samlede mengde, og han har begunstiget dem med sin ledelse og grenseløse nåde. Hans hensikt er at vi alle av hele vårt hjerte bør ofre oss, lede andre til hans sti og opplære menneskesjeler – helt til disse avsyndige dyr blir til gaseller på enhetens enger, og disse ulver til Guds lam, og disse dyriske skapninger til engleskarer; helt til hatets ildsluer blir slukket og flammen som kommer fra helligdommens skjermede dal, sprer sin glans; helt til den ekle lukten fra tyrannens møkkdyngje blåses bort og viker for de rene, liflige dufter som strømmer fra troens og tillitens rosebed. På den dag vil de uforstandige få del i det guddommelige allsinn, og de med et liv som bare er en styggedom, vil lete seg frem til disse rensende, hellige luftninger.

218.9 Men det må nødvendigvis finnes sjeler som vil fremvise slike gaver, det må nødvendigvis være jordbrukere til å pløye disse marker, gartnere til disse hager, fisk til å svømme i

denne sjø og stjerner til å funkle på disse himler. Disse lidende må pleies av åndelige leger, disse villfarne trenger varlige veiledere – slik at de berøvede kan motta sin andel fra slike sjeler, de armodslige få sin lodd, de fattige hos slike som dem kan oppdage en uendelig rikdom og de søkende kan høre ugjendrivelige beviser fra dem.

O min Herre, min forsvarer, min hjelper i fare! Underdanig bønnfaller jeg deg, i min sykdom kommer jeg til deg for å få legedom, ydmykt roper jeg ut til deg med tunge, sjel og ånd: 218.10

O Gud, min Gud! Nattens mulm og mørke har dekket alle egner, og hele jorden er gjemt bak tykke skyer. Verdens folk er nedsunket i de fåfengte innbilningers mørke dyp mens deres tyranner velter seg i grusomhet og hat. Jeg ser intet annet enn skinnet fra sviende ildsluer som slikker opp fra den dypeste avgrunn. Jeg hører intet annet enn tordenskrallene som drønner fra tusener på tusener av ildspyende våpen i angrep mens hvert et land roper høyt på sitt hemmelige språk: «Min rikdom gavner meg ikke, og mitt herredømme er forbi!» 218.11

O min Herre! Ledelsens lamper er sluknet. Lidenskapens flammer stiger høyt til værs, og ondsinnetheten sprer seg stadig mer i verden. Ondskap og hat har dekket hele jorden, og jeg finner ingen sjeler foruten din egen lille skare som lar dette ropet lyde: 218.12

Skynd dere å elske! Skynd dere å ha tillit! Skynd dere å gi! Kom og få ledelse! 218.13

Kom for å finne fordragelighet, for å skue solen! Kom til vennlighet og lise! Kom til vennskap og fred! 218.14

Kom og kast fra dere vredens våpen, til enheten blir 218.15

vunnet! Kom, og la alle hjelpe hverandre, på Herrens sanne sti!

218.16 Sannelig, med den største glede og av hele sitt hjerte ofrer disse dine forkuede seg for hele menneskeheten i alle land. Du ser dem gråte, o min Herre, over de tårer ditt folk feller, og sørge over dine barns sorg. Du ser dem vise medfølelse med menneskeheten og lide på grunn av de ulykker som hjemsøker alle jordens innvånere.

218.17 O min Herre, skjenk dem seierens vinger, så de kan sveve opp til frelsen! Styrk deres lender i tjeneste for ditt folk og deres rygg i trelldom for din hellighets terskel!

218.18 Sannelig, du er den gavmilde! Sannelig, du er den barmhjertige! Der er ikke noen annen Gud enn deg, den milde, den medlidende, den gamle av dager!

219.1 **O** dere Rikets sønner og døtre! Deres brev, som visselig var inspirert av himmelen, er mottatt. Innholdet var svært tiltalende, med følelser som oppsteg fra lysende hjerter.

219.2 De troende i London er virkelig standhaftige og trofaste, de er resolute, de er hele tiden i tjeneste. Når de blir stilt på prøve, så vakler de ikke, og deres ild avtar heller ikke når tiden går. Rettere sagt: De er bahá'ier. De er av himmelen, de er fylt av lys, de er av Gud. De vil uten tvil bli årsak til at Guds Ord opphøyes, til at enheten i menneskets verden gjør fremskritt, til at Guds læresetninger fremmes og til at likheten mellom alle menneskeslektens medlemmer utbres vidt og bredt.

219.3 Det er lett å nærme seg himmelens rike, men vanskelig å bli stående fast og stødig der, for prøvelsene er strenge og tunge å bære. Men folk fra England forblir standhaftige under

alle forhold, og heller ikke mister de fotfestet ved det første tegn til problemer. De er ikke omskiftelige, behandler ikke et prosjekt skjodesløst og oppgir det snart. Deres entusiasme og iver svekkes ikke av en eller annen ubetydelig grunn og lar interessen bli borte. Nei, i alt de gjør er de stabile, klippefaste og trofaste.

Selv om dere bor i vestlige land, så hørte dere likevel hans appell fra Østen, og som Moses varmet dere hendene ved ilden tent i det asiatiske tre. Dere fant den sanne sti, ble tent som lamper og er kommet inn i Guds rike. Og nå har dere reist dere i takknemlighet for disse velsignelser og ber om Guds hjelp for alle jordens folkeslag, så også deres øyne kan få skue Abhá-rikets glans og deres hjerter kan gjenspeile de klare stråler fra Sannhetens sol. 219.4

Det er mitt håp at Helligåndens pust vil bli så innblåst i deres hjerter at deres tunger vil røpe mysteriene og fremføre og utlegge de hellige bokers indre betydninger, at vennene vil bli leger og med den himmelske læres sterke medisin helbrede disse langvarige sykdommer som plager denne verdens legeme, at de vil få de blinde til å se, de døve til å høre, de døde til å bli levende, at de vil vekke dem som sover tungt. 219.5

Vær forvisset om at Helligåndens bekreftelser vil stige ned over dere, og at Abhá-rikets hærstyrker vil gi dere seier. 219.6

Hele menneskehetens Herre har skapt denne menneskets verden til å være en Edens hage, et jordisk paradisi. Hvis den, som den må, finner veien til fordragelighet og fred, til kjærlighet og gjensidig tillit, vil den bli en sann lykksalighetens bolig, et sted med mangfoldige velsignelser og gleder uten ende. Der 220.1

skal menneskehetens fortrinnlighet bli åpenbart. Der skal strålene fra Sannhetens sol skinne alle vegne.

220.2 Husk hvordan Adam og de andre en gang bodde sammen i Eden. Men da det brøt ut en ordstrid mellom Adam og Satan, ble de alle som én fordrevet fra hagen, og dette var ment som en advarsel for menneskeslekten, en måte å fortelle menneskeheten at ordstrid – selv med djevelen – er veien til bittert tap. Dette er grunnen til at Gud, i vår opplyste tidsalder, lærer at konflikter og stridigheter ikke er tillatt, selv ikke med Satan selv.

220.3 Nådige Gud! Selv med en slik lærepenge foran seg, hvor aktløst er vel ikke mennesket! Fortsatt ser vi at dets verden er i krig fra pol til pol. Det er krig mellom religionene, krig mellom nasjonene, krig mellom folkene, krig mellom herskerne. For en velkommen forandring det ville være om disse mørke skyer bare ville fjerne seg fra verdens himmel slik at virkelighetens lys kunne spres omkring! Og hvis bare denne stadige kamps og drepings mørke støv kunne legge seg for alltid og Guds miskunnhets liflige vinder kunne blåse fra fredens kilde! Da ville denne verden bli en annen verden, og denne jord ville skinne i lyset fra sin Herre.

220.4 Hvis det finnes noe håp, så er det bare i Guds gaver: at hans styrkende nåde vil komme og kjempingen og striden vil ta slutt, og det bloddryppende ståls bitre bitt vil vendes til vennskapets, redelighetens og tillitens honningdugg. Hvor søt ville vel ikke den dag være i munnen, og hvor liflig som moskus ville vel ikke den dags ange være!

220.5 Gud gi at dette nye år vil bringe et løfte om den nye fred. Måtte han sette denne utmerkede forsamling i stand til å

inngå en rimelig avtale og slutte en rettferdig pakt så dere kan bli velsignet for evig gjennom de ennå ufødte tider.

[Stilet til leserne av *The Christian Commonwealth*, 1. januar 1913]

O dere som er standhaftige i Pakten! Pilegrimen har nevnt 221.1
 hver av dere og bedt om et eget brev stilet til hver enkelt. Men denne vandrer i Guds kjærlighets ørken avholdes fra korrespondanse av et hav av gjøremål og bekymringer. Og siden det fra jordens østlige og vestlige egner strømmer en stigende flodbølge av brev inn over ham, ville det være umulig å sende et eget brev til hver og en. Derfor blir dette brev stilet til hver av dere slik at det som forseglet vin kan fryde sjelen og varme hjertet hos dere.

O dere standhaftige elskede! Guds nåde strømmer ned 221.2
 over menneskeheten som regnet om våren, og strålene fra det åpenbare lys har gjort denne jord til gjenstand for himmelens misunnelse. Men akk, de blinde er berøvet denne gave, de aktløse er lukket ute fra den, de visnede er uten håp om den, de bleknede dør bort – slik at denne endeløse strøm av nåde vender tilbake til sin urkilde i en skjult sjø, lik flommende vann. Bare noen få mottar denne nåde og tar sin andel av den. La oss derfor sette vårt håp til hva Den elskedes sterke arm enn kan gjøre.

Vi setter vår lit til at i en kommende tid vil slumrerne 221.3
 våkne, de aktløse vil bli vakt, og de utestengte vil bli innviet i mysteriene. Nå må vennene arbeide videre med liv og sjel og gjøre en kraftanstrengelse helt til uenighetens festningsverker veltes over ende og glansen av menneskehetens enhet leder alle til enhet.

- 221.4 Det ene altoverskyggende behov er i dag enhet og harmoni blant Herrens elskede. Før seg imellom bør de kun ha ett hjerte og én sjel, og så langt de makter, bør de forenet motstå fiendskapen fra alle verdens folkeslag. De må gjøre slutt på alle nasjoners og religioners uopplyste fordommer og gjøre ethvert medlem av menneskeslekten kjent med at alle er bladene på én kvist, fruktene på én gren.
- 221.5 Men før den tid da vennene oppretter fullkommen enhet seg imellom, hvordan kan de kalle andre til harmoni og fred?

Den sjel som selv lever ikke,
kan den da håpe andre å kvikke?

- 221.6 Tenk over andre livsformer enn mennesket, og ta lærdom av det. De skyer som driver bort fra hverandre, kan ikke gi regn som gave, og forsvinner fort. Når en saueflokk først blir spredt, blir den et offer for ulven. Og fugler som flyr alene, vil bli fanget i haukens klør. Hva annet kunne vel tydeligere vise at enhet leder til blomstrende liv, mens uenighet og avstandtagen til andre bare vil føre til elendighet! For dette er de sikre veier til bitter skuffelse og tap.
- 221.7 Guds hellige manifestasjoner ble nedsendt for å gjøre menneskehetens enhet synlig. Med dette for øye utholdt de utallige onder og prøvelser, slik at et samfunn av personer fra menneskehetens forskjellige folkeslag kunne samle seg i skyggen av Guds Ord og leve som ett, og med fryd og sjarmer på jord kunne vise menneskehetens enhet. Vennenes ønske må derfor være å bringe alle folkeslag sammen og forene dem, slik at alle kan få motta en rikelig drikk av denne rene vin «av et beger med en blanding med kamfer».* La dem

* Qur'ánen 76:5.

få de ulike befolkninger til å være som én og tilskynde de fiendtlige og morderiske slekter på jord til å elske hverandre isteden. De som er fanget av sanselige begjær, løs dem fra deres lenker, og la de utestengte bli kjent med mysteriene. La dem gi de berøvede del i disse dagers velsignelser. La dem lede de ubemidlede til uuttømmelige skatter. Denne nåde kan avstedkommes ved ord og adferd og gjerninger som er fra det usette rike, men kan aldri skje uten dem.

Guds bekreftelser er sikkerheten for disse velsignelser. 221.8
Guds hellige gavmildhet skjenker disse store gaver, Guds venner støttes av riket i det høye, og de vinner sine seire ved den aller største ledelses samlede hærstyrker. For dem vil dermed enhver vanskelighet bli jevnet ut, ethvert problem bli løst på enkleste vis.

Legg nå merke til hvor lett tingene blir ordnet i en familie 221.9
hvor det hersker enhet, hvilken fremgang familiemedlemmene gjør, hvordan de lykkes i verden. Deres anliggender er i orden, de gleder seg over velvære og ro, de er sikre, deres stilling er trygget, de misunnes av alle. En slik familie bare øker sin betydning og sin varige heder, dag for dag. Og hvis vi utvider denne enhetssfæren til å innbefatte innbyggerne i en landsby som søker å være kjærlige og forenet, som omgås med og er vennlige mot hverandre, hvor store fremskritt vil vel ikke de ses å gjøre, hvor trygge og beskyttede vil de vel ikke være! La oss så utvide denne sfæren litt til, la oss ta borgerne i en by, alle sammen: Dersom de oppretter de sterkeste enhetsbånd seg imellom, hvor langt vil de vel ikke da gå fremover, selv i løpet av en kort periode, og hvilken kraft vil de vel ikke utøve! Og hvis enhetssfæren utvides enda mer, det vil si: Hvis innbyggerne i et helt land utvikler fredsom-

melige hjerter, og hvis de alle med liv og sjel lengter etter å samarbeide med hverandre og å leve i enhet, og hvis de blir vennlige og kjærlige mot hverandre, da vil dette land oppnå en glede som ikke dør og en ære som varer. Det vil ha fred, overflod og veldig stor rikdom.

221.10 Merk derfor: Hvis hver klan, stamme og nasjon, hvert samfunn, land og territorium på jord skulle komme sammen under menneskehetens enhets ensfargede telt og ved de blendende stråler fra Sannhetens sol skulle forkynne menneskehetens universelle karakter, hvis de skulle få alle nasjoner og alle trosretninger til å åpne armene overfor hverandre, opprette et verdensråd og gå videre til å binde samfunnets medlemmer til hverandre med sterke gjensidige bånd, hva ville da skje? Det hersker overhodet ingen tvil om at den guddommelige Elskede, i all sin betagende skjønnhet, og med ham en massiv skare av himmelske bekreftelser og menneskelige velsignelser og gaver, ville fremstå i sin fulle herlighet overfor verdens forsamling.

221.11 Skrid derfor til verket, o dere Herrens elskede, gjør alt i deres makt for å være som én, for å leve i fred med hverandre. For dere er alle dråpene fra bare ett hav, bladverket på ett tre, perlene fra ett eneste muslingskall og blomstene og de lifflige urter fra den ene, samme hage. Og når dere oppnår dette, bestreb dere på å forene hjertene hos dem som følger andre trosretninger.

221.12 For hverandre må dere oppgi til og med livet selv. Mot ethvert menneske må dere være uendelig vennlige. Kall ingen en fremmed. Tenk ikke på noen som deres fiende. Vær som om alle mennesker var deres nære slekt og ærede venner. Gå frem på en slik måte at denne flyktige verden vil endres til en

strålende glans og denne dystre støvhaug blir et herlighetenes palass. Slik er rådet fra 'Abdu'l-Bahá, denne ulykkelige tjener.

○ dere hjemløse og vandrere på Guds sti! Hvor meget 222.1
velstand, tilfredshet og frihet enn er ønsket og til glede for menneskets hjerte, så kan de på ingen måte måle seg med hjemløshetens og motgangens prøvelser på Guds sti. For slik utlendighet og forvisning blir velsignet av den guddommelige gunst og følges visselig av forsynets nåde. Gleden ved å ha ro i sitt hjem og sødmen ved å være fri for alle bekymringer skal svinne, mens hjemløshetens velsignelse vil vare evig, og dens vidtrekkende følger vil bli åpenbare.

At Abraham reiste bort fra sitt hjemland, gjorde at den 222.2
allherliges rike gaver ble åpenbare, og at Kanaans klareste stjerne gikk ned, avdekket Josefs glans for øynene. At Moses, Sinais profet, dro av sted, åpenbarte flammen fra Herrens brennende ild, og at Jesus sto frem, åndet Helligåndens pust inn i verden. At Muḥammad, Guds Elskede, dro fra sin fødeby, var årsaken til at Guds hellige Ord ble opphøyet, og den hellige Skjønnhets landsforvisning førte til at hans guddommelige åpenbarings lys ble spredt gjennom alle regioner.

Følg nøye med, o folk med innsikt! 222.3

○ dere Rikets sønner og døtre! Deres brev ble mottatt. 223.1
Av innholdet fremgikk det, lovet være Gud, at deres hjerter er ytterst rene, og at deres sjeler fryder seg over Guds gode nyheter. Folk flest er opptatt av seg selv og verdslig begjær, er nedsenket i den nedre verdens osea og er fanger i naturens

verden, med unntak av de sjeler som er blitt utfridd fra den materielle verdens lenker og fotjern og svever i dette grenseløse rike lik fugler i hurtig flukt. De er våkne og aktsomme, de skyr mørket i naturens verden, deres høyeste ønske dreier seg om å utrydde kampen for tilværelsen hos menneskene, å utstråle åndeligheten og kjærligheten fra riket i det høye, å vise den største vennlighet blant folk, å virkeliggjøre en tett og nær forbindelse mellom religioner og å praktisere idealet om selvoppofrelse. Da vil menneskehetens verden bli omformet til Guds rike.

223.2 O dere venner, gjør en anstrengelse! Enhver utgift har behov for en inntekt. På denne dag i menneskehetens verden er mennesker hele tiden opptatt med å forbruke, for krig er ikke annet enn forbruk av mennesker og rikdom. Hengi dere i det minste til en gjerning som er til nytte for menneskeheten, så dere delvis kan veie opp for dette tap. Må hende kan dere, ved de guddommelige bekreftelser, bli hjulpet i å fremme vennlighet og samhold mellom mennesker, i å erstatte fiendskap med kjærlighet, i å la allmenn fred komme som en følge av allmenn krig og i å forvandle tap og uvilje til vinning og kjærlighet. Dette ønske vil bli oppfylt ved Rikets kraft.

224.1 O du Guds tjener! Ditt brev ble mottatt. Innholdet var opphøyet og edelt, og dets mål høyt og vidtrekkende. Menneskehetens verden har behov for stor forbedring, for den er et materielt villnis der ufruktbare trær trives og unyttig ugress finnes i overflod. Om det overhodet skulle finnes et tre som bærer frukt, så overskygges det av de ufruktbare, og om en blomst skulle vokse i dette villnis, så blir den gjemt

og skjult. Menneskehetens verden har behov for kyndige gartnere som kan forvandle disse skoger til herlige rosehager, kan erstatte disse ufruktbare trær med slike som bærer frukt, og kan bytte dette unyttige ugress med roser og angende urter. Derfor hviler aktive sjeler og årvåkne mennesker hverken natt eller dag. De etterstreber å bli nært knyttet til det guddommelige rike og ved det bli manifestasjonene av uendelig gavmildhet og utmerkede gartnere for disse skoger. På den måten vil menneskehetens verden bli fullstendig forvandlet, og de nådige gaver vil bli åpenbare.

○ Abhá-rikets skare! Fra menneskehetens lykkes høyder 225.1
lyder det to oppfordringer til suksess og velstand. De vekker de sovende, gir de blinde syn, gjøre de aktløse påpasselige, skjenker de døve hørsel, løser tungen hos de stumme og gjenoppliver de døde.

Den ene er oppfordringen til sivilisasjon, til fremskritt 225.2
for den materielle verden. Dette gjelder fenomenenes verden, fremmer den materielle prestasjons prinsipper og er læremesteren for menneskehetens fysiske bedrifter. Den omfatter de lover, reguleringer og kunst- og vitenskapsgrener som menneskehetens verden har utviklet seg gjennom, lover og reguleringer som er resultatet av høye idealer og produktet av sunne sinn, og som har trådt inn i eksistensens verden ved de vises og kultivertes innsats i tidligere og etterfølgende tidsaldrer. Denne oppfordrings pådriver og utøvende makt er en rettferdig styringsform.

Den andre er den sjelsbevegende appellen fra Gud. Hans 225.3
åndelige læresetninger er garantier for menneskehetens

verdens evigvarende ære, evige lykke og opplysning, og gir opphav til at barmhjertige egenskaper åpenbares i menneskets verden og i livet hinsides.

225.4 Denne andre oppfordringen er basert på Herrens anvisninger og oppfordringer og formaningene og de menneskevennlige følelser som hører til moralens rike, som lik et strålende lys gjør menneskehetens virkeligheters lampe klar og opplyser den. Dens gjennomtrengende kraft er Guds Ord.

225.5 Men før materielle prestasjoner, fysiske bedrifter og menneskelige dyder blir styrket av åndelige fullkommenheter, lysende egenskaper og barmhjertige trekk, vil de hverken bære frukt eller gi resultater. Heller ikke vil man oppnå lykken for menneskehetens verden, som er det endelige mål. For selv om materielle prestasjoner og utviklingen av den fysiske verden på den ene side fører til velstand, som på en fremragende måte viser dens tiltenkte mål, så truer på den annen side farer, alvorlige katastrofer og fryktelige plager.

225.6 Når du derfor ser på det velordnede mønster av kongeriker, byer og landsbyer, med deres tiltrekkende utsmykning, friske naturressurser, velutviklede redskaper, bekvemme transportmidler, mengden av tilgjengelig kunnskap om naturens verden, store oppfinnelser, veldige foretagender, edle oppdagelser og vitenskapelige undersøkelser, ville du slutte deg til at sivilisasjonen bidrar til lykke og fremgang i menneskets verden. Men skulle du vende blikket mot oppdagelsen av ødeleggende og djevleske innretninger, mot utviklingen av nedbrytende krefter og oppfinnelsen av ildvåpen som rykker livets tre opp med roten, ville det bli tydelig og åpenbart for deg at sivilisasjon er forbundet med barbari. Fremgang og barbari går hånd i hånd, med mindre materiell sivilisasjon

bekreftes av guddommelig ledelse, av den allbarmhjertiges åpenbaringer og av rosverdige dyder, og blir styrket av åndelig oppførsel, av Rikets idealer og av utstrømmingene fra maktens rike.

Betenk nå at de land i verden som er kommet lengst og er mest sivilisert, er blitt til arsenaler for sprengstoff, at klodens kontinenter er forvandlet til digre leirer og slagmarker, at verdens folkeslag har omformet seg til væpnede nasjoner, og at verdens regjeringer kappes om å være den første til å tre inn på blodbadets og blodsutgytelsens arena og dermed utsette menneskeheten for den høyeste grad av elendighet. 225.7

Derfor bør denne sivilisasjon og materielle fremgang forenes med den aller største ledelse, slik at denne nedre verden kan få bli stedet hvor Rikets gaver kommer til syne og fysiske prestasjoner kan bli forbundet med den barmhjertiges stråleglans, så skjønnheten og fullkommenheten i menneskenes verden kan bli avdekket og fremtre for alle i den største ynde og glans. Dermed vil evigvarende herlighet og lykke bli åpenbart. 225.8

Lovet være Gud, gjennom rekken av århundrer og tidsaldrer har sivilisasjonens appell vært å høre, menneskehetens verden har dag for dag gjort fremskritt og hatt fremgang, ulike land har utviklet seg med stormskritt, og materielle forbedringer har økt, helt til eksistensens verden i sin helhet evnet å motta de åndelige læresetninger og å lytte til den guddommelige appell. Diebarnet gjennomgår ulike fysiske stadier, med vekst og utvikling på hvert stadium, til dets legeme når modenhetsalderen. Når det har nådd dette stadium, erverver det evnen til å manifestere åndelige og intellektuelle fullkommenheter. Forståelsens, intelligensens 225.9

og kunnskapens lys blir merkbare hos det, og dets sjelelige evner utfolder seg. På lignende vis har menneskearten i den betingede verden gjennomgått progressive fysiske forandringer og ved en langsom prosess steget høyere opp langs sivilisasjonens stige. Den har i seg selv virkeliggjort menneskehetens undere, fortrinnligheter og gaver i deres herligste form helt til den oppnådde evnen til å uttrykke de åndelige fullkommenheters og guddommelige idealers glans og ble i stand til å lytte til Guds appell. Til sist lød så Rikets appell, de åndelige dyder og fullkommenheter ble åpenbart, virkelighetens Sol steg opp, og læresetningene om den største fred, om enheten i menneskehetens verden og om menneskers allmenne karakter ble utbredt. Vi håper at glansen av disse stråler vil bli sterkere og sterkere, at de ideelle dyder vil bli mer skinnende, slik at målet for denne allmenne menneskelige prosess vil bli nådd og Guds kjærlighet vil vise seg i den største ynde og skjønnhet og blende alle hjerter.

225.10 O dere Guds elskede! Vit i sannhet at menneskehetens lykke ligger i menneskeslektens enhet og harmoni, og at åndelig og materiell utvikling er betinget av kjærlighet og vennskap mellom alle mennesker. Tenk på de levende skapninger, de som beveger seg på jorden, de som flyr, de som beiter, og de som sluker. Blant rovdyrene lever hver art for seg adskilt fra andre underavdelinger av arten, i full motsetning og fullt fiendskap. Og når de møtes, slåss de straks så blodet renner, gnisser tennene og blottes klørne. Dette er måten som glupske villdyr og blodtørstige ulver opptrer på, kjøttetende dyr som lever alene og kjemper for livet. Men de fredelige, medgjørilige og godlynte dyr, om de nå tilhører de flyende eller de beitende arter, omgås hverandre i full forståelse, forenet

i sine flokker, og tilbringer livet i fryd, lykke og tilfredshet. Slik er fuglene som er tilfredse med noen få korn og er takknemlige for dem. De lever i fullstendig glede og bryter ut i rik og velklingende sang mens de svever over enger, sletter, åser og fjell. Det samme gjelder de dyr som beiter, som sauer, antiloper og gaseller. De omgås i den største vennskapelighet, nærhet og enhet mens de lever på sine sletter og prærier i en tilstand av full tilfredshet. Men hunder, ulver, tigere, hyener og de andre rovdyr er fremmede overfor hverandre mens de jakter og streifer om alene. Markenes skapninger og luftens fugler skyr eller sjenerer ikke engang hverandre når de kommer til sine felles beite- og hvileområder, men godtar hverandre med vennlighet, ulikt de slukende udyr som straks river hverandre i stykker når den ene kommer til den andres hule eller hi. Ja, selv om den ene bare går forbi den andres tilholdssted, styrter førstnevnte straks frem og angriper og om mulig dreper den sistnevnte.

Det er derfor gjort klart og tydelig at også i dyreriket er 225.11
kjærlighet og samhørighet fruktene av en mild legning, en ren natur og en prisverdig karakter, mens stridighet og isolasjon kjennetegner villmarkens rovgriske dyr.

Hos mennesket har den allmechtige ikke skapt villdyrenes 225.12
klør og tenner, nei, menneskets skikkelse er snarere formet og dannet med de fagreste egenskaper og prydet med de mest fullkomne dyder. Denne skapnings heder og denne klednings verdighet krever derfor at mennesket har kjærlighet overfor sin egen art og føler samhørighet med den – ja, heller: at det opptrer rettferdig og rettskaffent overfor alle levende skapninger.

Tenk likeledes på hvordan årsaken til menneskehetens 225.13

velferd, lykke, glede og komfort er vennlighet og enighet, mens splid og uenighet i høy grad bidrar til besvær, ydmykelse, opphisselse og et uheldig utfall.

225.14 Men akk og ve, tusen ganger akk og ve for at mennesket ikke enser disse kjensgjerninger, er uvitende om dem og daglige sprader omkring med samme kjennetegn som et vilt dyr. Se: I det ene øyeblikk blir det til en rovlysten tiger, i det neste en krypende giftslange! Men menneskets opphøyede prestasjoner ligger i de egenskaper og attributter som utelukkende henhører til englene i skaren foroven. Når derfor prisverdige egenskaper og en høy moral utstråles fra mennesket, blir det et himmelsk vesen, en Rikets engel, en guddommelig virkelighet og en himmelsk lysglans. Når det på den annen side gir seg av med krigføring, ordstrid og blodsutgytelse, blir det forferdeligere enn de frykteligste villdyr, for om en blodtørstig ulv sluker et lam på en eneste natt, så slakter mennesket hundre tusen på slagmarken, overstrør marken med deres lik og elter jorden med deres blod.

225.15 Kort sagt er mennesket utstyrt med to naturer. Én peker i retning av opphøyet moral og intellektuell fullkommenhet, mens den andre vender seg til dyrisk fornedring og kjødelige ufullkommenheter. Hvis dere reiser til planetens land, vil dere på den ene side legge merke til restene av undergang og ødeleggelse, mens dere på den annen vil se tegn til sivilisasjon og utvikling. Slik ødeleggelse og undergang er resultatet av krig, strid og munnhuggeri, mens all utvikling og fremgang er fruktene av lysene fra fortjenstfulle egenskaper, samarbeid og samhold.

225.16 Hvis man skulle reise gjennom Sentral-Asias ørkener, ville man se hvor mange byer, en gang store og velstående som

Paris og London, som nå er ødelagt og jevnet med jorden. Fra Det kaspiske hav til Oxus-elven strekker det seg ville og øde sletter, ørkener, villmark og daler. I to dager og to netter krysser den russiske jernbane de ødelagte byer og ubeboede landsbyer i denne ødemark. Tidligere bar dette slettelandet frem frukten av fortidens fineste sivilisasjoner. Tegn på utvikling og raffinement var synlige rundt om overalt, kunst- og vitenskapsgrener ble godt beskyttet og fremmet, yrker og industrigrener blomstret, handel og jordbruk hadde nådd en høy grad av effektivitet, og fundamentet for styringsverk og statsmannskunst var anlagt på en sterk og solid basis. I dag er dette veldige landområdet stort sett blitt ly og tilfluktssted for turkomanske stammer og en arena hvor ville dyr kan stille sin rovlyst til skue. De gamle byer på denne sletten, som Gurgán, Nissá, Abívard og Shahristán, som var berømte verden over for sine kunst- og vitenskapsgrener, sin kultur og industri og var velkjente for sin rikdom, storhet, velstand og betydning, har veket plassen for en ødemark der ingen røst høres med unntak av villdyrs brøl, og der blodtørstige ulver streifer fritt omkring. Denne ødeleggelse og forødelse ble forårsaket av krig og strid, uenighet og splid mellom perserne og tyrkerne, som var ulike i religion og skikker. Så tilstivnet var den religiøse fordomsholdningen at de troløse lederne godkjente at uskyldig blod ble utgytt, eiendom ble ødelagt og familiers ære ble krenket. For å illustrere dette vil bare ett tilfelle bli gjengitt.

Når du gjennomreiser verdens regioner, vil du derfor trekke den slutning at all fremgang er resultatet av forbindelse og samarbeid, mens undergang er følgen av fiendskap og hat. Til tross for dette lar menneskehetens verden seg ikke advare,

225.17

og den våkner heller ikke fra aktløshetens døs. Menneskene forårsaker fortsatt uenighet, krangel og strid for å fylke krigshærene og styrte inn på blodsutgytelsens og nedslaktningens slagmark med sine legioner.

225.18 Betrakt nå på den annen side fenomenet sammenføyning og oppløsning, eksistens og ikke-eksistens. Enhver skapt ting i den betingede verden er satt sammen av mange og ulike atomer, og tingens eksistens er avhengig av at disse atomene er sammenføyd. Ved guddommens skaperkraft foregår det med andre ord en forening av enkle elementer, slik at det fra denne sammenføyning frembringes en egen organisme. Alle tings eksistens bygger på dette prinsippet. Men når tingens orden bringes ut av lage, når nedbrytningen utløses og oppløsningen setter inn, da opphører denne tingen å eksistere. Det vil si at tilintetgjørelsen av alle ting blir forårsaket av nedbrytning og oppløsning. Derfor er tiltrekning mellom og sammenføyning av de forskjellige grunnstoffer kilden til liv, og disharmoni, nedbrytning og splittelse fører til død. De sammenbindende og tiltrekkende kreftene i alle ting fører således til at det fremkommer fruktbare resultater og virkninger, mens frastøtelse og avstandtagen fører med seg forstyrrelse og tilintetgjørelse. Gjennom samhörighet og tiltrekning blir alle levende ting til, som planter, dyr og mennesker, mens splittelse og disharmoni fører til oppløsning og ødeleggelse.

225.19 Det som bidrar til omgang og tiltrekning og enhet mellom menneskenes barn, er følgelig midlet til liv for menneskehetens verden, og hva som enn gir opphav til splittelse, avsky og avstand, leder til menneskehetens død.

225.20 Og dersom du drar forbi åkrer og beplantninger og ser

at plantene, blomstene og de velduftende urter står sammen i frodig vekst og danner et enhetlig mønster, så er dette et vitnesbyrd om at beplantningen og hagen vokser og trives under en dyktig gartners omsorg. Men når du ser den i en tilstand preget av rot og uregelmessighet, så slutter du deg til at den har vært uten stell av en dyktig jordbruker og derfor har frembrakt ugress og ukrutt.

Det blir derfor klart at vennskap og sammenheng tyder på opplæring fra den virkelige undervisers side, og at spredning og adskillelse er et bevis på barbari og manglende guddommelig undervisning. 225.21

En kritiker kan komme med innvendinger og si at verdens folkeslag, raser, stammer og samfunn er forskjellige og ulike i skikker, sedvaner, smak, karakter, tilbøyeligheter og tanker, at meninger og tanker er motsatte, og hvordan er det derfor mulig at virkelig enhet kan bli åpenbart og fullkommen harmoni mellom menneskesjeler kan eksistere? 225.22

Vi svarer på dette ved å si at ulikheter er av to slag. Den ene er årsaken til utslettelse og er som den antipati som eksisterer mellom krigførende nasjoner og stridende stammer som søker å utslette hverandre idet de ødelegger hverandres familier, fratar hverandre hvile og komfort og utløser blodbad. Det annet slag, som er et tegn på mangfold, er essensen av fullkommenhet og årsaken til at den herligste Herres gaver fremkommer. 225.23

Betrakt blomstene i en hage. De er nok forskjellige med hensyn til art, farge, form og fásong, men siden de forfriskes av vannet fra én kilde, opplives av brisen fra én vind og styrkes av strålene fra én sol, så gjør denne mangfoldigheten dem mer betagende og øker skjønnheten. Når derfor Guds Ords 225.24

forenende kraft og gjennomgripende innflytelse gjør sin virkning, vil forskjellen i sedvane, skikk og bruk, vaner, begreper, meninger og lynne smykke menneskehetens verden. Dette mangfold, denne forskjell, er som den naturgitte ulikhet og uensartethet mellom menneskekroppens lemmer og organer, for hvert av dem bidrar til å gjøre helheten vakker, effektiv og fullkommen. Når disse ulike lemmer og organer kommer under innflytelse av menneskets enerådende sjel, og sjelens kraft gjennomtrenger kroppens lemmer og kroppsdeler, årer og arterier, da styrker forskjellen harmonien, ulikheten øker kjærligheten, og mangfoldighet er samordningens største faktor.

225.25 Hvor utiltalende for øyet ville det vel ikke være dersom alle blomstervekstene og plantene, bladene og blomstene, fruktene, grenene og trærne i denne hagen hadde samme fasong og farge! Mangfoldet i farger, form og fasong beriker og pryder hagen og høyner virkningen av den. Når ulike avskygninger av tanker, legning og karakter på samme vis bringes sammen under ett sentralt organs kraft og innflytelse, vil den menneskelige fullkommenhets skjønnhet og herlighet bli avdekket og åpenbart. Intet annet enn den himmelske kraft i Guds Ord, som behersker og overgår alle tings virkelighet, er i stand til å harmonisere de forskjelligartede tanker, følelser, ideer og overbevisninger hos menneskenes barn. Sannelig, den er den gjennomtrengende kraft i alle ting, den beveger sjelene og er den sammenbindende og regulerende kraft i menneskehetens verden.

225.26 Gud være lovet, i dag har glansen av Guds Ord opplyst enhver horisont, og fra alle sekter, raser, stammer, nasjoner og samfunn er sjeler kommet sammen i Ordets lys – samlet,

forenet og enige i fullkommen harmoni. Å, for et stort antall møter som holdes, prydet med sjeler fra ulike raser og forskjellige sekter! Enhver som deltar på dem, vil bli forbløffet og vil kunne anta at alle disse sjeler er fra ett land, én nasjonalitet, ett samfunn, at de har én tanke, én tro og én mening. Men faktisk er den ene amerikaner, den andre afrikaner, en kommer fra Asia og en annen fra Europa, en er født i India, en annen er fra Turkestan, en er araber, en annen tadsjik, en annen perser og enda en annen er greker. Til tross for et slikt mangfold omgås de i fullkommen harmoni og enhet, kjærlighet og frihet. De har én røst, én tanke og én hensikt. Sannelig, dette skyldes Guds Ords gjennomtrengende kraft! Dersom alle universets krefter skulle slå seg sammen, ville de ikke makte å samle en eneste sammenkomst som er så besjelet av kjærlighetens, hengivenhetens, tiltrekkelsens og tenthetens følelser at de kunne forene medlemmene av ulike raser og la verdens hjerte oppløfte en røst som vil fordrive krig og strid, fjerne uenighet og ordstrid, innvarsle den allmenne freds æra og stifte enhet og samhold mellom mennesker.

Kan noen kraft motstå den gjennomtrengende innflytelsen av Guds Ord? Nei, ved Gud! Beviset er klart, og vitnesbyrdet er fullstendig! Hvis en person ser med rettferdighetens øyne, vil han bli slått av undring og forbauselse og vil bevitne at alle verdens folkeslag, sekter og raser burde være glade, tilfredse og takknemlige for Bahá'u'lláhs læresetninger og formaninger. For disse guddommelige pålegg temmer ethvert villdyr, forvandler det kravlende insekt til en svevende fugl, gjør menneskesjeler til Rikets engler og gjør menneskets verden til et fokuspunkt for barmhjertighetens egenskaper. 225.27

225.28 Enn videre kreves det at hver og en er lydlig mot sin egen regjering, underkaster seg den og er lojal mot den. I dag befinner ingen stat i verden seg i en tilstand av fred eller ro, for blant folket er trygghet og tillit blitt borte. De styrte så vel som de styrende er i fare. Den eneste gruppe av folk som i dag fredelig og lojalt underkaster seg styringsverkets lover og forordninger og opptrer ærlig og oppriktig overfor folket, er ingen andre enn dette forurettede samfunn. For mens alle sekter og raser i Persia og Turkestan er opptatt av å fremme sine egne interesser og bare adlyder sine regjeringer enten i håp om belønning eller av frykt for straff, ønsker bahá'íene alt godt for regjeringen, lyder dens lover og nærer kjærlighet til alle folkeslag.

225.29 Slik lydighet og underkastelse er gjort til en plikt for alle og pålagt dem av Abhá-skjønnetens klare tekst. I lydighet mot den sannes befaling viser de troende derfor den ytterste oppriktighet og velvilje mot alle nasjoner. Og skulle noen sjel handle mot regjeringens lover, ville han se på seg selv som ansvarlig overfor Gud og for å ha gjort seg fortjent til guddommelig vrede og refselse for sin synd og forseelse. Det er forbløffende at dette til tross holder noen av statsfunksjonærene bahá'íene for å være fiender mens de betrakter medlemmene av andre samfunn som slike som ønsker dem selv godt. Nådige Gud! Da det nylig var allmenn revolusjon og uro i Tíhrán og i andre av Persias provinser, ble det bevist at ikke en eneste bahá'í hadde deltatt i eller grepet inn i disse sakene. Av den grunn ble de klandret av de uvitende fordi de hadde adlydt Den velsignede fullkommenhets befaling og absolutt avholdt seg fra å blande seg i politiske anliggender. De var ikke forbundet med noe parti, men skjøttet sine egne

saker og yrker og utførte sine egne plikter.

Alle Guds venner bevitner det faktum at fra ethvert standpunkt er 'Abdu'l-Bahá en som ønsker alle regjeringer og nasjoner godt og oppriktig ber for deres fremskritt og fremgang, særlig for Østens to store stater, for disse to land er Bahá'u'lláhs hjemland og stedet for hans eksil. I alle epistler og skrifter har han berømmet og rost disse to regjeringer og har bønnfalt om guddommelige bekreftelser fra den ene sanne Guds terskel for dem. Abhá-skjønnheten – måtte mitt liv være et offer for hans elskede – har fremført bønner på vegne av deres kongelige majesteter. Nådige Gud! Hvor besynderlig at det til tross for disse avgjørende bevis hver dag skjer en tildragelse og oppstår vanskeligheter. Men vi, og Guds venner, bør under ingen omstendighet minske våre bestrebelse på å være lojale, oppriktige og velvillige mennesker. Vi bør til alle tider tilkjenne vår sannferdighet og oppriktighet, nei, snarere må vi være standhaftige i vår trofasthet og pålitelighet og beskjefte oss med å fremsi bønner til alles beste. 225.30

O dere Guds elskede! Dette er dager for standhaftighet, fasthet og utholdenhet i Guds Sak. Dere må ikke fokusere deres oppmerksomhet på personen 'Abdu'l-Bahá, for om ikke lenge vil han ta avskjed med dere. Dere må heller feste blikket på Guds Ord. Hvis Guds Ord utbres, fryd dere da og vær lykkelige og takknemlige, selv om 'Abdu'l-Bahá selv skulle bli truet av sverd eller tynges av lenkers og fotjerns vekt. For Guds Saks hellige tempel er viktig, ikke 'Abdu'l-Bahás fysiske legeme. Guds venner må reise seg med en slik standhaftighet at om hundre sjeler lik 'Abdu'l-Bahá noen gang skulle bli målet for lidelsens piler, så vil de ikke vende om eller vakle 225.31

i sin besluttsomhet, fasthet, glød, hengivenhet og tjeneste i Guds Sak. 'Abdu'l-Bahá selv er en tjener ved Den velsignede skjønnhets terskel og en manifestasjon av ren og fullstendig trelldom ved den allmektiges terskel. Noe annet stade eller tittel eller rang eller makt har han ikke. Dette er min endelige hensikt, mitt evige paradisi, mitt helligste tempel og mitt Sadratu'l-Muntahá. Med Den velsignede Abhá-skjønnhet og den lovede, hans herold – måtte mitt liv bli et offer for dem begge – er tilsynkomsten av Guds selvstendige og altomfattende manifestasjon kommet til ende. Og i tusen år vil alle bli opplyst av hans lys og støttes av hans gunstbevisningers osean.

225.32 O dere som elsker Gud! Dette er sannelig mitt siste ønske og min formaning til dere. Velsignet er derfor den som hjelpes av Gud til å følge det som er innskrevet på denne rulle, hvis ord er helliget fra de symboler som er i bruk blant mennesker.

226.1 O du Guds tjener! Ditt brev ble mottatt og var årsak til glede. Du har gitt uttrykk for ditt glødende ønske om at jeg burde delta på Fredskongressen. Jeg deltar ikke ved slike politiske konferanser, for fred kan ikke stiftes ved annet enn kraften i Guds Ord. Når det innkalles til en konferanse som representerer alle nasjoner og arbeider under innflytelsen av Guds Ord, da vil det stiftes allmenn fred, men ellers er det umulig.

226.2 For tiden er det sikkert at det opprettes midlertidig fred, men den er ikke varig. Alle regjeringer og nasjoner er blitt trette av krig, av problemene med å reise, av store utgifter, av tapet av liv, av kvinners lidelser, av det høye antall foreldreløse barn, og de presses til fred ved makt. Men denne freden er

ikke permanent, den er midlertidig.

Vi håper at kraften i Guds Ord vil opprette en fred som 226.3
for evig vil forbli virkelig og sikker.

O dere ansette som er pionerer blant dem som ønsker men- 227.1
neskeheten vel!*

Brevene som dere sendte under krigen, ble ikke mottatt, 227.2
men et brev datert 11. februar 1916 er nettopp kommet meg i hende, og det blir umiddelbart skrevet et svar. Deres hensikt fortjener tusen lovord, for dere tjener menneskehetens verden, og dette bidrar til alles lykke og velferd. Denne nylige krig har bevist for verden og for folket at krig ødelegger, mens allmenn fred bygger opp. Krig er død, mens fred er liv. Krig er rovgriskhet og blodtørst, mens fred er velgjørenhet og menneskekjærlighet. Krig hører naturens verden til, mens fred er en del av grunnlaget for Guds religion. Krig er mørke på mørke, mens fred er himmelsk lys. Krig ødelegger menneskehetens byggverk, mens fred er det evige liv for menneskenes verden. Krig er som en glupsk ulv, mens fred er som himmelens engler. Krig er kampen for tilværelsen, mens fred er gjensidig hjelp og samarbeid mellom verdens folkeslag og årsaken til den sannes velbehag i det himmelske rike.

Det finnes ikke én sjel med en samvittighet som ikke 227.3
bevitner at ingen sak i verden er viktigere på denne dag enn allmenn fred. Enhver rettferdig person bevitner dette og

* Dette er første del av 'Abdu'l-Bahás svar på et brev stilet til ham av eksekutivkomiteen for Sentralorganisasjonen for en varig fred. I *God Passes By* blir tavlen av Shoghi Effendi sagt å være av «vidtrekkende betydning». Den var datert 17. desember 1919, og overrekkelsen til komiteen i Haag ble tatt hånd om av en spesiell delegasjon.

beundrer denne aktede forsamling fordi dens mål er at dette mørke kan endres til lys, denne blodtørst til vennlighet, denne pine til salighet, dette besvær til velbehag og dette fiendskap og hat til fellesskap og kjærlighet. Disse aktede sjelers innsats er derfor pris og ros verdig.

227.4 Men de vise sjeler som er oppmerksomme på de vesentlige forbindelser som utgår fra tingenes virkelighet, mener at én enkelt sak ikke selv kan påvirke menneskets virkelighet slik det burde og skulle, for intet viktig anliggende lar seg gjennomføre før menneskers sinn er blitt forenet. Nå er allmenn fred en sak av stor betydning, men det er vesentlig med enhet på samvittighetens område, slik at grunnlaget for denne sak kan bli sikkert, at gjennomføringen skjer med fast hånd, og at dens byggverk blir sterkt.

227.5 For femti år siden utla derfor Bahá'u'lláh dette spørsmål om allmenn fred på en tid da han var innesperret i 'Akkás festning og var forurettet og fengslet. Om denne viktige allmenne freds sak skrev han til alle de store herskere i verden og bekreftet den blant sine venner i Orienten. Østens horisont var i totalt mørke, nasjoner viste det største hat og fiendskap mot hverandre, religioner tørstet etter hverandres blod, og det var mørke på mørke. På en slik tid skinte Bahá'u'lláh frem som solen fra horisonten i øst og opplyste Persia med disse læresetningers lys.

227.6 Blant hans læresetninger var erklæringen om allmenn fred. Folk som fulgte ham fra forskjellige nasjoner, religioner og sekter, kom sammen i en slik grad at det ble dannet bemerkelsesverdige forsamlinger bestående av Østens ulike nasjoner og religioner. Enhver sjel som kom inn i disse forsamlinger, så kun én nasjon, én lære, én sti, én ordening, for Bahá'u'lláhs læresetninger var ikke begrenset til opprettelsen av allmenn

fred. De omfattet mange læresetninger som supplerte og støttet læren om allmenn fred.

Blant disse læresetninger var uavhengig undersøkelse av 227.7
 virkeligheten, slik at menneskehetens verden kan bli frelst fra etterapingens mørke og nå frem til sannheten, kan rive av seg og kaste vekk dette fillete og fravokste plagg fra tusen år tilbake og iføre seg kappen vevet på virkelighetens vev i den største renhet og hellighet. Siden virkeligheten er én og ikke kan gi mulighet for mangfoldighet, så må ulike meninger av den grunn til sist smeltes sammen til én.

Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er at menneskehetens 227.8
 verden er én, at alle mennesker er Guds får, og han er den gode hyrde. Denne hyrde er god mot alle får, fordi han skapte dem alle, opplærte dem, sørget for dem og beskyttet dem. Det er ingen tvil om at hyrden er god mot alle får, og skulle det blant disse får være noen uvitende, må de bli undervist. Hvis det er barn, må de få opplæring til de når moden alder. Hvis noen er syke, må de bli helbredet. Det må ikke være noe hat eller fiendskap, for disse uvitende, syke bør behandles som av en vennlig lege.

Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er at religion må være 227.9
 årsak til samhörighet og kjærighet. Hvis den blir årsak til fremmedgjöring, så behöves den ikke, for religion er som et legemiddel. Hvis det forverrer sykdommen, så blir det unödvendig.

Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er at religion må 227.10
 samsvare med vitenskap og fornuft slik at den kan påvirke menneskers hjerter. Grunnlaget må være solid og ikke bestå av etterligninger.

Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er at fordommer 227.11

innen religion, rase, politikk, økonomi og patriotisme ødelegger menneskehetens byggverk. Så lenge disse fordommer rår, vil menneskehetens verden ikke få hvile. For en periode på 6 000 år gir historien oss informasjon om menneskehetens verden. I løpet av disse 6 000 år har menneskehetens verden ikke vært fri for strid, mord og blodtørst. I hver periode har det vært ført krig i ett eller annet land, og denne krig skyldtes enten religiøs fordom, rasefordom, politisk fordom eller patriotisk fordom. Det er derfor blitt fastslått og bevist at alle fordommer er ødeleggende for det menneskelige byggverk. Så lenge disse fordommer består, må kampen for tilværelsen fortsette og blodtørst og rovgriskhet vedvare. Som det var tilfelle i fortiden, kan menneskehetens verden derfor ikke bli frelst fra naturens mørke og oppnå opplysning uten ved å avskaffe fordommer og tilegne seg Rikets moralnormer.

227.12 Dersom denne fordom og dette fiendskap skyldes religion, tenk da på at religion bør være årsak til samhörighet, ellers er den nytteløs. Og skulle denne fordom være knyttet til nasjonalitet, betenk da at hele menneskeheten er av én nasjon. Alle er sprunget ut fra Adams tre, og Adam er treets rot. Dette tre er ett, og alle disse nasjoner er som grener, mens menneskehetens enkeltmedlemmer er som dets blader, blomster og frukter. Da ville dannelsen av ulike nasjoner og den påfølgende blodsutgytelse og ødeleggelse av menneskehetens byggverk skyldes menneskers uvitenhet og selviske motiver.

227.13 Med hensyn til patriotisk fordom, så skyldes også den absolutt uvitenhet, for jordens overflate er ett hjemland. Enhver kan bo på ethvert sted på jordkloden. Derfor er hele verden menneskets fødested. Disse grenser og ytterlinjer er menneskers påfunn. Ved skapelsen ble slike grenser og

ytterlinjer ikke angitt. Europa er ett kontinent, Asia er ett kontinent, Afrika er ett kontinent, Australia er ett kontinent, men ut fra personlige motiver og selviske interesser har noen sjeler inndelt hvert av disse kontinenter og ansett en bestemt del som sitt land. Gud har ikke satt noen grense mellom Frankrike og Tyskland. De er sammenhengende. Men for å fremme sine egne interesser har selviske sjeler i de første århundrer trukket grenser og ytterlinjer og dag for dag tillagt dem større betydning, helt til dette førte til intenst fiendskap, blodsutgytelse og rovgriskhet i påfølgende århundrer. Dette vil fortsette på samme vis i det uendelige, og dersom dette patriotismebegrepet forblir begrenset innenfor en viss sirkel, vil det være hovedårsaken til at verden ødelegges. Ingen klok og rettferdig person vil anerkjenne disse innbilte forskjeller. Hvert avgrenset område som vi kaller vårt hjemland, betrakter vi som vårt fedreland, mens alles fedreland er jordkloden, og ikke noe begrenset område. Kort sagt: På denne jord lever vi noen få dager og blir til sist begravet i den. Den er vår evige grav. Er det verd at vi skulle hengi oss til blodsutgytelse og slite hverandre i stykker for denne evige grav? Nei, langt ifra, slik oppførsel er hverken til behag for Gud eller ville bli godkjent av et fornuftig menneske.

Tenk på det! De lykkelige dyr hengir seg ikke til patriotisk 227.14
krangel. De befinner seg i den største samhörighet med hverandre og lever sammen i harmoni. Dersom det for eksempel faller seg slik at en due fra øst og en due fra vest, en due nordfra og en due sørfra kommer på samme tid til samme sted, så omgås de straks i harmoni. Slik er det også med alle de velsignede dyr og fugler. Men så snart de rovgriske dyr møtes, angriper de hverandre og slåss, river hverandre i stykker, og

det er umulig for dem å leve fredelig sammen på ett sted. De er alle iltre, ville og kamplystne slåsskjemper som helst unngår selskap med andre.

227.15 Med hensyn til økonomisk fordom er det klart at når båndene mellom nasjoner styrkes og utvekslingen av varer øker og ett eller annet økonomisk prinsipp blir fastsatt i ett land, så vil det til sist påvirke de andre landene, og resultatet vil bli allmenne fordeler. Hvorfor da denne fordommen?

227.16 Angående politisk fordom må man følge Guds policy, og det er udiskutabelt at Guds policy er større enn menneskers policy. Vi må følge den guddommelige policy, og den gjelder alle individer i samme grad. Han behandler alle individer likt. Det gjøres ingen forskjell, og dette er grunnlaget for de guddommelige religioner.

227.17 Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er å frembringe ett språk som kan få allmenn utbredelse blant folket. Denne læresetningen ble åpenbart av Bahá'u'lláhs penn for at dette allmenngyldige språk kan eliminere misforståelser hos menneskeheten.

227.18 Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er at kvinner og menn er likeverdige. Menneskehetens verden har to vinger – en er kvinner, den andre menn. Fuglen kan ikke fly før begge vingene er likt utviklet. Hvis én vinge forblir svak, er flukt umulig. Ikke før kvinners verden blir lik mennenes verden i tilegnelsen av dyder og fullkommenheter, kan fremgang og velstand bli oppnådd slik det bør skje.

227.19 Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er å dele ens eiendom frivillig med andre blant menneskeheten. Denne frivillige deling er større enn likhet og består i at man ikke bør foretrekke seg selv fremfor andre, men heller ofre liv og eiendom

for andre. Men dette bør ikke innføres ved tvang så det blir en lov man er nødt til å følge. Nei, menneskene bør heller av egen fri vilje ofre eiendom og liv for andre og villig gi til de fattige, slik det gjøres i Persia blant bahá'íene.

Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er menneskets frihet, at det ved den ideelle kraft bør være fritt og frigjort fra den naturlige verdens fangenskap. For så lenge mennesket er fanget av naturen, er det et rovgriskt dyr, siden kampen for tilværelsen er ett av de krav som stilles av naturens verden. Denne kamp for tilværelsen er kilden til all ulykke og er den største plage. 227.20

Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er at religion er et mektig bolverk. Hvis religionens byggverk ryster og vakler, vil uroligheter og kaos følge, og tingenes orden vil bli fullstendig kullkastet, for i menneskehetens verden er det to vern som beskytter mennesket mot forseelse. Det ene er loven som straffer forbryteren. Men loven forebygger bare den åpenbare forbrytelse og ikke den skjulte synd, mens det ideelle vern, nemlig Guds religion, forebygger både den åpenbare og den skjulte forbrytelse, opplærer mennesket, forkynner moral, fremtvinger tilegnelsen av dyder og er den altomfattende kraft som garanterer lykken for menneskehetens verden. Men med religion menes det som bringes på det rene ved undersøkelse, ikke det som er basert på ren etteraping: grunnlaget for guddommelige religioner og ikke menneskers etteraping. 227.21

Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er at selv om materiell sivilisasjon er ett av midlene til fremgang for menneskehetens verden, vil det ønskede resultat, som er menneskehetens lykke, ikke bli nådd før den blir forbundet med guddommelig sivilisasjon. Tenk etter! Disse krigsskip som legger en by 227.22

i grus i løpet av en time, er resultatet av materiell sivilisasjon. Så også Krupp-geværene, Mauser-riflene, dynamitt, undervannsbåter, torpedobåter, væpnede fly og bombe-fly – alle disse krigsvåpen er de onde frukter av materiell sivilisasjon. Hvis materiell sivilisasjon hadde blitt kombinert med guddommelig sivilisasjon, ville disse ildvåpen aldri ha blitt oppfunnet. Nei, menneskers energi ville helt og fullt blitt viet nyttige oppfinnelser og ville vært konsentrert om prisverdige oppdagelser. Materiell sivilisasjon er som glasset i en lampe. Guddommelig sivilisasjon er selve lampen, og uten lyset er glasset mørkt. Materiell sivilisasjon er som legemet. Uansett hvor uendelig yndig, elegant og vakkert det kan være, er det dødt. Guddommelig sivilisasjon er som ånden, og legemet får sitt liv fra ånden, ellers blir det et lik. Det er dermed gjort klart at menneskehetens verden har behov for Helligåndens pust. Uten ånden er menneskehetens verden uten liv, og uten dette lys befinner menneskehetens verden seg i det ytterste mørke. For naturens verden er en dyrisk verden. Før mennesket fødes på nytt fra naturens verden – det vil si: blir løst fra naturens verden – er det i sitt vesen et dyr, og det er Guds læresetninger som omdanner dette dyr til en menneskelig sjel.

227.23 Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er å utbre undervisning. Hvert barn må bli undervist i vitenskaper så mye som mulig. Hvis foreldrene er i stand til å dekke utgiftene til denne undervisningen, er det godt, ellers må samfunnet sørge for midlene til å undervise dette barn.

227.24 Og blant Bahá'u'lláhs læresetninger er rettferdighet og rett. Før disse blir virkeliggjort på tilværelsens plan, vil alle ting være i uorden og forbli ufullkomne. Menneskehetens verden er en verden med undertrykkelse og grusomhet og et

rike med aggresjon og feil.

Slike læresetninger er kort sagt tallrike. Disse mang- 227.25
foldige prinsipper, som utgjør det vesentligste grunnlag for menneskehetens lykke og er blant den barmhjertiges rike gaver, må føyes til spørsmålet om allmenn fred og kombineres med det, slik at det kan føre til resultater. Ellers er det vanskelig å virkeliggjøre allmenn fred alene i menneskehetens verden. Når Bahá'u'lláhs læresetninger blir kombinert med allmenn fred, er de som et bord dekket med fersk og delikat føde av ethvert slag. Ved dette uendelig gavmilde bord kan enhver sjel finne det den ønsker. Hvis spørsmålet begrenses til allmenn fred alene, vil man ikke oppnå de bemerkelsesverdige resultater som forventes og ønskes. Omfanget av allmenn fred må være slik at alle samfunn og religioner kan finne sitt høyeste ønske oppfylt der. Bahá'u'lláhs læresetninger er slik at alle verdens samfunn, de være seg religiøse, politiske eller etiske, gamle eller moderne, finner sitt høyeste ønske uttrykt i dem.

I Bahá'u'lláhs lære finner for eksempel religionenes folk 227.26
opprettelsen av allmenngyldig religion – en religion som er i fullkomment samsvar med de nåværende omstendigheter, som i praksis gjennomfører umiddelbar helbredelse av den uhelbredelige sykdommen, som lindrer enhver smerte og gir det ufeilbare motmiddel mot enhver dødelig gift. For om vi ønsker å ordne og organisere menneskehetens verden i overensstemmelse med de nåværende religiøse etterapinger og ved det gjøre menneskehetens verden lykkelig, så er det umulig og ugjørlig – for eksempel å gjennomføre lovene i toraen og også i de andre religioner i samsvar med nåværende etterapinger. Men den vesentlige basis for alle de guddommelige religioner, som gjelder dydene for menneskehetens

verden og er grunnvollen i velferden for menneskehetens verden, finnes i Bahá'u'lláhs læresetninger, fremført på den mest fullkomne måte.

- 227.27 På lignende vis med henblikk på de folkeslag som roper på frihet: Den moderate frihet som garanterer velferden for menneskehetens verden og bevarer de allmenne forbindelser, finnes i sin fulleste kraft og forlengelse i Bahá'u'lláhs læresetninger.
- 227.28 Og med henblikk på politiske partier: Det som er den største policy for styringen av menneskehetens verden – ja, heller: den guddommelige policy – finnes i Bahá'u'lláhs læresetninger.
- 227.29 På samme vis angående «likhets»-partiet som søker løsningen på de økonomiske problemer: Frem til nå har alle foreslåtte løsninger vist seg å være ugjennomførbare, bortsett fra de økonomiske forslag i Bahá'u'lláhs lære, som er gjennomførbare og ikke volder noe besvær for samfunnet.
- 227.30 Så også med de andre partiene: Når dere ser dypt inn i denne saken, vil dere oppdage at disse partiers høyeste målsetninger finnes i Bahá'u'lláhs læresetninger. Disse læresetninger utgjør den altomfattende kraft blant alle mennesker og er gjennomførbare. Men det er noen av fortidens læresetninger, som de i toraen, som ikke kan gjennomføres i dag. Det er det samme med de andre religioner og med de forskjellige sekters og ulike partiers teser.
- 227.31 Se for eksempel på spørsmålet om allmenn fred. Om det har Bahá'u'lláh sagt at den høyeste domstol må opprettes. Selv om Folkeforbundet er blitt dannet, er det likevel ute av stand til å opprette allmenn fred. Men den høyeste domstol som Bahá'u'lláh har beskrevet, vil gjennomføre denne hellige

oppgave med den største makt og kraft. Og hans plan er denne: at hvert lands og hver nasjons nasjonalforsamling – det vil si parlament – bør velge to eller tre personer som er de mest utsøkte i vedkommende nasjon og er vel bevandret i internasjonale lover, i forbindelsene mellom regjeringer og er klar over de viktigste behov for menneskehetens verden i dag. Tallet på disse representanter bør stå i forhold til antall innbyggere i landet. Valget av disse sjeler som utpekes av nasjonalforsamlingen, det vil si parlamentet, må bekreftes av overhuset, kongressen og kabinettet og også av presidenten eller monarken, slik at disse personer kan være de som er valgt av hele nasjonen og regjeringen. Den høyeste domstol vil bestå av disse representantene, og hele menneskeheten vil dermed ha del i dette, for hver av disse delegatene representerer sin nasjon fullt ut. Når den høyeste domstol fatter et vedtak i et internasjonalt spørsmål, enten enstemmig eller ved flertallsbeslutning, vil det ikke lenger finnes noe påskudd for klageren eller noen grunn til innvending for den anklagede. Skulle en av regjeringene eller nasjonene være forsømmelig eller sendreiktig i utførelsen av den høyeste domstols uimotsigelige kjennelse, vil de øvrige nasjoner reise seg mot vedkommende fordi alle regjeringer og nasjoner i verden støtter denne høyeste domstol. Betenk hvilket fast grunnlag dette er! Men ved et begrenset og innskrenket forbund vil formålet ikke bli virkeliggjort slik det var tenkt og burde ha vært. Dette er sannheten om situasjonen, som er blitt uttalt ...

○ tjener for Bahá'u'lláhs terskel! Ditt brev datert 14. 228.1 juni 1920 er mottatt. Et brev fra noen av Fredskomiteens

medlemmer er også mottatt, og det er skrevet et svar til dem. Overbring det til dem.

228.2 Det er åpenbart at dette møte ikke er hva det sies å være, og er ute av stand til å ordne og arrangere saker på den måte som er passende og nødvendig. Hvordan det nå enn forholder seg med dette, så er den saken som de befatter seg med, likevel av den største betydning. Møtet i Haag bør ha slik kraft og innflytelse at dets ord vil ha en virkning på regjeringene og nasjonene. Påpek overfor de aktede medlemmer samlet der at den tidligere Haag-konferansen holdt før krigen hadde keiseren av Russland som sin president, og at dens medlemmer var i høyeste grad ansette mennesker. Dette forhindret likevel ikke en slik fryktelig krig. Hvordan vil det bli? For i fremtiden vil det avgjort bryte ut en ny krig, verre enn den siste. Om dette er det sannelig ingen tvil overhodet. Hva kan Haag-møtet gjøre?

228.3 Men de grunnleggende prinsipper fastsatt av Bahá'u'lláh sprer seg dag for dag. Overbring svaret på deres brev, gi uttrykk for den største kjærlighet og vennlighet og overlat dem til deres egne sysler. De bør i alle fall være tilfredse med deg. Avhengig av deres tillatelse kan du trykke og distribuere den detaljerte epistelen fra meg som allerede er blitt oversatt til engelsk.

228.4 Når det gjelder esperantistene, så omgås dem. Når du finner en med kapasitet, så bring ham Livets dufter. Tal om Bahá'u'lláhs læresetninger på alle møter, for dette vil i dag være virksomt i de vestlige land. Og spør de deg om din tro på Bahá'u'lláh, bør du svare at vi betrakter ham som den fremste lærer og oppdrager for verden i denne tidsalder, og i en detaljert forklaring gjøre det klart at disse læresetninger

om allmenn fred og andre emner ble åpenbart av Bahá'u'lláhs penn for femti år siden og allerede er blitt utgitt i Persia og India og spredt rundt om i hele verden. I begynnelsen var alle skeptiske overfor ideen om allmenn fred og betraktet den som en umulighet. Og videre – tal om Bahá'u'lláhs storhet, om begivenhetene som fant sted i Persia og Tyrkia, om den forbløffende påvirkningen han øvet, om innholdet i hans epistler som han stilet til alle herskerne, og om at de gikk i oppfyllelse. Tal også om bahá'í-sakens utbredelse. Omgås Komiteen for allmenn fred i Haag så mye som mulig, og vis dem all høflighet.

Det er åpenbart at esperantistene er mottagelige, og du kjenner deres språk og er en ekspert i det. Stå også i forbindelse med esperantistene i Tyskland og andre steder. Litteraturen du sprer, bør bare omhandle læresetningene. Å utbre annen litteratur er for tiden ikke tilrådelig. Mitt håp er at de guddommelige bekreftelser stadig kan hjelpe deg ...

Sørg ikke over apatien og kjøligheten på møtet i Haag. Sett din lit til Gud. Vårt håp er at esperanto-språket heretter kan få en sterk virkning blant folket. Du har nå sådd frøet. Det vil sikkert spire. Veksten avhenger av Gud.

O oppriktige tjener av den sanne! Jeg hører at du er sorgmodig og nedtrykt over begivenhetene i verden og skjebnens tilskikkelser. Hvorfor denne frykt og sorg? Abhá-skjønnhetens sanne elskere og de som har drukket Paktens beger, frykter ingen ulykke og kjenner seg ikke nedtrykt i prøvelsens stund. De betrakter motgangens ild som sin gledes hage og havets dyp som himmelens vide hvelving.

- 229.2 Du som befinner deg under Guds ly og under hans Pakts tre, hvorfor sørger du og gremmer deg? Vær du forvisset og kjenn deg trygg. Overhold din Herres skriftlige bud med glede og fred, i alvor og med oppriktighet, og ønsk ditt land og din regjering alt godt. Hans nåde vil hjelpe deg til alle tider. Hans velsignelser vil bli skjenket deg, og ditt hjertes attrå vil bli oppfylt.
- 229.3 Ved Den urgamle skjønnhet! Måtte mitt liv være et offer for hans elskede. Dersom vennene skulle innse hvilket herlig herredømme han har bestemt for dem i sitt rike, ville de sikkert bli fylt av ekstase, ville se seg kronet med udødelig heder og henført i frydefull henrykkelse. Om ikke lenge vil det bli tydelig hvor klart hans gavmilde omsorgs og barmhjertighets lys har skint på hans elskede, og hvilket brusende oseaan som er satt i bevegelse i deres hjerter! Da vil de rope og utbryte: Lykkelige er vi! La hele verden fryde seg!
- 230.1 **O** aktede personlighet! Ditt annet brev datert 19. desember 1918 ble mottatt. Det vakte stor fryd og glede, for det viste din fasthet og standhaftighet i Pakten og Testamentet og din lengsel etter å la Guds rikes appell lyde. I dag er Rikets appell den magnetiske kraft som tiltrekker seg menneskehetens verden, for menneskers kapasitet er stor. Guddommelige læresetninger utgjør denne tidsalders ånd – ja, denne tidsalders sol. Enhver sjel må anstrenge seg slik at de slør kan bli sønderrevet som dekker menneskers øyne, og slik at solen straks kan bli sett, og at hjerte og syn kan bli opplyst ved det.
- 230.2 Ved Guds hjelp og gavmildhet finnes denne veiledende kraft og denne barmhjertige gave nå hos deg. Reise deg derfor

i den største kraft, så du kan forlene hensmuldrende ben med ånd, gi de blinde syn, de nedtrykte lindring og friskhet, de motløse livlighet og nåde. Enhver lampe vil til sist bli slukket, med unntak av Rikets lampe, som dag for dag øker i glans. Enhver appell vil til sist svekkes, med unntak av appellen som kaller til Guds rike og lyder dag for dag. Enhver sti vil til sist bli kronglet, med unntak av Rikets sti, som blir strakere dag for dag. En jordisk melodi kan uten tvil ikke måle seg med en himmelsk, og kunstige lys kan ikke sammenlignes med den himmelske sol. Derfor må man bestrebe seg på det som er varig og permanent, slik at man dag for dag kan bli mer opplyst, styrket og opplivet ...

Jeg ber og bønnfaller det guddommelige rike om at din far, mor og bror ved ledelsens lys kan få tre inn i Guds rike. 230.3

O du blomst på livets tre! Lykkelig er du for å ha omgjordet dine lender i tjeneste, for å ha reist deg med all din kraft for å utbre den guddommelige lære, for å ha sammenkalt møter og å ha bestrebet deg for å opphøye Guds Ord. 231.1

I denne jordiske verden har enhver viktig sak en slutt, enhver bemerkelsesverdig prestasjon har et endepunkt – ingen har permanent eksistens. Se for eksempel hvordan den gamle verdens viktige prestasjoner er blitt fullstendig tilintetgjort, og at det av dem ikke gjenstår noe spor, med unntak av Guds rikes store Sak, som ikke har noen begynnelse og ikke vil ha noen slutt. Den blir i høyden bare fornyet. Ved begynnelsen av hver fornyelse nyter den ingen oppmerksomhet i folkets øyne, men når den en gang er blitt definitivt befestet, vil den daglig gå frem og vil i sin daglige opphøyelse nå den høyeste himmel. 231.2

- 231.3 Ta for eksempel Kristi dag, som var dagen for Guds rikes fornyelse. Verdens folk tilla den ingen vekt og forsto ikke dens betydning, og det i en slik grad at Kristi grav forble tapt og ukjent i tre hundre år helt til Guds tjenerinne Helen, Konstantins mor, kom og oppdaget det hellige sted.
- 231.4 Min hensikt med alt dette er å vise hvor uoppmerksomme og uvitende verdens folk er, og på dagen for opprettelsen av Riket forblir de aktløse og likegyldige.
- 231.5 Om ikke lenge vil Rikets kraft omslutte hele verden, og da vil de bli vekket og rope og klage over dem som ble undertrykket og drept som martyrer, og vil sukke og jamre seg. Slik er folkets natur.
- 232.1 Når det gjelder president Wilson, så finnes prinsippene formulert av ham for det meste i Bahá'u'lláhs læresetninger, og jeg håper derfor at han vil bli bekreftet og hjulpet. Den allmenne fred er nå i ferd med å demre. Mitt håp er at dens morgen vil gry i fullt monn og forvandle krigens, stridens og kjeklingens mørke blant mennesker til enighetens, harmoniens og hengivenhetens lys.
- 233.1 O dere trofaste venner, o dere oppriktige tjenere av Bahá'u'lláh! Nå, midt i nattevaktens timer, da øyne er lukket i søvn og alle har lagt hodet på hvilens og den dype søvns pute, er 'Abdu'l-Bahá våken innenfor det hellige gravmæles enemerker og fremfører denne bønn i sin påkallings glød:
- 233.2 O du gode og kjærlige forsyn! Østen er i oppstandelse, og

Vesten bruser som havets evige bølger. Hellighetens milde briser spredes, og fra det usette rike kaster Sannhetens himmellys sine skinnende stråler. Den guddommelige enhets hymner blir sunget, og den himmelske makts faner vaier. Englerøsten stemmer i, og lik den brølende leviatan lar den appellen til uselviskhet og flyktighet lyde. Seiersropet *Yá Babá'u'l-Abbá* klinger på alle kanter, og ropet *Yá 'Alíyyu'l-'Alá* runger gjennom alle regioner. I verden beveger intet seg utenom den ene hjerterøvers herlighet, og ingen uro er der annet enn bruset av kjærligheten til ham, den uforlignelige, den høyt Elskede.

Med sin moskusangende ånde brenner Herrens elskede som klare kjerter i alle himmelstrøk, og i alle regioner kan den allbarmhjertiges venner bli funnet lik utspringende blomster. De hviler ikke et øyeblikk. De puster ikke uten for å ihukomme deg og lengter ikke etter annet enn å tjene din Sak. På Sannhetens enger er de som nattergaler med liflig sang, og i ledelsens blomsterhage er de lik blomster med lyse farger. Med mystiske blomster pryder de stiene i virkelighetens hage. Som vaiende sypresser kanter de den guddommelige viljes elvebredder. Over tilværelsens horisont skinner de som strålende stjerner. På verdens himmelhvelving funkler de som strålende himmellegemer. De er manifestasjoner av himmelsk nåde og daglysninger for den guddommelige bistands lys. 233.3

Gi, o du kjærlige Herre, at de alle kan få stå fast og standhaftig og skinne med evig glans, så milde briser ved hvert åndedrag kan blåse fra din miskunns løvsaler, så en dis kan stige opp fra din nådes osean, så din kjærlighets 233.4

milde byger kan gi friskhet og vestavinden spre sin liflige ange fra den guddommelige enhets rosehage.

233.5 O verdens høyest elskede, forunn oss en stråle fra din herlighet. O menneskehetens høyt elskede, skinn ditt åsyns lys på oss.

233.6 O allmektige Gud, vern oss og vær vår tilflukt, o tilvær-elsens Herre, og vis din makt og ditt herredømme.

233.7 O du kjærlige Herre, oppvigleriets anstiftere beveger seg og er aktive i noen regioner, og natt og dag volder de smertelig skade.

233.8 Tyranner ligger på lur som ulver, og den forurettede, uskyldige hjord har hverken hjelp eller bistand. Hunder er på spor etter gasellene på den guddommelige enhets eng, og fasanen i din himmelske ledelses fjellområder forfølges av misunnelsens ravner.

233.9 O du guddommelige forsyn, bevar og beskytt oss! O du som er vårt skjold, redd oss og forsvar oss! Hold oss under ditt ly, og frels oss fra alle onder ved din hjelp. Du er virkelig det sanne verge, den usette beskytter, den himmelske bevarer og den himmelske kjærlige Herre.

233.10 O dere Herrens elskede! På den ene side utfoldes den ene sanne Guds banner, og Rikets røst klinger. Guds Sak utbres, og undrene ovenfra befinner seg i åpenbar glans. Østen er opplyst, og Vesten anger. Norden dufter av ambra og Syden av moskus.

233.11 På den annen side øker hat og nag hos de troløse, som uopphørlig eglar til fryktelig opprør og skadeverk. Ikke én dag går uten at noen heiser opprørsfanen og sporer sin gang inn på splidens arena. Ikke én time går uten at den onde huggorm

blotter sine huggtenner og sprer sin dødelige gift.

Herrens elskede er hyllet i oppriktighet og hengivenhet, 233.12
uten å ense dette nag og denne ondskap. Glatte og lumske er
disse slanger, disse onde hviskere, listige i sin sluhet og sitt
svik. Vær på vakt, alltid årvåkne! Snartenkte og skarpsindige
er de trofaste, og stødige og standhaftige er de forvissede.
Opptre med all varsomhet!

«Frykt den trofastes skarpsindighet, for han ser med det 233.13
guddommelige lys!»

Ta dere i akt så ingen sjel i hemmelighet skaper splittelse 233.14
eller vekker strid. Vær modige krigere i den uinntagelige
høyborg og en tapper skare for den mektige herregård. Utvis
den største forsiktighet, og vær på vakt dag og natt så tyran-
nen ikke kan anrette noen skade.

Studer den hellige sjøfarers tavle, så dere kan kjenne 233.15
sannheten og betenke at Den velsignede skjønnhet har for-
utsagt fremtidige hendelser fullt ut. La dem være advart som
oppfatter. I dette er det virkelig en gave til de oppriktige!

Lik støv på den hellige terskel hengir 'Abdu'l-Bahá seg i 233.16
den ytterste ydmykhet og beskjedenhet til å spre hans tegn
om dagen og ved nattestid. Når han enn finner tid, ber han
inderlig, bønnfaller ham inntrengende i tårer og sier:

O du guddommelige forsyn, vi er ynkværdige, forunn oss 233.17
din bistand. Vi er hjemløse vandrere, gi oss ditt ly. Vi er
spredt, gjør oss forenet. Vi er villfarne, samle oss i din
havnegang. Vi er berøvet, gi oss en lodd og en andel. Vi
tørster, led oss til livets kildevell. Vi er skrøpelige, styrk
oss slik at vi kan reise oss for å bistå din Sak og gi oss selv
som et levende offer på din ledelses sti.

- 233.18 Men de troløse gjør dag og natt sitt ytterste, åpent og i hemmelighet, for å ryste Sakens grunnvoller, for å rykke Det velsignede tre opp med rot, for å berøve denne tjener for tjeneste, for å nøre til hemmelig splid og strid og å utslette 'Abdu'l-Bahá. I det ytre fremtrer de som får, men i det indre er de intet annet enn rovgriske ulver. De taler søte ord, men er i sitt hjerte en dødelig gift.
- 233.19 O dere elskede, vakt Guds Sak! La ingen søte ord narre dere – nei, vurder enhver sjels motiv, og grunn over tanken som vedkommende nærer. Vær umiddelbart aktsomme og på vakt. Unngå vedkommende, men vær ikke aggressive! Avhold dere fra kritikk og baktalelse, og overlatt vedkommende i Guds hånd. Herlighetenes herlighet hvile over dere.
- 234.1 **O** du som henrykkes av Herrens liflige pust! Jeg har merket meg innholdet i ditt veltalende brev og har erfart at du feller tårer og ditt hjerte brenner av sorg fordi 'Abdu'l-Bahá er satt i fengsel.
- 234.2 O du Guds tjenerinne! Dette fengsel er herligere for meg og mer attråverdig enn en blomsterhage. For meg er trelldom bedre enn frihet til å dra min vei, og dette trange sted finner jeg å være rommeligere enn vide og åpne sletter. Sørg ikke over meg. Og skulle Herren befale at jeg skal bli velsignet med martyrdødens beger, så ville dette bare bety at jeg mottar det jeg etterlengter mest.
- 234.3 Frykt ikke om denne gren skulle bli skåret løs fra denne materielle verden og felle sine blader. Ja, dens blader vil trives, for denne gren vil vokse etter at den er blitt skåret løs fra denne verden forneden, den vil nå herlighetens høyeste tinder,

og den vil bære slike angende frukter som vil spre sin liflige duft over verden.

○ Gud, min Gud! Gjør dine sanne elskeres panner forklaret, 235.1
og understøtt dem med seierssikre engleskarer. Styr deres
føtter med sikre steg på din strake sti, og åpne du ved din
urgamle gavmildhet dine velsignelsers porter for dem. For de
ofrer på din sti det du har skjenket dem, idet de verger din
tro, setter sin lit til ihukommelsen av deg, gir sine hjerter
som offer av kjærlighet til deg og ikke holder tilbake det de
besitter i sin tilbedelse av din Skjønnhet og i sin søken etter
måter å behage deg på.

○ min Herre! Bestem du for dem en rikelig andel, et 235.2
fastsatt vederlag og en sikker belønning.

Sannelig, du er forsørgeren, hjelperen, den gavmilde, den 235.3
rundhåndede, den alltid givende.

○ du, min Gud, som leder søkeren til den sti som fører 236.1
i riktig retning, som utfrir den villfarne og blindede sjel
fra fortapelsens ødemark, du som gir store gaver og gunst-
bevisninger til de oppriktige, som beskytter de skremte i ditt
uinntagelige tilfluktssted, som fra din aller høyeste horisont
besvarer ropet fra dem som roper til deg. Lovet være du, o
min Herre! Du har ledet de forvirrede ut fra vantroens død,
og til ferdens mål har du ført dem som nærmer seg deg. Du
har frydet de forvissede blant dine tjenere ved å innfri deres
kjæreste ønsker for dem. Og fra ditt fagre rike har du åpnet
gjenforeningens porter for deres øyne som lengter etter deg,

og har reddet dem fra berøvelsens og tapets ild – slik at de hastet hen til deg, oppnådde ditt nærvær, kom til din velkomsts dør og mottok en rikelig andel av gaver.

236.2 De tørstet, o min Herre, du førte gjenforeningens vann opp til deres uttørrede lepper. O milde, og givende, du lindret deres smerte med din gavmildhets og din nådes balsam, og du helbredet deres sykdommer med din medlidenhets ufeilbarlige legemiddel. O Herre, gjør deres føtter faste på din strake sti, gjør nåløyet vidt for dem, og gi dem å vandre i herlighet til evig tid, kledd i kongelige gevanter.

236.3 Du er sannelig den rause, den evig givende, den dyrebare, den mest gavmilde. Der er ingen annen Gud enn deg, den mektige, den sterke, den opphøyede, den seierrike.

236.4 O mine åndelige elskede! Lovet være Gud, dere har feiet slørene til side og gjenkjent den medlidende Elskede og hastet bort fra denne bolig til det stedløse rike. Dere har slått deres telt opp i Guds verden, og for å forherlige ham, den selvbestående, har dere oppløftet liflige stemmer og sunget sanger som gjennomboret hjertet. Godt gjort! Tusen ganger godt gjort! For dere har skuert lyset som er blitt åpenbart, og i deres gjenfødte vesen har dere latt dette rop lyde: «Velsignet være Herren, den beste av alle skapere!» Dere var bare spedbarn i morslivet, så var dere diebarn, og fra et dyrebart bryst suget dere kunnskapens melk, så kom dere til deres fulle vekst og vant frelse. Nå er det tid til å tjene, og til trelldom for deres Herre. Løs dere fra alle forstyrrende tanker, overbring budskapet med en veltalende tunge, pryð deres forsamlinger med lovprisning av Den elskede, til rike gaver vil stige ned i overveldende strømmer og kle verden i friskt

grønnsvær og med blomster. Denne strømmende nåde er nettopp den allmektige Guds råd, formaninger, anvisninger og pålegg.

O dere mine elskede! Verden er innhyllt i et åpent opp- 236.5
rørs tykke mørke og herjes av en hvirvelvind av hat. Det er ond sinnethetens ild som har sendt sine flammer opp til himmelens skyer, det er en blodmettet flodbølge som ruller over slettene og nedover åsene, og på jordens overflate kan ingen finne noen fred. Derfor må Guds venner frembringe den mildhet som kommer fra himmelen og skjenke kjærlighet i ånden til hele menneskeheten. Overfor enhver sjel må de opptre i samsvar med de guddommelige råd og formaninger. Overfor alle må de vise vennlighet og god tro. De må ønske det gode for alle. De må ofre seg for sine venner og ønske sine fiender en god skjebne. De må trøste de hatske og behandle sine undertrykkere med miskunnhet. De må være som forfriskende vann for de tørste, som et hurtigvirkende legemiddel for de syke, som en helbredende balsam for dem som lider vondt, og en trøst for ethvert bebyrdet hjerte. De må være et veivisende lys for dem som har fart vill, en sikker fører for de fortapte. De må være seende øyne for de blinde, hørende ører for de døve, evig liv for de døde, og en evigvarende glede for de mismodige.

La dem villig underkaste seg enhver rettfærdig konge 236.6
og være gode borgere for enhver gavmild hersker. La dem adlyde regjeringen og ikke blande seg borti politiske saker, men vie seg til å forbedre karakter og adferd og feste blikket på verdens lys.

237.1 *Den som fremsier denne bønningen med ydmykhet og inderlighet, vil skape glede og fryd i denne tjeners hjerte; det vil endog være som å møte ham ansikt til ansikt.*

237.2 Han er den overmåte herlige!

237.3 O Gud, min Gud! Ydmyk og gråtende løfter jeg mine bønnfallende hender mot deg og skjuler mitt ansikt i støvet foran din terskel, som er opphøyet over de lærdes kunnskap og over lovprisningen fra alle som priser deg. Se nådigst med din barmhjertighets blick på din tjener, som ydmyk og beskjeden står for din dør, og nedsenk ham i din evige miskunns osean.

237.4 Herre! Han er en av dine ringe og beskjedne tjenere, trellbundet trygler han deg, fanget i din hånd ber han inderlig til deg, i tillit til deg og i tårer for ditt åsyn påkal-ler han deg og bønnfaller deg idet han sier:

237.5 O Herre, min Gud! Skjenk meg din nåde, så jeg kan tjene dem du elsker, styrk meg i min trelldom under deg, opplys min panne med tilbedelsens lys i din hellighets bolig og med lyset av bønn til ditt opphøvede rike. Hjelp meg til å glemme meg selv ved din himmelske inngangs portal, og hjelp meg til å bli frigjort fra alle ting innenfor dine hellige enemerker. Herre! Gi meg å drikke av selvfor-glemmelsens beger; ifør meg dens kledning, og nedsenk meg i dens osean. La meg bli som støv på dine elskedes sti, og gi at jeg kan få ofre min sjel for den jord som er foredlet av dine utvalgte fottrinn på din vei, o herlighetens Herre i det høyeste.

Med denne bønn kaller din tjener på deg, ved daggry og 237.6
ved nattetid. Oppfyll hans hjertes ønske, o Herre! Opplys
hans hjerte, fyll hans bryst med glede, tenn hans lys, så at
han kan tjene din Sak og dine tjenere.

Du er giveren, den medfølende, den mest gavmilde, den 237.7
nådige, den barmhjertige, den medlidende.

ORDLISTE

'ABDU'L-BAHÁS TESTAMENT er et dokument som tjener som charteret for bahá'í-troens administrasjonsordning. Testamentet ble skrevet og signert av 'Abdu'l-Bahá og forsynt med hans segl. Det består av tre deler skrevet på tre forskjellige tidspunkt mellom 1901 og det året da han gikk bort. Testamentet bekrefter «Bábs livsoppgaves tofoldige karakter», som var å bringe en uavhengig åpenbaring fra Gud og bebude en annen, større åpenbaring som skulle komme med Bahá'u'lláh. Det «avslører» også Bahá'u'lláhs «fulle stade» som «Guds ypperste manifestasjon», forkynner bahá'í-troens grunnleggende læresetninger, grunnlegger Beskytterembetet som institusjon og utpeker Shoghi Effendi som Beskytter. Det tilrettelegger for valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus og definerer dets rammeverk. Det oppretter også institusjonen Nasjonalt Åndelig Råd, legger til rette for utnevnelsen av Guds Saks Hender, foreskriver deres forpliktelser og avdekker paktbryternes atferd.

ABHÁ *Herligste*. Se **Alláh-u-Abhá**; **Yá Bahá'u'l-Abhá**.

ABHÁ-RIKET *Det herligste rike*: den åndelige verden bortenfor denne verden.

ABHÁ-SKJØNNHETEN En oversettelse av *Jamál-i-Abhá*, en av **Bahá'u'lláhs** titler.

AFNÁN *Kvister*: Bábs slektninger; spesielt etterkommere etter hans tre onkler på morssiden og hans kones to brødre.

AGHŞÁN *Grener*: Bahá'u'lláhs sønner og mannlige etterkommere.

ALLÁH-U-ABHÁ *Gud er den herligste*: **Det største navn**, også tatt i bruk som en hilsen blant bahá'ier i den perioden da Bahá'u'lláh var i eksil i Adrianopel (1863–1868).

BAHÁ'U'LLÁH *Guds herlighet*: tittel for mírzá Ḥusayn-'Alí Núrí (12. november 1817–29. mai 1892), grunnlegger av bahá'í-troen. For beretninger om hans liv, se Shoghi Effendi, *Da Gud var her*; Nabíl, *Dawn-Breakers* og Balyuzi, *Bahá'u'lláh: The King of Glory*. Det er en rekke titler som henviser til Bahá'u'lláh, inkludert Den som var lovet i alle tidsepoker, Den velsignede skjønnhet, Den velsignede fullkommenhet, Sannhetens morgen, Abhá-lyset, Daglysningen for den mest guddommelige essens, Den urgamle skjønnhet, Den urgamle rot, Den gamle av dager, bahá'í-åpenbaringsens opphavsmann, Den mystiske due, Den ypperste åpenbarer, Dommeren, Forløseren, Den guddommelige lege, Fredsfyrsten, Herlighetens penn, Den høyestes penn, Den ypperste penn, Hærskarenes Herre og Tidsalderens Herre.

BAYÁNEN *Utlegning, forklaring, klarhet, veltalenhet, ytring*: tittelen gitt av Báb på to av hans større verk, det ene på persisk og det andre på arabisk. Den brukes også iblant for å betegne hele samlingen av hans skrifter.

DEN GAMLE AV DAGER Se **Den urgamle skjønnhet**.

GRAVMÆLE I bokens tekst viser «gravmæle» til Bábs hvilested på Karmel-fjellet eller til Bahá'u'lláhs hvilested i nærheten av 'Akká.

GUDDOMMELIG ESSENS Gud.

GUDDOMMELIG LEDELSES DAGLYSNING
Bahá'u'lláh.

GUDDOMMELIG PENN En av Bahá'u'lláhs titler.

GUDSMANIFESTASJON Betegnelse for en profet «utstyrt med uforanderlighet» som er grunnlegger av en religionsordning fordi han ved sine ord, ved sin person og ved sine handlinger manifesterer Guds natur og hensikt i tråd med kapasiteten og behovene til menneskene som han kommer til.

DEN HELLIGSTE BOK Se *Kitáb-i-Aqdas*.

DEN HØYST ELSKEDE Se *Den urgamle skjønnhet*.

KARMEL-FJELLET Et fjell i Israel hvor Bábs gravmæle og Bahá'í verdenssenter ligger. Det var profeten Elias hjem, og Bahá'u'lláh henviser til det som «Guds berg og hans vingård», og det ble berømmet av Jesaja som «Herrens tempelberg» hvortil «alle folkeslag [skal] strømme». Bahá'u'lláh slo opp sitt telt der og åpenbarte **Karmel-tavlen**, charteret for bahá'í-troens åndelige og administrative verdenssenter.

KITÁB-I-AQDAS *Den helligste bok* (*Kitáb* betyr «bok»; *Aqdas* betyr «helligst»): hovedsamlingen av Bahá'u'lláhs lover og Moderboken for hans åpenbaring. Den ble åpenbart av Bahá'u'lláh i 'Akká i 1873.

MASHRIQU'L-ADHKÁR *Demringsstedet for lovprisning av Gud:* en tittel som viser til et bahá'í gudshus eller tempel. Gudshus er blitt bygget i Chicago, Illinois; Kampala, Uganda; Sydney, Australia; Frankfurt, Tyskland; Panama City, Panama; Apia, Vest-Samoa og New Delhi, India.

NITTENDAGSFEST En bahá'í-institusjon som ble innført av Báb og bekreftet av Bahá'u'lláh i Kitáb-i-Aqdas. Den holdes på den første dag i hver bahá'í-måned, som består av nitten dager og har navn etter en av Guds egenskaper. Festen er hjertet i bahá'í-samfunnslivet på lokalplanet og består av tilbedelse, rådslagning og sosialt samvær.

PAKT Generelt en avtale eller kontrakt mellom to eller flere personer, vanligvis formell, høytidelig og bindende. En religiøs pakt er «en bindende avtale mellom Gud og menneske, der Gud krever av mennesket en viss atferd til gjengjeld for at han garanterer visse velsignelser, eller der han gir mennesket visse rike gaver hvor han til gjengjeld krever av dem som mottar dem, en forpliktelse om en viss atferd. «Der er ... Den større pakt som alle gudsmanifestasjoner inngår med sine tilhengere, der han lover at i tidens fylde vil en ny manifestasjon bli sendt, og han tar fra dem en forpliktelse om å slutte seg til ham når dette skjer. Der er også en Mindre pakt som en gudsmanifestasjon inngår med sine tilhengere om at de vil godta hans utpekte etterfølger etter ham. Hvis de gjør det, kan troen forbli forenet og ren. Hvis ikke, blir troen splittet og dens kraft ødslet bort.» I bahá'í-religionsåpenbaringen viser Den større pakt til fornyelsen av Guds urgamle Pakt gjennom tilsynekomsten av Guds tvillingmanifestasjoner,

Báb og **Bahá'u'lláh**, og løftet om en ny manifestasjon som vil komme i fremtiden etter fulle ett tusen år. Den mindre pakt viser i denne sammenheng til Bahá'u'lláhs Pakt med sine tilhengere, som utnevner **'Abdu'l-Bahá** til Paktens Midtpunkt. Den tildeler 'Abdu'l-Bahá autoriteten til å fortolke Bahá'u'lláhs skrifter for å «videreføre [troens] innflytelse» og å «sikre dens integritet, beskytte den mot splittelse og stimulere dens verdensomspennende utbredelse.» Den mindre pakt oppretter også Beskytterembetet og Det Universelle Rettferdighetens Hus som de to etterfølgerne etter Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá.

PAKTBRYTE En bahá'í som forsøker å forstyrre troens enhet ved å trosse og motarbeide Bahá'u'lláhs autoritet som en gudsmanifestasjon for vår tid, eller hans utpekte etterfølger, 'Abdu'l-Bahá, eller etter ham, Beskytteren og Det Universelle Rettferdighetens Hus. Bahá'ier som til tross for innvendinger fortsetter å krenke Pakten, utestenges fra troen av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Denne forordningen bevarer troens enhet, som er vesentlig for å oppnå dens hovedhensikt med å forene menneskeheten. Den bevarer også renheten i Bahá'u'lláhs lære fra den forstyrrende påvirkningen fra egoistiske individer som i tidligere religionsordninger har vært ansvarlige for å splitte enhver religion i sekter, forstyrre dens oppgave og i stor grad forpurre grunnleggerens hensikter. Se også **Pakt**.

PAKTENS MIDTPUNKT En av 'Abdu'l-Bahás titler som viser til at Bahá'u'lláh utpekte ham til den etterfølger som alle må vende seg til etter Bahá'u'lláhs bortgang. Se også **Pakt**.

RIDVÁN Det islamske navnet på gartneren og vokteren i paradiset. I bahá'í-terminologi henviser ordet både til «hage» og «paradis». Det er imidlertid også blitt benyttet for å angi Guds velbehag og hans guddommelige aksept. Ridván-høytiden, den helligste og mest betydningsfulle av alle bahá'í-høytider, er til minne om Bahá'u'lláhs erklæring av sitt livskall til sine følgesvenner i Ridván-hagen i Bagdad i 1863. Det er en tolv-dagers-periode som feires årlig, 21. april–2. mai. Den kalles også Den største høytid. I løpet av hver ridván-høytid velges lokale og nasjonale åndelige råd, og hvert femte år velges Det Universelle Rettferdighetens Hus.

SADRATU'L-MUNTAHÁ Viser til et tre som ble plantet av araberne i tidligere tider ved enden av en vei for å tjene som veiviser. Her symboliserer uttrykket gudsmanifestasjonene.

SKAREN I DET HØYE Forsamlingen av hellige sjeler i den åndelige verden.

STØRSTE NAVN Navnet **Bahá'u'lláh** («Guds herlighet») og dets avledninger, så som **Alláh-u-Abhá** («Gud er den herligste»), **Bahá** («herlighet», «stråleglans» eller «lys») og **Yá Bahá'u'l-Abhá** (O du, den overmåte herliges herlighet!). Det blir også henvist til som Det største navn.

TAVLER Viser til brev åpenbart av Bahá'u'lláh, Báb og 'Abdu'l-Bahá.

DEN URGAMLE SKJØNNHET En oversettelse av *Jamál-i-Qadím*, ett av Guds navn som også brukes som en tittel for Bahá'u'lláh, som er den seneste gudsmanifestasjonen for menneskeheten.

DEN VELSIGNEDE SKJØNNHET En oversettelse av *Jamál-i-Mubárák*, en av Bahá'u'lláhs titler. Se også **Den urgamle skjønnhet**.

YÁ 'ALÍYYU'L-'ALÁ *O du den opphøyede, den mest opphøyede!* En form av **Bábs** navn som brukes som en påkallelse.

YÁ BAHÁ'U'L-ABHÁ *O du den herligstes herlighet!* En form av **Bahá'u'lláhs** navn (**Det største navn**) som brukes som en påkallelse.

NOTER OM OVERSETTELSENE

UTDRAG OVERSATT AV BESKYTTEREN

Når et avsnitt i en av tavlene er blitt oversatt av Beskytteren, er denne oversettelsen brukt. Disse er angitt nedenfor. Det er også gjort utstrakt bruk, spesielt i de delene som er oversatt på nytt av komiteen, av svært tidlige oversettelser og noter gjort av Shoghi Effendi mens 'Abdu'l-Bahá levde.

Del.avsnitt nr.

- 2.16 «Deres viktigste plikt på denne dag ...» til «hos ethvert levende menneske –»
- 5.3 «Ord blant menneskene.» ...» til «... våre begunstigede engler.»
- 5.4 «Bli ikke forferdet ...» til «... Ord blant menneskene.»
- 12.1–4 Hele delen
- 15.6 «Selv om det i forbigangne tidsepoker ...» til «... praktisk talt smeltet sammen til ett.»
- 15.6 «På samme måte er alle ...» til «... å virkeliggjøre dem.»
- 20.1–3 Hele delen
- 35.5 «O Guds hær! Ved beskyttelsen ...» til «Guds Pakt og hans Testament.»

- 38.5 «Disse åndelige råd blir hjulpet ...» til «... under alle forhold.»
- 42.4–5 «Når dere går inn i ...» til «... den medlidende.»
- 43.1 Hele delen
- 44.1 Hele delen
- 45.1 Hele delen unntatt fra «er at rådets medlemmer ...» som er en komitéoversettelse.
- 52.1–3 Hele delen
- 175.1 Hele delen
- 176.1–3 Hele delen
- 194.1–3 Hele delen
- 198.5 «Aldri gikk jeg forbi et tre ...» til «... korsfestet på deg.»
- 202.14 «På Balkan vil misnøyen ...» til «... innflytelse vil spre seg.»
- 208.1 Hele delen
- 214.2 Hele delen
- 218.3 «Ikke alt ...» til «... tilhørernes fatteevne.»*
- 222.1–3 «Vi ser dere ...» til «... begunstigede engler.»
- 225.24 Hele delen
- 225.25 «Betrakt blomstene ...» til «øker skjønnheten.»

* Dette er en overlevering som siteres av Bahá'u'lláh (se *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, bolk LXXXIX) og også av 'Abdu'l-Bahá i en tavle som inngår i sitsatsamlingen om undervisning fra Det Universelle Rettferdighetens Hus.

- 229.1–3 «Hvor utiltalende ...» til «... menneskenes barn.»
 234.3 Hele delen
 234.3 «Frykt ikke ...» til «... duft over verden.»
 237.1–7 Hele delen

DELER OVERSATT AV MARZIEH GAIL

1–4	76	148–163
6–10	79	174
15–17	84–87	181–182
19	90–92	188
21–29	94–97	190–191
31	99–111	193
33	113–114	195–196
35–42	118–119	198–203
47–51	121–123	205–207
53–61	129	209–210
64–65	134	216–221
72–74	137–146	234–236

DELER OVERSATT AV EN KOMITÉ VED VERDENS-
 SENTERET, BASERT PÅ TIDLIGERE OVERSETTELSER

5	77–78	147
11	80–83	164–173
13–14	88–89	177–178
18	93	183–187
30	98	189
32	112	192
34	115–117	197
46	120	211–215
62–63	124–128	223–228
66–71	130–133	230–233
75	135–136	

STIKKORDREGISTER

A

‘Abdu’l-Bahá

Amerika, håper å besøke, 68.9, 69.2

Bahá’u’lláh hjelper, 195.8

forfølgelse av, og hans lidelser, 233.18

er glede, 37.9, 190.5–10, 198.5, 199.4–5, 234.2

forårsaket av mírzá Muḥammad ‘Alí (oppvigleriets
midtpunkt, halvbror av ‘Abdu’l-Bahá), 188.2–9

hans siste ønske, 225.32

hans skrifter

dikt, 191.3, 206.9, 218.2–2, 221.5

svar er som regn, 155.1

hans stade, 26.4, 225.31

henvis problemer til, for løsninger, 163.8

hjelper åndelige råd, 38.5, 46.1, 66.2

innånder duften av Guds kjærlighet, 53.1

mottar budskap i åndelige verden, 7.1

Paktens Midtpunkt, *Se* Pakten

politiske konferanser – deltar ikke på, 226.1

samkvem med venners sjeler, 66.2

spre troen, 233.16

taler av, 189.7

troende ble husket, elsket av, 155.5, 207.1

ønsker alle regjeringer godt, 225.30

‘Akká (Største fengsel), 4.19, 5.2

- Akor-dalen er, 139.9
 besøkende til, 163.11
- Abhá
- hager, 195.2
 - horisont, 5.1
 - paradis, 8.1, 8.6, 17.6, 28.2, 42.1, 193.12, 195.6, 199.3, 200.9
 - rike, 8.2, 8.4, 12.2, 17.1, 17.4, 19.1, 19.13, 200.11, 207.9, 219.4
 - hærstyrker i, 195.8, 219.6
 - zodiak, 19.3
 - Skjønnhet, 29.4, 42.3, 156.8, 200.11, 206.7, 206.12, 207.7
- Abraham, 25.3, 191.3, 222.2
- Abu'l-Faql, mírzá, 160.3
- Adam, 25.2, 220.2
- Adferd. *Se* Karakter og oppførsel
- Adopsjon. *Se* Foreldreløse
- Afnán (Bábs slektninger), 195.9
- Afrika, 195.2, 206.7
- Akor-dalen, 139.9
- Alfa og omega, 3.3
- Alkohol, bruk av, 129.12, 129.13
- Alle gavers hav, 2.10
- Alle ting gjort nye, 3.2, 205.3
- Altomfattende lys, 10.2
- Amerika, 195.12
 - 'Abdu'l-Bahá håper å besøke, 68.9, 69.2
 - bahá'iene i, hvileløse, 187.1
 - brev fra 422 troende, 200.3 og n.
 - California, 164.1, 169.2
 - Los Angeles, 184.1, 185.1
 - San Francisco, 39.5 og n.
 - Chase, Thornton (første amerikanske troende), 164.2
 - Chicago. *Se* Chicago
 - Cleveland, 186.1

- hellighetens kor, 206.7
 Montana, 178.3
 Stillehavskysten, 160.4
 undervisning i, 70.3
 Wilson, Woodrow, 71.2, 232.1
 Anísá (Livets tre), 195.3
 Arbeid, 102.3
 håndverkere, deres stade, 127.2–2
 som tilbedelse, 126.2–128.1
 tjeneste for menneskeheten, 34.1
 Ark
 fredens, 9.3
 frelsens, 2.7, 29.11
 Astrologi, 139.3. *Se også* Zodiak
 Atomer, 19.8–9, 29.2
 Aviser. *Se* Skribenter for pressen

B

- Báb (Herold, Punkt), 4.11, 29.8–9 og n., 195.3, 195.4
 Forfølgelser av og hans lidelser, 35.10, 207.16
 Bahá'í æra. *Se* Bahá'u'lláh, hans religionsordning
 Bahá'í-skoler
 Green Acre, 13.1
 Se også Utdanning
 Bahá'í-templer. *Se* Mashriqu'l-adhkár
 Bahá'í-troen (Guds Sak), 1.6, 31.10–11, 227.26, 233.18–19
 administrasjon (organisering) av, 69.1. *Se også* Åndelige råd;
 Universelle Rettferdighetens Hus
 angrep på, 193.3–5, 194.1, 233.7–19
 forårsaker spredning av Saken, 195.2–3
 beskyttelse av, 2.15, 194.1
 av Bahá'u'lláh, 195.8
 dens hensikt. *Se* Bahá'u'lláh, hans hensikt

- faste, 35.2
 Guds århundre. *Se* Århundre
 huqúqu'lláh, 9.4 og n.
 sivilisasjon og, 225.2–32, 227.22. *Se også* Sivilisasjon
 utbredelse av, 186.5, 195.2–3, 233.10
 seier, 193.11, 195.8, 208.1, 219.6, 230.2
 sjeler vil bli oppreist, 203.2–2, 204.2–2
 vil favne jorden, 19.13, 40.3, 231.5
Se også Bahá'u'lláh, hans lære; Fest; Guds Rike; Bahá'u'lláhs
 åpenbaring; Undervisning
 Bahá'íer (troende, elskede, tjenere osv.), 6.2–3, 28.2–2, 35.3–4,
 148.2–5, 218.8–9
 adlyde læresetningene, 2.19, 17.3, 64.3
 amerikanske. *Se* Amerika
 anerkjennelse av Bahá'u'lláh. *Se* Bahá'u'lláh
 bataljoner og krigere, åndelige, 207.2–3, 208.1
 bønn for, 17.9
 deres møter. *Se* Fest
 deres stade, 3.3–4, 64.2, 156.8, 207.5
 enhet blant. *Se* Enhet
 er (må være) Guds kjerter, roser, stjerner osv., 8.10, 17.3, 59.3, 68.1,
 199.6, 206.11, 210.2–3, 219.4, 233.3
 evig liv. *Se* Udødelighet
 forfølgelser og lidelser, 2.14–15, 19.4, 196.2–3
 i Tyrkia, 35.13
 Se også Prøvelser og vanskeligheter
 hjelp til og beskyttelse av, 5.3, 8.4–5, 19.13, 35.7, 68.5–6, 157.4,
 195.8, 207.1, 218.3–4
 bønner for 2.6–9, 188.19–23, 190.2–4, 193.14–15, 206.3–5,
 218.10–18, 233.17, 235.2–3
 karakter og oppførsel. *Se* Karakter og oppførsel
 kjærlighet blant, 31.2–2, 201.2
 må ikke være hindringer, 207.9

- må reise seg, streve, undervise, 7.3, 17.4–5, 35.9, 67.3, 68.4, 193.12,
 195.4–7, 200.9–11, 207.9, 210.3–5, 230.2–2, 236.4
- persiske, er pålitelige, 225.28–29
- ros av, av 'Abdu'l-Bahá, hærskaene i det høye, 182.1, 236.4
- sjeler som vil reise seg, 203.2–2, 204.2–3
- skrifter bør leses av, 17.3, 29.11, 160.3
- standhaftighet. *Se* Standhaftighet
- tjenerinner, 38.2–3
 - bør danne råd, 38.5
 - deres enhet, 36.2–2
 - deres stade, 142.9
 - er blader, 28.1
 - overstråler verdens dronninger og keiserinner, 8.6, 93.2–2*Se også* Kvinner
- tjeneste. *Se* Tjeneste
- uenighet blant, 193.5–10. *Se også* Pakt
- undervisning i/om troen. *Se* Undervisning
- utvalgt av Gud, 17.2–2
- ved bankett, festbord, taffel. *Se* Guds bankett, festbord, taffel
- verdens åndelige gartnere, 224.1
- ønsker det beste for menneskeheten, 13.2
- åndelige leger. *Se* Sunnhet og helbredelse
- Bahá'u'lláh
- anerkjennelse av, 2.12–13, 8.2–2, 14.1, 16.2–4, 221.19
 - av barn, 121.2
 - av tjenerinner, 8.6
- avvisning av, 2.12, 16.2–2
 - få mottar Guds nåde, 221.2
 - som avvisning av Kristus, 19.4–6*Se også* Ikke-troende
- drøm om, 153.5
- forfølgelser av, og hans lidelser, 4.17, 35.10, 206.12, 207.7–8, 222.2
 - falske rykter blant pressens skribenter, 19.4

- hans bortgang (død), 5.2–4
 virkning av, 31.9
- hans hensikt, 1.1, 2.16, 15.4, 163.10, 206.9, 206.12
 enhet, 7.4, 193.5, 207.5–8, 221.7
- hans komme (daggrø), 1.1, 2.12, 3.2–4.22, 15.6, 16.2–4, 19.2–3,
 73.4, 205.2, 225.9, 227.5
 som en tyv, 168.1
- hans lære, 8.3, 70.4, 71.1, 202.7–14, 225.27, 227.6–13
 er legemiddel, 29.4, 29.11
 er stav av gull, 142.7–8
 kjærlighet, 31.15
- hans makt, 195.8, 206.7
- hans mirakler, 4.20
- hans Pakt. *Se* Pakt
- hans profetier, 233.15
 krig, 202.6
 Napoleon III, 4.18 og n.
 neste manifestasjon, 33.2–8
- hans religionsordning, (æra, tidsalder, syklus), 4.2, 4.21, 16.5,
 32.2, 33.2–8, 35.6, 73.6, 160.6, 193.12, 230.1
 alle ting gjort nye, 3.2, 205.3
 fullkommenheter skal gjøres åpenbare i, 35.6
 tusen år, 33.2–8, 225.31
- hans rike gave. *Se* Rike gaver og nåde
- hans skjønnhet, varer evig, 175.1
- hans skrifter
 Bishárát (Gode tidender), 17.3, 29.11, 37.10
 brev til konger, 4.18, 202.6
 De skjulte ord, 17.3, 29.11, 160.3
 Den hellige sjøfarers tavle, 233.15
 Ishráqát (Glans og herlighet), 17.3, 29.11, 37.10
 Kalimát-i-Firdawsíyyih (Ord fra paradiset), 17.3, 29.11, 37.10
 Kitáb-i-Aqdas (Helligste bok), 5.3–4, 29.11, 129.8, 186.2–4

- oversettelse, 31.13, 37.10, 160.3
 Tajallíyyát (Utstrålinger), 17.3, 29.11, 37.10
 ʿArázát (Forsiringer), 17.3, 29.11, 37.10
 åpenbart hurtig, 4.14
 hans stade, 3.3, 27.1, 145.3
 den lovede i alle religioner, 65.2
 omfatter øvrige manifestasjoner, 31.3–4, 31.6–7
 speil, 19.10
 universell manifestasjon, 33.3–4, 225.31
 hans titler, 19.3
 Abhá-skjønnhet, 10.2
 fredsfyrste, 201.1
 Livets tre, 28.1
 Sannhetens sol, 1.1, 14.2, 17.1, 201.1
 universell oppdrager, 163.10
 verdens lys, 16.4
 hans åpenbaring. *Se* Bahá'u'lláhs åpenbaring
 Kristi gjenkomst i, 29.8, 143.2–4, 168.1
 Kristi profetier, 145.3
 profetier fullbyrdet av, 4.2–9, 145.7
 tegn på 4.10–21
 tobakk, bruk av, 129.8
 Bahá'u'lláhs åpenbaring, 2.12, 8.2–2
 Bahás religionsordning. *Se* Bahá'u'lláh, hans religionsordning
 demring (morgen), 2.12, 8.1, 16.2–4, 19.3, 193.1
 fornyser materielle verden, 23.5
 himmelens jomfru, 3.1
 vår, 2.12, 8.1, 29.3, 205.3, 206.6
 Se også Bahá'u'lláh; Himmel; Jerusalem; Paradis, Guds Ord
 Baktalelse, 193.8. *Se også* Karakter og oppførsel; Feil, finne
 Barmhjertighet
 Barmhjertighetens sky, 2.10
 Guds rike grunnlagt på, 138.1

- Guds, 2.6, 2.20
 sky av, 2.10
- Barn, 94.1, 125.2
 bahá'í, bør overgå, 119.2–2
 deres karakter og oppførsel, 94.2, 108.1, 110.2–2, 122.1
 deres mødre. *Se* Kvinner
 foreldre må gi råd, 108.1
 grønne grener, 110.3, 111.7
 mennesker er som, 7.5
 modenhet i dømmekraft, 121.1
 nattegal gitt talens bruk, 107.1
 piker, utdanning av, 94.2, 95.1
 potensielt verdens lys eller mørke, 103.5
 straff av, 95.2
 søndagsskole, 124.1, 125.2–2,
 sønn, virkelig, 117.1
 viktighet av, 88.1
 vil bli trær, 113.3
 åndelig opplæring av, 95.2, 99.1, 103.2–2, 106.2–2, 107.1, 115.2–3,
 122.1, 123.2–3, 124.1
- Basun, 4.3
- Beecher, mor, 36.1
- Berømmelse. *Se* Materialisme
- Beskyttelse
 av Guds Sak, 2.15, 194.1, 195.8
 bønn for, 233.2–9
 Guds, 2.10, 2.15
- Betingede verden. *Se* Skapelsen
- Bibelen
 Job, 145.6
 Johannes' åpenbaring, 3.2, 142.2, 142.4, 145.7
 profetier og sitater fra
 Faderen er i Sønnen, 19.12–12

- kamel gjennom nåløye, 163.9
- Kristi komme i skyene, 143.3
- kvinne i ødemarken, 145.7
- levende brød, 28.3
- Livets tre, 28.1
- mange er kalt, 2.13
- manifestasjon kommer som en tyv, 168.1
- Testamente, det nye, det gamle, 189.1
- tolv, betydning av, 142.2–6
- Blader
 - på en gren, 1.2, 13.2, 221.4
 - Rikets døtre er, 28.1
- Blindhet. *Se* Syn
- Blomster
 - anemoner, hellige, 206.2
 - i én hage, 221.11
 - narsissen fra Najd, 206.14
 - visshetens hyasinter, 206.1
 - åndens rosebed, 8.2
 - Se også* Duft; Hager
- Blomstrende bed, nådens, 2.10
- Breakwell, Thomas, 158.2–15
- Brev, 29.8–9
- Bøker verdsettes på grunn av ord, 149.2
- Bønn, 91.1, 162.2, 172.1
 - innvilgelse av, 139.4–5, 139.7
 - resultat av, 58.1
 - ved daggry, 2.7
 - ved midnatt, 172.1
 - viktig for barn, 115.2–3
- Bønner for
 - beskyttelse, 223.2–9
 - de døde, 165.2–3

de som har vendt seg til Gud, 17.9–10
 ektemann, 90.2–4
 ekteskap, 87.3–4
 enhet, 68.10–11
 Fest, 68.10–11
 hjelp, 2.10–11, 190.2–4, 193.14–15, 206.3–5, 218.10–18, 233.17, 235.2–3
 lovprisning og takk, 2.2–5, 206.3–5, 236.2–3
 løsrivelse, 146.9–11
 møter, 68.10–11
 prøvelser og vanskeligheter, 190.12–12
 standhaftighet, 206.16–17, 233.2–9, 236.2–3
 troende i Vesten, 35.15–18
 undervisning, 2.6–9, 7.6, 146.9–11, 190.2–4, 203.3–4
 åndelige egenskaper, 2.6–9, 2.10–11, 8.9–11, 19.15–18, 190.12–12.
 237.2–7
 åndelige råd, 37.5–6, 42.5

C

California, 39.5 og n., 77.1, 164.2–2, 184.1, 185.1
 Carnegie, Andrew, 79.1
 Chase, Thornton (første amerikanske troende), 164.2–3
 Chicago, 41.2–2. *Se også Mashriqu'l-adhkár*
 Christian Commonwealth, brev til, 220, 2–5
 Cleveland, 186.1

D

Dag(er)
 deres høyeste tinde, 4.21
 dommens, 4.2
 for innhøstning for hele menneskeheten, 207.2
 hver dag regnes som ett år, 33.4, 145.7
 nådens, 153.3

- oppstandelsens, 19.3, 153.3
 rettferdighetens, 153.3
 Daggry. *Se* Bahá'u'lláhs åpenbaring
 Deling, 79.2–3, 227.19
 Den sterke Gud, 35.18
 Direktør, 21.8
 Dommens dag. *Se* Dag
 Dronninger. *Se* Konger og herskere
 Drøm(mer), 70.5, 153.5
 Dråpe(r)
 blir til hav, 67.3, 68.5, 207.4
 fra ett hav, 221.11
 Due. *Se* Fugler
 Duft(er), 8.2, 149.2, 157.4, 206.1, 207.9
 Abhá-paradisets vinder, 8.1
 ambra, 206.7
 fra åndens Saba, 206.6
 guddommelig, 116.1, 204.2
 Guds kjærlighet, 53.1
 Guds lære, 8.3
 Guds rike, 2.1
 hellighetens pust, 155.7
 jordens, 41.4
 moskus, 2.13, 35.8, 36.4, 189.5, 200.9, 206.7, 218.2, 220.4
 overtredelsens støtende duft, 189.6
 sjasmin, 210.3
 universell kjærlighet, 7.3
 Dyr, 134.3, 134.10, 225.10–12, 225.14
 deres evne til å velge mat, 134.10
 dyreriket (verden), 2.15, 21.2, 30.2, 137.2, 163.2–3, 163.6, 180.1
 jakt på, 137.1
 mennesker forskjellige fra, 118.1
 omsorg for, 138.2–5

- Død og søvn, åndelig, 2.12, 3.2, 160.6, 168.1, 236.5
 legemers graver, 4.3
 sanselige begjærs graver, 17.7
 stå opp (våkne) fra, 1.6, 2.10, 2.16, 4.6, 8.4, 73.7, 146.1, 203.1,
 206.6, 210.3, 219.5
 uvitendes søvn, 17.1
Se også Ikke-troende
- Død, fysisk
 bønn for døde, 165.2–3
 kommunikasjon med døde, 139.3
 livet etter. *Se* Udødelighet
- Dødsstraff. *Se* Kriminalitet og forbrytere
- Døvhed. *Se* Hørsel

E

- Egenskaper. *Se* Karakter og oppførsel
- Eksistens. *Se* Skapelsen
- Ekstrasensorisk persepsjon
 samkvem mellom sjeler, 66.2
Se også Drømmer; Medier
- Ektemenn. *Se* Ekteskap
- Ekteskap, 64.3, 84.2–92.3
 barn viktig for, 88.1
 bønn for, 87.3–4
 ektemann,
 kan bli hjulpet av hustru, 39.5, 91.2
 hustru kan bli forvandlet, 89.2
 kameratskap i, 92.1
 forening av kropp og ånd, 84.3–4, 86.2
 valg av ektefelle, 85.1
- England
 bahá'ier i, 219.2–3
 Breakwell, Thomas, 158.2–15

- Engler, 2.8, 5.3, 168.2, 218.3, 225.14, 225.27
 engleskare, 3.1
 Isráfil, 8.4 og n.
 mening med, 39.3, 142.5
- Enhet, 1.1, 2.18, 7.2–4, 8.7–8, 15.4–7, 47.2–3, 65.2, 68.2, 71.1, 193.5,
 207.2–5, 207.8, 221.3–12, 225.19–21
 avhengig av Hellige ånds kraft, 23.8
 blant bahá'ier, 31.12, 35.3, 36.2–3, 41.2, 52.3, 68.2, 174.5, 183.2–3,
 186.7, 193.5, 201.2, 207.3, 221.4–5
 som én sjel, 7.1, 36.3
 bønn for, 68.10–11
 dens bud, ikke begrenset til en bestemt gruppe, 7.4
 dens bære, 15.2
 dens hav, 7.2
 dens hymner, 2.12, 233.2
 dens lys, 15.7
 dens lys, demrer, 193.1
 fellesskap, 7.1, 52.3
 får andre problemer til å forsvinne, 15.2
 guddommelig, 7.1
 Guds. *Se* Gud
 hver skapning tegn på Gud, 8.7
 i mangfoldighet, 225.19–26
 kjærlighet. *Se* Kjærlighet
 menneskehetens, 17.4–5, 29.6, 70.4, 71.1, 75.2–77.1, 163.7, 183.2,
 202.9, 221.6–11, 225.10–26, 227.8
 dråper fra ett hav, 221.11
 frukt, blader på én gren, ett tre, 1.2–3, 13.1, 35.8, 221.4,
 221.11
 lot seg tidligere ikke oppnå, 15.6
 blomster i en hage, 221.11
- nasjoners, 75.1
 profeters hensikt er, 15.4

- rasenes, 15.7, 75.1
 ensfarget tabernakel, telt, 47.3, 93.3, 221.10
 forskjellige farger til én farge, 68.10
- religionenes, 75.1
- religioner må være årsak til, 13.1
- Rikets verdens, 29.3
- samvittighetens, 227.4
- vennskap, kjærlighet for alle, 1.3–4, 7.4–5, 8.7–8, 9.3, 10.2, 16.5,
 35.8, 35.11, 41.3, 206.10–11, 206.13, 221.12
- verdens
 ett hjemland, 41.4
 kommunikasjon og reiser fremmer, 15.6
 Østen og Vesten, 200.7
- Enhetens lys. *Se* Enhet
- Ernæring, 134.2–11
- Esperanto, 228.4–5
- Essensenes essens, 24.3–4
- Esslemont, J. E., 62.1
- Europa, 206.7
- Evangelium. *Se* Bibelen
- Evighet. *Se* Uendelighet

F

- Falk. *Se* Fugler
- Fanger. *Se* Kriminalitet og forbrytere
- Fargede. *Se* Sorte
- Fariseere, 6.2, 19.4, 19.5–6, 146.7, 196.2
- Fasten, 35.2
- Fasthet. *Se* Standhaftighet
- Fattige, de, 1.7, 11.1
 deling av rikdom med, 79.2–3, 227.19
 inntreden i riket, 163.9
 tjeneste for, 80.1

- Feil, finne, 144.2–6, 193.8
 lukk øynene for mangler, 174.5, 206.10
- Fellesskap. *Se* Enhet
- Fengsel
 ‘Akká. *Se* ‘Akká
 naturens verden er, 82.1
- Fest, 47.2–57.1
 bønn for, 68.10–11
 deltakelse, 178.2
 hensikt med, 48.2
 møter fylt av fred og glede, 54.1
 riḏvábrev fra ‘Abdu’l-Bahá, 73.4–7
 åndelig og materiell, 48.2
- Fiender av Saken. *Se* Ikke-troende
- Fiendtlighet. *Se* Hat
- Filosofier og kunnskap om Gud, 24.4
- Fireside. *Se* Møter
- Fisk, tørstende, 2.10
- Florence, fru, 146.7
- Folkeforbundet, 227.31
- Fond. *Se* Ḥuququ’lláh
- Ford, frøken, 146.4
- Fordom(mer), 71.1, 76.2, 93.3, 202.3, 202.10, 221.4, 227.12–16
- Foreldreløse, 1.7, 112.2–2
- Forente stater. *Se* Amerika
- Forfølgelse. *Se* Martyrdom; Prøvelser og vanskeligheter
- Fortiden. *Se* Tid
- Forutbestemmelse, 167.1
- Foster. *Se* Livmor
- Frankrike. *Se* Paris
- Fred, 2.16, 17.4, 40.3, 70.4, 201.2–2, 205.5
 bahá’ier må ofre seg på dens sti, 218.16
 dens ark, 9.3

- dens rike, 35.10
 Folkeforbundet, 227.31
 Haag-møte, 226.1, 227.1 n., 228.2–6
 universell, 29.10, 146.6, 206.12, 226.2–227.31
 dens demring, 232.1
 Guds Ord nødvendig for, 226.1
 prinsipper for opprettelse av, 202.7–15, 227.6–31
 øverste domstol, 202.11, 227.31
Se også Krig
- Frelse, 3.3, 160.5
 dens ark, 2.7, 29.11
- Fremadskridende åpenbaring. *Se* Religion
- Fremtid. *Se* Sivilisasjon; Profetier; Tid
- Fri vilje, 167.1
- Frigjøring. *Se* Løsrivelse/Løsrevethet
- Frihet, 15.7, 227.20, 227.27
- Frukt(er)
 enhetens, 207.8
 gjerninger. *Se* Gjæringer
 livets, 8.6, 190.10
 på én gren (ett tre), 1.2, 13.1, 221.4
- Fugler, 2.12, 29.2
 av leire, 21.5
 due, 2.14, 169.3
 falker, troende er som, 210.2
 himmelens, 158.8
 Indias papegøyer, 195.2
 kråke, 188.9
 lerker, 195.4, 206.6
 nattens, 2.14
 nattergal, 2.12, 2.14, 6.3, 54.2, 107.1, 183.1, 188.9, 195.2, 195.4,
 206.6, 233.3
 ravner, 2.14, 188.9, 233.8

rovgrisk gribb, 184.2
 sinnets, 2.2
 spurver til falker, 8.4
 undervisere er som, 211.1
 vingestekket, 195.8
 ørn, 8.4, 67.3
 åndens, 148.1, 218.5

G

Gaselle, 2.14
 Getsinger, fru Lua, 134.1
 Gjenforening, 3.1, 8.6, 171.1
 Gjerninger (handling, frukter), 146.1, 146.4, 174.5, 210.6
 belønning for, 156.10
 evig liv gjennom tjeneste, 81.1
 Gjeter, 17.4
 Glede, 7.1, 16.1
 Godhet i alle tilværelsens grader, 159.3
 Godhet, 1.7, 200.8
 kan ikke vises mot forbrytere, 138.1
 mot dyr, 138.2–5
 Goodall, Helen, 160.4
 Green Acre, 13.1
 Gud, 21.2–11, 24.2–5, 157.3–4
 barmhjertighet, 2.6, 2.20
 engler. *Se Engler*
 fortid, nåtid og fremtid er det samme for, 181.2
 gjort alle ting nye, 3.2
 han forordner det han behager, 22.1
 hans bankett, festbord, taffel, 2.13, 28.2, 37.4, 157.2, 163.9, 206.6
 hans beskyttelse, 2.10, 2.15
 hans briser, 7.1
 hans bud, ikke avgrenset til én gruppe, 7.4

- hans eksistens, 30.1
 bevis og tegn på, 3.4, 17.5, 19.6, 19.8, 21.12–15, 24.3, 29.2
 hans enhet, 29.2, 207.8
 erklært av Abraham og Sokrates, 25.2–3
 hans fullkommenheter, 29.10
 hans gaver, 19.2
 hans hager. *Se* Hager
 hans hensikt. *Se* Bahá'u'lláh, hans hensikt
 hans kjortelsøm, 2.15
 hans kjærlighet. *Se* Kjærlighet
 hans ledelse. *Se* Ledelse
 hans lov, kvinne er symbol på, 145.7
 hans nåde. *Se* Rike gaver og nåde
 hans ord. *Se* Bahá'í-troen; Ord Guds
 hans Pakt. *Se* Pakten
 hans pust, 156.1
 hans rike gaver. *Se* Rike gaver og nåde
 hans rike. *Se* Rike
 hans riker (verdener), *Se* Guds verdener
 hans sang, vil røre verden, 54.2
 hans velsignelser, 1.7, 17.5, 178.1
 hans vilje,
 tilfredshet med, 9.3
 underkastelse, 22.1, 38.2
 Hellige ånd, 2.15, 23.8, 29.2, 55.1, 56.1, 68.3, 68.5, 139.8
 avslører mysterier, 145.2
 dens gaver, 153.4
 dens hjelp nødvendig, 139.2
 lovprisning og takk til, 2.13, 54.2, 56.2–57.1, 59.3, 148.3, 150.3,
 153.2–2, 206.2–2
 bønner for, 2.2–5, 206.3–5, 236.2–3
 utilstrekkelig, 68.6
 mennesket er bilde av, 118.1

- nærhet til, 2.1, 155.6
 prøvelser. *Se* Prøvelser og vanskeligheter
 sette lit til, 22.1
 sol som metafor for, 19.9–10, 21.12, 35.11
 ufattelig, kan ikke forstås, 2.2–3, 21.4, 24.2–5, 30.1
- Guds Sak. *Se* Bahá'í-troen
- Guds verdener (riker), 156.11
 grenseløshetens rike, 5.4
 herlighetens paulun, 5.3
 himmel. *Se* Himmel
 materielle, 68.10, 150.2–2
 blir fornyet, 23.5
 riker skjult for synet, 2.12
 usynlige, 2.7, 17.1
Se også Abhá; Skapelsen; Drømmer; Udødelighet
- Gudsmanifestasjoner, 21.12, 23.3, 26.2–3, 29.4, 31.3–9
 bønner innvilget gjennom, 139.4
 den lovede ventet av alle religioner, 65.2
 den neste (etter Bahá'u'lláh), 33.2–6
 deres hensikt, 15.4, 31.8
 deres læresetninger. *Se* Religion
 deres pakter, 181.2
 deres stade
 fysisk og åndelig, 26.1
 representerer menneskelig utvikling, 27.1
 er speil. 19.10. 30.3
 fremadskridende åpenbaring. *Se* Religion
 guddommelige leger, 29.4
 ledestjerner, 19.1
 menneskehetens lærere, 102.1
 ord og bokstaver, 29.8–9
 universelle manifestasjoner, 33.3–4, 225.31
 åpenbarer guddommelige virkeligheter, 145.2

H

- Hage(r), 8.10, 206.7
- Abhá, 195.2
 - blomster og urter fra én, 221.11
 - de frelstes, 210.3
 - Edens, 34.4, 220.2–2
 - Guds kjærlighets, 13.3
 - Guds, 2.18, 4.6, 6.3, 193.12
 - hellighetens, 19.1
 - himmelens, 17.5
 - hjerter, 204.2
 - ledelsens blomsterhage, 233.3
 - troens rosebed, 218.8
- Handlinger. *Se Gjerninger*
- Hat, 200.8
- dets mørke natt, 1.5
 - dets ravner. 2.14
- Helen (Konstantins mor), 231.3
- Hellige land (ønskenes land), 62.1, 188.11
- løfter om, oppfylt, 195.2–3
- Hellige ånd. *Se Gud*
- Helligste bok. *Se Kitáb-i-Aqdas*
- Helvete, dets flammer, 4.7
- Hemmeligste blant hemmeligheter, 24.4
- Herlighet
- dens kroner, 6.2, 7.5
 - dens paulun, 5.3
 - dens syklus, 4.2
- Himmel
- altomfattende lysets, 10.2
 - dens gaver, 8.1
 - dens hager, 17.5, 154.2

- dens rosentre, 2.12
- dens vann, 2.10
- dens vin, 2.12
- dens vårvinder, 2.12
- er kommet nær, 4.7
- ny, 3.1
- Himmelens jomfru, 3.1
- Himmelsk bevarer, 233.9
- Himmelske kjærlige Herre, 233.9
- Hippokrates, 25.5
- Historie
 - hvert århundre har sentralt tema, 77.1
 - jødisk historie, 25.4
- Hjemløshet, 222.1
- Hjerte(r), 162.2
 - faste som fjell, 2.7
 - menneskehjertets onde tilskyndelser 206.9
 - oppmuntre andre folks, 52.3, 174.6
 - rene, 8.1, 174.2
 - seende, 18.1
 - speil, 70.5, 118.1, 219.4
- Ḥuqúqu'lláh, 9.4 og n.
- Hustru. *Se* Ekteskap
- Hymner. *Se* Melodier
- Hørsel, åndelig
 - døv, 2.12
 - gi hørsel til, 2.10, 146.1, 203.1, 219.5
 - øre, 8.1, 15.2
- Høyborg, 4.2
- Håndverkere, 127.2
- Håp, 8.3, 8.5

I

Ikke-eksistens. *Se* Løsrivelse/Løsrevethet

Ikke-troende

‘Abdu’l-Bahá håper de uaktsomme kan fornemme liffige dufter,
8.2

blinde og aktløse, 2.12, 8.2, 8.3, 16.2–3, 160.6, 221.2–3

deres ansikter som vender seg bort fra guddommelig kjærlighet, 12.2

deres drukne sløvheter, 4.1

fariseere, 19.4–6

fornektere drikker fra Guds gavers osean, 206.10

jordens sønner, 148.1

må hjelpes, 13.1

overlat fornekterne til sin lek med ord, 19.12

riket skjult fra de hovmodige, 156.12

troens motstandere, 195.2–3

angrep fremmer Saken, 195.2–3

blir rystet, 206.15

troløs, 233.12–12, 233.18–19

tyranner, 233.8

Imámer, 145.7

Immanuel, 29.8–9

India, 195.2

Írán. *Se* Persia

Islám, imámer i, 145.7

Israel. *Se* Hellige land

Isráfil, 8.4 og n.

J

Jakt på dyr, 137.2–3

Japan, 65.3

Jerusalem, 142.4–5

nye, 3.1, 29.7, 29.10

- Jesus. *Se* Kristus
- Job. *Se* Bibelen
- Johannes, 6.2, 142.2–6, 191.3
 hans åpenbaring, 3.2, 142.2, 142.4, 145.7
- Jordbruk, 126.1
- Jorden
 alle områder avhengige av hverandre, 15.6
 beskrivelser av
 avfallsdyng, 1.7
 formørket, 205.1
 hatets fangehull, 188.15
 hildring, 157.2
 ikke-eksistensens verden, 35.8
 jordhytte, 35.9
 nedre verden (rike), 2.19, 15.4, 39.3
 Rikets skygge, 150.2
 som menneskets legeme, 161.1
 sykt menneske, 200.6
 trangt skyggested, 17.5
 troløshetens fangehull, 188.15
 dens duft, 41.4
 dens frukt er mennesket, 88.1
 forvandling av, 1.6, 3.1, 35.4, 68.10, 188.15, 193.12
 Abhá-paradis, 17.6, 200.9
 Edens hage, 34.4, 220.1
 fornyet, 23.5
 herlighetenes palass, 221.12
 himmelske sfærers misunnelse, 2.12
 speil, 2.19, 35.4, 102.1, 188.16
 materielle verden. *Se* Materialisme
 respons til Bahá'u'lláh, 2.12
 Se også Sivilisasjon
- Jordormer, 148.1

Josefus, 25.4
 Journalister (som skriver for pressen), 19.4
 Judas Iskariot, 141.3, 185.4
 Jøder

avvisning av Kristus, 20.2–3, 146.4
 glemte Pakten, 181.2
 jødisk historie inkluderer ikke alt, 25.4
 tora. *Se* Toraen

K

Karakter og oppførsel, 1.3–7, 2.15–20, 10.2, 13.1, 35.5, 47.4, 53.2, 54.2, 146.1, 174.4–5, 206.9–11, 206.13, 225.30, 229.2–2, 236.4–6
 barn må læres en god karakter, 94.2, 101.1, 108.1, 110.2, 111.4–7, 122.1, 123.2
 forbedring av, 2.16, 70.4
 lykke er basert på, 100.2
 moral
 og sivilisasjon, 225.2–8
 forfall av, 100.2
 oppførsel, 2.16
 opplæring i godhet, 111.2–8
 oppnå fullkommenheter (være gud-lik), 102.3, 123.3, 180.1, 193.12
 overgå alle andre, 129.14
 renslighet og renhet, 129.2–14, 194.4
 som Paulus, 189.3
 utvise den største forsiktighet, 194.1
 vennlighet, 1.7, 200.8
 kan ikke vises mot løgnere, tyver, 138.1
 mot dyr, 138.2–5
 vennskap og kjærlighet til alle, 1.3–4, 7.4–5, 8.7–8, 9.3, 10.2, 16.5, 35.8, 15.11, 41.3, 206.10–11, 206.13, 221.12–12

- å finne feil, 144.2–7, 193.8
 lukk øynene for mangler, 174.5, 206.10
Se også Bahá'ier; Handlinger; Løsrivelse/Løsrevethet; Kjærlighet;
 Materialisme; Åndelighet; Standhaftighet; Tanker; Enhet
- Kina, 35.8n., 65.3
- Kitáb-i-Aqdas (Helligste bok), 5.3–4, 29.11, 129.8, 186.2–4
- Kjærlighet, 12.2–3, 31.15, 34.5, 166.1, 200.8
 blant bahá'ier, 31.12, 201.2
 dens vin, 90.3
 er lys, 1.7, 12.1
 Guds, 7.1, 7.5, 12.3, 16.1, 35.7, 155.1
 til Gud, 151.1, 174.2–4, 177.1
 dens hær, 206, 9
Se også Enhet
- Kommunisme. *Se* Venstrebevegelsen
- Konflikter. *Se* Strid; Krig
- Konger og herskere
 bahá'ier skyr politikk, 53.2
 Bahá'u'lláhs brev til, 4.18, 202.6
 tjenerinner overstråler dronninger og keiserinner, 8.6, 93.2–2
- Koordinator, 21.8
- Krig, 1.5, 146.6, 202.2–6, 218.11, 218.15, 220.2–4, 223.2, 225.6–7,
 225.14–17
 de som elsker, 2.16
 forebygging av, 202.7–14
 Haag-møtet kan ikke hindre, 228.2
 krigsvåpen er onde frukter, 227.22
 slutt på, 16.5, 17.4, 23.7–8, 220.3–4, 206.12
 åndelig, 207.2, 208.1
 hærer, krigere, 195.8, 207.3, 208.1
 årsak til, 202.3, 227.11
Se også Fred

- Kriminalitet og forbrytere, 227.21
 fanger, 82.2–83.1
 forebygging av opiumbruk, 129.11
 mord, 152.1
 utdanning hindrer, 105.2–3, 111.2–2
 vennlighet mot, 138.1
- Kristendommen
 i England, 31,2
 sanne kristne, 15.2
 utbredelse av, 31.10, 231.3
- Kristi apostler, 29.8, 142.3, 142.6, 145.7, 185.4, 196.2
- Kristus (Jesus), 31.4–5, 31.10, 143.2–3, 146.2, 146.4–5, 146.7, 231.3
 anerkjennelse av, 6.2
 avvising av, 20.2–3, 146.4
 av fariseerne, 6.2, 19.5–6, 146.7
 Bahá'u'lláh uavhengig av, 145.3
 er brød, 28.3
 essens av Ordet, 29.8
 hans apostler, 29.8, 142.3, 142.6, 145.7, 185.4, 196.2
 hans forklarelse, 140.1
 hans gjenkomst, 29.8, 143.2–3
 som en tyv, 168.1
 hans hensikt, 15.4
 hans Sak, fremmet av Det gamle og Det nye testamente, 189.1
 hendelser i hans levetid, 25.4, 147.1
 martyrdom, virkningen av, 31.9, 222.2
 og død hunds tenner, 144.3–5
 tegn på, billedlige, 20.2
 «Faderen er i Sønnen» 19.11
- Kunnskap og visdom, 29.2, 70.4
 Guds kjærlighet vesentlig for, 154.3
 indre, 91.1
 tanke. *Se* Tanke

- tilegnelse av. *Se* Utdanning
 åndelige råd er deres lys, 38.5
 Kunstgrener, 4.21, 73.5
 som tilbedelse, 126.1
 studiet av, 72.2, 109.1
 Kvinner
 deres likeverd, 38.3, 71.1, 202.12, 227.18
 mødre, deres viktighet, 94.2, 95.1, 96.2, 113.2–2, 114.1
 symbol for Guds lov (Åp. 12), 145.7
 tjenerinner. *Se* Bahá'íer

L

- Ledelse, 2.13, 19.15, 66.1
 dens blomsterhage, 233.3
 dens lamper, er sluknet, 218.12
 dens stjerner, 18.2, 19.1
 guddommelig, 1.7, 12.3, 208.1
 Leger. *Se* Sunnhet og helbredelse
 Lidelse. *Se* 'Abdu'l-Bahá; Báb; Bahá'u'lláh; Martyrdom; Prøvelser og vanskeligheter
 Likegyldig. *Se* Ikke-troende
 Likeverd. *Se* Kvinner
 Liv, evig. *Se* Udødelighet
 Livmor, verden som, 145.4, 149.4, 156.10
 Los Angeles, 7.1, 184.1, 185.1
 Lykke
 basert på åndelig adferd, 100.2
 glede, 7.1, 16.1
 Lys, århundre. *Se* Lysets århundre
 Lærere. *Se* Utdanning
 Læring. *Se* Utdanning; Kunnskap og visdom
 Løsrivelse/Løsrevethet, 2.7, 64.2
 bønn for, 146.9–11

engler bryter bånd med verden, 39.3
 glemme verden, 161.2
 holde seg borte fra verdens anliggender, 2.20
 lengte etter ikke-eksistens, 36.4–5
Se også Materialisme; Selvet

M

Magnetisme, 166.1
 Mangfoldighet, enhet i, 225.19–26. *Se også* Enhet
 Maria Magdalena, 68.8, 93.2
 Martyrdom, 16.1, 35.10, 181.3, 188.12
 Bahá'u'lláh lengter etter, 198.5
 løsrivelse fra selvet, 36.5
 åndelig betydning av, 35.10
 Se også Prøvelser og vanskeligheter
 Mashriqu'l-adhkár, 55.1, 59.2–62.1, 63.4–11, 64.1
 amerikansk, (Wilmette, Illinois), 63.4, 187.4
 hår ofret for, 62.1, 63.4–7, 63.9–10
 sted for, i hver bygd, 59.2
 tjenester knyttet til, 64.1
 åndelig virkning av, 60.1
 Mat. *Se* Ernæring
 Materialisme, 68.3, 180.1, 197.1, 223.1, 224.1
 dens unyttighet, 148.1, 170.1, 175.1, 188.13, 194.2, 218.6
 farer med, uten åndelighet, 225.2–8, 227.22
 flyktig berømmelse, 68.7
 ingenting er permanent, 231.2
 kun den sannes Skjønnhet er varig, 175.1
 åndelighet vil overvinne, 160.6
 Materielle verden, 68.10, 150.2–2
 Maxwell, May (født May Ellis Bolles), 70.3
 Medier, 139.3
 Medisin. *Se* Sunnhet og helbredelse
 Melodier (musikk, sang osv.), 2.18, 129.4, 169.3

- enhetens hymner, 2.12, 233.2
- enhetens vers blir sunget, 193.1
- Guds sang, 54.2
- hellighetens kor, 206.7
- musikk er føde for sjelen, 74.1
- rikets sang, 1.6, 154.1
- sang på møter, 74.2
- sangere som synger, 190.3
- skaren i det høyes, 8.4, 17.1
- til den elskedes pris, 6.3
- åndens hymner, 2.18
- Meninger. *Se* *Mysterier*
- Menneskeheten
 - dens enhet. *Se* *Enhet*
 - dens fremtid. *Se* *Sivilisasjon*
 - dens hjerter, kan gjenspeile Solen, 219.4
 - dens indre ro, 29.10
 - dens indre virkelighet, 103.4
 - dens materialisme. *Se* *Materialisme*
 - dens tilstand. *Se* *Sivilisasjon*
 - dyr forskjellige fra, 118.1
 - er som et tre, 1.2–3
 - er universell virkelighet, 19.10
 - er verdens frukt, 88.1
 - gartner trengs for dens verden, 224.1
 - Guds bilde, 118.1
 - Guds får, 17.4
 - ikke-troende. *Se* *Ikke-troende*
 - kalt, 1.6
 - leirfugl, 21.5
 - likeverd for menn og kvinner, 38.3, 70.4, 227.18
 - manifestasjonene representerer dens stadier, 27.1
 - naturens fanger, 82.1, 180.1, 223.1

- noen er uvitende, 13.1
 sivilisasjon. *Se* Sivilisasjon
 skrifter er nødvendige for, 29.11
 som barn, 7.5, 16.5
 tjeneste for, 34.1, 120.2, 180.1, 223.1
 voksen alder (modenhet), 16.5, 27.1, 225.9
 åndeliggjøring av, 1.1, 227.22
 må ledes til Gud, 200.7
 Menneskets legeme, 134.4, 225.24
 deler forbundet med hverandre som universet, 21.6
 dets verden, 48.2, 161.1
 sammensetning av, 134.4, 143.1
 Mineralriket, 30.2, 137.2
 Misunnelse, 141.3
 Montana, Phillipsburg, 178.3
 Moral. *Se* Karakter og oppførsel
 Mord. *Se* Kriminalitet og forbrytere
 Morgen. *Se* Bahá'u'lláhs åpenbaring
 Moses, 23.2, 195.2, 222.2
 hans Pakt, 181.2
 hans stav, og trollmenn, 206.15 og n.
 stav av tre, 142.7
 tolv stammeledere, 142.3
 Moskus. *Se* Duft
 Motgang. *Se* Prøvelser og vanskeligheter
 Motstand mot troen. *Se* Ikke-troende
 Muḥammad, 63.8, 222.2
 stav av jern, 142.7
 tolv hellige demringssteder, 142.3
 Muḥammad-'Alí, mírzá (oppvigleriets midtpunkt; 'Abdu'l-Bahás halvbror), 188.2–9
 Musikk og musikere, 74.2–2. *Se også* Melodier
 Mygg til en ørn, 8.4, 67.3

Mysterier (skjulte meninger)

blottlagt, 206.1

guddommelige, 15.1

indre, 19.6, 24.1, 155.1

deres knopper, 206.6

kan læres av barn, 107.1

Rikets, 16.1

skjulte, kan bli åpenbart, 1.7

universets, 137.2–5

utestengte vil forstå, 221.3, 221.7

åpenbart av kjærlighet, 12.1

Mødre. *Se* Kvinner

Møter, 18.2, 54.1, 59.2

bønn for, 68.10–11

deltakelse på, 178.2

sang på, 74.2

Se også Åndelige råd; Fest

Måne

Bahá'u'lláhs kunsters og ferdigheters, 4.15

oppstigning av Bahá'u'lláhs tids, 4.21

tyrkiske rikes symbol, 145.7

N

Najd, dens narsiss, 206.14

Napoleon III, 4.18 og n.

Nasjonalisme, 227.12–13

Nattergaler. *Se* FuglerNatur. *Se* SkapelsenNegre. *Se* Sorte

New York, 41.1

Nyhet (fornyeelse). *Se* OppstandelseNåde. *Se* Rike gaver og nåde

O

- Offer/Ofring, 8.5, 31.8, 36.5, 62.1, 166.1, 181.1, 200.10
 av dadler til Muḥammad, 63.8
 av en troendes hår for (byggingen av) tempelet i Wilmette, 62.1,
 63.4–10
- Ond
 den onde, 45.1
 karakter, 111.1
 menneskehjertets onde tilskyndelser, 206.9
 Satan, 220.2
 satanisk ondskap, 15.4
- Ondskap. *Se* Ond
- Opium, 129.10–13
- Oppdagelse,
 menneskesinnet har evne til, 163.2
 ånd avdekker hemmeligheter, 145.2–2
- Oppfinnelse. *Se* Oppdagelse
- Oppførsel. *Se* Karakter og oppførsel
- Opphavet, 30.1
- Oppstandelse (fornyelse), 4.5
 alle ting gjort nye, 23.5, 205.3
 dens dag, 19.3, 153.3
 Guds Saks, 231.2
 ny skapelse, 4.2
- Oppvigleriets midtpunkt. *Se* Muḥammad ‘Alí, mírzá
- Ord, 29.8–9
 beveger hjertes, 2.7
 enhetens, 7.3
 Guds, 195.2, 225.4, 225.24, 225.25, 225.226, 225.27
 deres beskyttende skygge, 7.1, 42.1
 deres makt, 7.2, 17.7, 23.8
Se også Bahá’i-troen

P

- Pakten, 67.2–3, 181.2, 182.2–192.1, 206.6, 206.15, 229.2–2
 alle under dens banner, 7.1
 dens berusende beger, 195.3
 dens forbund, 42.3
 dens kjerte, 2.14
 dens kraft, 67.2, 183.1, 189.2–2
 dens Midtpunkt ('Abdu'l-Bahá), 183.3, 185.5, 186.2–5, 187.2–3
 evig, 2.12
 fasthet (trofasthet) i, 9.3, 10.2, 35.5, 185.2–5, 188.2–10, 195.8–9,
 203.2–2
 ly i dens hule, 42.1
 overtrederes selviske motiver, 187.3
 prøvelser for og brytere av, 195.2–5, 186.1, 186.6
 angrepsmenn rystet, 206.15
 oppvigleriets midtpunkt (mírzá Muḥammad 'Alí), 188.2–9
 overtrederes selviske motiver, 187.3
 universelle krefter tjener, 192.1
- Paradis, 4.7
 Abhá, 8.1, 8.6, 17.6, 28.2, 42.1, 193.12
 jordisk, 220.1
- Parfyme. *Se* Dufter
- Paris, 67.2–3
 Napoleon III, 418. og n.
- Penger. *Se* Rikdom
- Persia, 65.3, 188.17, 225.16
 Bahá'íer er eneste gruppe som er lydige og lojale overfor regjering,
 225.28–29
 håp for fremtiden, 206.8
 sol er symbol for, 145.7
- Peter, 6.2, 68.8, 141.3, 189.5
- Piker. *Se* Barn

- Planeter. *Se* Skapelsen
- Planteriket, 21.3, 30.2, 137.4
- Politikk, 53.2, 202.3, 227.16, 236.6
- politisk enhet, 15.7
 - venstrebevegelsen, 202.14
 - Se også* Regjering
- Pressens skribenter, 19.4
- Profeter. *Se* Gudsmanifestasjoner
- Profetier
- Bahá'u'lláhs, 4.18, 33.1, 202.6, 233.15
 - fra Bibelen. *Se* Bibelen
 - fra Qur'ánen. *Se* Qur'ánen
 - om Kristus var billedlige, 20.2–3
 - oppfylt, 4.2–9, 155.5, 195.2
- Prøvelser og vanskeligheter, 2.15, 26.3, 141.2–4, 155.2–4, 196.2–200.11, 229.1
- 'Abdu'l-Bahás, 37.9, 190.5–10, 198.5, 199.4–5, 234.2–2
 - bønn for, 190.12–12
 - finner sted kun i materielle verden, 163.4
 - lidelse er verdens tilstand, 170.1
 - manifestasjonenes, 26.2–3
 - prøvelser skal ikke påvirke dem, 3.2
 - standhaftighet under, 35.12, 37.8, 141.4, 199.6, 219.2–3
 - uunnngåelige for bahá'ier, 19.4, 196.4
 - vedrørende Pakten. *Se* Pakten
 - åndelig verdi av, 190.8–191.3, 197.1, 198.2–5, 200.10, 222.1, 234.2
 - vekker mennesker, 39.5
 - hjelper til med å spre troen, 195.2–3
 - skiller gull fra slagget, 89.1 - Se også* 'Abdu'l-Bahá; Báb; Bahá'u'lláh
- Psykologi
- åndelig sykdom, 133.2

Q

Qur'ánen

- Bahá'u'lláh klargjorde, 4.14
- profetier og sitater fra, 4.2–9, 4.17
 - beger med en blanding med kamfer, 206.4, 271.7
 - ild på Sinai-fjellet, 206.3
 - la dem drive sin lek med ord, 19.12
 - aldri kom et sendebud, 195.1
 - si, påkall Gud, 19.10
 - slange slukte det de hadde svindlet i hop, 206.15
 - på rad og rekke, 207.2
 - tre som ikke hører hjemme hverken i øst eller vest, 206.3
 - som hildring, 188.9

R

- Rahmatu'lláh, 63.1
- Rase. *Se* Sorte; Fordommer; Enhet
- Ravner. *Se* Fugler
- Regjering, 53.2, 225.2, 225.7
 - lydighet mot, 225.28–30, 236.6
 - øverste domstol, 202.11, 227.31
- Reinkarnasjon, 156.2–9
- Religion(er)
 - den lovede forventet av alle, 65.2
 - dens kraft, 23.8
 - deres enhet, 15.7, 23.3–4
 - deres enhet, 23.3–4
 - deres læresetninger
 - renser menneskehjertet, 129.3
 - som staver, 142.7–8
 - forbud i, 129, 5–6
 - fornylelse av, 231.2–3,

- fremadskridende åpenbaring, 23.2–6, 29.3–5, 231.2
 hensikt, 13.1, 23.6, 4.2–3, 71.1, 202.10, 207.5, 227.21
 kanal for kjærligheten, 17.4
 universell, 227.26
 vitenskap og, 70.4, 71.1, 227.10
- Religionsordning, Bahá'u'lláhs. *Se* Bahá'u'lláh, hans religionsordning
- Renhet og renslighet, 129.2–14
- Renslighet, 129.2–14
- Rettferdighet, 138.1, 225.12, 227.24
 dens dag, 153.3
- Ridvánbrev fra 'Abdu'l-Bahá. 73.4–7
- Rikdom
 - deling av, 79.2–3, 227.19
 - og inntreden i riket, 163.9
- Rike gaver og nåde, 2.10, 2.20, 36.5–6
 - Bahá'u'lláhs, 7.5, 153.3
 - kan vise seg å være uten frukt, 2.17
 - deres juvel, 1.4
 - deres skyer, 2.6, 19.2
 - Guds, 9.2, 129.3, 178.1
 - antar form i samsvar med kar, 139.5
 - få mottar disse, 221.2
 - himmelens gaver, 8.1
 - ikke-troende får sin del, 206.10
- Rike, (Guds), 16.1, 161.2–2, 176.2–2, 179.1, 230.2–3, 231.2–5
 - Bahá-riket, 29.1
 - ekstase ved anerkjennelse av, 29.2
 - er virkelige verden, 150.2
 - inntreden i, 6.1
 - jorden er skygge av, 150.2
 - portene åpne, 28.2
 - skjult for hovmodige, 156.12
 - stråleglansens rike, 24.1

tjeneste for. *Se* Tjeneste
Se også Skare, forsamling; Himmel; Paradis
 Rom, kryssing av, 66.2, 166.1
 Rundhåndet, 90.4
 Rusmidler. *Se* Alkohol; Opium; Tobakk
 Røyking, 129.6–13
 Råd. *Se* Åndelige råd
 Rådslagning. *Se* Åndelige råd

S

Sadratu'l-Muntahá (guddommelig lotustre), 32.2, 225.31
 Sammenkomster. *Se* Møter
 San Francisco, 39.5 og n.
 Sanger. *Se* Melodier
 Sannferdighet, 188.15, 225.30
 Sanselighet, 17.7, 271.7
 Satan. *Se* Ond
 Seier, 193.9, 195.8, 206.9, 208.1, 219.6. *Se også* Bahá'í-troen, dens seier
 Seir (Palestina), 145.5
 Selvet, 206.9
 dets slør, 155.4
 glemme (gi avkall på), 153.6, 162.2, 181.1, 181.3, 195.5
 bønn for, 193.14–15
 Se også Løsrivelse/Løsrevetthet
 ikke-troende ofret storhet i begge verdener for, 206.15
 Selvmord, 170.1
 Sinai, 4.6, 206.3
 Sinai-fjellet. *Se* Sinai
 Sivilisasjon, 224.2–225.32
 dens fremtid, 206.7–8, 224.1
 Edens hage, 34.4, 220.1
 Se også Jorden, forvandling av; Fred
 dens sørgelige tilstand, 68.3, 180.1, 218.12–12, 236.5
 land er arsener, 225.7

- verden er i krig, 1.5
 Se også Jorden, beskrivelser av; Materialisme
 gjensidig avhengighet i verden, 15.6
 lysets århundre. *Se* Århundre
 materiell, versus åndelig, 105.3, 227.32
 sann, grunnlagt av kjærlighet, 12.1
 Sjel(er), ånd(er)
 avslører fenomenenes verden, 145.1
 dens frelse, 160.5
 dens liv, er baha'í-oppgave, 53.2
 dens rike, 29.2
 deres hymner, 2.18
 guddommelig. *Se* Gud, Hellige ånd
 innflytelse av, på kroppen, 225.24
 likhet mellom (alle født rene), 145.4, 159.2
 menneskelige, trenger hjelp fra Hellige ånd, 139.2
 oppdragelse av, 2.16
 som én, 36.6
 som vil reise seg, 203.2–2, 204.2–3
 udødelighet. *Se* Udødelighet
 verdens, 16.5
 åndens rosebed, 8.2
 Sju sfærer, Herren over, 203.1
 Skapelsen, 225.18
 alle ting
 deres godhet, 159.2–3
 gjensidig avhengighet mellom, 21.9, 137.2–4, 139.3
 gjort nye, 3.1, 4.9, 205.3
 åpenbarer Gud, 19.8–9, 21.4, 29.2
 betingede verden, 2.12, 21.2
 dyreriket. *Se* Dyr
 eksistens
 dens tavle, 29.2

- nivåer av, 21.2–14, 30.2–3
- elementer, blanding av, 15.5
- enhet nødvendig for, 15.5
- kjærlighet er enestående kraft, 12.1
- mineralriket, 30.2, 137.2–4
- naturen, 25.2, 227.22
 - mennesker er dens fanger, 82.1 180.1, 223.1
- planteriket, 30.2, 137.2–4
- synlige verden, 2.12
- universet, 21.8
 - dets bokrulle, 19.8, 29.2
 - dets krefter, tjener Pakten, 192.1
- Skare, forsamling
 - himmelsk, 3.1
 - i det høye, 2.7, 5.3, 8.1, 17.1, 203.1
 - dens hærstyrker, 193.11
- Skjebne. *Se* Forutbestemmelse
- Skjulte ord, 17.3, 123.1, 181.2–3
- Skoler
 - for åndelig fremgang, 29.2
 - Se også* Utdanning
- Sladder. *Se* Baktalelse
- Slør, 2.12, 4.8, 149.3, 154.3, 206.1, 230.1, 236.4
 - forfengelige forestillinger, 24.1
 - menneskets legeme er, 143.3
 - selvet er, 155.4
 - vil bli løftet etter døden, 145.4
- Sokrates, 25.2–2
- Sol(er), 19.9, 27.1
 - Bahá'u'lláhs kunnskaps, 4.15
 - Bahá'u'lláhs æras, 4.21
 - dens middagshøyde, 16.3
 - gavmildhetens, 2.10

- metafor for Gud, 19.10, 21.12–14, 35.11
 Sannhetens, 1.1, 142.3, 163.6, 201.1, 206.14
 stråle vender tilbake til, blir utslettet, 36.4
 symbol for Persia, 145.7
- Sorte, 75.1, 76.2–3. *Se også* Fordommer
- Språk
 esperanto, 228.4–5
 universelt, 15.7, 227.17
- Standhaftighet, 2.15, 89.1, 141.5, 225.31
 bønner for, 206.16–17, 233.2–9. 236–2–3
 etter Bahá'u'lláhs død, 5.3–4
 i Pakten. *Se* Pakten
- trofasthet
 dens beger, 1.4
 dens moskusduft, 2.13,
 dens nattergal, 2.14
 varighet (bestandighet), 6.3, 37.8
 visshetens hyasinter, 206.1
- Sti, 4.5
- Stjerne(r), 18.2, 19.1, 19.3, 158.12, 218.5, 218.6
 innflytelse av, 139.3
 til en sol, 68.5
- Stjernebilder, tolv, 142.2
- Strake sti, 4.5
- Strid
 konflikter, 220.2
 krig. *Se* Krig
 slutt på, 16.5
- Stygisk mørke, 2.12
- Sunnhet og helbredelse
 leger
 deres råd, må følges, 135.2–136.1
 kan *også* hjelpe åndelig, 130.2–131.1

- må undersøke mat som kur, 134.6–11
 må selv konsultere leger, 135.1
- sykdom
 ubalanse i elementer forårsaker, 134.4–10
 tung å bære, 132.1
 medisinske midler, 133.2
 bøtter hjelper, 139.7
 synd kan forårsake, 134.2–2
 åndelig, 133.2
 åndelig helbredelse, 8.3–4, 17.7, 27.1, 35.8, 133.1, 154.4, 218.9, 219.5
 for en syk verden, 200.6
 manifestasjoner er dyktige leger for enhver sjel, 29.4
 barns lærere må være som leger, 103.2
 fra Guds læresetninger, 8.3
- Swedenborg, 29.8 n.
- Sykdom. *Se* Sunnhet og helbredelse
- Syklus
 Den velsignede skjønnhets, 33.4
 herlighetens, 4.2
- Syn, åndelig, 18.1, 24.5
 blinde, 2.12, 160.6
 blir gitt syn, 2.10, 73.7, 146.2–2, 203.1, 219.5
 visjonens rike, 149.1
 øye, 8.1, 14.1, 15.2, 16.2–2, 148.1, 160.3, 160.5, 236.5
- Synd
 sterk årsak til sykdom, 134.2–2
 tilgivelse av, 141.6, 193.15
- Synging og sanger. *Se* Melodier
- Syria, 25.5
- Søkere, 9.2
- Sønn, virkelig, 117.1
- Søvn. *Se* Død og søvn, åndelig

T

- Tabernakel/Tabernakler, 1.6, 193.7
 ensfarget, 47.3
 hellighetens, 7.3
 menneskehetens enhets, 17.6, 163.7
- Tale, opplæring i, 108.2
- Tanke(r), 23.6
 deres åndelighet, 151.2
 må konsentreres om ett punkt, 73.1
 må uttrykkes fritt av rådets medlemmer, 45.1
 tilegner seg evnen til å fly, 173.1
- Templer. *Se Mashriqu'l-adhkár*
- Testament, dets beger, 2.12
- Tid, 181.2
 reiser gjennom tid, 66.2, 166.1
- Tid, vår. *Se Bahá'u'lláh, hans religionsordning*
- Tilbedelse, 10.2, 24.2, 114.1
 arbeid som, 126.2–128.1
 Se også Bønn
- Tilbedelsens hus. *Se Mashriqu'l-adhkár*
- Tilgivelse. *Se Synd*
- Time, 4.5
- Tjenerinner. *Se Bahá'íer*
- Tjeneste, 36.5, 54.2, 116.1
 for bahá'íer, 11.1
 for fattige, 80.1
 for Gud (riket), 2.15, 19.4, 28.2, 42.1, 64.3, 116.1, 195.6–8,
 210.3–5, 218.5–7, 236.4
 bønner for, 237.2–7
 for menneskeheten, 34.1, 120.2, 180.1
 frukt av, 194.2
- Tobakk, bruk av, 129.6–9, 129.12–13
- Tolv, 142.2–6

Toraen, 20.2–2. 139.9, 153.4, 227.26, 227.30

Tre

barn vil bli, 113.3

hellig, 206.3

menneskeheten som, 1.2–3

Sadratu'l-Muntahá (guddommelig lotustre), 32.2, 225.31

verken i øst eller vest, 206.3

Tro. *Se* Åndelighet

Troende. *Se* Bahá'ier

Trofasthet. *Se* Standhaftighet

Tyrkia

bahá'ier forfulgt i, 35.13–14

måne er symbol for, 145.7

Tyskland, 154.2

U

Uavhengig søken etter sannhet, 14.1, 71.1, 202.8, 227.7

Uødélighet, 1.3, 1.6, 3.2, 23.5, 25.1, 31.9, 156.8–10, 169.2–171.3

Bahá'u'lláhs, 5.2–4

Breakwells, Thomas, 158.2–5

bønner for døde, 165.2–3

død som overføring av busk fra trangt sted, 169.2

et barns død, 171.2–3

evig liv, 195.8

gjennom tjeneste, 81.1

gjennom tro, 68.7–8, 159.1

kan oppnås på jorda, 173.1

evighet. *Se* Uendelighet

gjerninger, belønning for, 156.10

inntreden i riket, 6.1

livets kildevell, 17.4

neste verden, 145.2–4, 163.2–6, 165.4, 171.1

forlovede har skyndet seg til, 153.7

- godt hjem, 14.3
- himmelens evige hager, 17.5
- i denne verden, 163.6
- skjult for synet, 2.12
- usynlige rike, 116.1
- reinkarnasjon, 156.2–10
- sjel. *Se* Sjæl
- verden er som livmor, 145.4, 149.4, 156.10
- ødeleggelse bidrar til fremgang, 137.4
- Uendelighet
 - evig føde, 36.6
 - evig salighet, 39.2
 - grenseløshetens rike, 5.4
 - uendelig univers, 21.6
- Uenighet. *Se* Strid
- Undervisning (i/om Guds Sak), 1.6, 2.15, 5.3, 15.3, 37.2, 42.1, 65.2–3, 139.1, 146.1, 146.12–13, 160.2, 184.3, 186.8, 189.3–4, 195.6–7, 200.11, 208.2–218.9, 225.31
- bruk av visdom i, 213.2–214.2
- bønner for, 2.6–9, 7.6, 146.9–11, 190.2–4, 203.3–4, 218.10–18
- esperantister, 228.4
- hjelp i, 5.3, 184.2
- i Amerika og Hawaii, 70.3
- i Paris, 67.2–3
- sprer universelle kjærlighets dufter, 7.3
- synge melodier og reise banner, 2.18
- tenne kjerte, 168.3
- undervisere
 - deres egenskaper, 15.3, 139.1, 217.1
 - deres stade, 64.2
 - for alle på jord, 6.3
 - himmelske gartnere, 154.2
 - hjulpet av Guds rike, 71.1

- møter for opplæring av, 94.2–2
- på rekke og rad, 207.2
- sjeler vil reise seg, 203.2–2, 204.2–3
- uselvskhet i, 35.7
- vennskap som et middel til, 209.2
- Univers. *Se* Skapelsen
- Universelle Rettferdighetens Hus, 33.6, 105.1, 187.2
 - medlemskap på, begrenset til menn, 38.4
 - opplæring av barn, 101.1
 - Se også* Øverste domstol
- Universiteter. *Se* Skoler
- Usynlige av de usynlige, 24.3
- Utdanning, 71.1, 94.2–126.1
 - av mødre, 113.1
 - av piker, 95.1
 - bahá'í-barn bør overgå, 119.2–2
 - Bahá'u'lláh er universell lærer, 163.10
 - dens mål er tjeneste, 120.2–2
 - fars plikt, 101.1
 - for foreldreløse, 112.1
 - foreldre må gi råd til barn, 108.1
 - forfining av karakter vanskelig etter puberteten, 111.7
 - fremføre taler, 108.2
 - intelligensnivå er medfødt, 104.2
 - kriminalitet forebygges av, 105.2–3, 111.2
 - kunst- og vitenskapsgrener, 109.1, 126.1
 - lærere
 - vanskelig å lykkes som, 106.2
 - manifestasjoner er, 102.1
 - åndelige leger, 103.2
 - mødre viktige som oppdragere, 95.1, 95.2, 96.2, 113.2–2, 114.1
 - obligatorisk, 97.2–101.1, 227.23
 - skoler, 110.1, 111.4–6

søndagsskole, 124.1, 125.1
 åndelige aspekter av, 72.1, 95.1, 99.2–100.1, 102.1, 103.2–2,
 106.2–107.1, 115. 2–3, 122.1, 123.2–3
 moral og oppførsel, 110–2
 åndelige råd ansvarlige for, 97.2, 113.2
 Utroper, 4.3
 Uvitende. *Se* Ikke-troende

V

Ve, 4.4, 4.9
 Veldedighet. *Se* Fattige
 Velsignelser, 16.4
 Vennskap. *Se* Enhet
 Venstrebevegelsen, 202.14
 Verden. *Se* Jorden
 Vesten, 16.1, 17.6, 29.6, 206.7, 218.1, 201.2
 enhet med Østen, 35.3
 opplyst, 17.1, 35.15
 troende i, 35.15–18
 bønn for, 35.15–18
 vil bli Østen
 Vilje
 fri, 167.1
 Guds, 9.3, 22.1, 38.2
 Vin
 Alkohol, bruk av, 129.12, 129.13
 guddommelig, himmelsk, 2.12, 2.13, 129.12, 174.4
 kjærlighetens, 90.3
 kunnskapens, 206.9
 Virkelighet, 18.2, 21.2, 29.6, 150.1, 193.12
 preeksisterende, 21.12, 24.3
 indre, 16.1, 103.4
 menneskets, 2.16, 163.5

- universell, er mennesket, 19.10
- Visdom. *Se* Kunnskap
- Visjon. *Se* Syn
- Visshet
- dens sletter, 210.1
 - lær til barn, 95.2
- Vitenskap(er), 4.21
- fare med, uten åndelighet, 225.2–8, 227.22
 - og religion, 70.4, 71.1, 227.10
 - som tilbedelse, 126.1
 - studiet av, 72.2–3, 109.1
- Vår. *Se* Bahá'u'lláhs åpenbaring

W

- Washington, 41.2
- Wilson, Woodrow, 71.2, 232.1

Y

- Yrker. *Se* Arbeid

Z

- Zaynu'l-Muqarrabín, 63.13
- Zodiaken
- Abhá-rikets, 19.3
 - astrologi, 139.3
 - dens tolv tegn, 142.2

Ø

- Økonomi, 71.1, 227.15
- deling av rikdom, 79.2–3, 227.19
 - frihet fra kampen for tilværelsen, 227.20

Ømhet/Mildhet, 7.6, 9.5
 Øre. *Se* Hørsel
 Østen, 16.1, 17.6, 29.6, 218.2
 forenet med Vesten, 200.7
 opplyst, 17.1, 206.7
 Øverste domstol, 202.11, 227.31
 Øye. *Se* Syn

Å

Ånd. *Se* Sjel
 Åndelige råd, 37.2–46.2, 174.2
 bønner for, 37.5–6, 42.5
 deres egenskaper, 38.5, 42.3
 medlemmer, 43.1
 enhet
 blant medlemmer, 42.3–45.1
 mellom råd, 41.2–2
 formann for, 142.1
 frø vil bli trær, 40.3
 hjelp for, 38.5, 40.2, 42.3
 fra 'Abdu'l-Bahá, 38.5, 46.2–2, 66.2
 må be om, 45.1
 kan påvirke jorden, 39.2
 kilde til menneskets fremgang, 38.5
 nasjonalt årsmøte, 93.3, 187.1
 New York, Chicago, Washington, 41.2
 oppdragelse av barn, 97.2
 opplæring av mødre, 113.2
 Paktens forbund, 42.3
 rådslagning, 44.1, 45.1
 tjenerinne bør danne, 38.5
 ulikt de i tidligere sykluser, 40.2
Se også Møter

- Åndelige verdener. *Se* Guds verdener
- Åndelighet, 70.1, 70.5, 149.2–5, 151.2, 168.2, 172.2–177.3
 bønner for åndelige egenskaper, 2.6–9, 2.10–11, 19.15–18,
 190.12–12, 237.2–7
 ekstase, 29.2
 evig liv
 gjennom tro, 68.7, 159.1
 mens fremdeles på jorden, 173.1
 indre virkelighet, 16.1, 103.4
 mangel på. *Se* Materialisme
 materiens rike kan ta opp i seg åndens stråler, 68.10
 opplæring og. *Se* Utdanning
 Peters og Maria Magdalenas, 68.8
 tent lys, 64.3
 vil vinne, 160.6
Se også Karakter og oppførsel; Hørsel; Hjerter; Syn
- Åpenbaring, fremadskridende. *Se* Religion
- Århundre(r)
 dette mektigste av, 96,1
 hvert har et sentralt tema, 77.1
 opplyst (av Gud; av lys), 15.6, 32.2–2, 77.1, 193.12
- Årsmøte, nasjonalt, 93.3